

County of ~~San Diego~~
Bm ~~San Diego~~ Co.
T.D. Re 3264
RRNO 61-3-72

O-892MSB2,N
M72
11-7-82

ஸ்ரீராமசெயம்.

ந ள வ ி ல ர ச ம்

இஃது

இயலிசைநாடகத் தமிழுபாத்தியாயராகிய

மாமண்டூர்

ச பா ப தி மு த லி ய ர ர ல்

இயற்றியது.

மேற்படியார் குமார

தாமோதரமுதலியாரால்

ஆத்யோடந்தமாகத் தொடர்ச்சியெழுது

பலவித்வான்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

மாதவரம்

கு ள் ள ப் ப செ ட் டி யார்

சேட்டுக்கொண்டபடி.

பேர்ப்பா தாமோதரமுதலியாரால்

சென்னப்பட்டணம்

லக்ஷ்மீவிலாஸசாலையிலும்

பரப்பிரம்மமுத்ராஷ்டாசாலையிலும்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேய ஆவணியீ

Registered Copy Right.

இதன்விலை ரூபா. ௧.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டனில் பெருந்திரையக்கண்டேட்டை ஆனந்தவழிகளாகத் தாயண்ணன் தெருவில் தென்னண்டைவாடையில் எ - வது நெம்பருள்ளவீட்டில் மாதவரம் குள்ளப்பசெட்டியாரிடத்திலும், மேற்படி கெவுளிக்கடுத்த பெரிய கைக்கிளைத்தெருவில் - ச - வது நெம்பர்வீட்டில் - மரத்தொட்டி நெ. தணிகாசலமுதலியார் பேரத்திரனாகிய நெற்பாக்கம் - அருணகிரிமுதலியாரிடத்திலும் விலை ரூபா-க - கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இப்போது பதிப்பிக்கும்புத்தகங்கள்

தென்னுராமன்விலாசம்.

கெருடாஜலம்.

சாத்துகனி.

திருநீர்மலை

கோபாலகிருஷ்ண சுந்தரானந்தசேகரியற்றிய

சூசியவிரூத்தம்.

பாரொலம்புகழைவர் சரிகைமுற்றுவெழிற்

பசவுபாரதக்கட்டியம்

பன்னாகருடாசலம் பம்மருளச்சரிதை

பண்புலாளமானமியம்

சிரொலம்பெற்றவல் லாளன்சரித்திரம்

செய்யுட்குறிப்புவிழிஞ்சில்

செந்தமிழ்விவாசமாய் வினமதுசொழுகுறச்

செய்துணர்நுள்வாக்கியன்

வாரியுழைமேவு கிவலைமுதலாதவன்

வளங்கொண்மாமல்கிரிஞ்சில்

வாழ்வோரின்னுத்தசபா பதிமுதலியன்புபெறு

மைந்தனாச்செய்திரன்

காருலவுமேகமென இசைகள்வருவாமலே

கவிமாரிபொழியாவில்

கலைமகள்குமுகொண்ட சுருணனென்றனைவருக

கனமுடன்புகழ்நாசியம்

கா. விசயத்தினாய சியற்றிய

சூசியவிரூத்தம்.

பெருமையுள்ளன்கதையைவிவாசமுதிக

பேசரியவடித்ததமிழ்வாணர்முன்னே

கருதரியமதுகவிபாடவல்ல

கவிஞனாசபாபதியின்கவிநிதிதன்ன

அருமையுடனவருமன்கனிந்துப்பாட

அடிதொடையுஞ்சீர்தலைகளமைத்தவாறே

பொருமையுடன் கலைவாணிய னுக்கிரகத்தால்

புவிதனிலேகவிமாரிப்பொழிந்திட்டானே.

தனிசெய்தவர்பேரில்
பதம் - இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

வாராபிழுவதவிறைய மனதெண்ணிப் பாராய்.

அ. நபல்லவி.

மோர்நெழும்பாக்கத்தனில் வாழ்குமாரசாதி
சத்தவனிடிலுவந்த புத்திரிகாமணியே
(வாரா)

சரணங்கள்.

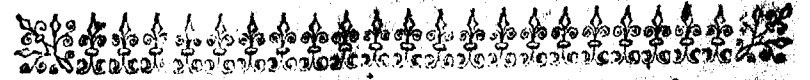
பேரோங்குஞ்செங்குந்தர் மரபினில்வந்துதித்த
புண்ணியனே பாரிலதி கன்னியமிருவாய்யா
வீராயிரவையர்கண் மாராசுருணமுள்ள
தீரபாலலர்க்குப் காராதருணமனியே
(வாரா)

கற்றவர்க்குதனிசெய்யும்புத்தியுள்ளா, சத்தமனே
சித்தியமங்கலசபம் பெற்றவனையல்லாதிரி
மற்றபடியே ஐத்தினை கற்றோர்பாடுவோ
புத்தியில்லாமுடந்தைம புலவர்கொண்டாவெரோ
(வாரா)

புருடாய்செனனம் தெடுத்தாலும்புவிதனில்
பொருள்சிலவழித்திட வருமேவராதுநெஞ்சம்
அருணகிரிபரதாபா அனுதினம்வாழியென்றே
அருந்தமிழாலுனை புகழ்த்தனன்சுகமுடன்
(வாரா)

எண்சீர்கழிகெடி லாகிரியவிருத்தம்.

திருவளருமாதவமெனும்பொன்னாட்டில்
சிறந்தமுத்துகுமாப்பெட்டியின்
தருமகுணகுள்ளப்பெட்டியார்தாம்
தனமுதவியாலிஃதுணவிலாசம்
பெருமைபெறன்மையுடன்சீலிட்டு
பிரணைகட்டுமனமகிழயிந்தவாதே
பருவமறிந்தென அமனமகிழ்ச்செய்த
பாக்கியவானென் றவரைபகலாமே.

கடவுளனுணை.

நளவிலாசம்.

(நேரிசை வெண்பா.)

தாரணிபுகழமுள்ள சக்கிரவர்த்திதன்கதையைப்
நேணியிலாசமென்பேசவே—செனியுந்
தந்திமுதத்தைந்நுகரத் தொந்திவயமெநதையேநின்
கந்தமலர்ச்செஞ்சுரணங் காப்பு. (க)

கப்பிரமணியர் துதி-விருத்தம்.

வெள்ளிவேற்காணேபோற்றி வேளெண்குருகனேபோற்றி
வள்ளியாதனேபோற்றி மஞ்ஞைவாகனேபோற்றி
உள்ளும்பொருளேபோற்றி மையருளமுடனேபோற்றி
கள்ளமானமருகாபோற்றி கீர்த்தனேபோற்றிபோற்றி. (உ)

சிவதோத்திர விருத்தம்.

சந்திரசேகரனேபோற்றி சூரபுலகிவனேபோற்றி
மந்திரப்பொருளேபோற்றி மலைமகள்பாகாபோற்றி
சந்தரத்தாதாய்போற்றி துவங்குவேணியனேபோற்றி
எந்தையெம்மானேபோற்றி யிசனே போற்றிபோற்றி. (ஈ)

உமாதேவி துதிவிருத்தம்.

அரணித்தவனேபோற்றி யரிசுகோதரியேபோற்றி
பரமகல்வியாணிபோற்றி பார்வதியுமையேபோற்றி
தருமதேவதையேபோற்றி சாம்பவியம்பாபோற்றி
திரிபுரசுந்தரியேபோற்றி சிவகாமித்தாயேபோற்றி. (ச)

விஷ்ணு துதி விருத்தம்;

பலபத்திரமணியாய்போற்றி பார்த்திபன்றோழாபோற்றி
உலகமுண்டவனேபோற்றி உமைசுகோதரனேபோற்றி
இலகாழிகாபோற்றி மிலக்குமிநாதாபோற்றி
நலமருடேவேபோற்றி நமோநாராயணனேபோற்றி. (ஐ)

சரஸ்பதி துதி விருத்தம்.

கலைகளாய்தவனேபோற்றி கருதுபாரதியேபோற்றி
நலமருள்வாணிபோற்றி நான்முகன்மனைவிபோற்றி

உலகமெய்ப்பொருளேபோற்றி அணந்தருமாதேபோற்றி
இலகுவெண்தமலமேவுமினையடிபோற்றிபோற்றி. (சு)

குருவணக்கம் ஆகியவிறுத்தம்.

உபர்புகழ்பெரும்பேடன்னுநிலவாழுமுயர்குலஞ்ஞம்வேளாளனு
பாதி, இந்த அம்புலியிலுக்கணநூல்க்கியங்களை நம் யனாரைக்
மிகரேசர்மெச்ச, கம்பனைப்போற்பாட வல்லதயா கராயகவிச்சக்கரவ
ர்த்திகழலிசைமெற்கொண்டு, செமபையுளரளங்கதையைத் தெரிந்தமா
த்திரஞ்செந்தரிநூல் விலாசமெனச்செப்புவேனே.

பரடினோன்பெயர் விருத்தம்.

கார்ய்குத்துபொழிந்திருந்தமாமன்றேரிற்

கரானர் குலத்துதித்தோன்கன்னனைப்போல்.

பேர்மிகுத்தலைங்கடாசலம்பென்

பெருந்தவஞ்செய்தருளையினைமேற்றபாலன்

புர்புகழ்க்கவிஞர்கழம்பளந்நுபோற்றி

பயனாய், உலகியாதிப்படித்தமாத்நிரஞ்

சேர்க்குத்தளராஜன் சரிலத்தன்னை

செந்தமிழில்லாசமெனச்செப்புவேனே. (அ)

விநாயகர்பேரில்—தோஷமும் இராகம்— ஆனந்தபாவி

அடதாளம்.

மெய்யாசரணமென்னையாசரணம் அய்யாதிருத்துமபிக்கையாசரணம்
வையகம்புகழ்நளமகிபன்கதைப்பாட வாக்கெனக்
கருள்செய்யுஞ்சித்திகணைப்பர மா ஆவல்லபநாதனையுல
காதிமுலவினோதுகிய மெய்யாசரணம்

சுப்பிரமணியர் துதி தோடயம்.

வேலாசரணம்மறைமேலாசரணஞ்சிலாவசுர்குலகாலாசரணம்
மாலாய்த்நைப்புனத்தில் வாழுழவள்ளியைக்கண்டு
மணஞ்செய்தகுணமாகமழில்லவிவேந்து
மதிசுலாதிபனிடத்தாதி பதிகள்ன்கதைபாடவரம்ருள்

(சிவன்தோத்திரம் ஈட்டை.)

அரணேசரணம்புரணேசரணம் வரமருளுங்குணதாரணேசரணம்
திருமான்மகிழ்பன்தீர்நளன்கதைப்பாட
செந்தமிழாற்பாடசிறந்தயிற்குடியிருந் திலகுமுலகினில்
நம்மதருள்செய்திலகனுதல்விழியமலனைய — அரணே

ந ள வ ி ல ர ச ம்.

(விஷ்ணுதோடயம்.)

மாயாசரணஞ்செவ்வாயாசரணம் தூயாவன்பர்கள்சகாயாசரணம்
ஞாயாதிபதியானளையானபாடவென்
நாவிற்சூழியிருந் துண்மைதரவேணும்
மெய்மலருந் தியிலுலகம்புழையனைத்தும். (மாயாத்)

(உமையவள்பேரில் தோடையம்.)

ஆட்சிசரணம்மீனாட்சிசரணம்
காட்சியருள்செய்காமாட்சிசரணம்
தாட்சியில்லாநளசக்தாவர்த்திகதையான்மழிநாற்பாடநீதயவு
செய்தகமகிழ்சத்தியேசிவசித்தாகமகிழத்தமினிதெய்திசைபுகழ்

(இலட்சுமிபேரில்தோடயம்.)

செல்விசரணம்முதல் விசரணம்மீனாட்சிசரணம்
சொல்லருமளன்கதை தொல்லுலகிற்முட
சூக்தமுதவிசெய்தாட்சியில்லாமலே
அளபமாமலரணியுமான்மகிழ்சுந்திரியேனைவந்துகாத்தருள்

(இசாமதேவதைபேரில்தோடயம்.)

மாரிசரணம்கோரிசரணம் ஸ்ரீபரபரபகாசிசரணம்
பாரிற்புகழ்நளன் கதையையான்பாடவே
பத்திகரல்லபுந்தியெமக்கருள்
பன்னகாவியநன் னாலாயந்திடுபவல் துதிசெய்யயேஸ்பரிமாசி

மங்களம்-இம் சாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

செல்விவினாமர்க்குஞ்செய்மங்களம் திவ்ய
சிவனருடேவருக்குஞ்சபமங்களம்

அது பல்லவி.

வல்லபபகாயர்க்கு மலைகள்செயருக்குஞ்
சொல்லியதாயருக்குத் தொண்டர்க்கச்சக்தருக்குஞ் (செல்)

(சரணங்கள்)

திருத்தணிமுருகருக்குஞ்செய்மங்களம்
திருமான்முருகருக்குஞ்சபமங்களம்
சூரத்திமணாளருக்கும் சூரவடிவேலிநாருக்கும்
சூரனுலருக்குஞ் சூரநுலகாலருக்குஞ் (செல்வ)

சு ந ள வி ல ர ச ம்.

அரவாபாண நக்குஞ்செயமங்களம்

எந்தள்

அரியின்சகேர்தரிக்குஞ்சபமங்களம்

திருமலையனுக்குத் தேவிசரஸ்பதிக்குஞ்

சுமரகண்முடிவருக்கும் தொல்லுலகிலயாவருக்கும் (செல்வ

நாமகாபாஜனுக்கும் செயமங்களம்

நிடத

நாடன்கங்கிரோசனுக்குஞ்சபமங்களம்

அளவிலாகுணர்க்கும் அருமறைவாண நக்குந்

தளர்விலாவேதியருக்குஞ்சாஸிமிகர்மாதருக்குந் (செல்வ

(வினாயகர்-வருகிறவிருத்தம்)

மந்திரமுனிவருக்கும் வாலுலகமருக்கும்

சந்திரன்சூரியற்குஞ்சதுமுகையன்மாலுக்கும்

இந்திரன்சதாசிவற்குமியாவர்க்குமுதன்மையாக

விந்தையாய்வின்குஞ்செல்வகிநாடிகர்வருகின்றோ

தருதிம்-தோடி-புபகம்-தர்ஸம்

(பல்லவி)

செல்லவிநாயகர்நானிதோவந்தார் தில்லைசிவனருணல்

செல்லவிநாயகர்நானிதோவந்தார்

(அநுபல்லவி)

அல்லவநம்புகழ்நிடத தேசத்திபனம் நளசக்கிரபூபதி

கல்லம்பகலுந்துணையிருந்தாண்டருளானேமுகத்தவர்

ஞானமிகுத்தவர் - தாமதம் (செல்வ

(சாணங்கள்)

காவிக்கமலக்கழற்கண்மின்னவே கலீல்களெனக்

கனகபாமணிசதங்கை நுன்னவே

தேவர்புகழ்த்தரீகமார்பிறற்கழம்பொன்னாணவலங்கிந்த

சேவற்கெழுபுள்ளதருமுருகையர்செந்தி கந்தர்க்கு

முந்திவந்தவர் தாமதம் (செல்வகி)

செங்கையிலங்குசபாசமுமிடிதுதேனவர்கொன்மேவல்லம்

செவ்வந்திமாலைநுடன் மெரும்து

திங்கொளியிதத்தங்கப்பிரகாசமாய்சென்னை லள்ளகர்

தன்னிலுன்னித சங்கபபுலவர்கடங்களை

காத்தருளத்திமுகத்தவர் சுந்தர்மிகுத்தவர் (தாமதம்)

சென்னியிலுன்னிதப்பொன்முடிதுவங்க செங்கதி

ரொளிப்பணிவீவாத்தினதிரும் ணிலங்க

ந ள வி ல ர ச ம்.

௫

அன்றையுண்ணுமுலைப்பாகனடிவலமானந்த மாகவே.

தானந்தமாய்வந்து மன்னுமாங்கனியென்னு

தென்னுதெனவானனித்திடமனங்கனித்தவர் (தாமதம்)

பொதுவிருத்தம்.

சல்லடந்தட்டிகட்டி தங்கநற்சிராவைமாட்டி

வல்லவருளம்நக மதகரிஇடுகிட்டங்க

நல்லதோர்நிடதநாட்டில் நளராஜன்வாசற்கார்க்குமி

கல்லெனும்புயத்தோன் திவ்விய கட்டியக்காரன்வந்தான்.

கட்டியக்காரன்வருகிறதரு-இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கட்டியக்காரனும்நானே

கெட்டி

நிடதநாடதிபுருளமகராஜன்வாசற்

கட்டி

அநுபல்லவி.

பட்டுசல்லடந்தட்டிகட்டியே

மிக

பளபளபளவெனவமணிபணி-இதிண (கட்டி)

சரணங்கள்

மெய்யிலணிகவசம்மின்னவேலெரு

திரவியம்விலையிடு

கதிரொளிபாசிபந்துமேருபுஜத்தினிற்

வன்னலே

கையிற்சிரகாசமாங்காப்பிலங்கவே

நற்கனகமா

மலொனுமகிசயமுளவிருகாதிஸணிகடுக்கன்

றுலங்கவே

ஐயன்றிருமாற்கழ

லனுதினமும்பணிந்து

அடங்காநவீரமத

மடக்கமனத்துணிந்து

அற்புதவெற்புனி

யொப்பெனசெய்ப்பிட

அலைகடிலுலகினி

விஸகியநலமுளவரசர்மனங்கிழ

அமரத்திகபுரழ

அதட்டிமிகமிட்டி அட்டகாச

முடிசட்டிபட்டியரசனில்யாதொருநிறைவுவராமலே

யமைத்துவரு

கன

சமீர்த்தனாகிய ஆண்மைசெங்குட்டி

னதங்க

கட்டி

கட்டியக்காரனும்

(வந்தி)

கட்டியக்காரன்கடறல்விருத்தம்.

சீர்மேயுதருநருநிரியன் செய்கபடினாந்தீதா னருதமாடி

தேசமுதலுண்டானசெல்வமுமிழந்தவர்கிருமாற்பதம் துதித்து

பார்புகழ்சகோதாரும்பாவை திரொளபனையொடுபதி வையிட்டவி

சென்றுபண்பானகாய்கனிகண்முலங்களை நிதம்பியாய்மலேபொசித்து

கார்மேவுகாமிபவனத்தினிலிருக்கையில் கருதருவிவாசமுனியும்

க ந ள வி ல ா ச ம்.

காதலுபவ்வனம்வந்துதாமைவனாகண்டவர்களுத்தறிந்து
தார்புனையுத்தருமர்மனசஞ்சலமகத்திட தான் சொன்னவிகந்தையிலே
தமிழாலிலாசமென்பாடினர்பாபதிதரணியோர்களிகூறவே.

கட்டியக்காரன் கூறல் விருத்தம்.

மாகிலாமதிசுலன்னவர்களுத்திடவன்ம்பெறுமிடதநாடாள்
தேசிகமகராஜர்செய்தவபலத்திறுற் செகமெலாங்கொண்டாடவே
பூசுரகுடைநிழலிற்புடைகுழவரசுமொடுபொருந்தியே பொற்றகத்து
லவாசமாயிருந்தாசாளனமகராஜன்வருகிறார்வருகிறார்.

(இராஜன்வருகிறதருமம்-மத்தியமாவதி-திருபுடையேகதாளம்.)

பல்லவி.

இராஜராஜமதிசுலமதிபுளகித நளமகராஜன்வந்தானே

அதுபல்லவி.

தேசலாவியதிரையெழிகடதுலகுளமகிபர்கள்
பேசருட்பொருள்சுதர்மனிறாறிமுறையறிபுனிதர்கள்
மாகிலாதிருமலரடியனுதினம்பரவியவன்பர்கள்
வாசமாய்ஞாயவகைகிதம்புகலகுகுணமந்திரிகள்
அருகில்வருதின் அமரில்வீரன் அகிஞ்சனஞான அழகில்மாரன்
அகண்டமண்டலந்தொண்டெனவுங்கன

தெண்டனைசெய்யுத்தண்டனெனும்மக - ராஜ ராஜன் மதி

சுரணங்கள்

படிமுழுதளந்த நெடியமால்பாதந்தை பணிந்துமிகத்துகித்து
பந்தியினெனினிதருழ்பளபளனுமுடிபகாமாய்ச்சிற்றித்து
விடமுளலவந்தருழித்தினங்கள்மிகபணியினிற்பதித்து
விலையிலயர்வாருவளியுத்தரீகம்விளங்குமார்பிறற்றெடுத்தது
வடிவிலகிறபவிரிவினா ரீகனிட மனதுதளரொளிரோமன்
வைதமதிலத்தினைநுமநிதம் விழங்குவருங்குணநேமன்
தொழு மகிழ்பரிமளங்கள்வீச தொகையர்ப்பேசுதலைசுக்கினிகூச
சாமரம்பேடசுரளிபாட மரம் மிஷ்ட மதகனப
மங்கலமிசுசங்குகடவிதுகள்மத்தன்மொடு ட்கனையடுக்கைகள்
வெங்கலபேரிகைபூரிவிடாண்மதவண்ணம்மல்லரினன்னமுத்தம்புற
வீரகண்டிசெயகண்டியெக்காளிகள் அந்தர்புரியதிர்த்துடுங்கிட
அமரர்களருமலர்சொரிந்துமித்புக முகமகிழ்பெனதுதிகதளமக
ராஜராஜமதிசுலமதிபுளகித நளமகராஜன்வந்தானே

(இராஜன்போற்றிவிருத்தம்)

பூமருக்கமலமுதைப் புணர்ச்சுநுழுகுணப்பெற்ற
நாமமாழிழ்ப்படைத் துநாடெலாந்தொழிந்போற்ற
தேமருதுளவணிந்த செங்கண்மான்மருகணை
மாமதகஜமுகத்தோன் மலாடிபோற்றிபோற்றி

(மந்திரிவிருத்தம்)

மந்திரிவிருத்தம் மென்னும் மாமதக்கனி ததனைமீக்கி
இடந்தனைதொலைத் துநாத்தவின்குயிர்பிரணந்தன்
படிமுழுதளந்தமாயன் பாதமேதுணையென்றென்னும்
திடமனதுடையவுந்தன் நிருவடிபோற்றிபோற்றி

(இரண்டாவதுமந்திரிவிருத்தம்)

ஆரியர்மனங்கனிக்க அமரரரசிர்வகிக்க
பாபொலாயிகசெழிக்க பாங்குடன்செங்கோலென்றி
நாரணன்கழல்போற்றி நலமுடனாசியற்றும்
தீரகெம்பிரவுந்தன் நிருவடிபோற்றிப்போற்றி

(கட்டியக்கூரன்கூறல்கவி)

சந்திராகுலதீரனே தார்புனையுமார்பனே சுவாமிபுரங்கெச்சரிக்கை
மந்தரகிரிதோளனெமன்னர்புணைதோளனெமகிபனையெச்சரிக்கை
அத்தமுனவீரனே அவனிபுகழ்மகரனே ஜயனே யெச்சரிக்கை
விநதைமிகுமெய்யனெமேகமெனாங்கையனெமேகமென யெச்சரிக்கை

(பொதுவிருத்தம்)

தடமிகுநீடதநாட்டு சக்கிரோசன்கொணுவில தானே
திடமுள்ளமந்திரிமாருந்தேசராஜாக்களோடுங்
குழிகளுமொருமையாகக்கூடியசபைபரிணாமைய
கடனமேசெய்யவல்ல நங்கையுமவருகின்றான்
நாட்டியப்பெண்வருகிறதரு-இம்-ஆசாலேரி: ஆதிதானம்

பல்லவி

மதிமுகமலகியவநிகரரசருண மது வானிலந்தான்

அனுபல்லவி,

துதிபெயும்நீடதநாட்டிபதி நளனெதிர
குகமாகவேடிக்க அகமிகவேருளிக்க
சோகமிகுந்தனுபோகசுகந்தா வுகமனுலயறித்தகி கா மணி (மதிமுக)

அ. ந ள னி ல ா ச ம்

சுரணங்கள்

பத்தனாமாற்றுயர்செம்பொன்பணிதனை

மெய்யிணங்க்ப்பூட்டி

பார்த்தமகிபர்

சித்தமிகவேளிக்கமெத்தெனகுலுக்கிக்

கைகட்டி

மிருவொயிலா

யெத்திலெலெனக்கிணையிலையென

வட்டியங்காட்டி

மிதுமயம்

மெத்தமயல்நிறுதெனவுத்தமனனைப்

பாராட்டி

வரசனைவிசகதம்பகஸ்நுரிமலர்

குடி வாயால்மதனசாரசங்கீதபதம்பாடி

யிசைவிடரமல்தித்திமிதோவெனமத்தனமொலித்திட-

யெத்திசைமகிபர்க்கெளவரும்பிரித்திட-

யேதுமரிகரில்லாதகோதையதிவினோத

(ம)

இங்கிதமுடனதிமங்குகாமுடன்பங்கயமலமுரைமனகையைநிககொன

நடனபெணகவி,

மதிசுவரசேபோற்றி அதுபெறுமாராபோற்றி

நிதிபுகழ்மிகுயோகேந்தர அதுபெனபோற்றிபோற்றி

மோடி-தரு-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மோகமாகினைன்-சாமிநான்-மோகமாகினைன்

அதுபல்லவி

நாகதிண்டோளாநாடுகளாய்

நாடியுணைத்தேடி

பதம்பாடி-மோக

சுரணங்கள்

பார்ப்புகழிந்திரபணிமுகச்சந்தரா

வாய்

ளனைச்சேராய்

முத்தந்தாராவி(மோக)

அறம்வளர்கையாணக்கிரகஞ்

செய்யா

யாளர்மனிகேளாசென

நாளா(மோக)

தெய்திசொருபா-செகத்திற்பா

தாபா

தீசையுபகாரா

நனமா(மோக)

இசைவருத்தம்,

உடம்பர்கோன்சபையிலாடு முயர்கிருமேனகைப்போல்

அம்புவிபரசொல்லாபலககாரமாய்நிறைந்த

நம்பெருங்கொலுவின்கேதாட்டியஞ்செய்தவாடு

செம்பொன்னுபாணமீநாசிருநனப்பும்புகார்

மந்திரினிருத்தம்,

தவறிலாசேனைக்கெல்லாந்தலைவனேசொல்லக்கேளும்
புலனாட்சகராய்வந்த புண்ணியர்சொற்படிக்கே
எவர்களுங்கூடகொடுவெழில்நடஞ்செய்தவர்கு
நவமணிமாலைதந்து நலமுடனனுப்புவினோ,

வசனம்.

கேளுமையா சேனைத்தலைவனோநமதுமகரோஜர் உத்தாரப்பீடியே
மிந்தசபையிலனைவரு மனங்களிக்க மிருவினெதமர்ய நயனஞ்செய்த
வட்கு சீக்கிரமாய்தருந்தவெருமதிக்கினகொத்தனுப்புவினாயா அப்
படியேயிகொகெழுந்தனுப்புவினேயா மந்திரி.

இராஜன்லோகவிசாரணை.

திருவளர்மால்பாதந்தியாளிக்கவுடதேசஞ்
செய்தசற்றருசகீந்தாஹு

மந்திரி. தருமநெறிமறவாதசக்கிரோசனே

தமதுசற்றருசகந்தனையா

இரா. திக்கண்மும்மாரியுந்தவருலறமவளற

இரகவேபெய்யுதா

மந்திரி. சகஞ்சக்காய்தனறாவிலுழமுமாரி

தவருமல்பெய்யுதயா

இரா. பத்திலொருகடமைந்ருபண்பாணஞ்ஞகூட்டு

பமிரெலாஞ்செழித்துவருதா

மந்திரி. உத்தமக்குடிதளரிபயிரோங்கிவினைவதா

லொருகுறைவுமில்லையயா

இரா. நெதபராயணமோதுமாவாரியர்கள்

மெய்ப்பாய்கடக்கின்றாரா

மந்திரி. மாதவர்க்குவேதமுறைமமணிமனெரியுடன்

வாகிக்கின்றார்களையா

இரா. தேவதேவாலயம்புசைதிரிகாலமும்

செவ்வையாய்கடந்துவருதா

மந்திரி. நாவலர்குதிசெயுமாலையப்புசைகள்

நன்றாய்கடக்குதையா

இரா. சிங்காரந்தவனம்வாவிமுதல்யாவும்

செழித்துபுவெடுத்தவருதா

மந்திரி சங்குவெண்டாமனா தடாகமுனந்தவனந்

தாழ்வினா திருக்குனையா

இரா, பாராளுமன்றங்கள் பாக்கியிலுமா மலே

பகுதிபணம்வந் துவிடுதா

மந்திரி காராளமாயன்பத்தாறுதேசப்பகுதி

புலியலாவுருதையா

இரா, புலியுடன்பசவுமொருதுறைமலினிழைங்கியே

பொருந்திரீர்குடித் துவருதா

மந்திரி, வலிமையுள புலியுடன்பசவுமொருநினைமதாய்

வந்துநீருந் துதையா

பொதுவிருத்தம்.

அலைதடவலகமெல்லா மனந்தமால்பாதம்போற்றி

வலிமைசெர்சிடதாட்டை மன்னவனாசனிக் து

நலமுடனிருக்கும்பொதுதாறுமீள்குந்தவேண்டி

புலியுடன்பசவுக்குடி பொருந்தியேவருதுபாரீர்.

தரு-இ-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி,

புலியுடன்பசவுமொருதுறையினீருந்தவே

பொருந்தியேவருதுபார்.

அநுபல்லவி.

எலியும்புலியுடன்பசவுமொருமித்து வாழ்ந்து

இராஜரிடதர்கோன்செங்கோல்வலமை

தா கவிடாம்கொண்டொழி

தண்ணீருக்குமிடந்தேடி

வேகநீருந்மேற்கையொதுங்கிட

வெங்கலமணியாவின்மிடற்றிவடிபட

சுரணங்கள்,

செழிந்தசென்னெல்லினினைவைகண்டு

தீசெட்டமனதில்பயங்கொண்டு

புழத்திகா னுணாமலடிமேலடிநடந்து

அடனிசெடிபுத்தனத்தையுமேகடந்து

நீண்டவால்தனையாட்டாமல்

நீனவாய்கினமுதைகாட்டாமல்

வேண்டும்பொழுதினைபசியாறவேபொசித்து

வேந்தனீழிவாழவேணுமென் னுச்சரித்து

பொலே

புலியுடன்பசவு

குடிக்கு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

புலியு

பொதுவிருத்தம்.

வானவர் மனங்குறித்த மருடமன்னவர் செழித்த
ஆனமாதவத்தைச் செய்த ரனடிபணிந் துபேற்றி
கானகந்தன்னிலேமாங்கனியதைபொசிப்பதற்கு
மாரிலத்தெவருமேபாற்ற மகத்வமாமுனிவந்தாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால்மகாராஜாஜகெம்பி சக்திதருவனாம்
காராஜன்மனுதிவமுனாமலர சிவந்றிய கானில் டிடதபுரிக்கருகாகயிரு
க்கிறவனத்தில் ஒருமருமான் டெ அதிலவருடத்திற்கோர் பழம்பழ
கிற அண்டி ஒத்தவர லாயமாகவருபொசிக்கும் மருத்துவமாமுனிவ
ருகிறவித்தகாரணம்.

தரு-இ-ம்-தோடி-ருபகம்.

பீல்லவி

மருத் துவமாமுனிவந்தார்

தவ

மருத் துவமாமுனி

வந்தார்

அனுபல்லவி

செகத்தினியுர தவம்படைத்தவர் சிவனடியார்கட மைரட்சித்தவர்

சீரணங்கள்

பாதக்குறிபளபளனெனவே	பருமணிருத்தாகதம்
பந்தயக்கையினிலங்கிதமால்	துன்னவே
சீதளச்சந்திரசேகரனைப்போற்றித்	திருவடிப்
பணிவார்களைவாழ்த்தி	(மருத்து)
மருமான் சிவலிடவெண்ணுவர்	பஞ்சாசுரமதை
முறவாயில்விவபுசை	பண்ணுவர்
கடகரிதனையரித்தவர்க்	கொரு
கனமணி யாகியேகல்வரே பெறு	(மருத்து)
மாவரியழகாகவேபுனைந்து	மெய்யிலங்க
மாசிலாத்திருநீறுதனை	யனை
அரகரகிவெணுந்	தவமுனை
அருமறைமுடிவறிந்தமாமுனி	(மருத்து)

மருத்தவமுனிவிருத்தம்.

ஆரடசெமாரோ யாண்டிக்கோர்பழமுண்டாரும்
செருடனடவிசென்று தேடிமாமாதனைநனமுது

பாரடாகலியத்முது படிமிசைவிழுவதுண்டு
தீமாயாமுந்த தீமமுடனெடுத்துவாரீர்.

வசனம்.

ஆரடா அடாசீஷர்களை யேனையா முனிவரோ யிடே தாயிந்தவனத்
திலேவோர்பெரியவெருநானைய மாமாமுண்டு அந்தமாததிலேயெப்.
பேரதுக் ஒள்காய் காப்து செவத்துநாம் வந்திதாமயம்பார்த் துபழு
த்துகீழேவிழுவதுண்டு அதைபோய் சீக்காமாயெடுத்துவாரும்சீஷர்
களே.

சீஷர்கலி.

கிழத்தனமுனிவரோயாம் உழைத்திடே...
அழைத்துநீர்சொல்லுதுபோல் பழைந்தயுமெடுத்துவாரோம்

பொது கலி.

மாங்கலியெடுக்கசீஷர் பாங்குடனென்னபொது
ஒங்கியேபகவைசீறி வேங்கைவாதாடுதென்றே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மகத்துவமா முனிசீஷர்கள் மாங்கலி
கையாடிவனத்திலேவரும் வழியில்பகவும்புரிபுந்நகமாடுகிற விதங்
காண்க.

புலியேருத்தம்.

புல்லுள்ளனும்பகவேபுந்தன் புத்தியையென்னசொல்வேன்
வல்லமையே துணக்குன்வாலினுலடித்தாயென்னை
எல்லையாளளன்செங்குலை யென்மன தென்ன ணுவேவே
கல்லதாகட்டுமுன்னை நானிப்போவிட்டியெலே

(வசனம்)

கேளும்புல்லேமேயந்தி நல்லறிவழிந்த புத்தியில்லாத பகவேசத்தாகி
லும்மனத்திப்பயமில்லாமல்வென்பேரிலடிபட வுன்னாலேமுறிகநீர்வீச
லாமா-ஆகிலுபுளக்கித்தனையாணவமாகுமர் நானந்த நாமகராராஜன்
செங்கேர...
னைசுமயாவிடுவேனா யென்னுணியையுபுரமுபகவே

பொதுவிருத்தம்

அறிவுள்ளபகவாஸாலே யடிபட்டபுலிகோபித்து
தீமமுடனசபதங்குற திருமால்சக்கரமேவத்து
நெரியிர்புலிதலையைநிமிஷத்தில்கொய் துபோன
உறுதியைசீஷர்கண்டு வுலந்துமேவருகின்றோ

வசனம்

அகோதெப்படியென்றாவிலவிதமாகபுலியும்பசுவும் தற்கமாய் நித்கும
போது அந்தரமாத்கமாயுலாவுகின்ற திருமால்சுந்தரமானது வுடனே
வந்துபுலியின்சிரசைகண்டித்துப்போனது அனைத்தண்ணிலே கண்டு
சேஷர்கள்மிகவும்சந்தோஷமிகொண்டுவருகும்போது மருத்துவமாமு
னிவர் அவர்களைக்கொண்டுவந்தன்கூடாக.

முனிவர்கலி

என்னடாசேஷர்களே யின்னேரங்கானகத்தி
லுன்னிதவினை பாட்டோதான் முன்னமேயாவதாதோ.

சேஷர்விருத்தம்

பண்டாசுசென்றுபழதையுங்கொண்டுவந்தோம்
மிக்கமாமுனியேகண்டவிசித்திரமென்னசொல்லோம்
சிக்கின்பபசுவைவேங்கை சிறிவாதாடக்கண்டே
சச்சரம்புலித்தலையைச் சங்கரித்திட்டதையா

வசனம்:

கேளுமையாமாதவமுனிவரோங்கன்தமதுத்தாரப்படியேசென்றுமா
ங்கனியையெடுத்துவந்தோம் ஆகிலும்பிந்ததேசாசார அதிகயத்தைக்
கண்டால்யெங்குநகரேவகு ஆச்சரியமாகயிருப்பது அதென்னவெ
ன்றால் பசுவானதுதன்வாலுமுறிக்கிவிசவும் அந்தவாலுநிலிரந்த பு
லியின்பேரில் படவும் புலியதைக்கண்டு அதிககோபங்ொண்டு பேச
வும் உடனே ஆகாயமற்றந்திருந்த சக்கரமானது வந்துபுலியின் சி
சைவாங்கிவிட்டுபோனதையா மா முனிவனே

மருத்துவர்விருத்தம்

ஆமிதுமெந்தான்மெய்தா அதிகயமென்புனாண்

புழியையரசளிப்போன் புண்ணியன்களனுந்தானே

நாமமாமிரம்பலுத்த நாரணற்கன்பராரும்

கேமமும்நெறியுமுள்ள திருப்பனைக்காண்போவாரீர்

வசனம்

ஆமப்பாசேஷர்களே நீங்கள் கண்டுவந்து கொள்ளிவ அதிகயமெய்
தான் அப்படியெனநீ திவமுலாமஸ்திருமாலுக்கன்புகையிப்பூமியைப்
பாசாருகின்றநளச்சக்கரவர்த்தியை நாமப்பாய்க்காணலாம் எாரமுமப்பா
சேஷர்களே-ஆளுகத்தியம்போய்பாற்போய்வாரும், மா முனிவரே,

இராஜன்விருத்தம்

சிரசித்பொன்முடி அலங்க திருச்சடைகருமிலங்க

அவணிபுமைபாகளையனுதினந்தொழுதுபோற்றி

யச ந ள வி ல ா ச ம்.

கரமதிவந்தராஷ்டிரகாண்டலந்தான்விளங்க
வரும்பெரு முனிசீயவுந்தன் மலரடிபோற்றிபோற்றி
முனிவர்விருத்தம்.

வாழிநின்செங்கோல்வாழி மாமறையோரும்வாழி
வாழியின்நிடதநாட்டு வளம்பெறுங்குடிகள்வாழி
வாழியின்மந்திரிமாநீரும் வையகத்தோரும்வாழி
வாழிநீழிகாலம் மன்னனேவாழிவாழி.

இராஜன் விருத்தம்.

மாசிலாபரம நேசனாயிந்த

ஆசனமார்ந்த வர்சமேசையன்.

நளன்விருத்தம்.

தெய்வநின்செயலோமாயன் செய்கையோமுன்னோர் செய்த
மெய்தவப்பயனோயிந்த மேதினியெங்கும்போற்ற
பையரவணிந்தவேணி பாமநுக்கன்பரான
தூய்யனேயிவிடம்வந்த சேகரியபுதைசெய்வினோ.

வசனம்.

கேளுமையாமுனிவரோ யெனதையனையதிருமாவின்செயலோ
அல்லதுமுன்னோர்கள்செய்ததற்குப்போயினோ பாமசிவனுக்கன்பரான
யதமதுதிருவடிவையான்கண்டுதெரிசிக்க தாங்களி துசபையையாடிவந்
தகாதனமென்னதெரியச்செல்லுமையாமுனிவரோ.

மகுத்துவமுனி விருத்தம்.

மன்னவர்மன்னோருந் மாபவன்மனங்கனிக
மின்னுசக்கரத்தாலிந்த மேதினியாந்முந்தன்
நன்மன் றியையக்காட்டில் நானுமேகண்டேனிப்பேர்
உன்னையுன்காணவெஞ்ச முவந்தினிவந்தேனப்பா.

இராஜன் தரு-இ-ம-கொண்டா அட-தாளம்.

பலலவி

அப்படிவனமதிலகியமென்னயானியவுறையு மையா
முனிவரோ-அதை-தெரியவுறையுமையா முனிவரோ.

அதுபலலவி.

தப்பிதம்வாறுதுசக்கர மிருப்பதால்
தபத்திற்புகழ்பெத்தமகுத்துவமுனிவரோ (அப்படி)

சரணங்கள்.

மருத்துவர் விடை.

புலியும்பகவுமொருதுறையினில்வந்தே - மீபாருந்திரர்
குடித்ததுமன்னவாபகவால் புலிமேலடித்ததுமன்னவா
வலுவானபுலிநிலையயவுஞ்சக்கனம்
வந்துபுலிதலையாங்கினதக்கனம் (புலியும்)

அப்படிமாயவனருளையிவ்வுலகத்திலான் பெத்ததே
மிகபாக்கியம் அலாஹுக்கிரகரானதுகலையம்.

இப்படியென்றொருமெய்நரகிடேற யெழிலான்
இப்படிமோமனமகிழ்ந்தருளவோ (அப்படி)

திரிபுலனமெங்குந்தேடிபுனத்தினைகெப்பவென் றுதினிருவ
சில்லையேயின்செங்கோலுக்குமெதிரில்லையே

அரிபதமறவாமலனுதினந்தெரழு கோளே
ஆசீர்வாழ்முனக்கின்பா யளித்திதனே (புலியும்)

இராஜன்கொச்சகம்

எஞ்செயலாஸாவதுண்டோ யிலக்குமியிராயகனார்
தஞ்செயலாலேவினங்குந்தாரணிவாழ்விதெல்லாம்
உஞ்செயலெனக்குண்டாக உதவிநீர்செய்யலேனும்
நஞ்சையுண்டவரைபொற்றும் நற்குணத்தவரோபொற்றி

வசனம்

கேளுநையாதவமுனிவரே-யிதுபுனிவாழ்வுமுதலிய யாவுமென்
செயலல்லெனதயநாகிய பழிமன்னுரையுணருடையசெயலேயல்லா
மல்லெறில்லையினிதற்குளுடையலனுக்காகமெனக்குண்டாகும்படி ஆ
தேவனாகவேண்டியபுருஷனோ-அப்படியெவ்வெப்போதும்குறை
விவ்லாமல்குமராகவாழ்ந்திருப்பவகான்பெரியவருகோன மகராஜனே
கவலையதயாதவமுனிவரே.

இராஜன்கவி

பதிபுகழ்மலர்வனத்து அஞ்சயங்காணவேனும்
மதியுள்ளவெனதுமந்திரி குதிரையைவாச்செய்வாயே

மந்திரிவிருத்தம்.

அதிபெறுந்தவன் சோலையைபாற்கவென்றே
அதிபதிநமதுராஜனகமகிழ்ந்தேறிசொல்ல

யக் ந ன வி ல ர ச ம்.

பதநிபுநடனஞ்செய்யும் பஞ்சகல்யாணிமட்டி
குதினாயையலங்கரித்து கொண்டுநீவாடாயிங்க

வரகுகவி.

மதியிகுமந்திரிமாரோ அதிபதியிழுவதாச

குதினாயைசீனிகட்டி பதிதனிற் கொடுவந்தேனே

இராஜன்விருந்தம்

வலந்தழும்வடிவம்மிக்க வழிவினில்மிகுந்துநீதி
யெந்தனுக்கநகிருந் தெழிலு- னுடைகுமந்திரி
இந்திர னுலகைபொலு மிருக்குமின்னகரிலுள்ள
நந்தநல்லனத்தைபார்க்க நலமுடும்வருகுவினோ

விசன்ம

கோனமமிசுந்தபிரிபுழைளயென அமந்திரிமார்களே அந்த அமர
நலகை யெய்திடுதற்கரிதாயி நமதுநகரிலுள்ள நந்தவனத்தைநாம்
போய்பார்த்துவருவோம் வாரும்மந்திரிகளே- அப்படியே போய்வரு
வோம் வாரும் மகாசூரனே

இராசன் தரு-இராகம் அமரிகல்யாணி-ஜம்பைபதாளம்
விந்தையாய்நந்தவனத் துக்குமந்திரிவேடிக்கையாகவாருங்கள்
சந்தரவேள்தொடுமலரிதாகவே தோணுதேயிதைபாருங்கள்

(விந்)

சந்திரகாசமந்தாரமும்பாரி சாதிமாமலர்ப்பூர்ப்பதும்
எந்தனையாருமுதந்தர்க்கேயிது யின்பமாகவேயேற்பு அம
தண்டுலாவியதாமரைக்க தாதாவிவண்டு கொண்டாடுதே
வண்டிபிறதேம்போலவேமதுபாணமுண்டதுபாடுதே

(விந்)

பைந்துளவிருவாட்சிபுந்விவ்வியபண்ணீர்பூவென்னவாசனை
விந்தைமேலியவன்மிகுமணம்விசுநீராதயோசனை
மல்கிமுல்லைகஸ்தாரியும்மருவேற் கொழும்புசிலங்காழமும்
தில்லைநகருக்கடுத்ததாந்திருசெண்பகவலங்காழமும்

(விந்)

தேனலர்க்கொணை குழியைவிசங்கமுர்ப்பதும்
வானவர்புகழ்வுண்மீதும்வளருமுல்லைச்செடியது
நருமிகுமலாதிருவுக்கற்புதமாருமேமனோஞ்சிதம்
வருகருயிற்சென்மற்குதவியாமிந்தம்மதபாணவிந்விதம்

(விந்)

கமகமெனுப்பரி மனிகுதேநற்கமுதமாம்பு பெருமையோ
நமதுவனமிதிருக்கையான மந்திரிகளடி அப்பிபாருளருமையோ.
இராஜன்கொணைக்கவிப்பா
நல்லமதியுள்ள மந்திரிமார்களே நந்தவனவிதிநீரெமன்சொல்
வேன், மல்லிகைமுல்லைமருவு செண்பகமலர்வாவித்தாமரைத்தாவும்

(விந்)

வண்டினங்களுமும், வில்வங்கொன்றையும் கந்தியாவிட்டமும் வேண
துண்டி அவிவணியற்கன்பதாம்; ஓசாலலுநம்பைநதுவான வெண்ணை
யன்சோதிமாற்புதவாச்சணைக்கரகூரே

வசனம்.

ஆ. ஆ? நல்லமனத்தி வழியாகமனதைசெலுத்திய மந்திரிமார்
களை நமதுபந்தவனமிருக்கிறதெனினுதந்தையாநென்னென்றுசொல்ல
ப்போகிறேன் ஆகிலும்மல்லிகைமூலையிருவா சிசெய்யக்கப்பரிசா
தம்மந்தாணாதி அழகுதவியபலமலர்களும் நாமுந்நுபுத்தி நக்கிற அலக்
காரமேயுலங்காரம் ஆ. ஆ. ஆ? யிர்தமலர்களிடத்தில் மதுவின்னவிரும்
பிடிவருகிறவன்குகள் பரிசுசெய்யும், ஆ. ஆ? யர்நனைத்தக்கண்டு
யென்மனமிருந்தசந்திராஷதநையடைந்த மந்திரிமார்.

மந்திரிகொச்சகங்குலிப்பார்.

கந்தமேயும் பாமலர் பூப்பதால் கற்பகத்தவ்வுமாகுமிதற்புதம்
தந்தரமுருந்தர்க்கிசைந்தநல் அளபமாபுலர்பூத்தவிசித்திரம் [க
ந்தவனமுமாழியுந்தேவர்க்கே நலமுநுது மிருநாலத்தினோர்பு
ழிந்தமாவனம்பூப்பதுபேர்பயா நெனவிலகி வுருண்டேனைய
வசனம்.

ஆ. ஆ? கேளுமையாமகாராஜேன் மிருந்தவாசனெப்பாருநதியபு
ப்பங்கள் பூர்க்கப்பட்டவிறத் வனத்தாசெய்யலோகத்திலிர் நெற
கர்ப்பகவனமென்றேசொல்லவெனாமெயல்வாமல்லேவிலிசில் ஆகிலும்
இந்தபூலோகத்தின் கண்ணிதைப்போலபுஷ்பவனம்யானெனிருங்கண்ட
தில்லையகாராஜேன்.

இராஜன்விருத்தம்.

தந்தனமதேகுபுண்ணை தழைத்தகிங்காரமுள்ள
இகதல்லவனம்போலவகு மில்லையென்றதுவுமெய்யே
கந்தர்க்கழகச்சோலைக் குழுமி துவாவிதன்னில்
அதமாய்கமலம்பூத்த வதிசயம்பா ராயமந்திரி.

இராஜன் தரும-கல்விபாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவனமென்னயோக்கிய மென்பாக்கியம்போ
லெவார்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்

ய அ ந ள வ ி ல ர ச ம்.

அனுபல்லவி.

கந்தகஸ்துதிமுல்லை சுமமும்பூஞ்சொலையுங்
காவிலுயர் பழவைதாவிசெய்யுள்ளிழைப்பு. (இந்த)

சரணங்கள்

கன்னகறுந் துடிவமதிவினோத
உவந்தாழ்க்குமபாபுலும்
புன்னைக்கமுதலார்பூர்த்திநீங்காரமும்
உள்ளிதரிதைசொல்ல வுலகிலென்றாமல்ல. (இந்த)
மாந்புபூரூசோடுதொவுதேபாழாமந்திரி
ஆடிநடந்தலாவு தந்த
உவந்தாழ்க்குமபாபுலும் பிழகருங்குருமான்
உடிகுலாவிவினையாடுகிறதேதோபார் (இந்தவ)
மல்லிகைபாரிஜாதமும் செவ்வலரி
வில்லக்கொன்னிவினோதமும்
அல்லம்பகலுங்குடியாகவேயிங்கிருந்து
அடிக்கடிபார்க்கிலும் வெறுக்குமோநம்மனம். (இந்த)

இராஜன்கொச்சாகம்.

இந்திரனிருப்பிடமோ வெழிலயனார்வாழிடமோ
சந்திரனைசடையிலவைத்த சாம்பசிவன்றன்வனமோ
சந்தாமிகும்புமா துதுளவணிகோர்வாழிடமோ
மந்தாமுனிகோர்புகழிம் மாவனம்போற்காண்கிலனே.

வசனம்.

ஆஹு? கெருடகாந்தர்வந்தித்தவித்தியாதாரும்முப்பத்துமுக்கோ
டிதேவரும் காற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷியீஸ்பரமவந்துபுழைமுடித்
துகொள்ளப்பட்டஇறுதிடமோ ஆஹு? அல்லது, பிரமதேவனுஞ்சதா
சிவனுந்ருமானுமொருமையாய்பொருந்திவாசஞ்செய்யப்பட்ட யிட
மோ ஆஹு? மகாவினோதமாகதழைத்திருக்கிறசோலைகளும் மிருந்தபரி
மளவாடைகளவியுமலர்களும் பலவிதபூதங்கள்தொனிக்கிறலோ
சைகளும் அகிகனேத்தியாயிருக்கிறதே ஆஹு, இந்தத்தடாகத்திலேசெ
ந்தாமனாமலர்களும் ஆல்வினிலோற்பவமலரும்செங்குழையுமபூத்திரு
க்கிறவினோதமே வினோதம்இனிஇந்த சிங்காரவனத்தைதேவாதிதே
வரும் முனிவர்களுமே மெச்சவேண்டுமெயல்லாமல்வழியனுள்ளிட
டுச்சொல்லப்போகுமாமந்திரிகளே.

ந ள லி ல ர ச. ம்.

யக்

பொதுவிருத்தம்.

மன்னவன்வனத்தைப்பார்த்துமனமகிழ்ந்திருக்கும்போது
பொன்னுலகினிலேவாழும் புள்ளினமெல்லாங்கூடி
உன்னிதமதியைப்போல வெளிவெய்யமிகளினங்க
அன்னங்களைத் தாட்டி லாவலாய்விடுதன்றே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் நாமகாராஜன்மந்திரிகளுடனே நம்
தவனத்திலிருக்கும்போதுதெய்வலோகத்துபட்டிகளாகிய அன்னங்க
ஸ்திரதாட்டிநீதவனத்திற்குவருகிறநிதங்காண்க.

அன்னந்தரு-இ-ம்-புன்னாகவா-அ-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அனம்தோவருகுதுபார் வெண்முத்தாளிபோல்
அனம்தோவருகுதுபார்.

அதுபல்லவி;

வனமதைமிகவடிவயங்குந்தபாகந்தேடி

இனமொருமிக்கக்கூடியிங்கண்டுமொண்டாடி (அன்ன)

சாணங்கள்,

சங்குவெண்ணிறமில்லங்க வெண்டாமரைத்

தண்ணொளிமேனிதுலங்க

மங்கைவாணியைப்போலும்

மதியணிலேணி

போலுமவாய்த்திடுமெய்யின்னவாய்சொற்

பளிபளென்ன

(அன்னம்தோ)

இங்கொளிகொளிக்க

செந்தாமலையின்

தேன்கண்டுகளிக்க

பொங்குங்குற்புவி

பெங்குமுலாவிடே

புகழுடனேபறந்து

சுகமாய்கமகிழ்ந்து

(அன்னம்து)

அயனேறும்வாகனமாம்

தடமாழி

முருகில்லந்தேகனமாம்

செய்முடனளன்செங்கோல்

செலுத்தும

நீடதாட்டிற்செனங்கள்கண்டு

களிக்க

சுகாரமாயிருக்க

அன்னம்தோ

உயிர் நள விலாசம்

நளன் கொச்சகம்.

அண்ணா - சந்திராவினை யாடுமிந்தவானிதனில்
வாணமது அண்ணா - திக மகிழ்வு - னே பாடுறதும்
மண்டலமபுகழை மும் வந்துவினையாடுறதும்
நண்டு களிகுபு - தினனை காண்பது மையிதே.
யாழ்வு என்பது இம் மந்திரமாவது அந்நாளம்.

பல்லவி

இந்தநக்தவனந்திதழ் வந்தயிது அன்னததை
மயந்தனகையாழ்விழ்க்குமேன்மந்திரிநீபாராய்
யேது - க்கவிகிதிரமாதேவ பூதலந் துனாயரசாபுகழவே

எண்டிசையுமபுகழ் விருவந்ததிதுதானே
அண்ணா - நுலகில் - மும் மன்னம்தோவறியேனே
இசைந்தேசாலைய் விருந்துகளிக்கவும
பகந்ததாய்விருநே - னிரிஜைக்கவும (இந்த)

செந்தாமலாவாவிதீதடி - சந்தோஷமாய்பதந்தோடி
மந்தையாய்க்கும்பல்புகழவந்து குந்திவினையாடி
வாவிதாமலா பூவினைது
தாவியே தன்வாயில்கொய்திட (இந்த)

வடிவழகென்ன கொல்லவன் மதிபொலங்காணுதே
படிமிசையிதுகல்ல பருவம்போற்சிறுணுதே.
மனதுமகிழ்வினோதமாகவே யெனது - மந்திரி
பாணங்காணவே (இந்த)

இரகசகச்சபதிரி

கண்டிதன்மீதானகொணா - தேனிரிவறரி
அண்ணா - நுலகிலிலவாழ்மன்னமுதுவோ
திகசுடேளாசங்கிவை செங்குணமால்விட்டதோ
இறகிதுவந்ததேதென்னவிதமயா
தாரசனியில்புதுமையோ - தாயிதுகருமையோ
ஆரணன்முனே மவமைத்தவனமே
மதுவண்ணவந்ததோ வந்தின்பந்தந்ததோ

அதிசயித்திரமியைநயநிகிலேனே
துதிசெய்துதிருவருவமெழுதுவசமோ
அதிருபவமிசமிதைநியமித்தனைத்த
ஆவசநிதமுத்தம் யானனித்திமிகேனே
பொதுவசனம்

அதோதெப்பமுயின்ருவன்களமகாராஜன
ண்டமாதிரத்திலே அன்னமாநதுகொல்லுதிறைத
அன்னம்விருத்தம்

மன்னவம்மன்னுல்ல மதிருவத்தையோனும்
பொன்னைநிலினில்வாழ்நன்ம புகழுடனென்னையின்ற
அன்னபிதாபிதமவர்க்கேயருமபசிக்கிரகொடுக்க
என்னேநீரனுப்பிவைத்தா விறைவனென்கிரகமுமே
வசனம்

கேளுமையாமகாராஜனே நாங்கள்சுரக்கலோகத்திலே வாசஞ்
செய்யப்பட்டஅன்னப்பட்டிகள் மேலுயர்நனைபெற்றதாய்தகப்ப
ன் மிருத்திமூலத்தனானகயினுலே அவர்ப்பகிவேலைக்கியா னினாசே
ழக்கொண்டபொருளொன்றைவிடுத்தாது மக்கள் கந்தமுண்டா குடம்
காராஜனே

அன்னம்புலர் கிபிதை-இ-லோம்புரி-ருபநாளம்.

கண்ணிகள்.

தெய்வமேயானசெய்த தீவினையி	தாரோ
தெரியாமலிட-தருகர்தனனில்	வருவேனே
பொய்கைதனில் நமனிருந்தபுனமைதெரி	யேனே
புள்ளினங்கன்பிரிந்த தென்னுள்ளமறி	யேனே
எனையின்றதாய்தனைதக்கிதுசொல்லு	தாரோ
இன்னம்மன்னுமென்மேறங்கியழு	வாரோ
மனம்மெவியின்றயிலாவாடியிருப	பாரோ
வழிபார்த்தனைநினைத்துவருந்தித்திப்	பாரோ
மமபுமனைகளலளைநான்பிரிய	லாச்சே
நானகப்பட்டது விண்ணாட்டிலுள்ளோர்க்	கேசகே
அம்புவிற்றகடவந்த வன்னமெல்லாம்	பேந்தகே
ஆகிலென்னநான்பிழைத்துபோகிது	பேச்சே
முட்டையிட்டயென்மனைவிவிட்டுவிரி	யானே
மோசமாமிகையறிந்தாலுடனே மிழ	வானே

த ன வி ல ர ச ம்.

பட்ட துரைக்கறம் தல்ல பாரிஸ்புகழ்
பாவிமுகம்பார்த்தோஇக்காவில்வந்த

வேளை
நாளே

அன்னம்விருத்தம்.

சினமிலாதாசுளிக்குந் தீரனேமன்னர்க்கெல்லாங்
கனமிகுமரசேயெந்தன் கவலையெயின்னசொல்வேன்
மனைவியுமுந் டையிட்டு வைத்திருக்கின்றனத்தை
இன்னகார்க்கவெண்ணு மென்னைநீரனுப்புமையா

அன்னம்வசனம்.

கேளுமையாமகாராஜனே-நானி வுடததிலகிப்புட்டுகொண்ட சே
நியை மென்பெண்ணாடுகேழ்விப்பட்டா வுடமென்குணுகொண்டிடு வி
மொண்டிவமவன்சிலதமுட்டையிட்டு அதுகளை அழையத் கார்த
திருத்திவிதுசுமயத்தில்கொண்டொண்டொடியகொடா விட்டால்
பிஞ்சுந்தபாவமாகும் இவிரோனைவிட்டுவிடுமகாராசனே

மந்திரிவிருத்தம்.

அழம்வளராசேயிந்திவன்னமுன்கையிற்சிக்கு
சிறகெலாமொழங்கிழக்க திசிலுடனுவும்மெஞ்சம்
வறண்டதுமெய்களைத் து வருந்தியேழற்சசையான
பழைவையுமீர்தாளா துபாரினினைவிடுவியா

மந்திரி-வசனம்.

கேளும்மகாராசனே தேவிராபிடித்தஇந்தஅன்னமானதுவொடி
ப்போகவினைத் துடம்பைலகக்கொண்டதிகவிளப்பா கொளைத் துமு
ச்சசையடைந்தது யினியுயிர்சகிக்கமாட்டாது அதுதழியில்விட்டுவி
டுமகாராசனே

இராசன்-விருத்தம்.

லவையுதற்குணை மந்திரிபாரகேளீர்
தெய்வலோகத்துபட்சிசிக்ருவதருமைமெய்மற
ஐயமேமனதெண்ணும லாதையாய்ப்பிடித்தவேந்தன்
கையிலேசிக்கிபட்சி களைத்ததற்கெனசெய்வேனே

வசனம்

ஆஆ கேளுமெனது பிதியமுள்ள மந்திரிமார்களுயிந்த தெய்வ
லோக பட்சியை மிகவும்ஆசையாகான்பிடிக்கவும் அதுவுடனேசகி
த்திடாமல் தேகங்களைத் துமூர்ச்சசையடைந்துபோச்சு கே யானிந்த
ண்பழியைத்தேடிக்கொள்ளலாக்கே

இராசன்-இபிதை-இ-ம்-முதாரி ஆதிதாளம்
கண்ணிகள்.

என்செய்வேன்தெய்வமேயெ ன்கையிற்செய்யன்னம்
இவ்வாறுபுட லாச்சுதே
பொன்னுலகினில்வாரும் புள்ளினமேயிப்பேரது
பிழைக்கும்வகையைக் காணேனே
வினையாட்டாய்ப்பிடித்தது வினையாய்வினைந்துதே
விதியேதோவதி யேனே
யின்னையிழைக்குமுதன் மேனிபளபளப்பை
விதமறிந்துரைக் தேனே
கனவின்அநேர்ந்திடுகாரணமறிக்கிலேன்
காததஞ்செய விதிவா
கந்தமுலாதிபல கனியுணக்களிக்கவுங்
கருத்தினினைத் தேனே
தந்தைதாய்க்கிடையிலா தத்தொலமுனரெவ்ந்து
சலித்துவிழும் தாயோ
தாரமாவலன்செற்பசனையுமிதென்றிப்பாதே
தானேவிடாமற் போனேனே
வாய்மொழிகேழ்க்கவும்மீனமகிழ்ச்சிநுந்தேனே
வஞ்சனையோவது வன்னமே
மன்னுமென்கையிலில் மரணபடைவதற்கோ
வந்துதித்தாநீயென் மூன்னமே

மந்திரிவிருத்தம்
திங்கணற்ருஸத்திலவந்த திரனெயங்களுகோவே
தங்கமமுலர்க்கண்விட்ட சீமன்மீதுசுந்தி
ஆவநமுந்ருளிநிமிதி யுகமுர்ச்சையுந்தெளிந்து
சங்கையிலவாமலன்னந்தானிதோவெழுந்ததையா
மந்திரிவசனம்

கேளுமையாமகாராசனே தாங்க ளதைக்கண்டு விசனமடைந்து
கண்ணீர்சொரிந்த அந்தசலமானது அன்னமீகினில் வீழ்ந்தமதாநிச
ததிலே நிரேகங்குளிர்ச்சியடைந்து மூர்ச்சைதெளிந்துஇதோ வெரு
ந்திருந்ததுபுருமையா

இராஜன்-விருத்தம்

அனமதற்காசெயெந்த னதழைட்டமேந்தினைழந்தாய்
களமிகபெத்தேயானுடி கவலையைமொழிக்கொழிப்பேரது

தனியநீயிருக்ககெண்டார் தாமரைத்தடத்திருநகரம்
பின்மொடுகூடியந்த னிருப்பதுமேபாவாய்நீயே

பொதுகவி.

மன்னவன் சொல்லைக் கேட்டு

தினனமுமாழிசன்ருவ்

தின்னிநத்தன்னொயான்று

முண்ணிலையேசுவாசேச.

அன்னம் விருத்தம்.

சம்பரமாய்வாவிதன்னில் தங்குகுமனேமேகேள்
நம்பினதினனமல்லநளன்வளத்ததுநான்பாரில்
உயர்நிலைநுக்குநமவமபுறவு செந்தவன்நிற்ப்பான்
இம்மொழிசெயுமன்றெண்ணி யியரநுமவநுகுவிநே

பெருதுகலி.

கட்சியைப்போன்ற விட. (A)

பட்சிதன் ல்லா ம்போன

உள்ளுணர்வுகள் இங்குள்ள (1)

அவர்களை மிகவுக்தின் னுமோ.

நான் விருத்தம்.

பவளம்போல்வாய்பனை, த்த, பண புள்ள அண்ணமே
தவளம்போல்மெய்செய்திக் கதாமனா தடத்திலிப்பே
உளமழிநீர்நீன ததைநீங்கி யொண்டியாழிநுப்பதேன
உளங்கமில்லாமலுண்ட னா னுநனை செய்வாயே.

தேவநாபுரி - கி. 5 - மார்ச் 1945.

உன்னின்பாடிய அன்னங்கொல்லாம்பொருமித்து பறந்துபோ
ச்சுதே நீ மாத் தியுதுவாயியில் தனித்திருக்கிறகாறணமென்ன தெரி
புகுவொல் லுரையன்னமே.

அண்ணம் கிருத்தம்.

தேடும்நீட தநாட்டு இசினன் தரிந்திடாமல்

வே...னன் ஸ்ரீ...நீ...த...தெ... மெய்யபிகர...க...க...க...க...

நாடெல்லாம்புகழுமுன் நான் கங்குணமறிந்தேனெப்போ

நீடியவருதவிசெய்ய நீனைத் துள்ளி மகிள் மெனை.

சிவசுந்தரி

கேளுமையாமகாராதினா னுமலமசக்தி வர்த்தியென்றவியாம
லிளவுகெட்டு வேடன் கையிலகப்பட்டுக் கொண்டு போமென்று பயர்
துழாச்சையடைந்த விளனை ககண்டிருநர் விசமனைந்து கண்ணீர்
சொரிந்து சுகமாகத்தேதியெனனை போகவுதொல்லியவுமது நறகுணத்
தையறிந்தேனுகலால் நானொருதவியமக்குவரப்ப நினைத்திருக்கிறே
னையா இராசன்-விருத்தா.

பள்ளமாமனதனாய்த் துணைநிலாணிநுபத்
தென்கொல்லத்தெனயவனிபிற்புருண்டாக
மன்கொன்னினவறிந்து மனமகிழ்ந்திடவுதனி
கன்னகாந்செயப்பப்பாருயெனனாடகரைசெயலாநீவ

ஆதல் கேளுமபடியாகியநீயென னுடைத்துக் கொண்டவழிக்குயென்
னவழியினையச்சுயரப்பொருறு ஆகியுநான் உயன்ரு தெரியச்செசா
ல்லவாயன்னமே.

ஆன் னா மி விரிசு தி தி.

இன்னிலையாய்ந்து பின்பவனைவிட ல்லங்கெனத்

தன்னிகரில்லாமாது தழுவந்திருக்கின்றவென்றடி

பன்வழுவலகமெங்கும் பார்த்துநெவருங்காணும்

உன்னழிகாவிடுங்கண்டே இவர்க்கவனேற்குமனலு

(வா.க.க.க.க.)

தேனுமைப்பாலிந்த பூலோகத்தில் மிகுந்தவழிவழியுள்ள
தமயந்தியென்னுந் பெண்ணுக்குத் தந்த புருஷன் வேண்டி வரு
ருபவன்மெல்லீர்து சுறுநித்தேது பாராக்கினுமயாருமெல்லுபுபோ
துமதழைக்கக்கண்டால் கீராமெனதுக்கு சுரியானநாயகனென்றும் அவ
ளோயும்சுத்தகுமானமெனவியென்றும் சொல்லாமமகராஜனே.

இராசன் விருத்தம்.

வெள்ளிநன்முதலையொத்தமேனியைப்படை... துவந்த

புள்ளினம்நீ புனாத்த புதுமைநீதன்ன சொல்வேன் -

உள்ளமுமகிழ்வதாக வுனக்கவன்மனைவியன்றே

கள்ளமில்லா துஞ்சான்ன காரணமறிகேலேன்.

வசனம்.

ஆதி இமதன்ன அகிசயமானவார்த்தை அந்ததமபாந்தியென்
ஹப்பென் ஹக்குரானேசரியானநாயகனென் ஹம் அகவரெயெனக்கு

உ.க. ந ள வ ி ல ா ச ம்.

ததருமான்மீனையென்று சொன்னீர் அது நீரென் னவந்தமாகச் சொன்னீர் னன்னமே.

அன்னம் விருத்தம்.

பைங்குளியவட்டி னான பாவையொவறு மில்லை
அங்குலனுனக்கிடா நெனவனியி லொருவரில்லை
திங்குளற்குலத்தில் வந்தசெயநளராஜனேடுகள்
உவகுளுக்குறவுண்டாக வுபாயம்நான் சொங்குடுவேனே

அன்னம் வசனம்.

கேளுடையாழ்தபூலாந்திலே ரதென்றால் அந்ததமயந்
திக்கேயொக்கும் அவளுத்திசைந்தமன்மதனுமமை விடவேறையாரு
மில்லை ஆகையினாலே நீர்க்கனிநுவருமொருமையாகக் கூடிவாரும்படி
கொறுகிறேன் மகாராஜனே.

இராமன் விருத்தம்.

துறிவினிலிருத்தல் லன்னமே சொல்லக்கொளாய்
பறவையென்று நினைப்பித்தே பாக்கியமிகவுற்பெற்றேன்
நிறமுடனந்தமாதின் சேதியைச் சொன்ன ஹிபால்
விறலுடனெனக்கவனை விவாகம் செய்குவாயே

அன்னம் அகவல்.

மதிசுலத்தாசே வளம்பெயறுநித
பதிக்கதிபதியெயிவிதுகளாய்
துதிபெறுமவிதர்ப்புனுல்குருணைகரை
விதமுடனரசரன் விமராச்சுங்கு
சுதனிசீர்ததனம் சொல்லநுந் தவத்தால்
மதையுமருமைமகளையும் பெற்றார்
இரதியினையெவ்வா ராஜரத்தினமாம்
பதிவிரத்தையவட்டு பாங்கியர்வெகுபேர்
சிதமொருவிதமாய்நேரிழைவளந்தாள
கதிவொளிகள்கள் காந்திமெய்யழி
இதுததியவனை வினைய வேசெய்து
அதிகவிசித்திரமா யுனவருகாண
சுதர்மறையோர்கள் சபையெனக்குழ
மதனவேளுனக்குமாவேகுடுவனே
நதியணிசடையோன் காரணனநிய
சுதசெய்யொம்மனைவிதமயந்திதானே.

ந ள வ ி ல ா ச ம்.

உ ள

இராஜன் விருத்தம்.

மன் உதவாதையா லேவாடு. மென்மனதைத்தேற்ற
அன்னம்நீசொன்னசொல்லே யாசையாய்நம்பினேன்
யென்னையெண்ணஞ்செய்வானோ எத்திசையாச் முன்னே
கண்ணியின் கருத்தேதாமோ கண்டிலேனுனா செய்வாயே

இராசன் வசனம்.

ஆதிதேவரும் அன்னமே மன்மதவாகையினாலே மெலிந்துவாடிய
யென்மனதைத்தேற்றநீசொல்லியவாந் தையையான் மிகவும் நம்பினேன்
என்கூறுமிந்த பூலோகத்திலேயுள்ள அனேகராஜாக்கிலிலே அவ
ளன்னையெண்ணஞ் செய்வானோ அவளினிடம் ப்படியாகுமோ ஆத
வால்லவள்வடிவழகின்குறிப்பையுமனநினைப்பையும் விபரமாகத்தெ
ரியச்சொல்லுவாய்நன்னமே.

(அன்னம் நொண்டிசிந்து இம் தேர்த் ஆதிதாளம்.)

திருமாலடிபாவும்பி. த தேசனேகேள்நளராசனேகேள்
அருமைபுடனேகண்டமிந்த லக்கணமேவெகுமுகியமவ
ருருவுந்திருவழுவும் இதுபூரிவண்ணமே நன்னொண்டோ
தருமாவுனேக்காண்கில் மனம்கமந்திபாளவன்மா மமகிட்டே
விண்ணுலகூர்வசியோ மனைபமேனையோதிலோர்த்தமையோ
மண்ணிலுற்பத்திசெய்த பிரமன்வற் றிப்பயெவரேபித்திப்பயோ
தன்மாந் துளிர துபோலிருதா நென்னாமின்னங்கேளிரொல்லாங்
கண்ணுதலான்வில்ல துபோலிரு கல்லலவோகண்டதுசொல்லவோ
சொல்லருங்கதலிமாந் துபோலிரண்டு
தொடையெனலாமுடுக்கையிடையெனலாம்
நல்லனதிபுனல்சுழிபோலவாந் நரபிழிருக்கும் திசோபம்பெருக்கும்
மெல்லிவோமமேயெழும்பூகாநா விட்டதுபோல்வெகுதிட்டமுமாம்
கல்லெனத்திரண்டமுலைகள்-ரத்தின கட்டியுமாய் வெகுதெட்டியுமாய்
வட்டமிட்டத்தன்மீரண்டிவச்சிக் குடமெனலாம்வெகுதிட்டமெனலா
ம்- பட்டுகச்சையிறுக்கிட்டும் முலையையந்தெனலாம் புஷ்பச்சென்
டெனலாங்கட்டிநாங்கவெனலாங்கரி-மத்தகமாய்முடிவைத்ததுவா
ம்-எட்டுத்தித்திவங்காணவிளநீரெனலாம்மகமேரெனலாம்
காசாபூவதுபோலேயுள்ளகையெனலாங்கனகமெய்யெனலாம்
மாசிலநீகாவையிதழ்-சொல்ல மாத்நாருசுவையாய் தும்
பேசுமுமவன்பல்லுமுல்லையரும்பெனலாம்மொழிக்கரும்பெனலாம்
ஆசைமாதவள்கழுகுத் துஞ் சிறுத்தழகுடை யானம்குதலாநீட்டயா

பொன்னெனியசெய்காசிதனை குழிமும் பூவெனலாந்துயர்போமெனலா
ம்-மன்னுதாமனைத் திசடிவரும் வண்ணவெல் லும்விழுகெண்ணை...
யெனலாம். பின்னுலவனுதன்முன்றும்பிசிறையெனப்பேசிடலாம்தனா
சையேசிடலாந்நென்னிமயிர்வண்டிடாடெனவுவலமசெப்பிடலாம்
மேகமொப்பிடலாம்-அன்னததைப்பறிக்குமநடைமாள்குமலெனபே
சிடவேகிளிவாய்குசுவேதின்னமுந்நன்னசொல்லவெதன்னமுநிகளிலேதி
யுஅவர்க்கவளசொடுக்கென்னதையுரைத்தால்மெல்லியுநுதிவாள்
மயல்பெறுகிடுவள்ளதன்னேடினனிபுதிக்கெந்ததால்வயிர்தாளுமென
பாளின்னவகேளரன்பரய்-முகத்துக் கதியாயுமக்குயானும் மொழிவ
தில்லெமொழியறிவதில்லெகமுமுதிவழம்படைத்ததிசைமுகன்னேற
னமுமெங்குநரினமாந்நிவன்முதலன்னவாயும் நிதமுந்நெரிசிப்போ
ஞ்சிதமுந்களிப்போம்-அவ்வையுமுநாசேசெய மாளுமையா துயர்
போகுமையுதன்தேராமதன் ததனனு.

இரண்டாம் விருத்தம்

வண்டமர்வாவிதன்னிவ்வனமுநுசெத்தாமனாயின்
தன்னினைனுமன்புதயந்ததாயந்தி யென்னுமபெண்ணை
கண்டவாசென்கொடுசொல்லகாதினிற்கேட்டிருப்பென்
விண்டவமவாழுமுந்நல்ல விபரமாயறிந்திடேனே

வசனம்

வண்டிகள் மதுபானஞ் செய்வான்ற தாமனாத்தடாகத்தில்
பொருந்தியசுண்டிகளைப்பொகிதின்ற அன்னமே-அந்தமயந்தியென்
னுமபெண்ணை மிகவுட்புகழ்ந்நென்குபொவந்துசொல்லும்பொதுயா
னங்காதினும் கெட்டிருப்பே-தீப்போதுதெய்வநிலாததுபபட்டியா
கியவுன்னுல் அவளாசைகெயல்லாம-விபரமாய்க்கொண்ட மகிழ்ந்து மி
ருந்தகாதல்கள்கொண்ட அன்னம்.

அன்னம்விருத்தம்

சித்திப்பதுமைமையேபொது சித்தமயந்திதான்னை
சித்தமயந்திதான்னை சித்தமயந்திதான்னை
சித்தமயந்திதான்னை சித்தமயந்திதான்னை
சித்தமயந்திதான்னை சித்தமயந்திதான்னை

அன்னம்விருத்தம்

சித்திப்பதுமைமையேபொது சித்தமயந்திதான்னை
மன்னுதாமனைத் திசடிவரும் வண்ணவெல் லும்விழுகெண்ணை...
யெனலாம். பின்னுலவனுதன்முன்றும்பிசிறையெனப்பேசிடலாம்தனா
சையேசிடலாந்நென்னிமயிர்வண்டிடாடெனவுவலமசெப்பிடலாம்
மேகமொப்பிடலாம்-அன்னததைப்பறிக்குமநடைமாள்குமலெனபே
சிடவேகிளிவாய்குசுவேதின்னமுந்நன்னசொல்லவெதன்னமுநிகளிலேதி
யுஅவர்க்கவளசொடுக்கென்னதையுரைத்தால்மெல்லியுநுதிவாள்
மயல்பெறுகிடுவள்ளதன்னேடினனிபுதிக்கெந்ததால்வயிர்தாளுமென
பாளின்னவகேளரன்பரய்-முகத்துக் கதியாயுமக்குயானும் மொழிவ
தில்லெமொழியறிவதில்லெகமுமுதிவழம்படைத்ததிசைமுகன்னேற
னமுமெங்குநரினமாந்நிவன்முதலன்னவாயும் நிதமுந்நெரிசிப்போ
ஞ்சிதமுந்களிப்போம்-அவ்வையுமுநாசேசெய மாளுமையா துயர்
போகுமையுதன்தேராமதன் ததனனு.

இராஜன் விருத்தம்

விண்ணாவருவதில்லாது மேனமைச்சு எனமேலிகளாய்
பெண்ணெய் மனமெழுதியமாய்வார் ததைச்சொல்லி
கண்ணிவிந்தாணாமுடி பெ. காதிப்பெருகைவததாய்
எண்ணிநா துறையென சொல்லி பெய்யுதமபுலேசே

DE LA VILLE DE LAUSANNE

[illegible]

ஆன்னைம்விருத்தம்

பொய்வார்த்தைப்புக்ல்வதில்லை பூச்சக்கிரவர்த்தியா னுந்
தெய்வலேசுகத் துபட்சி செப்பின் தழிந்திலேனே
தையலாந்காய்க்தியுன் தாரமாய்வாழும்போது
இலயுகந்நீசேநீயென் வார்த்தையயறியலாமே

அன்னாவுதனம்.

கேளுகமயாமகாராசனே தெய்வலோகத்துப்பப் சியாகியநாஸ
மக்குபொய்வார்த்தை சொல்லவேண்டியகாரண மென்னநீர்த்தம
யந்தியை நாளினிவாகஞ்செய்துகொண்ட கடவுமருவிஞ்ஞானமென்பது
யென்வார்த்தைநெரியவரும்காராசனே.

இராசன் விருத்தம்

இத்தனைவராகத்தையென்ற மெனத்திதிராவது
பத்தின்கொன்னினி வாழியநாமோலென்ப. உ
த்திராவதுதயாவே திவத்திநெனையுமந்த
பத்தினிதனைவருவதுபண்புன்னவருவாய்க்கிய.

நளன் ஸ்ரீ ஸ்ரீ.

கேளும அன்னமே நீனைக்கப்படிபலவார்த்தைகளையடிக்கடி
 சொல்வதினால்தென்காமவேதனைதிருமோ அப்படியுதவிசெய்கிறது
 மெய்யேமா ஸ்ரீனி சமயம்கீபோய் அந்ததும்ப்தியைக்கண்டியான் அதிக
 சோகங்கொண்டு மெய்கிறே னென்றுவிபரமாய்த்தெரியச் சொல்லி
 அவன்மனசுதயநின்றுவாரும் அன்னமே.

நாய

நள விலாசம்.

அன்னவிரூபம்.

நல்லதப்படியெயொரு நாழிக்ஞவடஞ்சென்று
வல்லிதமடந்திதன்னை மனமகமுடனெகண்டு
கல்லையுங்கொக்கும்வார்த்தை காதாலாயவட்டுரைத்து
மல்லலம்புயனேவாறேன் மயங்காமல்சிலவுதாராய்

அன்னம்வசனம்

இதோ அப்படியெயொரு நாழிக்ஞவடஞ்சென்று
தமயந்தியைக்கண்டு சிலவார்த்தைகளைப் பேசிவரப்படுதிக்கொண்டு
உமதிடம்வருகிறேன் சிலவுகொடுமிகாராஜனே

இராஜன்விரூபம்

அப்படிதானேசெய்வாயன்னமேபெமக்குதவி
இப்படிவிலாருமிஸ்ஸையிதுவுபகாமிக்க
செப்பருந்தமயந்தியைச் சேர்ந்துநானிருப்பதாக
எப்படியாகிவம்நீ யினையவேசெய்குவாயே

வசனம்

இதுசமையத்திலுதியானபேர்உன்னையிடவேறெயினக் காரு
மில்லைநீஉன்னையிடப்படியேசென்று அலையைக்கண்டு வேளவயட்டுதி
திக்கொண்டு சீக்கிரமாய்வாருமன்னமே

பொதுவிரூபம்.

அன்னந்தான்நளனைவிட்டு ஆவலாய்வருகும்பொது
மன் னுமாவிதர்ப்பேதே மன்னவன்விமரிசன்
பன்னுமாதவத்தானின் பைங்குனிதமையந்தியுங்
கன்னியருடனவன் பூங்காவிஸிலவருகின்றாரே.

பொதுவசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் அன்னமான தூளமகாராசனிடத்தி
விடைபெற்றுக்கொண்டுவருகிறபேர் தமயந்திதன் பாங்கிமார் கருட
னேவிதர்ப்பேதேசத்தப் பூங்காவனத்திற்குவருகிறவிதங்காண்க.

தமயந்தி-வருகிறதரு-இம்-பய-துவா-ளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

தங்கப்பிரகாசமுத திகளொளியினங்க தமயந்திதேவிவந்தாள்
சுங்காசமாகதமயந்திதேவிவந்தாள்

அதுபல்லவி

அங்கசன்கண்டுமவனைத்திலாந்ததெகொண்டு

அம்பிவிதலில்வெஞ்சம்பரம்
கும்பமுலையிலேநம்பினே

தாக்கவே
பென்னவே

சரணங்கள்,

முத்தணிந்ததுமில்லையோருகோடி

திரு

முகமில்லாதனங்களை

ஊழி

செத்திரகருணையிலமலர்கூடிதன் சிவதையிலுள்ளையின்கரம்

பத்தினிமாந் தந்தங்கப்பசும் பொன்மெய்யுஞ்சொலிக்கப்

பார்த்தமென்பாநெஞ்சம்பாகாயுருகி

களிக்க

பத்தியிருத்தவர்தத்துவநெறிமுறை கத்தவர்தத்தமே

வைத்துபிரமித்திட்ட...

(தங்கப்பிரகாசமுக)

சீரணிதிருமுதலுலங்க - திரு- செனியிலுணிகுழைகளிலங்க

வாரீனி தனததைகண்டார்தலங்க

வெதர்,

மடமாநர்க்குண்டுகாணி

விலங்க

வாரணிகைவையெயிருக்கு

மதிசயங்க

பெண்டிசையெவருங் கண்டேங்கி

மதிமயங்க

விவகிதமுடனதி மங்களை

கரமுடன்

கங்கையிருபுதம் பெருங்கமதாய்வர (தங்கப்பிரகாசமுக)

கங்கையர்க்கெல்லாம்பெண்கிரீட்டி-சிக்கஞ் சொல்ல

நான்மறைதூல்களும்

பிரசங்கம்

சங்கொளியினங்குமபல்

பளிங்கம் மிகு

சந்தனம்புணுகொண்டி

மங்கம்

மங்கையர்சாமரையாலவட்ட

முயிலிவித

வார்த்தையைக்கண்டினிகள மயங்கிவையாய்

அந்தரமா தருவந்புகழ்நூலி

வினையதாயதி

கந்தரமில்லிய

(தங்கப்பிரகாசதங்க)

தமயுக்திகொச்சகம்.

எல்லவருமேபுகழ் வெணைவளர்த்தசேடிகளா

கல்லவிதித்திரமுள நந்தவனம்வந்தோமே

சொல்லியுளந்தகல்ல ச்சோலைதனிலேயிருக்கும்

மல்லிமுல்லைபாசிகாத மலர்பறிப்போம்வருவீரோ

தமயந்திவசனம்

மிகுந்தபிரியமுடன் பென்னைவளர்த்ததோழிமார்களை மிகோ

இந்தஅலங்காரமாகியநந்தவனத்திலு பூத்திருக்கிற பலசாகிமலர் களைபு

ம் நம்புபிரியமோவாங்களுமேதோழிகளா

தருமம் ஆனந்தப்பாவி ஆதிதாளம்

பல்லவி

எடுக்கலாம் மலை தொடுக்கலாம்

அழகுபல்லவி

அடுக்கடுக்காய் சுகந்த மெடுக்கமக்குவந்த

தடுக்குமென்னுயர்சேடி நொடிநுண் யோடிவாடி

ஆரணங்கேயிது தாரணியிற்புகழ் எடுக்கலா

காரணமாகிய சேணிமலர்களை

சுரணங்கள்

மல்லியும்-மரு முல்லையும

மெல்லியோயெடுத்து நல்லசுரந்தொடுத்து

எனக்குநீ முடிக்கவந் தனக்குந்கண்களிக்கவும்

இசைந்தமாமலர் சோலையிலேவதி

பசந்ததாய்மலர் கசங்கிடாநினி

(எடுக்க)

மனோஞ்சிதம் நமக்கிவந்தம்

இனமாய்செண்டதைக்கட்டி மனமகிழ்வாந்சூட்டி

பெந்திழையிர்களுகூற விங்குளமலர் வின்தாரம்

இத்திருணம்மா முற்றிலுஞ்சுத்தியே

சித்தமகிழ்பெறமெத்தவேமலர்களை

(எடுக்க)

நந்திபுஞ்செவ்வந் தீழும்

கந்தமிதடிபாங்கி யிந்தவுலகொகோங்கி

கந்திவருதடி குருவேர்பெரிதடி

கற்பகவனமென வெப்பிடலெய்தி

வற்புதமாகிய செப்பருமலர்களை

(எடுக்க)

தமயந்திகொச்சகம்

சந்திரமுகமில்லுஞ்சு குணமுள்ள தாழியரே

நந்தவனத்திலுள்ள நன்மலரை நாமெடுத்தோம்

கந்தமிகவுமகமென காண்புலிலேமுடித்து

விந்தையுடனகமகிழ்ந்து வினையாடி யிருப்போமே

தமயந்திகுணம்

அழகிலுமறிவிவழிஞ்சுத யென்காண்பாக்களை மிதொதும்மொய்

துவந்தமலரை யெடுத்து நாளைக் கிழித்து அகிலுதொடுக்கொஞ்

டையில்முடித்து மனங்குளித்து தோண்டாண்டித்துநித்து வினையா

டுவோம்வாங்களடி சேடிகளே

பொதுவிருத்தம்

செகம்புகழ்விமர்சன செல்வியந்தமயந்தியு
புழுள்ளதீகிமாகும் பூங்காவிலிருக்கும்போது
மகிழ்பெறநனனுரைத்தவார்தையைமுடிப்பதாக
அுகமதிசெண்ணியோடியமிசுழும்வருதுபாரீர்

வச்சம்

அனுகூலப்படியென்றால் தமயந்தி தன்பாங்கிழார்களுடனே ந
தவனத்திலுந்து விளையாடியிருக்கும்போது - ளையதாராசன் தானு
ப்பிய அன்னமானது வருகிறவிதங்காண்க.

அன்னம்துது-தரு-இ-ம்-பிலாஹரி-அடதாளம்

பல்லவி,

வருதுபாரன்னங்கள் தூதுபேசவருது
பாரன்னங்கள்.

அனுபல்லவி.

பெருமையாகியவீமன்பெண்தனைத்தான்கண்டு

பேசிவசப்படுத்திபிரிபமாயெண்ணங்கொண்டு(வருது)

சீரணங்கள்

தன்வீனத்தொருமையாய் கூடிமனந்தயங்காமலேபறந்

தோடி

மன்னுந்தமயந்திமனமகிழவேல்ல

வார்த்தையாகவேள மகிபன்சேதியைச்சொல்ல

(வருது)

வெய்யலென்றதுவும்பாராம வினாவிருதாவென்றதமுஞ்சோராமல்

வையகத்தோர்புகழ்மலர் வனந்தனைநீடி

மங்கைதமயந்திவாழ்முமிடந்தேடி

(வருது)

தமயந்திக்கொளிராகவிளையாடி

மிக

தன்தானவார்த்தையாற்கொண்டாடி

இமையவருலகெனவிருக்கும்வன்மபுகூது

இதுவசமயமென் நெண்ணிமனமகிழந்து

(வருது)

தமயந்தி கொச்சகக்கலிப்பா.

மாவினோதமாமிர்தகர்விலில் வனருஞ்செண்பகமல்லி வெண்டாமலா

பூவிருப்பதைநாடியவண்ணென் புதுமையாகப்புல்லுநுமன்னங்கள்

தாவிவந்தேழ்நாவுதுயாரடி தையலேமிதைகையிழிடிக்கலாம்

கூவிடாமரிதுசமயமென்தன் கூடவேங்களைநீடிவருவீர்

நி

நா. நன் வி லா ச ம்.

வசனம்.

அடியம்மாந்த மகாவினோதமாயிசோலையினிடத்திலே வா
சஞ்செய்கிறவண்டுகளுடனே யேதோமிகவும் அநிசயமாகவார்த்தை
யைப்பேசுகின்ற அன்னங்கள்வந்துவருகின்றதே யிதையகத்தியம்நா
ம்பிடித்துவருவோம் வாங்கனடி பெண்காரா.

தமயந்தி தரு-இ-ம்-கண்டா- அடதாளம்.

பல்லவி -

அடிவாடி நீசடியன்னத்தைப்பிடித்தோடிகொண்டாடி.

அனுபல்லவி,

வடிவழகேதடி கொடியினையேதிட

மாற்குயிலேமட மாமயிலேவடி.

(வாடி)

சரணங்கள்

திங்கணிறமிதுபாடிமீட்டை தேடிவந்ததெந்தவாடி யந்த
சிற்காரவன்மென்னசீரடியடி சித்திரரோகைபிதைகீட்டறடி திரு
உத்தமியேயடிசுத்தினமேயது சித்தாசிழந்தொருநித்திதோ.வந்தது)
தன்புனலாழியைத்தாவுதே வெண்டாமரைத்தண்டுண்ணப்போகுதே
பென்-கண்களி கூறவுலாவுதே யிருகீதுக்கின்பமாகக்கூவுதே - அடி
தங்கையோபிராணநங்கையோஉயர்கொங்கையோமடமங்கையோயடி
பறக்குமென்றுபயப்படாதேமெள்ள பதுங்கிபிடிப்பாயதை- விடாதே
மெத்தமொடியவன்கையிற்கோடாதே யுடல்
மெலிந்தாலிரையதுதோடாதே லுடிக்கட்டி நுதற்பொட் டழகி
யிடைபட்டழகிகழல்மெட்டழகியடி. (வாடி)

தமயந்தி விருந்தம்.

சொக்கநாயகியெய்ந்த சோலையழுழுதுஞ்சற்றிச்
செகிட்டுதென்னகேலி செய்புரிதன்னந்தனனே
அக்கணாயாதரிப்போத்குத்தியும்பிடிக்கனென்று
பக்குவமாகச்சென்று நாவகுடன்மடக்குவிரே.

வசனம்

அடியோக்கநாயகி யுடிக்கைமலம்யிதோபார்த்தீர்களாமகாத
ந்திரமுடனேயிந்தகந்தவனத்தந்தத்திதெய்வகையிலகப்படாம
ல்யேளிதஞ்செய்யுமிந்தஅன்னத்தை விவரிசம் அகத்திதமாகப்பிடிக்க
வேணும் நீங்கள்மடக்கிக்கொள்ளுகள்ளாயிடித்துக் கொள்ளுகிறே
ன்தோழிமார்களே.

தோழி விருத்தம்.

கன்னியேனோவினாய் கருத்தினிலாசைகொண்
என்னையும்கொண்டென்று கொண்கெனத் தோணியிலை
அன்னதா னுன துகையி லகப்படும்வகையகாணும்
கன்னியைப்போவோமநயனைவருகுமாயே.

தாதிவசனம்.

தேவமம்மாயேதோவினாசைகொண்டென்று அன்னத்
தைப்புகென்தொடர்ந்து திரிகிறதினாலே அநாம துகையிலகப்படும்
இனிநாம சந்தாகனென்பாகலாமவாருமம்ம தமயந்தியே.

தமயந்திவிருத்தம்.

யென்மனப்படியினைநீ. தேவல்செய்மாதேயுந்தன்.
கன்னத்திலுறவேண்டோம். கனமிலாவார்த்தைசொன்னாய்
உன்னையும்கொண்டென்று கொண்கெனத் தோணியிலை
அன்னத்தையான்பிடித்தேயாமனைவருவேன்பாராய்
வசனம்.

என்மனோவினாசைகொண்டென்று அன்னத்
தைப்புகென்தொடர்ந்து திரிகிறதினாலே அநாம துகையிலகப்படும்
இனிநாம சந்தாகனென்பாகலாமவாருமம்ம தமயந்தியே.

தமயந்திவிருத்தம்.

யென்மனப்படியினைநீ. தேவல்செய்மாதேயுந்தன்.
கன்னத்திலுறவேண்டோம். கனமிலாவார்த்தைசொன்னாய்
உன்னையும்கொண்டென்று கொண்கெனத் தோணியிலை
அன்னத்தையான்பிடித்தேயாமனைவருவேன்பாராய்
வசனம்.

தேவமம்மாயேதோவினாசைகொண்டென்று அன்னத்
தைப்புகென்தொடர்ந்து திரிகிறதினாலே அநாம துகையிலகப்படும்
இனிநாம சந்தாகனென்பாகலாமவாருமம்ம தமயந்தியே.

தமயந்திவிருத்தம்.

யென்மனப்படியினைநீ. தேவல்செய்மாதேயுந்தன்.
கன்னத்திலுறவேண்டோம். கனமிலாவார்த்தைசொன்னாய்
உன்னையும்கொண்டென்று கொண்கெனத் தோணியிலை
அன்னத்தையான்பிடித்தேயாமனைவருவேன்பாராய்
வசனம்.

நா. த. லா. ச. ம.

வசனம்.

கேளும் அன்னமே இந்தந்தவனத்திலே அனேக அன்னப்
பட்சிகள் வருகிறதென்து, அதுகரையான்பிடித்துவளர்ப்பதுமுண்டு,
ஆகிலும்நீமிருந்தசுவந்தரியமரனதிருமனையப்படைத்துத் தெளிவா
னவார்த்தைகளைப்பேசுகிறதினாலெயுள்ளேன்மனதிலாசைகொண்டு
நேப்பிடிக்கவந்தா லென்லையிலீயுகப்பட்டாமலோடுகொய்யென்னமே

அன்னம்-விருத்தம்.

பொன்னுலகமரீட்டம் பொருந்தியெவாழ்ந்திருக்கு
மென்னைநீபிடித்ததினாலென்னத்துக்குதவிநாடு
கன்னிபுன்வடிவுக்கேத்த கண்ணாப்பிடிந்தாயானால்
உன்மனங்கனித்துக்கூடியுலகினில்வாழ்வாய்நீயே.

வசனம்.

கேளும்மமா தமயந்திநீயென்னையிழந்தாதுவருக்குநானெ
ன்னத்துக்குதவியாகப்போகிறேன்நீஉன்னழகுக்கிசைந்த நாயகனைத்
தேடிப்பிடித்தாயானால் உன்னாசைதீரமருவியனைத்துவாழலாம்,பார்ப்
பவருக்குமழகாயிருக்குமாதரசே.

தமயந்தி-விருத்தம்.

தினகரனகாண்லதாங்கித் திருமெய்யும்வெர்வைசிந்த
மனமகிழுடனேயிந்த மலர்வனந்தன்னேயாடி
கனிவுடனேடிவந்த காரணமேதோவுந்தன்
நினைவையானறியன்றாய் நீயெனக்குரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும்அன்னமேநீயெங்கையிருப்பது வெய்யிலிலே பறந்து
மெய்வருந்தவேர்வைசிந்தஇந்த நந்தபனத்தைத்தேடிநீவந்தகாரணமா
வென்னவெதிரியசொல்லும்அன்னமே.

அன்னம்-அகவல்-இ-ம்-ஆபி.

சந்தாநியே தொகைமாமயிலே
இந்தாதுலகி வருப்பதுயானும்
அந்தன்னேறம் அபிசமுமெனது
சொந்தபாழறவு தொல்புவியதனில்
அந்தனைப்பிடித்த மேத்திடாதின்திகள்
கந்தமகளிபு கந்தமமெய்யுபணியும்
விந்தையாபிடித்த கொந்தாதுவெந்தன்

அந்தமாம்மனன்மீ தாசைநிவைத்தால்
இந்தமில்மகிழ்ந்தே செருவாருன்றோ
சந்தமருவி சம்புரமாய்வாழ்வாய் !
இந்தமல்லவந்தில் யானுமேவந்த
அந்தனைக்குறித்தே யுண்மையிதம்மா.

தமயந்தி-விருத்தம்.

வண்ணமாம்மனனைத்தேடி வருந்திமெய்யினைக்கு மெந்தன்
ளண்ணத்தைமுடிப்பதானே ரொவர்களுமில்லைதான்
புண்ணியாயெனக்கவரை வுறவினிசெய்துவந்தால்
புண்ணியபிகவுண்டாகும் புகழுமுண்டாகுந்தானே

தமயந்தி-வசனம்

கேளும்மலையுன்னமே நான்வெகுநாளாக அந்தநளமகா ராஜராயே
சேரவேணுமென்று யென்மனதிலெண்ணங் கொண்டிருக்கிறேன்
ன்பாக்கியம்-நியும்வந்து அவரை கலியாணஞ் செய்துகொள்ளென்று
சொன்னபடியிலே யெனக்கு உம்மைவிடவே தேயாருமேயில்லையி
னசமைய மவனாயுறவுசெய்து வைத்தா லுமக்கு மிகவும்புண்ணியமு
ண்டாகும்அன்னமே.

அன்னம்-விருத்தம்.

படிமுழுதிலங்கும்பாணம் பாராததேசமில்லை
நிடதா கோனவர்க்கொப்பான நிருபர்களுவருமில்லை
திடமுடனெமக்கவரும் சின்னத்தமர்னவர்தான்
வடிவுள்ளவுனக்கவரை மணஞ்செய்துவிடப்பணம்மா

அன்னம்-வசனம்

கேளும்மா தமயந்தியே நான்திரிந் துபாராததேசங்களில்லைஆகி
லும்அந்தநளமகா ராசனைப்போல ஸ்ரீவழிகையும் புகழ்பலபராக் கிரமத்
தையும் மிகுந்தநீதிவழுவாததருமகுணத்தையுடையதெதவர்கள்இது
புனியில்யாருமேயில்லைமேலும்அவ்வொள்கும்குந்தமிரியமுள்ளசினே
கிதரானவர் நன்னவராயே உனக்குமணஞ்செய்து வைக்கிறேன்மீமாத
மயந்தியே

தமயந்தி-விருத்தம்

நாடிப்பொருளைத்தானே நலமுடனளித்ததுபோ
னேடிவந்தெமக்கு நீதா னுளமகிழ்ந்திடவுணாததாய்
சடில்லந்நவழிகையின்னமும்நிபரமாக்
தேடமுன்னமேநீ தெளிவுடனுடைசெய்வாயே

சய

ந ள லி ல ர ச ம் .

எப்படியும் கூட்டிவைப்போ	மின்னைக்குள் சாய
நாமமாயிசம்பெற்ற	காணனறியவே
நாங்கள் போய்சொல்லிழுடிப்போ	மாம்படிக்கி
சாமப்பொழுதினிலே	சகலவார்த்தையும்பேசி
தினதாகசெய்துனது	மனங்கலிக்க
காமனும்நீயுமாய்	கலவிசெய்திருக்கையிற்
கருதுவாயெங்கள்	பெயரையருங்கிளியே

தமயந்திவிருத்தம்

அறிவினிலிம்குத்தவோ யன்னமேசொல்லக்கேளாய
நெறியதுகுலைந்துவாடி நெஞ்சமுமெலிகின்றேனே
சிறியவள்ளென்கவனா சிப்கிதஞ்செய்துகாம
வெறிதனைதீர்க்கவும்மை மெத்தவும்நம்பினேனே

வசனம்

கேளுமன்னமே நீசொல்லியவார்த்தையையான்கேட்ட மாதிரி
த்திலேயென்னறிவுநீதுசோகமிருந்துகொகமெனினுலாகுகிறேனே
யினுசமையம் அவரையென்னிடத்தில்முன்பின்பழகியுள்ளேனெதரைப்
போலவுறவு செயதுவைப்பதாக உம்மையான்மிகவும்நம்பினேன்

அன்னம்விருத்தம்

சித்தினியெனவுருவந் திகழ்தமயந்திகேளாய
சித்தஜன் தனக்கொப்பான செயனாராசர்க்கென்றே
சித்திரமயில்பிழைநீனெ டாய்தனன்பிரமதேவன்
சித்தமும்கிழந்துகூடிக்கமலுவிப்பாயம்மா

வசனம்

சித்தினியைப்போல் வடிவழகையுள்ள உனக்கென்றே மனமத்
துக்குநிகராகிய அந்தராஜனெபிறந்தேவன் பிறப்பித்தான் அன்படியி
லேவநீங்குநிறுவரும்சகமாககூடிவாழப்போகுநீர் பாருமம்மா தமயந்
தியே

தமயந்திவிருத்தம்

நிருவுளச்செயலோயான்முன் செய்தவழியிலேயிங்கு
கருதநுமன்னமேயென் காதலைதீர்க்கவந்தாய்
பிரியமாயினுசமையம் பெண்மனஞ்செய்யுனென்றே
அரிதமாய்நீபோய்சொல்லி கருக்கினிஸ்வசனெய்வாயே

தளவி லா ச ம்.

வசனம்.

திருவுள்ச்செயலினாலேயோயான்முன்னேசெய்து விடப்பலத்தி
னாலேயோது அசோலையைத் தேடிநீலந்தாயன்னமே மிதுசமையமநீ
யேயெவ்வாறாலாவென்னமே அந்தநளமகராசருக்குப்போய்சொல்லி
சசிக்காமால் வந்தெவ்வாறானமே.

அசனம் விருத்தம்.

தமயந்திவென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்தி

வென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்தி

வென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்தி

வென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்திவென்றிருந்தமயந்தி

வசனம்.

தெய்வலோகத்திலேவாசஞ்செய்கிற பகவியாகியநாங்கள் எப்
போதும்மெய்யைப்பேசுகிற தேயுல்லாமல் உள்ளளவும் பொய்யான
வார்த்தைகளை வாயினுலேபேசுகிறதெயிலை யும்மா தமயந்தியே.

தமயந்தி விருத்தம்.

தெய்வலோகத்துப்பட்டி செப்பினதழியாதென்றும்

வையகமுழுது அகக்கும் வார்த்தையெங்கெட்டிருப்பேன்

நையலென்னகமகிழ தரும்படியவனாக்கூடடி

மையலேதனியச் செய்தால்மகாபுண்ணியமாகுந்தானே

வசனம்.

தெய்வலோகத்துப்பட்டிகளெல்லாவார்த்தை யழியாதென்
றும்பெரியோர்கள் சொல்ல யானுங்கெட்டிருப்பேன்மெய்தான் இதுச
யமந்தநளமகராஜராலென்மையலே தனியச் செய்தால்மகாபு
ண்ணியமுண்டாகுமன்னமே.

அசனம் விருத்தம்.

உத்தோர் துணையுடையே புடப்பிறந்தானுடையே

மற்றவெல்லையானும் மறப்பதுமின்றியே

வெத்திசொன்னுக்குன்னே விவாகமுஞ்செய்துவைப்பேன்

சத்தியமாகசொன்னேன் சந்தேகமீயென்னுதே

வசனம்.

நீயென்கூடப்பிறந்தமக்கையெல்லாமல் மற்றவெல்லையா
னும்பெரியோரும் மறப்பதில்லை அந்தநளமகராஜருக்கே யுன்

சமீப நாளிலாசம்.

என்னவிவாக் கையிலேனையல்லாமல்வேறில்லைநியென்சொல்லீ
த்தியமாய் உம்மாதமயந்தியே.

தமயந்தி-விருத்தம்.

அரிஹரியென்னபாவ மாணைநீரிடவேவேண்டாம்
மருமலர்செழிக்கவந்த மழைக்கெதிருதவியுண்டோ
திருவுளமறியவெந்தன் சென்னமுன்னவுமுன்னே
கருதுமென்றமயனென்றே கருத்தினிலெண்ணுவேனே..
தரு-இ-ம்-முகாரி-ஆகிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ என்னையுவார்சேர

அப்பல்லவி,

சப்பிரகடமீதென்கு தருவிதாம்வினையாட(எப்போ)

சாலைங்கள்.

ஏதுமறியேனே	யிதுததினானே
ஆதரவாகவேதானே	அவரையான்நாடினேனே-எப்பே
ஜெகம்புகழ்கோனே	மிகநம்பினேனே
அகமகிழ்ந்தினியானே	யதிமயலாகினேனே-எப்பே
வினிசுகியேனே	யென்மனம்நானே
கனிவுடனெனக்கூடி	கலிசெய்திடநாடி-எப்பே

அன்னம்விருத்தம்.

உன்னையெனனுஞ்சேர வறுதியாச்செய்தபின்பு
கன்னியுன்றிநீதவிமன்கருத்தினுக்கிசைந்தமற்ற
மன்னவர்க்குன்னேயிந்நுணமதுசெய்வனாகில்
என்னநீசெய்வாயம்மா விதையறிந்துநாசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மாதமயந்தியே நளமகாராஜனிடத்திலேபோய் உ
னையவரேமணஞ்செய்து பம்படியாகநான்னாக்களித்தபின்பு உன்னைப்
ற்றவிமராஜன்மற்றவர்க்காகிவமுனனை கவியாணஞ்செய்வா ரோ
னல் என்வார்த்தைபொய்யாய்ப்போகுமேநீதானென்ன செய்யலா
சொல்லுமம்மாதமயந்தியே.

தமயந்தி-விருத்தம்.

என்னையெயின்மதந்தை யென்மனப்படியிசைந்து
மன்னரில்லாநுக்கெனனை மணஞ்செய்துபாராவிட்டால்

த ன வ ி ல ா ச ம்.

சுரு

கன்னியென்னுமினாமாய்ப்பேன் காரணமிதுவேயுன்மை
அன்னமேசொன்னேனென்று யவர்க்கிதையுரைசெய்வாயே
வசனம்.

என்தந்தையா கியவிமராசன் என்னிஷ்டப்படியே நளராஜ
ருக்கெண்ணிவாகஞ்செய்து வைப்பாரோயல்லாமல் வேறில்லைஅப்ப
டி மற்றவர்க்காகி மென்னெகொடுக்கமனையோசிப்பாரோயானால்
உடனேயென்பிராணனைமாய்த்துக்கொள்வதேயல்லாமல்வேறில்லையி
துவேயுண்மையானவசனப்படியான் சொன்னேனென்று அவரு
டனேபோய்ச்சொல்லுமன்னமே.

அன்னம்விருத்தம்.

அனவரும்பணிந்துபோற்று மருள்நளனுக்குன்னை
மனைவிபாய்செய்யயானும் வந்ததுமெய்யேயம்மா
உனையவர்க்குட வுவந்தென்கொண்பிவைத்தார்
கனிவுள்ளமாதெயென்சொல் கபடமுமில்லைதானே
வசனம்.

அனவிலுலாதக்கிரத்திப்பிரதாபத்தையுடைய நளமகாசனங்கே
யுண்ணிவாகஞ்செய்து வைக்கத்தான் கானிந்த நந்தவனத்தைத்தேடி
வந்தகாரணமதுதுமெய்யா னவர்க்குத் தவிர நென்னையனுப்பி
வைத்தாரம்மாதமயந்தியே.

தமயந்தி விருத்தம்.

மன்மதவாதையாலும் வண்டுகள் துமடியாலும்
உன்னிதக்குயில்களாலும் மொளிமதிதென்றலாலும்
கன்னியான்காதற்கொண்டு கசங்கியசெந்திரோய்
அன்னமேயவர்க்குரைத்தே கத்தியும்வாச்செய்வாயே.

வசனம்.

மன்மதன்ஹெடுத்துவிடுகிறபாணத்தினாலும் இசைக்கியானம்
பாடியவண்டு கனாலும்மிகுந்தபிரகாசம் பொருந்தியசந்திரனாலும்மன
ம்சகியாமல் அதிசுதல்கொண்டுமெலிகுறொள்ளுநீபோய்யவர்க்குச்
சொல்லிச்சிக்கிரமாய்வாச்செய்யுமன்னமே.

அன்னம் விருத்தம்.

நல்லதப்படியேயு நளமேயொருமையாகி
இல்லறந்தனிசேவாழ வின்றையகினமேசெய்யவேண்டும்
வல்லியர்க்காசெயுந்தன்மனப்படிமுடிபுமென்சொல்
கல்லின்மேலெழுத்தென்றெண்ணிக் கடுகென்கிலவதாராய்

சு. ந ள னி ல ர ச ம்.

தமயந்தி விருத்தம்.

வயதுமீழானபோதே ஊனினாகவகனைப்பூண்டு
பயமுடன்செய்துநித்தம் பணிந்துகொண்டிருந்ததைத்
தயவுள்ளனனேச்சேரதாய்தந்தையன்வேவந்திர்
செயமுள அன்னமேயுன் சித்தத்தின்படிசெய்வாயே

பொதுவிருத்தம்.

அன்னந்தன்னினத்தைக்கூடிய வலாய்விருமுன்பாக
மன்மதவாதையாலு மருமலர்செழிபூங்காவில்
பன்னுல்லவழிவழி பைங்கிளிதமயந்திமேன்
மன்னவன்காதல்கொளும் மந்திரியோடுரைக்கின்றோ
சுனம்.

அகோதெப்படிபெண் அன்னமானதுதமயந்தியை விட்டு
ததன்னினத்துடனேகூடிவருவதற்குமுன்னமேநளமகாரரன்பூங்கா
வனத்திலேதானே அதிககாமவேதையால் மனஞ்சுக்கியமாட்டாம
ல்மந்திரிகளுடனேசொல்லியவிதங்காண்க.

நளன் விருத்தம்.

மாதவத்தோர்களுவாழ்த்து மதியுள்ளமந்திரிமாரோ
காதலாய்ப்பிடித்தவன்னங்குபட்டாய்வார்த்தைசொல்லி
தூதுபோய்வாறேனென்னந் தோகையைறிவேனென்றுஞ்
சூதுசெய்ததுவேபட்சி சொன்னதுபொய்தானப்பா
வசனம்.

கேட்டிரோமதியுள்ளமந்திரிமார்களு நான்பிடித்த அன்னமா
னதுதன்னையேமாத்திதான் தப்பித்துக்கொண்டேயுப்போக மிகுந்
தஆசையானவார்த்தையைச்சொல்லி மோசஞ்செய்ததுபார்த்தீர்களா
மந்திரி விருத்தம்.

மதிசுலவாசேவீரமாரனேசொல்லக்கேளுந்
அதிபெறுமன்னமந்த தோகையைக்கண்டுபேசி
விதமொடுன்னழகையெல்லாம் விபரமாய்த் தெரியச்சொல்லி
சிறுநுன்றிருப்பியன்னந் தப்பாமல்வருமிப்போதே.

மந்திரிவசனம்

அந்த அன்னமானதுதமயந்தியைக்கண்டு மிகவுழுமவாடியுன்
னழகையுங்கீர்த்தியிரதாபத்தையுந் தெரியப்படச்சொல்லிபேசி வச
ப்படுத்திக்கொண்டுதான்வரும்தப்பானதல்லமகாரரானே

இராசன்கொச்சகம்.

செந்திருவாழ்மார்பழகன் செங்கண்மால்செயவிதுவோ
வெந்தனுடல்மயக்கிறதே யெப்படியானிதைசுகிப்பெ
னந்தவனச்சோலைபெல்லாநன்மலர்கள்பூத்தினிய
கந்தமிகக்கமகமென்றே காதலமிகப்பெருகுதப்பா.

வசனம்

ஆஹிதென்னகாரணம் மகாலட்சுமிசமேதராகிய ஸ்ரீமன்னாரா
யணமுத்தியின்செய்கையோ என்திரோகமானதுமெவ்விதது சோர்வு
டைந்துநித்தகுளிர்ந்தவந்தவனத்திலேமிருந்தபரிமளவாடைகள் விசுகி
மதினிலேயும் என்மனஞ்சுங்கிக்கப்பட்டாத காதலைக்கொள்ளுதேநானெ
ன்னசெய்குவேன்மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகொச்சகம்

காமமிகப்பெருகுதெனும் நாவலனையனுதினமும்
பூமிபுகழ்நெடுமாலின் பொன்னடியைத்துதிசெய்யும்
நேமமுள்ளநின்மனமுநீனவுதொறுதென்றால்
நாமிகிமேல்சொல்லதென்ன நாரணனைத்துதிப்பீரே

வசனம்

ஸ்ரீமன்னாராயணநுடைய பாரதாரணைத்தங்கனையனுதினமும்மறவா
மல்தியானஞ்செய்கின்ற தேவராமன்மெவ்விதிலேநது காதல்பெருகு
தென்றாலினிநான்சொல்லவதுண்டோ நமதையனாகிய அந்த நிருமால்க
ழலையேதியானஞ்செய்யுமையாமகாராஜனே

இராஜன்கொச்சகம்.

நாரணனைத்து திக்குமேந்தன்நற்குணமும்வேறுகி
பூரணமதிக்கிராய் பொதியமலைதென்றலுமாய்
தாரணியைச்சூழ்கடலும் தணலாய்க்கொதிக்கிறதும்
மாராணிசெய்கையலன் மதமடக்கச்சொல்வீரே

வசனம்

ஸ்ரீமன்னாராயணாதியானிக்கவும் என்மனதுநிலைக்கவிலையே
குரியனைப்போலசந்திரன்காயவுங்குழிர்ந்தகாத்நானதுதணலாக விச
வும் எனதுதேகங்கூசவும் அந்தமன்மதப்பயல்வானியாலெய்யுலா
ச்சுதேதுவன்மதத்தைநானென்னென்றுசொல்லுவன்மந்திரிகளே

சக ந ள வி ல் ா ச ம்.

மந்திரிகொச்சுதம்

பொன்னுலகோர்சொற்கேட்டுபூங்கணையதான்றொத்தது
சின்மயன்னுதலிழியாற் றீப்பட்டமன்மதற்கு
நன்மைமிகுளவேளே நாமநடுங்கநாறணமேன்
பன்னுமரிபதந்துதித்தாற் பயந்தவனுமோடுவிலே.

வசனம்

முன்னுலகேதவர்கொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு பரமசிவன்பே
ரில் மலர்க்கணையவிடுத்து அவர்கெத்திக்கண்ணு லுடனெரிந்துபோ
னமன்மதற்குநாம்பயப்படலாகுமா நீர்மகையனாகிய, திருமாலை அநி
செய்யும் அவன்மதமடங்கொழிவான்மகாசகனே

நளங்குவித்தாழிசை

ஆதிமுதலேரகுராமா அஷ்டாசுரமேயுள்ளபூமா
சொதிவழியெயின்ஞ்சோமா தொண்டாககுறும்பந்தாமா
மாதிலக்குமிமணவாளா மாசிவநமலத்தாளா
காதலுடனெடுகொளா கருணம யெனெனையாளா
தருமும்-ஆனந்தபரவி அடதாளம்

பல்லவி.

அரிஅரிமதன்செய்கை மாடம்

இதை

அநத்திரட்சிப்பதே சகாயம்

அனுபல்லவி

திருவளரமார்பாவன் திருவடிபேசரணம்

சிலைமதன்வலைக்குள்ளாய்த் தினைக்கிறேனித்தருணம்(அரி)

சரணங்கள்.

காலைப்பருவத்தில் கலியாணஞ்

செய்து

கண்குளிர்ப்பார்க்கணனும்

ஆளுமணைவித்தேடி யாதரிப்பதுன்பாரம்

ஐயனெயுன்னையல்லாமலன்புள்ளாரிலையின்னேசங்

(அரி)

காய்கனிபூவனத்தைக் கண்டேன் கண்டு

கனித்தென்மனமுறகாதல்கொண்டேன்

தாய்தந்தையண்ணன்மட்டு தருந்தபொருமில்லை

சமையம்பார்த்திருந்தடஞ்சாதிப்பதென்னதொல்லை

(அரி)

உம்பர்மன்க்கவலைதீர்த்தா

யுன்

னன்பன்பிரகலாதனைக்காரத்தாய்

நம்புந்தமியனையென்னுனும் சித்திதருகாராய்

நாணனேழியரி நசிமமாகிருபையாராய்

(அரி)

தள விலாசம்.

சா

ராஜன்விருத்தம்.

அரி அரி முகுந்தாபோற்றி-யலைகடற்றுயின்றாய்போற்றி
கரியிடர்திர்த்தாய்போற்றி கார்மேகவண்ணோபோற்றி
திருவளர்மார்பாபோற்றி செங்கண்மாயவனேபோற்றி
வருமதன் றுயர்கற்றும் வைகுந்தவாசுடாபோற்றி

இராஜன்விருத்தம்

கனமிகுமந்திரிபாராய காவினில்வந்தபின்பு
மனமிகவுமலியலாச்சே மன்மதன்செய்கையாலே
யினியமாற்பதந்நுதித்து மென்மனந்தெளியவிஸ்லை
வனமெலாந்திரியும்பட்சி வார்த்தையைநம்பொணாதே

வசனம்

நானிந்தந்தவனத்திலே வந்ததிசுமாயி காதலே யடைந்தலைகிற
தென்னதொல்லையே யெனதைபுனுகிய ஸ்ரீமன்னாராயணர் திருவடிக
ளாத்தியானித்தும் என்னிருந்த தெளியவில்லையே தமயந்தி பிடத்திலே
தூதுபோன அன்னமானது இன்னமும்வாவில்லையே யினிகான் எப்
படிச்சகிப்பென்மந்திரிமார்களுள்

மந்திரிவிருத்தம்.

கல்லையுங்காக்கலாகும் கடுகெருப்பவிக்கலாகும்
எல்லையிழ்முடியாவேழ்வி யெத்தையுமுடிக்கலாகும்
வல்லியர்மனங்கலங்கார்வசமுடன்பேசியன்னரு
சொல்லிலேமயங்கவைத்துச்சகமுடன்வருந்தப்பாதே

வசனம்

இந்தப்புவிவிலே கணக்கப்படாதகூறுகளைவெல்லாம் கணாநி
டச்செய்யலாம் கடுமாயிடுநெருப்பையுங் கையாலெடுத்து தணியச்
செய்யலாம்இன்னம்முடிக்கப்படாதவேழவிகளையுமுடித்து விடலாம்
ஸ்ரீகன்மனைதமாத்நிரஞ்சோதித்தறிவதுமிருந்தபிரயாசையானபடியி
னாலேயெப்படியாகிலும்பேசிவசப்படுத்திக்கொண்டு அன்னம் சொன்
னசொல்தப்பாமல் வரும்காராஜனே

இராசன்விருத்தம்

சினத்தையும் விலக்கவல்ல தெளிவுடனீதிபேசி
மனத்துயரகற்றும்மந்திரி மார்களுசொல்லக்களீர்
இனத்துடன் கூடியன்ன மென்னையேமாற்றிப்பேசிக்
கினைத்ததுசொன்னசொல்லே யிறியாயோமந்திரி

ச அ | ந ள வி ல ா ச ம்

கரு-இ-ம்-புன்னகவரானி அ தாளம்

தாதுபோனது அன்னமது-யென்னமந்திரி ருதுசெய்தது
தாதுசுகம் பெற்றிம்மவகையுற்றதனகம்வைத்தது
வெனையெத்தியே (தாதுபோன)

ஏததுவரப்போது அழந்திரியேவராதி லுங்கண்டா
லேன்தஞ்செய்வாரோ மினியமா தவள்மனதறிந்திட
தனதுபேசியேகனிவுசெய்திட (தாதுபோன)

தாமலாயைத்தேடி புனல்மிசூர் தடாகங்கண்டுக்கொண்டாடி
பூமதுவுண்டுபொருந்தியங்கிருந்தின்ப
புள்ளாருடன்களிப்போடுறவாடுதோ பூதலம்புகழ்
மாதுசேதியைக்காதலேதாவோதியேயது (தாதுபோன)

மோசம்போனேனே-பெண்ணெனையிக் மோகமானேனே
ஆசைக்கொண்டிட மீடராஜனருநாமக
ளந்தயந்திதன்னழகையென்றுடன்வொல்லி
ஆதரிப்பதுபோலவே மனவாழையோ வினோதமாகவே (தாது)
எப்போகாண்பேனோகண்ணே மெல்லியென் றழைப்பேனோ
இப்படிபுஞ்சுகிசற்பனைசெய்தன்னம் துப்படிபாய்
முன்பின்னிருந்ததுண்டோ மந்திரி யென்னையேயவள்
மாலேகுடிமுன்னமே போயுளவறிந்திட (தாது)

மந்திரிவிருந்தம்

படிமுழுநாளவல்ல பார்த்திபுனையிருந்தி
இம்மனம்விடுவதுண்டோ தின்புயவரசர்கோவே
தவளவிதர்ப்பாடிதே தவயந்திதன்னகண்ணு
அடவுடன்வருமுன்பாக அவசரப்படலாகாதே

வசனம்

ஏகச்சுத்திரோஸ்பராகிய நீரிப்படி அவசரப்படலாகுமா அந்தஅ
ன்னமானதுபோய்தயந்தியைக்கண்டுபெசிவாவேண்டாமா ஆகிலு
மிதுவென்னலேசானகாரியமாமகாராஜனே

இரேஜன்கொச்சகம்

அண்டருலகினில்வாழு மன்னந்தமயந்தியுடன்
பண்டுபழைய துபோல் பாஷ்த்துடனேபேசி
செண்டிமுலைமங்கையவள் திருவழகைத்தான் றுகவில்
கண்டு வந்தேனென்று சொல்லக்கா தினிலுங்கேட்டுபேனோ

த ள வ ி ல ா ச ம்.

சு க

நளன்வசனம்

அந்த அன்னமான துதமயந்தியை நோக்கக் கண்டபேசிவந்தேனென்று சொல்ல நானென்காதிவங்கேட்பேனாமந்திரிதளே

மந்திரிகொச்சகம்

கொத்தவர்களுக்காகப் கொலுவருக்குமுத்தமனே
சித்திரப்பனமையென்னுந் தேவிதமயந்தியுடன்
பத்தியின்மிருத்தவன்னம் பாஷத்துடனேபேசி
சித்தகுகளித்திடவந்து சேதியுமக்குணாத்திடமே

வசனம்

அந்த அன்னமான துதமயந்தியைக்கண்டபேசி உமதுமனங்களிற்
கவந் துசுலசேதியையுஞ் சொல்லுமையாமகாரசனே

நளன்-தரு-இ-ம-காம்போதி -ஆதிதாளம்.

பலிலி.

என்னமோபோன வன்னம்மி துவளாயிற்காணோமே
இதற்கென்னசெய்வேன்புந்திரியினிரானே.

பலிலி.

மன்னு- இதுபபேச்சம்வாசஞ்செய்மராஜன்
மகளைக்கண்டகமகிழொடுமிகசுதமாய்

மறுமொழிபுகுவவதெப்போ.

(என்ன)

சரணங்கள்,

தன்னோவியதாமனாத்தடாகத்தைக் கண்டதோ
தாவிமதுவண்ணத்தான்பிரமமை கொண்டுதோ
உண்டிளப்பாரியவளைக்கண்டுகொண்டாடி சிப்போ
புன்னி தமாய்ப்படிமன்னர்களறிய
மறவாமலென்னிடமீருமோ

(என்ன)

புனலுடன்சேர்தபாலைபிரித்துண்ணு மறிவாலே
பொய்சொல்லுணிந்ததோ வெறுக்காலே
தனதுபேசியவன்னந்தமயந்தியைக் காணாமற்
முன்வருமோவுயர்வான் புகழாகிய
தேன்மொழியாளையேயான்மணமேசெய

(என்ன)

அயிரஞ்சேடியர்க்குள்ளபுருபமா யிருக்கும்
அறிவையைக்கண்டமனச் செருக்கும்

எ

ருய்

ந ள வ ி ல ா ச ம்

காயுங்கனிழிசெழித்த கார்பொழிந்த நாட்டை
காணுமீலேதானோவவனியில் வினாகவே
யேனோகல்வது. (என்ன)

மந்திரிவிருத்தம்.

கருதரும்மாண்புபால காதலாய்விமராசன்
அருமைசேர்மகளைக்கூட்டி யனைந்துமகலவிசெய்து
மருவிடநினைந்துவாடு மன்ன னையன்னமுத்தன்
நிருவுளங்கனிப்பதாகச் சீருண்வருகுதையா

வசனம்.

கலையத்தேடியமாண்புபாலே அந்தமயந்தியைத்தேடிவாடி
யாவும் துமனஞ்சந்தோஷமடைவதாக அன்ன மிதோவருதுபாரும்ம
காசாஜனே,

இராசன் விருத்தம்.

பழுதிலாததெய்வலோகப் பறவையினையியானிப்
பொழுதினிற்கண்டேன் கண்டேன்பெய்யல்லமெய்தானே
அழகுள்ளவிமராஜன் பழுதெழும்மகளைக்கூட்டிப்
பழகினானிருப்பதாகப்பாக்கியம்பெற்றேனாத்திரி

வசனம்.

தெய்வலோகத்துப்பட்டியாகிய இதின் குணத்தை அறிந்து
தான்கண்டுகிழந்தேன் ஆஆ இனி அந்தத்தமந்தியுடனேயான் கூடிய
னைவதாகமிகவும்பாக்கியம்பெற்றேனன்பா மந்திரி

அன்னம் விருத்தம்.

முதிருலஞ்செழிக்கவந்த வையகந்தனையாளமன்ன
துதிபெறும்விடப்பேசைச் சொல்லியினஞ்சென்று
பதிவரதைதனைக்கண்டு பழிவாய்பிறறப்புங்கேட்டு
விதமுடன்வந்தேன்சேதி விபரமுஞ் செயந்தானையா

வசனம்.

இராசா இராசனாகிய வுமதுவிஷடத்தைப்போலேதானேயானு
ஞ்சென் றுவிதர்ப்பேசைத் துறந்தவனத்திலே அந்த ராசலட்சுமியாகியத
மயந்தியைக்கண்டு பேசிவசப்படுத்திவந்தேன் செயந்தா னையாமகாரா
ஜனே

இராசன்கொச்சகம்

தாணியும்மணிமார்பன் சங்குசக்கிராயுதன் றுளாற்
சீரணியும்வி மனருள் செல்விதமயந்தியெனும்

நள விலாசம்.

வாரணியுமர்ப்பழகிவன்னப்பசங்கினியாள்
வரணியுமர்தவள்தா னேதுரைத்தாள்சொல்லீடு

தருதும்-தோடி-அடதாளம்.

புல்லவி,

என்னசொன்னாள் கன்னியவ என்னசொன்னாள்

அதுபுல்லவி,

மன்னன்விமன்முதலென்னுந் தமயம்தி

பொதுவெல்லாழு மன்னமுயுன்னான் (என்ன)

சாணங்கள்

பொதுபொருதேயே தாவகா திகாதலாகுதே

காதாகப்பொயென் சேதிகையயோதவும் (என்ன)

மாந்தகெயினக்கா தாவகவும்

மெய்யல்பெருகுதேமெய்யுஞ்சேர மனமுமுருகுதே

வையம்புகழ்மதன் செய்கையொழிக்கவுந்

தையலென்ககடும்புளிகுளவுந் (என்ன)

சின்னஞ்சிறியேனச் சொன்னமொழிதன்னையறியேன

பன்னிதாசிய மின்னற்கொடியெனும்

வன்னப்பசங்கினி யென்னிஷயத்தவள் (என்ன)

அன்னம் விருத்தம்.

வேலைமுழுலகையா னும்வேந்தனைவிதர்ப்பதேச

சோலையிலவளைக்கண்டு சொன்னதுகொடியுண்டு

மேலுமுன்மீதிலேதான் மெத்தவேமோகங்கொண்டு

வாழிபதமயத்தியும் வருந்தியேயிருக்கின்றேன.

ஓசனம்.

கேளுமையாமகாராசனே நானந்தவிர்ப்பதேசத்திலே சென்று

நந்தவனத்திலந்தத்தமயந்தியைக்கண்டு உனதுகீர்த்திப்பிரதாபத்தையெ

ல்லாஞ்சொல்லவே அகைத்தேட்டு உன்பேரிலாசைப்பட்டு உன்னையே

விவாகஞ்செய்துகொள்ள நினைத்திருக்கின்றாயாமகாராஜனே.

நளவிலாசம்.

நந்தைதாய்போலேவந்து தரும்படியிந்தப்பாரில்

வந்தையாய்ப்பெண்ணைத்தேடி விவாகநாளேற்படுத்தி

அந்தத்தினிலிருக்கு மன்னங்குளான்கங்கள்

வந்தொருசேஷையிட்டால் வையகம்புகழ்ந்திடாதே

102

நளவிலாசம்.

வசனம்.

தாயுத்தந்தையும்போலே வந்து அந்தரஸனதிற்பறக்கும்படி களாகியநீங்களுன்கினைசந்தேவார்பெண்ணைத்தேடி விவாகஞ்செய்து வைத்தால் உங்களுயிதுபுஷியோர்களையனுதினமுஞ் சொல்லிப்புகழ்ந் துகொண்டாவொர்களுயன்னமே.

அன்னம் விருத்தம்.

மனமதுமெலியவேண்டாம் மன்னனேயுனக்காயெங்கள்
இனமெலாங்கூடிசென்று மேந்திழையானைக்கண்டு
தனதுசொன்னதுவுமெய்யேதமயந்தியென்னுமந்த
வனிதையோடிருக்கும்போதென்வார்த்தைநீயறியலாமே.

வசனம்.

இப்போதுமக்காகவெங்களின் தாருடனையொருமித்து நென்
று அந்தத்தமயந்திவைக்கண்டுபேசியவளமனைதக்கரைத்து உன்பேரி
லாசைவரும்படிசெய்ததுமெய்தான்நீரவனைத்தாவிடட்டிலாமும்போதி
லென்சொல்லியறிந் துகொள்ளலாம்மகாராசனே.

நளவிலாசம்.

தென்னைக்குத்தண்ணீர்விட்டாற் சென்னியால்கமந்திளநீர்
பின்னுக்குத்தருவதென் றும்பேசருமுலகோர்சொல்வார்
அன்னமேயதுபொலுங்க ளன்பறிந் துதவியாணம்.
என்னதான்செய்யப்போரோ நேதொருவகைகாணேனே.

வசனம்.

தென்னமரத்துக்குத்துத்தண்ணீர்விட்டுவளர்த்தால் அதுவ
ளர்த்தபின்புதன்சிரசினுழை கமந் துஇளநீரைக்கொடுப்பதென் றுஉலகி
ல்பெரியோர்கள்சொல்லியது அனைப்போல்நான்நீங்கள்செய்த நல்லுப
காரமும்க்கென்னபதிவதுதவியான்செய்யப்போகிறேனன்னமே.

அன்னம் விருத்தம்.

சொல்லும்நல்லவர்க்குத் துனைப்படுமுபகாரந்தான்
கல்லின்மேலெழுந்ததப்போலேகையோதென்னுளம்பாரில்
வல்லியைமனமுஞ்செய்து மருவிநீவாழ்வாய்மன்னு
நல்லதுநோமாசக ளாக்களப்பாய்வருகின்றோமே.

வசனம்.

நல்லோர்களாகியவுத்தமருக்குச்செய்த வயகாரமானதெப்படி
ன்றால்குல்லின்மேலெழுதியவெழுத்தப்போலேகையாமல்வெகுநா

த. வி. ச. ம.

1029

பிரகாசிக்கும் அதைப் பரலரிந்தப் பூமியிலேயந்தத்தம்யந்தியைவிவா
கஞ்செய்துகொண்டெசுமாதவாழ்ந்திருந்தினிப்போதுபொச்சுது நாவக
ள்போய்வருகிறோம்மகராசனே எப்பேர்திலுழைநீனமறவாமல்போ
ய்வாருங்கள்னமே.

பொதுவிருத்தம்.

அன்னங்களிலுள்ளு சொல்லியன்புடன்போனபின்பு
மன்னவன்மனதுருதி மந்திரியின்முகத்தைநோக்கி
பன்னருந்நயந்தியைப்பண்புடன்கூடவென்றே
தன்னிலும்விடகமீறி சுகித்திடாதுகாக்கின்றோ.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அன்னங்கள்நளரா சனிடத்திற்செதிகளோ
யெல்லாஞ்சொல்லிவிட்டுத்தாம்தெயவலோகத்துக்குப்போயினபின்பு
நளராசன்மிகுந்தகாமவிதார்க்கதையடைந்துதன் னிலுஞ்சுகிக்கப்படாம
ல்மந்திரிகளுடனேசொல்லியறிதற்காண்க.

நளன்விருத்தம்.

என்மனப்படியினைத் தெழில்பெறுமந்திரிமாரோ
அன்னங்கள்வார்த்தையி லதிகமாயெனதுவென்றும்
மன்மதன்செயலையாடில் வாடுதெவிதர்ப்பதேசத்
கன்னியையுணர்நிபிதாங் காணுமகிருந்திலேனை.

நளன்-நரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடநாளம்.

பல்லவி

மந்திரிமனதெப்படியானவன்
மாறாதக்காணுதெவ்விதந்தெவ்விதமென
அனுபல்லவி.

சிறைதந்திடுங்கு தேகபிகவெளிக்க
துடவேளவனடமாய்விசாமும்படவுடல்வாடுதே(ம)

சரணங்கள்

பாடப்பருவமெனக்காச்சுதே	உறவு
பண்ணுமலன்னமோடிப்	போச்சுதே
காலமிரவாடுதே கருத்தவன்மேற்	போகுதே
கனமேவியமனமும்பெறுஅனலாகுதுவினிசெய்வதென் (மந்)	
ஆனத் துணையொருவரில்லையே	நான்
நயியேன்விதர்ப்பதேசத்	தெல்லையே

௫௪

ந ள வி ல ா ச ம்.

மான்வளைத்தேடவு மருவியுடன் கூடவும்
மகிழ்பெற்று மர்செகமுற்றி வுப்பு கழுத்தமியகம் வைத்தினி (மந்
காமக்கிரீடைகள் விளையாடவே நான்
கலவிசெய்தவளுடன் கூடவே
பூமலரணைமீது புணுகத்தர்சுவ்வாது
பூசிப்பு கழ்பேசியிக. சினசித்திடவாசைப்படு (மந்திரி)

மந்திரிவிருத்தம்

பைந் துளவணிந்தமாயன் பாதமேபணிப்பவர்க்கு
வந்திடுங்காதலேது மன்மதவாதையேது
சுந்தரத்தமயந்நியுஞ் சூரிவானுமக்கேமரலை
எந்தன் சொல்லிஜமதாக வெண்ணிரீர்வருகுவினோ

மந்திரி-தரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்

மைபுல்கொண்டக மயங்கிறதென்னமாயம் பொல்லா
மசுனம்பாலுடலவாடவுமானதோ ஞாயம்

வையகத்தோர்புகழ் வீமன்மகனெனும்
தையல்தமயந்தினைக் காணமுன்னம் (மையல்)

மலர்வனம்விட்டு வாழ்மனைப்போகலாம்வாரும்-அந்த
மாதுதனைநீமோணஞ்செய்நி சொன்சொல் பாரும்

அலைகடல்குழம்புவிஷாசர்
அனைவருங்காணமணஞ்செய்யாமுனம் (மையல்)

ஆசையதாயுனையனைவென்றதமாதுசேதி
அன்னடத்துடன் சொல்லியனுப்பினிப்போது

தேசதேசாதிபர் திறையளித்திடு
மாகிலாதகுணமகாபாவநீர் (மையல்)

இரவிபுமறைந்திருளாம் பொழுதினனேரம்-மினி
இராஜனேசுகமாயமனைப்போய்ச்சேரும்

அரிநாராயணாணக்கிரகத்தினுலத்தமயந்தி
வந்துனைச்சேருவாள் (மையல்)

த ள வ ி ல ா ச ம்.

100

பொதுவிருத்தம்.

காதலாய்த்திணைத்துவாழ் கருத்தினிலெண்ணெதெண்ணிப்
பூதலத்தாசியற்றிப் புகழ்நாளினிருக்கும்போது
திதிலாதமயந்தியுஞ் சித்திநாயகையாலே
தாதுகளுடனேமோகஞ் சகித்திடநூலாகுகின்றானே

வசனம்

அகேர்தெப்படியென்றால் நளமகாரசன் விரகதாபத்துடனே
ன்னரண்மனைபயச்சேர்ந் து அரகிலிருக்கும்போதுவிதர்ப்பதேசத்து
நந்தவனத்திலேதமயந்தியானவள் அதிகக் ரேமாகியகாம வேதையைம
னதிற்சகித்திடமாட்டாதுதன்னைதொழுகளுடனே சொல்லியவிதங்காண்

தமயந்திகொச்சகம்.

முல்லையசோகும் முளரிமல்லிசெண்பகமும்
சொல்லரியமதனம்பிற் றொடுத் துவிடுமாய்கையினால்
அல்லும்பகவமெனக் கதிவிரகதாபமதாய்க்
கல்லுமுலைவிம்முநிந்தக் காரணத்துக்கென்செய்வேனே

வசனம்

அடியம்மாபாங்கிமார்களே யிதென்ன காரணம்முல்லை யசோகு
நாமனாசெண்பகமென்று செல்லியவிம்மலர்களாலேமன்மதன்பாண
ந்தொடுத்து விடுவதினாலேயும் இரவுப்பகலும் அதிக விரகதாபத்தைக்
கொண்டென அஸ்தனமிரண்டும்விம்முதே யிதற்கென்னசெய்குவே
ன்தாதிமார்களே

தாதுகவி

நளமகாரசனை நாயகனாகவு
னுளவிதிலெண்ணி யுவந்திருப்பதனால்
களபகன்முலைவிர் கசங்கிவிம்மியது
தளவேண்டாமந் தமயந்தியாய்மா

வசனம்

கேளும்மாமாதாசே அந்தநளமகாரசனான நாயகனாகவு
நினைத்துமனங்களித் து தேகம்பூரித்திருப்பதினாலே பரிமளாதிகளை
ணிந்தஸ்தனமிரண்டும்விம்மிய தேயல்லாமல்வேறில்லையம்மா தமயந்தி
யே

தமயந்திவிருத்தம்

தாயில்மேற்கணைதொடுக்குந் தருதலையட்டாபாவி
ஞாயமோநிடதாட்டு நளனவராவகையறிந்து

௩௬

ந ள லி ல ர ச ம்.

காயும்வெண்மதியோடுற்ற காற்றுடனெத்துநீயுந்
தீயவனாகவுமிருந்தாற் சிறியளகஞ்சுகிப்பேனே

தரு-இம் சவுராஷ்டமி-ஆதிதாளம்

மாராவனக்கிதறமோ புருஷத்தாமோவதைப்பனன் கைச்சரமோ
ஆரணிர்தவேணியு ன்னையனலா யெரித்தது மறிவேன்முன்னே (மா
கண்டார்நகைக்கலாச்சே யிதென்னபேச்சே காசுகிறனக்குளேரே
பெண்டாலுயிர்பிழைத்ததல்லா லுண்டிலையோயிறிதிரண் டோ
சொல்லாய் (மாராவனக்கு)

பெற்றதாய்மெற்கணை தொடுத்தாய் முறைவிடுத்தாய்
பேயனென் றும்பேபொடுத்தாய் சித் துனித்தைக ற்றாயுனக்கு
ஸ்ரீவதையமையும் பயமோவெனக்கு (மாராவனக்கு)
தையலென்சாயம்பொல்லாது அகம்நில்லாது
சமுத்தென்முன்னிற்செல்லாது மெய்யிலாவன்கையி
லிலையேலில்லம்பிது வெனபொய்யே (மாராவனக்கு)

தோழிவிருத்தம்.

தாரணிமாதரெல்லாஞ் சாபித்தருபியென்னும்
பேரணிமன்மதனாற் பேதைமெய்வருந்திடாதே
சேரணிநள னுமுன்னே திருமணஞ்செய்துவொர்
காரணிகுழலிராளே கனமுடன் வாழ்வாயம்மா

வசனம்

உலகத்திலேயுள்ளபெண்கள் சாபத்தினாலேயும்பாம்பிவன் கோ
பத்தினாலேயும் உருவழிந்து அந்நியாகிய மன்மதனுக்கு நீயப்பபட
வேண்டாம் உன்னையந்தளமீராசனே விவாகஞ் செய்வார்நீ சுகமாய்
வாழ்வாய்வாருமம்மாதமயந்தியே

நமயந்திபாந்நகரத்தினக்கண்பபா

செந்பூசியெனவேனவனுமென
வேதனைசெய்யிதுவேனையிலவெண்மதிக்
இப்படித்தெய்வந்தவராடி
பிஷ்டமாகவென்னுருயிரன்னமுஞ்
செப்பியநன்வந்தெனையும்மணஞ்
செய்யாதிருக்கிறசெய்யுறியிந்த
தப்பிலிமடம்பபடிசாதிதகம்
சுகிப்பதெப்படிசொல்லிசுகியே

தமிழ்-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-அட்தாளம்.

பில்லவி.

குறையே துமக்குச்சுந்திரமெங்கும் நிறைந்ததா-குலையமுக்கச்சுந்தரா

அனுபல்லவி

அறிவாருள்வலுமையறியாயோரிடத நாட்
டாசர்க்கரசன்மனவரவராதியிது குறை

சுரணங்கள்.

அறியாதபெண்ணென்றெண்ணியதட்டிவிடங்காட்டியே
அனலாகவிசுவதாமாவிறுபெண்பழிபோமா (குறை)
குருதாரமென்றெண்ணுமற் கூடநினைத்தநீயே
கொடுமையான்றோபாவிசுண்ணுதெயனதாவி (கு)
இருபத்தேழுதாரத்தொழருக்குமீப்பெண்ணென்றால்
இதக்கமிராதோசோமா ஏதுனக்கடமிதுவாமா (குறை)
பெருமையிதல்லாமல்லாபேசருமனங்கல்லா
பிரியத்துடனுயிர்பிழைக்க சிறியாள்சுகமாகவிருக்க (கு)
ஓற்றைக்கொம்புக்கிணையவைத்தனனத்திழுகன்
இத்தைசொல்லமுக்கமேது எனக்குமக்கேனினவாது (கு)
சித்தனமுடிமேலுண்ணைச்சேர்த்ததுமேதகாது
சினமேதகைடவிற்பிறந்தாயுனத்திவுமறந்தாய் (கு)
பாரில்வாழ்பெண்களெல்லாம்பழிக்கவுடலெடுத்தாய்
பாதி யருவழிந் துஞ் சொதியுதாயதிகாதல்கொடுத்தாய் ()

தாதி விருத்தம்.

வ-ருக்குகிராயெண்ணி மையிடுங்கண்ணுயந்தன
தொழுகிசைந்தபிராண தொழின்மேலிசைக்கொண்டு
எனக்குநான்றோழந்த நலமிலாச்சுந்திரனுக்கும்
வேளுக்கும்பயப்படாதேவிட்கொருவாராயம்மா.

வசனம்.

ஆதும்மா உன துமன்மனமகாராசன்மீதில்காதலைக்கொண்டு
மெலிகிறதினில்லாமல் வினாச்சுந்திரனையும்மனமதனையும்திட்டவே
ண்டாமனமதாமனைக்குளம்போகவாம்வாருமம்மா தமிழ்நித்ய

தமிழ்நித்ய கொச்சகம்.

அகவீரமாகவரும் மிழையோடினபிமதாய்
பொதியுமலைத்தென்றினும் பொருந்தமுடியாதென்னால்

௩௮

ந ள வி ல ர ச ம்.

செய்யுமன்ரதன்னை சாமுருகம்யல் பெருக
எதிர் கூவுங்குமிலிணையா னென்செய்வேனடிசுகியே

தமயந்தி-தரு-இ ம்-தோடி-அடதாளம்.

பல்லவி.

குயிலேநீயிந்த கூந்தலென்போரெய்
கொடும்பாவிமகன்கொண்டாடலெபாடு ராய்
குற்றமற்றவர்நித்தமும்பணிகொற்றவன்
நளகர்த்தன்வருகுமுன் (குயிலே)

சரணங்கள்.

இளமாஞ்சோலையிலிருக்கினும்மதமாமோ
இதுவென்னகாரணம் ஸ்ரீவைதவிதம்போமோ
இத்தனைகெர்வம்வைத்தகாக்கையை
குத்தினென்சித்தமகிழ்மே (குயிலே)
பொதியமாமலைதென்றல்போராடுதேபாவி
பொறுத்திடாதெழுகுபோலுருகுதென்னாவி
பூதலத்தினிலோதுபாஷைகளேதுகற்கினும்வாதிதாருமோ
ஆகட்டினிமேலுன்னுண்மையானடக்கிறேன்
ஆவென்றழைத்தவாயை பிழத்திப்போகிழிக்கிறேன்
அடமாகியமதனோடே கடலுஞ்சுடதிடவண்மிடன் (குயிலே)

நாதினிருத்தம்

உத்தமக்குயிலென்செய்யு முன்மனந்தயங்குகின்ற
பித்தமேபிடித்தவள்போல் திரியமாம்நனைத்தேடி
மெத்தவேபிரமைகொண்ட மெய்மறங்கிருப்பதினால்
இத்தனைக்கூத்துண்டாச்சு தினியொன்றுமில்லையம்மடி

வசனம்.

கேளும்மாதமயந்தி குயிலென்னசெய்யும்-அந்த நளமகராசன்
மீதிலேநீதாத்தெகொண்டுமெய்மறந்து மதிசூலைதுவெறிமிகுந்து மயி
லென்றுக் குயிலென்றுந்திக்க ளென்றுத்தென்றலென்றுமீனாய் ஆ
னமட்டும் பேசுகிறதேயல்நாமல் வேறையொன்றுமில்லை வாருமம்மா
மாதரசே

தமயந்திகொச்சகம்

மாற்றானப்போலவந்து வாய்த்தானேன்மனம்தனும்
பாத்தால்பசியதற்றும் பால்நிலவுநகத்தானை

தளவிலாசம்.

100

ஆத்தாளெனவளர்த்தீ ராசையற்றுபேசுகிறீர்
காத்தனல்போல்விசமிது காரணத்துக்கென்னசெய்வேன்
தமயந்தி-தரு-இம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சகியேயென்னசெய்வேன் இந்த- தீரணியோர்புகழ்
சேணிமணிமுடியேரணிநளவ- தாரன்வராயிது
வேளே-கொடும்-வேளே. யெனவேதனைசெய்வது
சாதனையோவிதுநீதியலாபடு பாதகனவென்டிங்களை

பொல்லாத்திங்களேநம்-நினகரெனவனல்பெருகியமனதிலில்
சினமதுவரும்படி தினாயெறிந்திடு நெடுங்கடலே
பாவிக்கடலே-அருங்காமனையருள் பரந்தாமன்மனைவி
யெனும்பூமகடாயொருசாமமாயினாயுறும் குயிலே
கள்ளக்குயிலே-மிக கோலநன்மாந் துளிர் சோலையில்சேர்ந்து
விசாலமாயவாழிது காலமோ கூவுறாயதென்றலே
யினந்தென்றலே-மாகாதென்றிசைமேனியநன்முனியகத்தியன்
நன்மலைநீற்றிருந்துன்மதக்காட்டுறாய் சேடியடிசேடி
யடிசேடிகளாகுடிசேடிகளாஅடமோடி யென்மீது
நிற்முடிகளாந்தவனமே மலர்வனமேயதி
யான்மயலாகியதேனலாதார்புனை வான்புகழ்நிட
நாடான்வரக்காணமேசகியே யென்னசெய்வேன்

தாதிவிருத்தம்.

மஞ்சள்க்குளித்துச்சென்னி வாரிமெய்யலங்கரித்துக்
கஞ்சமென்முகங்குளிந்து களிப்புடனிருப்பாயானு
றஞ்சமென்பவனாக்கார்த்த தாவுடநிடநாடடை
யஞ்சமென்னுளவல்ல வச்சனம்வருவாரம்மா

வச்சனம்.

கேளுமம்மாந்தர சேநீகாதலைப்பொறுத்துமுகத்திலே மஞ்ச
ளேப்புகுளித்துத்தலையவாரிக்கொண்டை முடித்துக்கோபயிலலா
மல்மனங்குளித்துளக்களுடனே வினையாடிச்சிரித்து யிருப்பாயானு
ளராஜன்வந்துஉனைப்பார்த்துஆசைக்கொண்டனைத்து முத்தமனித்
துப்புணருவாரம்மாதமயந்தியே.

சுய

தளவிலரசம்

தமயந்திவெஞ்சகம்.

சந்தனபூங்குங்குமமுஞ்சவ்வா தமெழுவும்
எந்தனத்தினிலேயொட்டா திருப்பதுநீர்க்கண்டிஞ்சு
விந்தையுட்டமொழிபெரிவினையாட்டாப்பெய்கெய்து
நிந்தனையைச்செய்யுமுங்வினையையாராநிந்தேனே
தமயந்தி-தரு-இ-ம்-நா தநாமக்கிரிசைபுட்டதமனம்.

பல்லவி.

நானென்னசெய்வேனடி அல்லடிசேடி
அடிநிழ்முடி குழிகேடி (நானென்ன)

அதுபல்லவி,

வானவருலகெனவழங்குநிடத நாடாள்
மன்னாநளசகரவரத்திவாராதிருந்தால் (நானென்)

சரணங்கள்.

குடிவிளங்கிடவெகுளோடித்தவத்தைச் செயதிப்
படிபுகழவீமன்பாஷத்துடன் வளர்த்த
வடிவவர்க்காருரைப்பார் மன்னவன்றிட
மனதையார்கரைப்பார் மயல்பெருகி
மனதெதப்படிசகிப்பார் னாவதந
வன்னங்களானதுசொன்னொல்மறந்தேனா (நானெ)

அடிக்கடிக்கையேதோ படிக்கிறாயடிபாங்கி
அந்தமட்டிலேபோனும் சொந்ததாயென்வான்பி
ஆசைகொண்டிருந்தேன் அன்னமுமபாஹம்
அன்புடனெதொரிந்தேன் அடியுங்க
என்னபுடிபுடையதிர்தனை ஆகடியஞ்செய்
ததேவாராநிதேவாரா ரொண்புதுணைகாட்டினால் (நானெ)

மன்னினமேல்பாடுரு பெண்ணாய்மறந்ததை
பண்ணியதென்னதென் புத்திமொழி
பெண்ணுதென்வந்தேனெனமே என்னருமை
கண்ணுளையுமுனகமே வேழபாகுதே
உண்ணவந்தவன்வந்தேன் பாடித்தமன்
பன்னுமெனசென்னிமெனவெனமெனமென (நா)

நம்பினபேரை நம்புதில்விடுவ துண்டோ
நாழ்த்துந்நுப்பிய நளராஜன்நாவிந்நோ
அம்புலியோர்காணவே ஆரியர்காண
அவ்வொன்னமாணவே ஆரியவையர்கள்
அழகாய்தொபனமபாடவே அன்னத்துடனே
ஆசைவார்த்தையைச்சொல்லிமொகஞ்செய்வாரோயானால் (நா)
நீதமுமவனாக்ஈடி கதம்பக்கஸ்தாரிசுடி
மதனும்பதியெயின் மருவியான்வினையாடி
மகிழ்ந்துபேசேனே சந்தனமவர்
மாசிலிப்பேசேனே பன்னீரைக்கையால்
வாரிவிசேனே மனதிலேதோ
மிதமில்லாதவதிக மோகம்பெருகுதே (நானே)
எத்திசையுங்கீர்திப் பெற்றவத்தமனே
சித்தமகிழ்ந்தொரு மிதனூர்நவியாடி
முத்தமிடேனே அதிகமான
மோகந்திரனே யென்தக
மினிசகிப்பேனே மித்தருணம்
மெத்தமெத்தக்காத லுறமயக்குதடி (நானே)
மதிசுலத்தரசனார் மனதையானறியேனே
அதிகவிசக்முடனிலை அமெனிகிறேனே
அருங்கிளியேசேடி யிதுததி
அகத்தியமாயோடி அவனாயிங்கே
அழைத்துவாபோடி ஆனலுமென்
விதியின்பயனேதோ கிளைவதற்கினேனே (நானே)

காதிவிருத்தம்

கேரலந்தான்வருகுமேபோதே குசத்தெருவெங்கேயென்று
ஞாலத்தில்கேட்டாளென்ற நங்கையுழிவள்தானம்மா
சேலையையுடுத்திக்கொள்ளத் திறமையுமறியாளிர்தக்
காலத்தில்புருஷன்மீதே காதல்கொண்டலெனினுளே

வசனம்

அடியம்மா செங்கமலத்தாடியோ அடிசித்திராகையோ இதுதோ
பார்த்திரக்களா கோலம்வருகிறபோது குசத்தெருவெங்கேயென்று கே
ட்டாளாமே அதுஇந்தத்தமயந்திதான் அதுதெப்படியென்றால் இன்னமு
ந்தன்சேலையைத்தாறுடுத்திக்கொள்ளத்தெரியாத இதுகாலத்திலேதோ
னே புருஷன்மீதுபிறமைகொண்டலெனினுளே மிதென்னவாணம்

இரண்டாவதுதேவதாழிவிருத்தம்

நாலேந்துபிள்ளைபெற்றும் நாயகன்பெருமைசொல்ல
வேலைஞாழல்கிளீமெத்த னெட்கப்பட்டிருந்தேனம்மா
காலத்தின்கொடுமையேதோ கணவனையறியாமுன்பே
ஞாலத்திற்பெண்கள்பேசுந் ஞாயத்தையென்சொல்வேனே
வசனம்

தேனம்மாதோழியுநான்காலேந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றுஅது
கற்புத்தியறிந்துநிலை எடுத்தும் யென்தலைமயிர்களுநரைத்தும் இதுவ
னையிலின்னமும்என்னக்குயென்னுயகன்பெருமையைச் சொல்ல வென்
றால்வெட்கமாயி ருக்கிறதேயல்லாமல் வேறில்லை ஆகிலுமிதுகாலத்து
ப்பெண்கள்புருஷன்முகத்தைக் கறுப்புசிகப்பென்றறியாதமுன்னமே
தானேகாதல்கொள்ளுகிறதுங்களைத் துவிழுக்கிற அங்கைகைப்படிக்கிற
தும் மனதுதுடிக்கிறதும் வார்த்தைகளைநொடிக்கிறதுமா கியதுது ஞா
யத்தைநானெப்படிச்சொல்வேனம்மாதோழிகளே

தமயந்திவிருத்தம்

ஏவல்செய்பெண்களுமக் கேதழிகெர்வமிஞ்சி
கூவியேயினாச்சலிட்டி கும்பலாயக்கூடியிங்கே
பாவிகளென்னைப்பார்த்துப் பரியாசமாகவேதான்
நாவினுக்கினிப்பாயேதோ ஞாயத்தைச்சொல்லென்றாளே

தமயந்தி தருளம்-தோழிஅடதாளம்

பல்லவி.

ஞாயத்ததைச் சொல்லுவதேதடி
நாடிப் பேசுவதெல்லாம்.

நீங்கள்
ஆதடி.

அனுபல்லவி.

தாயாதிபோலவே சத்துருவானீரோ

தாதிருணயிதுநீதி கானல்லடி

(ஞாயத்ததை)

சாணங்கள்,

பரியாசமாகவேபேசுநீர் சத்தும் பாராமலே யென்னையேசுநீர்
அருகாகவேநீங்கள்ல்லவருக்கூடியாகடியமவேச

லாமோ அடிசேடி.

(ஞாயத்ததை)

பாவிபவயதெனக்காக்கதேவாவுயன்மலன்னமும்மோக்கதே
சோலையில துவந்துசொன்னதறியிரோ

தோகையோவெருசோகம்பெருகுதே

(ஞாயத்ததை)

ந ள் வி ல ா ச ம்.

கூ.ந.

ஆனந்தனை யொருவரில்லையெயன்
ஞாசைக்கண்ணொருமலில்லையே
மாணங்கிலையென மருவியேனியாடி
நாணும்மலரைசேரலமாயழைத் துவாடி

(ஞாயத்தை)

தாதிவிருத்தம்.

நாளளனென்றுநான் நாக்கையும்பிடுங்கிக்கொண்டு
உளமிகக்கலங்கினாலு மொருக்காலுடவாதம்மா
அளவறிந்தமைக்கும்பிறம் னமைத்திடும்படிதானாகுங்
களங்கமில்லாமலிப்போ கனியமுதுண்ணுவாயே

வசனம்

கேளுமம்மாநீவீணையாக்கைத்தான் பிடுங்கிக்கொண்ட போதிலு
ம் ஆகுயோபிற்மதேவனெத்தனப்படிதான் முடியும் இனிசுகமாய்ப்போ
ஜனமருந்தவாருமம்மாதமயந்தியே

தமயந்திவிருத்தம்

உண்ணவும்பசிதானில்லை யுடுக்கவுமன துவல்லை
கண்ணிலுமுறக்கமில்லை கனவிலுமறப்பதில்லை
புண்ணியநளனைக்கண்டு புணர்நூலாணவதாக
வெண்ணியபிறமைதீர வென்னதான்செயருவேனே

வசனம்.

அடியம்மாசேட்களை உண்ணவும் ஆடையாபாணத்தை யுடுக்கவு
ம் பஞ்சுணையின்பெரிப்படுக்கவுட னனமனம் கொடுக்குதா அந்த நளம்
காராஜனைக்கண்டுபெசிகளிக்கவும்பின் யாடிசரிக்கவுஞ் சேர்த்தனைக்
கவுங்கலவித்தொழிலை செய்து முடிக்கவும் எண்ணிமையலீற்றுதேறி
ரோகஞ்சோருதே கிப்படிக்கிப்பேன் தாதிவரோ

தாதிவிருத்தம்.

புன்னிமம்வார்த்தைகேட்டுப் புத்தியுரினவழிந்து
உள்ளமுறக்கலங்குமாதேயுனக்கி துவிதியோவம்மா
களவார்த்தைகளைச்சொல்லிக் கபடமாயன்னந்தானு
மெள்ளவேயுண்ணக்காமவேதையில்வைத்துப்போச்சே.

வசனம்

ஆகிலுமிதென்னவிதிப்பயலோ அந்தஅன்னமான துவந்து கபட
மானவார்த்தைகளைச்சொல்லிவுன்மனதைக்கலைத் துகாம வேதையில்
வைத்துப்போச்சேயிசிகிக்காமல்மெலிகுறினவென்னசெய்யலாம்
ம்மா தம யந்தியே

தமயந்திவிருத்தம்

என்னுயிர்ப்பாங்கிமாரோயினிமனந்தாளமாட்டேன்
மன்னனைவரவழைத்து மாலைபுஞ்சூடாவிட்டால்
அன்னையேவீறையெந்த னுநியிழப்பென்மெய்தான்
சொன்னசொல்லிதனைநன்றாய்த் தேழிகளெண்ணுவீரோ

வசனம்.

அடிதாதிமார்களை என்னுயிர்க்குயிராகிய அந்தளமகராஜனை
வரவழைத்து எனக்குவிவாகஞ்செய்யாதிருந்தால் எனதுமனம் ச
கிக்கமாட்டேன்இனிபுவிமில்லீறையுன்பிராணனைமாய்த்து விடுவே
னையல்லாமல்வேறில்லை நீக்கலிது சொல்லச்சத்தியமாய்மெய்யென்
றெண்ணலாகும்தொழிகளை

தாதிவிருத்தம்

என்னடிசெங்கமல மேந்திழைதம்பலத்தான்
சொன்னசொற்படியேநீயுந் துரிதமாயோடிப்போ
அன்னங்களாலேயித்த வதிகையேந்ததென்றே
மன்னவன்வீமருக்கு வகையுட னுரைசெய்வாயே

வசனம்

அடியம்மாசெங்கமலம்நீபோய்விமராஜனைக்கண்டி தமயந்திசொ
ன்னவார்த்தைகளையெல்லாந்தெரியப்படச்சொல்மேலும் அன்னங்க
ளிடவடத்திலவந்துபோனதும் அதனைவழிப்படியான அம்மபிரமாய
றிவித்துச்சீக்கிரமாய்வாருந்தோழியே ஆளுலப்படியெய்தெரிவித்து
வருகிறேனம்மாசித்திராகையே

பொதுவிருத்தம்

உத்தமிதமயந்தியின் னுழியக்களியென்குநீ
குற்றமில்லாதல்ல குணமுள்ளது கிதானும்
உத்ததோர்சேதி சொல்ல உளமெண்ணிவருகும்போது
கொத்தவன்வீமராஜர் கொலுவுக்குவருகின்றோ

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் தமயந்தியின் தாதி யானவள்சேதிசொ
ல்லவருகிறபோது வீமராசன் தன்கொலுவுக்குவருகிற விதங்காண்க.

வீமராசன்வருகிறதரு-இம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இராசாதிராசன்வந்தான்-வீமமகா-ராசகெம்பிர ஸ்வந்தான்

த ள வி ல ா ச ம்.

சுரு

அனுபல்லவி,

தேசாதிதேசர்வந்து திரையளிக்கும்பிரமதாபன்
செங்கோல்திவழுவாதிருந்தாசாரும் பூபன்

(இரா)

சரணங்கள்

ஆணிப்பொன்முடி அலங்க நவரத்தின் ஆபரணமுயிலங்க
வாணிகணவன்நந்தை மலரடியைப்பணிந்து
மாசிலாதொளிதிருமணிநுதலிலணர்ந்து
மந்திரிகள்புடைசூழ சரணமென்மன்னவரடிதாழ
கந்தமலர்க்குழல் கன்னியொதிராட
கடாதுக்கினியாச கவிப்புலவர்கள்பாட

(இரா)

(இரா)

ஆரியர்க்கிபேச மயில்பிழியாவட்டமும்விச
சூரியன்கனல்பாட சொன்னகவிகைமின்ன
சொல்லரும்நிலையங்கி சோதிப்பளபளென்ன

(ராஜாதி)

விமராசன்சொல்லிருத்தம்

அந்தணர்வாழிவாழி யலேகடலுலகம்வாழி
சந்திரசூரியரும்வாழி தவமுனிவோரும்வாழி
விந்தையாமன்மாலும் வேதனும்மகிழ்வந்த
கந்தாகஜமுகத்தேந் றுணையடிபோற்றிபோற்றி

விமராசன்சொல்லிருத்தம்

பாரில்வாழும்சாசர்கள்மெச்சவே பாங்காவியதான் முறைநீதியும்
மாரிபெய்துவுளப்பமிருப்பதும் வாய்த்தல்லமதியுள்ளமந்திரி
விரர்தீரர்குடிநாளுமமாலயம் வேதவேதியர் வேள்விசெய் வோர்களும்
சீருலாவுமித்தாணியோரொருசெழித் துவாமுமச்சேதியைச்சொல்
வமே

இராஜன்வசனை.

கேளும்மந்திரிமார்களே நமதுநாட்டிலும்தாரிபொழிந்து செ
ழிப்பதுங் குடிகள்பயிரிட்டதுப்பதும் தேவாலயந்திரிகாலந் தவறாமல்
பூசைகள்நடப்பதும் வேதியர்வேதசாஸ்திரங்களைப்படிப்பதும் வேள்
விமுதலானதைச் செய்துமுடிப்பதும்மற்றுமுண்டா னயாவதுங் கு
றைவில்லாமல்செழிப்பாயிருப்பதும்யான்றியத் தெரியச்சொல்லும்மந்
திரிகளே.

மந்திரிகுலித்தாழிசை.

பாரில்வாமுமரசர்கண்மெச்சவேபகுதிவாங்கியபார்த் திபுவென்னு
ம்-வீரதீரமகிபரும்மாலயம்வேதவேதியரோ அனன்நீதியுஞ் [ம்
சீருலாவமித்தாரணியோரொலஞ்செழித் துவாமும் படியேகார்மேகமு
மாரிபெய்வதினாலொருதாழிலாவாழ்வுபெற்ற துவையகமையனே.

வசனம்,

இராஜராஜாத்களெல்லாம்பகுதிப்பணங் கட்டசட்டதிட்டமாய்ம
னுதிவழுவர்மலாசியற்றியதமதுசித்தம்போலவே வெருசம் பரமாய்
மும்மாரியும்பயிர்செழித்தனங் தேவாலயப்பூசைகளும்வேதியர்வேதா
கிரமங்களும் யாவ த்துங் குறைவில்லாமல்கமகத்தானிருப்பதையா
மகாராஜனே.

தா திகவி

கன்னிதமயந்திதோழி யென்னமோசேதிசொல்ல
நன்மையாய்வந்தாளென்று மன்னரோடுரை செய்வீரோ

கட்டியக்காரன் கவி.

நீதிசேர்மந்திரிமாரே தீதிலாதமயந்திதன்
சேதிதானேதோசொல்லத்தாதிபுவந்தாளையா

மந்திரிவிருத்தம்.

தீதிலா துலகையாநூ திவ்விய துன்னேகேனும்
வ துகாரணமோமன்ன விசுவநாதகொ வ்வைவநாடி
பூதலத்தரசர்மெச்சும் பூதிகினிதமயந்திதன்
சேதிதானேதோசொல்லத்தோழியுமவந்தாளையா

வசனம்.

நமதுதமயந்தி அம்மானிடத்திலிருந்துதேவரீர் சமுதந்திலே
ன்னமோசேதியைச்சொல்லத்தாதிவந்திருக்கின்றாயா மகாராஜனே.

இராசன் விருத்தம்.

எல்லோருமனமகிழ் வெழிலுடனறம்வளர்த்துச்
செல்வனில்லாம ல்முன்னேசெய்திடுந்தவத்தால்வந்த
வல்லியென்ன ருமையான மகள் தமயந்திகேதி
சொல்லவும்வந்ததென்ன தோழியைவரச்செய்வீரோ

வசனம்.

இத்தப்பூலோகத்திலே மிகுந்ததான தருமங்களைச்செய்தும்வெ
ருளன் புத்திரபாக்கியமில்லாமலிருந் று என்மனங்களைக்கமுன்னோர்

ய்ததபோபலத்தி னுண்ணாடிய என்னுசையருமை மகளாகிய தமயந்
தியின்சேதியைச் சொல்லவந்தகாரணமாவதென்ன தோழியைவரச்
சொல்லும்மந்திரி.

மந்திரி கவி.

காரணிமுழுவியென்னத் தாரணிபுசமுமாதே
சீருடன்ராசர்முன்னே தீரமாய்வருவாரீயே

தாதி விருத்தம்.

நாலுவேதங்களாயநத் நற்றவத்தோர்களென்னு
சீலமாமுனிவர்வாழ்த்தத் திமுடன்செங்கோலேந்தி
வேலைமுழுகமெல்லா மேன்மையாய்மியற்றி
மாநாடிபணிந் துவாமுகிபனே போற்றிபோற்றி

வீமராசன்விருத்தம்.

கன்னியொல்லாமெச்சக் கதிர்மணிபணியணிந்து
யின்னலைப்பழிக்குமேனி வெண்மதிமுகத்தாளன்
என்னரும்மகளுன்னே என்னிடத்தனுப்பிவைத்த
உன்னிதச்சேதியைநீ வொளியாய் லுரைசெய்வாயே

வசனம்.

வாராய்ப்பண்ணேதாதி என்னுசைமகளா கியதமயந்தி யுன்
னையென்னிடத்திலுய்ப்பவந்த காரணமென்ன அதையொளியாமல்
விபரமாய்த்தெரியச்சொல்லுந் தோழியரோ.

தாதி விருத்தம்.

தாரணிமுழுவளென்னுந் தமயந்திமா துயிந்த
பாரினிற்பிறந்தபிரிப்புபால்கொடுத்தருமையாகச்
சீருடன்வளர்த்துநந்தோர் திருவள்ளாளையேதான்
கொடுவையுபலிசாண்டான் சேதியுமிதுதானையா

வசனம்.

கேளுமையாமகாராஜனே நாங்கள்மகாதேத்தியாகநமது தமய
தியம்மானே இதுவனையில் வளர்த்துவந்தோம் இப்போதுதான்நளம்
காராசனைச்சேர வேணுமென்று பிறமைகொண்டு எங்களுடனே இரவு
ம்பகலும்வாதாடி தாவித்துப்பேசுகின்றான் மகாராசனே.

இராசன் விருத்தம்.

அளவில்லாப்புத்திசொல்லு மருங்கினிதமயந்தியும்
உளமிகதளர்வதென்ன வொருவருந்நிற்பாதிரன்

சு அ ந ள வி ல ர ச ம்.

நன்னெனுமதன்மேலாசை மயமநள்கொள்வதென்ன
களங்கமில்லாமல்நன்றாகக் கன்னியைநாசெய்வாரே
வசனம்.

அறிவில்மிக்குததென்னருமைமகளாகியதமயந்திமனதிலாசை
வந்தகாறணமென்ன அந்தநளையிவளெப்படி யறிபலாநாள் இவன்
னமாயம் நீ ஒளியாமல் தெரியச்சொல்லுந்தோழியோ.

தாதி அகவல்.

மன்னனேகேளாய் வளம்பெறுநிடத
நன்னகராரும் நளம்காராஜன்
தன்னழகொளிவந்தரும்பெருமைகளும்
அன்னமேசொல்ல அனுப்பினான் து
மன்னுபுங்காவிலுன் மகன்தமயந்தி
கன்னியர்குழக் கனித்தவளிநுந்தான்
பன்னுமாவன்னம் பறந்தக்கேவந்து
சொன்னசொற்கேட்டுத் தோகையும்மயங்கி
அன்னமும்பொசிக்கா ளாடையுமுக்காள்
பொன்மணிபணிகள் பொருந்திதாணியாள
நன்மலருகிந்தால் நடுக்கிநாள் தோகம்
சொன்னசொல்மறந்து தாறுறாளெம்மை
இன்னமெப்படிதானிருப்பளோ வசனம்.

இராசன் விருத்தம்.

நல்லதப்படியேயானு நாளையதினத்துக்குள்ளே
வல்லவளையினையிங்கே வரும்படிசெய்வேனென்று
சொல்லுநீர்தமயந்திக்குச் சுகமுண்டமுதைப்படி
வில்லக்கமனதென்னுமல் விளையச் செய்துவிடு
வசனம்.

ஆனல்படியேயானந்த நளம்காராசனேநாளைச் சூரியவுதையத்
துக்கு முன்னமேதானே இவடம்வரும்படியாகச்செய்வேனென்று எ
ன்னருமைமகளாகிய தமயந்திக்குச்சொல்லி அன்னப்பலாநிகளையுட்
டீநீங்களவளுடனே எதுத்துப்பேசாமல் விளையாடியிருக்கும்படிச்செ
ய்யுங்கள் தாதியோ அப்படியேசெய்கிறீமையாம்காராசனே.

இராசன்கொச்சகக்கவிபர்

சங்குமாழியணிந்திமாயவன் றுணருள்செய்தவன்னப்பசங்கிளி
மங்கைக்குக்கலியாணமுஞ்செய்துவிழ்ந்திடவே னுமேமந்திரி

ந ள வி ல ர ச ம்.

சு அ

அங்கசென்னிடதபுரிதனை மயமநள்கொள்வதென்ன
இங்கினிவரச்செய்குவதெவ்வித மிதுவிபரமுரைத்திடவேணும்
வசனம்.

சங்குசக்கிராயுதம்படைத்த என்னையனாகியதிருமாவின்செயலி
னாலேஎன்குடிவிளங்கப்பிறந்த அருமைமகளாகியதமயந்திக்குக்கலியா
ணஞ்செய்துநாம் கண்ணாற்பார்க்கவேணுமே அந்தநளம்காராசனேநாம்
இவடம்வரவழைப்பதற்கோருபாயஞ்சொல்ல வேணும்மந்திரிகளே
மந்திரிகொச்சகக்கவிபர்

அன்னமென்னடையானே மணஞ்செய
வன்பத்தாறுதேசத்ததிபரும்
நன்னயமுடனேவரச்சுகம்மரம்நாட்டி
நாடொறுமோலைகள்போக்கினால்
தன்னகத்திற்றமயந்திநாடி
தாரணிகளச்சக்கிராசனும்வந்து
கன்னியைமணஞ்செய்திடுவாரிது
காசினிமன் னர்க்காணவென்னையனே.

வசனம்.

அன்னததைப்பழிக்குயீ நலையினையுடையநமதுதமயந்தியம்
மாளுக்குக்கலியாணமென்று அன்பத்தாறுதேசங்களுக்கும் இலையெய
ழுதி ராசாக்களையும் வரவழைத்தால் அந்தசபையிலேநளம்காராசனு
ழ்வருவார் அவருக்கேதமது குமரத்தியைவிவாகஞ்செய்விக்கலாம் ம
காராசனே.

வீரராசன் விருத்தம்.

செப்பரும்வடிவமுள்ள தேன்மொழிதமயந்தியும்
தூப்பிடநளனைக்காண வுபாயமுஞ்சுகம்மரந்தான்
அப்படியானேயிப்போ வறிவுள்ளவமச்சோரீர்
இப்படியாகருணிகரை யிவ்விடம்வரச்செய்விடு

வசனம்

இதுவேநல்லவுபாயமானது என்மகளாகியதமயந்தி நளனைக்க
ண்மொலைகுவிதாநடுப்போதுநாம் சுயமரத்தைநாட்டி இராஜாஜாக்
களைவரவழைத்திடவும்நீர்சொல்லியதைப்போலமுகூர்த்தவோலையை
யெழுதவும் நம்முர்களைக்கப்பிள்ளையச்சிக்கிரமாயுழைப்பியும்மந்திரி
களே

எய

ந ள லி ல ர ச ம்.

வசனம்

திருவள்ளூர்ப்பத்தாறு தேசத்திராஜரெல்லாம்
வரும்படியாகவிப்போ மணவிலையெழுதவென்றே
மருவளர்மாழைபுண்ட மன்னர்கோன்மீமராசன்
கருதினப்படியெழுந்த கணக்கனைவரச்செய்வீரே

வசனம்

ஆரடா அடாசேர்வைக்கார நாமதுராசகுமார் த்திகலியாணவேலை
யெழுதும்பு கணக்கப்பிள்ளையைச்சித்திரமாயைழைத்துவாரும்பபா
சந்திராஜமாயழைத்துவருகிறோனையா

பொதுவிருந்தம்

சென்னியிற்பாகையின்ன திருனுதற்பொட்டுமின்ன
மன்னியகாலிசோமன் வகையுடன் பனபெண்ண
பன் னுமடிப்பெழுத்தாணி பட்டோலையையிலேந்தி
கன்னியின்மணமெழுத கருணைகர்வருகின்றாரே

வசனம்

அகோதெப்படியென்றுத் தமயநதியின்முகூர்த்தலோலையையெ
ழுதவீமராசன்கொலுவுக்குக்கணக்கப்பிள்ளைவருகிறவித்தகாண்க

தரு-இம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதூன்ம்

பல்லவி.

சீரணியுலகெலாம் செழிக்கக்கணக்கெழுதுத் செல்லப்பிள்ளைநானே

பெருணிந்திடுமீமராசன்பிபலமாக

பெருமைசேர்பொருள் தேடி யதனாற்புகழுண்டாக (சீரணி)

சரணங்கள்.

வித்தன்னிவினைத்த போதித்தனைக்கல

வினைப்பெண்ணுதிப்பேன்

வேளாளரவிரிட்டுமேன்யொடு

விதமறிநுழைப்ப

பத்தஞ்சுடன்து அபிரிட்டதுக்கும்

பணத்தையும்வரவழைப்பேன்

பஞ்சைப்பனுகினையஞ்சலென்மழைத்

பசியாறவன்னமளிப்பேன்

மிது

வாரில்

விளங்க

பேன்

பொதென்

மிக

நான்

பொல்லா

ந ள லி ல ர ச ம்.

எக

சத்திராதியெனக்கொளில்வந்ததுத்தரக் கால்
தத்தொருபயனுப்பேன் மிக
சண்டைப்போவொளிகிலுண்டு பண்ணு
லடம்சாதித்துக்கருவறுப் பேன்
ளத்தனைப்பேராறுவங்கையெழுத்தை கண்
டுரைக்காமலிருக்கும்படிமுடிப்பேன் நான்
இட்டத்தொகையைசொல்லென்றெட்டு பேர்
வந்தாலுமிதுசரிவாய்நீர்ப் பேன்
நத்தியெனையெத்தினலுமிளது வரை
கணக்கினுநான்விடேனென்முறைப்பேன் இந்த
நாட்டுக்குடிகுளல்லாங்குட்டபாய்த்தலை கீழாய்
நட்டுக்கொண்டாலும்வெல்லாரிட்ட தொகையைச்
சொல்லாரீரணியுலகெலாஞ் செழிக்க

கணக்கன்கவி

பங்கநாமம்போடலாமா வெங்கிட்டகிஷ்டராமா
சங்கட்டமக்குள்ளாமா யெங்கிட்டநீபெரட்டலாமா

கணக்கப்பிள்ளைகவி

அம்பலவாணப்பிள்ளை நம்பினாலெல்லாங்கொள்ளை
சம்பளந்தரவேயில்லை தம்பிமயிர்தான்வருவதில்லை

கணக்கப்பிள்ளைதரு இம்-தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எலந்தக்காயத்தனை

முத்துக்கடுக்கனை

எங்கடாவைத்து

வந்தாய்

அனுபல்லவி.

எங்கப்பாணைநானறியே

னெதிர்வீட்டுச்சப்பன்

தம்பியிவலாய்

பூட்டிப்போனான்

சரணங்கள்.

அலைகடற்புவியெல்லாம்பெற்றயெனது

பொன்னரைணுவைக்கொண்டு

வாடா

அண்ணாக்கயதுவீவாங்கித்தாராதினா

லத்தைநான்கட்டிக்கொண்

டேன்

பத்தஞ்சுவியெயெற்றபட்டுகரைவேஷடியும்

பாகையுக்கொண்டு

வாடா

பயித்தியக்காரவுன்குத்திமகனேத்துப்

பகலேகட்டிப்போ

னன்

1) த்தமா மாத் துள்ளபுகம்பொன்னுமச்செய்த

துள்ளபுகைக்கொண்டு

வாடா

பசியெடுத்தோதையெழுற்றமாட்டாது

பட்டாணிகடையில்வைத்

தேன்

காராளர்பயிரிட்டென்ற

பேர்க்கணக்கே

ட்டை

கடுகெனக்கொண்டுவாடா

காலமெத்தசென்றதாலநீவெழுண்ணே

தானே

காணுமற்போச்சுதையா

பாராளும்மாசர்க்குப்பிணங்

கட்டிய

பட்டோலையைக்கொண்டுவாடா

பழையெடுகளதைச்செல்லெ

சித்த

தாயைதால்

பரணிலேகாணுமை

யா

சாலேகாமாச்சுதேழுக்குக்கண்ணையிச்

சலுதியில்கொண்டு

வாடா

தப்பிவிடப்பாண்ப்பையன்மகனேந் துச்

சாயங்காலமேவாங்கிப்போ

னன்

காலபணியாச்சுதேபட்டுசால்வைகுட்டை

கடுகெனக்கொண்டு

வாடா

கடைத்தெருக்கோடியில் கனகவல்லிநீபோன

கட னுக்காய்பிடுங்கிக்கொண்

டாள்

கணக்குள்ளேவிருத்தம்

திருவள்ளூர்மார்பன்நிலவிய திருவழிபணிந்துபோற்றி

பருதிக்குழலகமெல்லாம் பருதிக்கொண்டாசியற்றி

விருதுபேற்றோற்குமன்னு விரும்பிநீபோனையிப்போது

துரிதமாய்முழத்தசேதி சுசமுடனாசெய்வீரே

வசனம்.

சரணஞ்சரணமையாழிமன்னாராயணமுநீத்தியையனுதினமும்
துதிசெய்துதாச்சியரிபாலனஞ் செய்ந்தற்குள் என்னையழைத்த
சேதியைத்தெரியச்சொல்லவே னுக்கமகராசனே

விமராசன்விருத்தம்

மருவளர்குழலாநெந்தன் மகளெனும்மயந்திக்கு

பெருமையாய்விவாகஞ்செய்து பேசருஞ்சுயமாததை

அருமைமயாப்பாட்டியின்கே வையம்பத்தாறவனியோரும்
வரும்படிமுகூர்த்தவோலை வகையுடனெழுதுவாயே

வசனம்.

பெருமைபொருந்தியென நருமைமகளாகிய தமயந்திக்குரியோ
ணமென்றுசுயமரஞ்சுட்டி ஐம்பத்தாறுதேசராசாக்களும் வரும் படி
யாகமுகூர்த்தவோலையெழுதுமையாக்குணிகளே

கணக்கப்பிள்ளை விருத்தம்

சிரித்துமுப்புரமெரித்தசிவன் திருவடியைப்போற்றித்

தரித்திரமனங்களிக்கத் தானதருமங்கள்செய்து

கருத்துடனுலகமெல்லாங் கர்க்குமன்னவோநீங்கள்

உணர்த்தசொற்படியேவோலை யுக்ம்மையெழுதினேனே

வசனம்

சரணஞ்சரணமையாவிதோதேவிரீர்சொன்னதைப்போலவேழ
கூர்த்தவோலையெழுதியாச்சுதையாமகராசனே

இராசன்விருத்தம்

நிலமதில்விளையுநெல்லை நிமிஷத்திலுளந் துகூட்டி

கலமதித்தனைதானென்று கணக்கினிலெழுதவல்லேயம்

அலைகடற்புவியிலுள்ளோர் உணர்வுமுதிழுவோலை

நலமுடனெழுதினத்தை நம்மெதிர்வாசிப்பாயே

வசனம்

இந்தழுவோகத்தில் விளைகின்ற அனவறதாலரியகளை நிமிஷத்
திலுளந் துகூட்டிபெருக்கிசுருக்கிக்கிண்கி லெழுதிவல்லவாகியநீரொழு
தியவோலையைவாசியுங்கேழப்போங்கருணிகளே ஆனாலவர்க்கிறென்
கேளுமையாமகராசனே

ஆசிரியவிருத்தம்

அண்டபுவனங்களையளந்திருமால்முழையனுதினம்பரவுதொண்டன்

அரசருக்கரசனும் விதற்பகாடாளுவோ னருமைசேர்விமராசன்

மண்டலம்புகழ்திகமாதவஞ்செய்துயான்மகிழுடன்நெடுந்த

மங்கைதமயந்திக்கிணைந்தநற்புருஷனை மாலையிடமனதிலெண்ணி

எண்டிசையோர்காணவேசுயமரஞ்சாட்டிநானெழுதியவோலையிது

வே இராசாதிராசனாம்பத்தாறுதேசருமின்பமாயிருவந்து

கண்டுகொண்டாடிலெனந் நென்னவேகலையாணநிறைவேறவே

காசினியிலதிகவிசுவாசமாயாங்குங்குழாடன்வருகுவினே

வ

இராகங்கள்

அரிதிருப்பாலேயெல்லாஞ்சரிபோருகுதைவுமில்லை
துரிதமாய்மஞ்சள்பூசிவெருமையாயனுப்புவீரோ

மந்திரிவிருத்தம்

சீலமாயவாசல்காக்குஞ் சேவகப்பயலேவாடா
ஓலையெயெடுத்துக்கொண் டோடிபேவேகமாய்நீ
வேலெகுழலகிலுள்ள வேந்தருகநினைக்காட்டிச்
சாலமேசெய்திடாமற் சலுதியில்வாடாயிங்கே
-வசனம்-

ஆடா ஆடா ஆசாசவாசம் காவலாளிகள் ஏனையா இந்தா
ரும் இந்த ஓலையெயெடுத்துக்கொண்டிப்போய் ஐன்பத்தாறு தேசத்தி
லுள்ளராஜர்களுல்லோருக்கும் நனமகாராஜருக்கும் இனதக்காண்பித்
து சேக்கிரமாய் வாருங்களப்பா ஆனாஸப்படியே காண்பித்துவருகிறோ
மையாமந்திரிகளே.

கூதர்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவமாளி-சாய்புதர்ணம்

பல்லவி.

மன்னவரோ ஐயாயிந்தமணவோலையைப்பாரும் யின்று
மனமகிழ்ந்துதமயந்தியை மாலைகுடவாரும். (மன்ன)

சரணங்கள்,

உன்னிதமாய்புலியுலுள்ள வுறவினமுறையாரும் நீங்கள்
ஒருவர்தவறும்விப்போதுடனேவந்துசேரும் (மன்ன)

மண்டலம்புகழ்விதர்ப்பநாட்டில் வாழும்மீமரீசன் அவர்
வாசலிற்கயமாஞ்சாட்டி வைத்தமகராஜன் (மன்ன)

கருமயியவெங்குலப்பேரிகையெங்குளிலடித்தேரம் இதோ
இராசராசர்க்கெல்லாமோலை பெடுத்துவந்துகொடுத்தோம் (ம)

கூதர் விருத்தம்.

சுருமுள்ளமீமரீசன் கயமரந்தன்னைச்சாட்டி
மகிபர்களோருமே வரும்படிமுகூர்த்தவோலை
உகமையாயெழுதித்தந்தாருமக்கிடோவெடுத்துவந்தோம்
புகழ்நளசக்கிரவர்த்தி பூப்பேபோற்றிப்போற்றி.

பொதுவிருத்தம்.

அண்டர்பூமாரிபெய்ய ஓராயிரம்மனங்களிக்கு
மண்டலம்புகழரசர் மணவோலைதன்னைக்கண்ணுற
கண்டுகொண்டாட்டமாக காத்தலாய்விதர்ப்பநாட்டில்
என்முகையோருமெச்ச வெழிவெழுவருகின்றாரோ.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்முகூர்த்தவோலைகண்டவுடனேஐம்
த்தாறு தேசத்துராஜக்களும்மகாஜுடம்பாத்துடனேவிதர்ப்பதேசத்
துக்கு அவரவருகிறவிதங்காண்க.

இராசாக்கள்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆகிதாளம்.

பல்லவி.

வண்டனிசுழற்றமந்தியைமணஞ்செய்யமண்டலத்தரசர்வந்தார்.

அறுபல்லவி.

அண்டத்தமரர்களுங்கண்டுகண்களிக்கவே
ஐன்பத்தாறுதேசத்தரச ரொருபிக்கவே (வண்ட)

சரணங்கள்,

ஆதித்தனொளியதுபோலும்பளபளென்றவண்ணிமணி முடியின்னவே
பதினாயிரம்விலைபெற்றவருமைசேர்கவசங்களழகுடனே துன்னவேதி
சோதிநருந்திருமார்பிலணிபணியுந்தொல்லுல்கவிலையென்னவேபி
துதிபெற்றவரத்தினமிழைத்தவித்தரீகந்தாளில்தளத்தினன்னவே
இதுபுகழமுக்கொண்டாட கிறுமாதர்க்கின்னாடவெங்கும்
புகழ்பெற்றதமயநதியுத்திரவேகனிக்க மகிடதோரணக்
கொடிமிகுசட்டமாய்ப்பிடிக்க மிகுதூர்கண்கடிக்க
பகையாளிகளொளிக்க சுக-சோபனம்பரக்ககப்பிரகை
யடிக்கவெற்புலியென்றொப்பிடவும் இப்புவியிலற்புதமாய்
வீமனாருளசீமாட்டி காமக்கிரீடைகண்ணாட்டி(வண்ட)

பொதுவிருத்தம்.

பன்னரும்விதர்ப்பநாட்டுப்பரவையையெண்ணமேசெய்ய
மன்னவொல்லாமலந்து வகையுடவிறங்கினார்கள்
அன்னங்கள்சொல்லைகம்பி யாசையைமணதிறகொண்ட
பொன்மயாளமகிபன் புரூட ன்வருகின்றாரோ.

என நளவீரசம்.

கனகாசன்-நா-இ-ம்-மத்தியமாவது-ஆதிதாசம்.

பல்கலை.

இராசராகங்கள் பூதிதளமகாரசனிதோவந்தார்
அழகியனமகாரசனிதோவந்தார்.

உறுப்பினர்.

ஆலசுபு... ினவி... மர... னக... மகிழ... அ... ர... ண... பு... னி...
யெ... ண... ழ... னை... ழ... ப... ம... அ... ந... த... ம... கு... ன... த... த... ி... க... ன... த... ி... ர... ம... ல... க... ி... ய...
இ... ன... த... ி... ர... ண... ன... க... ன... ச... ன... த... ி... ர... ண... ண... ம... க... ி... ல... (ந... ச... ர...)

சான்ற நிகழ்வு,

பின்னருகவரத்தினப்பணியணிதிருமெய்மலங்க
பருதிபோலுயகீர் ததிப்பளப்பெனவேயொளி
உன்னிதமன்மதன்கண்டோடிப்போய்காணமுடன்பதுக
உத்தமனென்பபுர மெத்திசையெங்குமிச
உணர்தருமனுநீதிமுறைதவறாதுபடி யுளமகிழ
அழகின்மிகுளனெனுமாரன் அதிகதானந்தருமுப
கெம்பிராயோகதிரன் அதிககுரன் அம்புவிதனிற்
சம்பமவைபோகமதாசலேதமயந்திதர்னக மகிழவே
உம்பர்களபூமாரியைபெய்யவேதெம்புடன் லிருமணமினி செய்யவே

பொதுவிருத்தம்.

விநாயகமன்னொல்லாம் விதர்ப்புதேசத்திலவந்து

அந்தமாயிருக்கும்போது தத்தனைநாள் தருங்கண்டி

சென்னை துயர்ப்பிசமகிழ்ந்து சேதினையயிந்திர்க்குத்

தொந்தமாய்ச் சொல்லவெண்ணி துந் தமாய்வருநின்று

வசனம்.

அனேகத்தையடியென்றால் இத்தரப்பதேசத்திலே ராசாங்களை
ல்லாம் வந்துகேர்த்த அகிசயத்துத் தான்கண்டு மனத்திற் பெருமூலம்
யைக்கொண்டு நாடதமா முனியானவர் அதிக அபிமானத்துத் தென்கை
ன்சபையையாடி வருகிறவர்களுக்காக.

நா.கா.தா.இ.ம.கலியாணி அ.தாளம்

പ്രകാശം

நா.ர.தமாமுனிகாணே-தன-நா.ர.தமாமுனிகாணே.

த ள வ ி ல ர ச ம்

உதயசீலன்,

பாரிதமுற்றம்படை: ததவயனருள் பன் னுந் தவிர்க்கினி லுன்னிதமாய்
வருள்-சூராமுனிவர்மேலெ ழுந் திண்புபன் றுநீதத் துடனருள்
பெற்றிடுங்குமத்தினி ல்மனம் வைத்திடும் (நாடதமாமுனி)

சுரணாங்கள்,

காலமறிந்த துவேலுருமுலகை கணத்தினிலோட்டி வருவேன் யென
காதினிற்கேட்ட சொல்லகஞ் செய்து யானகாசினியிற்புழயெழுவே
ன் - ஆலமுண்ட நீல்கண்ட னெனுமந்த ஐயன்முத்தையன்
ளடியவர்க்குவிமய்யுன் னாலப்பிரகாசனா கோலம்தாமிடப்
பாகந்தனைவேகத்த டுடையோகத்தனமாகத்தொழும் (நாரதமர)

லுன்றைப்பத்தாகவேதனறுபுனாததொருநொடியிற் கலகமுண்டாக்கு
 வேன்மிக-நுருமையாய்க்கடிவாழ்நாணன்டிருப்போனாயுரைவிட்டோ
 டவுக்களுவேன் - எனக்கென்றுமிதொழிலென்றுவிரும்பியே - னீ
 ரோமுமைதிமைபிறதரும்பியே-இனறிதுசேதமடந்தென்றோதியே
 இனமொத்ததின்களம்பொழிசென் முற்றி வஞ்சினமற்றியென்றாதி
 அம்புவிநிடதநாடாள்ளான்பொண்டவாசையை வினாகத்தடுக்குண்
 அந்த-ஆரணங்குதமயந்திவாலரணாயமந் கோலுக்குரைக்கிறென்
 நம்பிகுட்டங்குடிவந்தவரச்சேரட - நான் தியானபோல
 கீதம்பாடியாடசம்பரி துவென்று வின்பமுடன்சென்று
 தவம்பெற்றகவனித்தும் சுவாக்கத்தினிவசியென்பணி

நாரதமா முனிநாடிகை-தல

நனா தமா முனிதானே

பாதி விருத்தம்.

தேவாதிதேவாவாழி செபதபமுனிவர்வாழி
முவுலகோரும்வாழி மின்னுபூங்காவும்வாழி
மேவியநின்சபையில் கீழற்றிருப்பவரும்வாழி
தேவியநீர்க்காசனரிவாழி தேவேந்திராநீபும்வாழி

தேவந்திரன் விருத்தம்.

சி, ததர் கண்ட முனிவரவாழ்த்தச்செகத்தல குழு துமபேற்ற
கந்திராயினங்குத்திவ்வியலகலாசபதியுமெச்ச
கத்தவெண்ணீரணிந் துச்சொல்ல நுந்தவது துயர்ந்த
ததுவமுனியேரத்தன தகத்திலிந் திரிபிபினாயா

என நள வி லா ச ம்

வசனம்.

சகலபுவனகர்த்தா கவிளங்கும் பரமசிவற்கணபராகிய நாரத
மோழம்பத்து முக்கோழி தேவர்களுந்தம்மைக்கண்டு கொண்டா மும்படி
யாகஇந்தரத்தினபிட்டுத்திலவீற்றிருமையா.

நாரதன்கவி.

எந்தனுக்கிந்தவென்றிருந்தவுநேரமில்லை

இந்திராவுன்னைக்காண வந்தனன்சபையில் உனே

தேவேந்திரன்விருத்தம்.

அலைகடலுலகமெல்லா மருளையன்றவத்தால்வந்த
நலமுளதேவேயுந்தன் நற்பதம்போற்றிப்பேற்றி
இலகியதேவர்வாழ மிதுசபைதன்னைத்தேடிச்
கலத்தாமுனியேவந்த காரணமுனைசெய்வீரே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணமையாகலப்பிரிதியாகியநாரதமாமுனிவரோதா
ங்குளிந்தச்சபையையாடி இவ்வளவு அரிதமாகவந்தகாரண மென்னதெ
னியச்சொல்லுமையா.

நாரதர் விருத்தம்.

சம்பரமாயனுதினமுந் தாரணியெல்லாம்வாழ்த்த
நம்பிவந்தோனாக்குத்து நரபெ லாம்புகழ்ப்படைத்த
உம்பருக்கதிபனாக வுயிரிந்திரபூபாகேளாய்
அம்புவிதனிலேநாடு ரதசயங்கண்டேயயா.

வசனம்.

கேளுந்தேவர்க்கதிபதியாகியநாரதர் மகாராசனேவிதர்ப்
புத்தேசத்தினுன்னென்றுங்காணாத வோரதியுத்ததைக்கண்டு உமக்கதை
ச்சொல்லிந்தேனையா.

தேவேந்திரன் விருத்தம்.

பாரொலம்படைத்தபிறமன் பண்ணியதவத்தால்வந்த
விரியசுதனையிந்த மேதினியெல்லாமெச்சுச்
செருடன்கண்டுவந்த தேதியைவிவரமாக
நாரதமுனிவரோநீர் நலமுடனாசெய்வீரே.

வசனம்.

ஆஹ் அப்பேர்க்கொத்த அதிசய மானசங்க தினையெங்கு
ஒபரமாகத்தெரியச்சொல்லவேனுமையா நாரதமாமுனிவரே.

நாரதன்விருத்தம்

தேவருக்கதிபனான தேவேந்திரமகிபாகேளும்
முனுவதேநாமுற்ற முனிவருமாச்சரிக்கும்
முனுவயாந்விதர்ப்புத்தேசப் பைங்கிளிதமயுந்திமேல்
ஆவல்கொண்டா சரொல்லா மவனியில்வாக்கண்டேனே

வசனம்.

விதர்ப்புத்தேசத்திலிருக்கிறதமயந்தியென்னும்பெண்மீதில் பூலோக
த்திலுண்டான ராஜாக்களெல்லாம் ஆன சையைக் கொண்டு அவனைக்
வியாணஞ்செய்ய நும்புலகும்புலாய்வருகிற அதிசயத்தைக்கண்டென்
னையும்வீகே போகச்சொல்லவந்தேன் தேவேந்திரமகாராசனே

தேவேந்திரன்விருத்தம்.

மண்டலந்தனி லென்னாரும் வழங்கியபுதுமைதன்னை
கண்டதன்னாடஞ்சொல்லுங் கலகமாமுனியெயிந்த
விண்டலம்புகழ்மாது விசித்திரமின்னமுண்டோ
வெண்டிசையோருங்காணயின்னமுற்புனுகுவீரே

வசனம்

உலகாத்தியந்தமும்படக்கிறசேதிகளையெல்லா மண்ணுடமறிந்து
வந்துசொல்லியநாரதரே மிதுதானா அந்தமானுசேதியின்ன மேதாகிலு
முண்டாயிருந்தால் புனுகும்பார்ப்போர் நாரதரே

நாரதர் அகவல்

திடமுடன்கேளாய் தேவேந்திரமகிபா ஆடல்பெனுவினை அரியநற்
வத்தால்- நடைபாடாதுலகில் தமனத முனிவால் - குடிவிளங்கிடவே
கோதையைப்பெற்றான் - வடிவழகொயிலே மடமயிலெல்லாம்-கொ
டியெனதுவளும் அழகு - படியிசையாச சடிபணிந்தேத்த
நிடதநாடாசாளணி ருபனைத்தானே - கடிமணஞ்செய்தே - தனந்த
னனே - உடனேநீசென்று வுனக்கவனிசைவாள் - விடாதுநீயவனே
விவாகமுஞ்செய்வாய் - கடல்குழுழுவகில் காரணமிதுவே.

தேவேந்திரன்விருத்தம்

தந்த நாரபூலோகத்திற் சக்கிரோசனென்றுசொல்லி
மிக்கபோய்நடத்துக்கீர்த்தி விளங்கியிளனமேலந்த
சக்நாமொழியாளென்னுந் தமயந்தி மோகமாஹல்
அக்கநாமக்கேனத்தை யறிந்துவம்பெசொன்னுதே

அய

த ள வி ல ர ச ம்.

வசனம்

கேளுமையா அப்படி பூலோகத்திலுள்ள சகக்கோகளுகவிளங்கியிருந்
னமீறு அந்தத்தமயந்தி மோகங்கொண்டிருப்பதும் அதுமத்தாளே
தெரிந்திருந்தும் அதைநாம் பேசுகிறதினால் லாபமென்ன சொல்லுந்நா
ரதயா முனிவரே

நாரதன் தரு அசாவேரி அடதாநசாப்பு

கண்ணிகள்,

அம்புவிதனில்விசித்திரமறிந்ததெல்லாஞ்சொல்லேனையர்
இந்திராதேவேந்திரா.
சம்பரமாய்விதர்ப்பநாட்டிற் றருமகுண வீமராசன்
யோக்கியன் வெகுசிலாக்கியன் அவன்
னம்பியானடிபணிந்துந்நவத்தாற்பெற்றெடுத்த
நங்கையார் திருமங்கையாம் அவள்
நாமதேன் மென்னசொல்லேன் நாகரீகமான
தமயந்தியாம் மெய்த் காங்கியாம் அந்த
பேதியுளவனோ யெந்தவேனோயிற்செய்வித்தனளே
வறிவிடேன் விதந் தெரிவிடேன் நிற
வேளவனாமனையைத்தொறிவெளிப்புறத்தில்காத்திருக்கக்
கண்டான் பிறம்மையெகொண்டான் புகழ்
ஆதசுவன்பாரிசிவகாமியென்றேயென்மனதிற
றேணுநீதவடிவங் காணுநீ பாரில்
ஆருக்குலபிக்குமோநாணுநீசெடவள்பெருமை
சொல்வெனொசொல்லி வெல்லவனோ மிக
நீதிசுக்கரவர்த்தியெய்யமிடநாட்டில்வாரும்
நளராசனும் விகலாசனும் இவன்
நித்தியவடிவமேல்மெத்தநினவுவைத்துக்காணித்
வாரியுள் நனைத்தேற்றென் அந்தச்
சேகியவள் தந்தைகெட்டுத்தேசத்தரசனாயொன்றாய்க்
கூட்டினான் சுயமாகஞ்சூட்டினான் யானும்
தேவர்கோணைக்கேயந்தத் தேனெழுநியமாலையிடத்
தேவனென் மனதில்நாடினென் மிக
அந்தமுள்ளலிந்திராணி அவளழகிலென்னயிவள்
காணுவாள் மனதுநாணுவாள் இனி
ஆயிம்பெச்சென்னபகிணுயிரம்போகிவந்த
நாபெல்லாம் மலட்டெல்லா வெ
சந்திரானிலில்வாவேணுமோ தமயந்திவந்த
நாட்டிலேயுந்தன் வீட்டிலே மிக
தன்லட்சுமிவந்தாளென்று தவமுனிவரொலங்கடி
வாழ்த்துவாரும்மைப்போற்றுவார்

த ள வி ல ர ச ம்.

அக

நாரதன் விருத்தம்

பொன்னுலகாழ்மன்னு புகழ்தமயந்தியென்னு
கன்னிலாழ்விதர்ப்பனாட்டிற் கனமுடனரசொல்லாம்
முன்னமேவந்துகடி முழங்கியசபையிலிப்போ
உன்னையேகண்டாலமாலையுனத்தவள்ளுநிவானே

வசனம்

கேளுந்நவரக்கா திபதியேவிதர்ப்பதேசத்திலேயனேக ராசாக்கள்
வந்துநிறைந்திருக்கிறார்கள் அந்தச்சபையிலேநீசென்றாயானுலமதழ
கையந்தத்தமயந்திகண்டுஉன்மீதுலாசையைக்கொண்டு உன்னையேமா
லேகுநிவானையா தேவேந்திரமகாராகனே

தேவேந்திரன் விருத்தம்

சித்திரமுடிபுனைத்துத்திருவளர்செங்கோலேந்தி
எத்திசைபுகழ்ப்படைத்த எமதர்மராசனேகேள்
கற்றம்முனிவன்சொன்ன கன்னியையானுஞ்சென்று
உத்தமவிவாகஞ்செய்ய உடாயமேதுனாசெய்வீரே

வசனம்

கேளுமையா எமதர்மராசனோ இந்தராதிராமமுனிவர் சொல்லி
யபடி அந்தத்தமயந்தியையான்போய்க்கண்டுவிவாகஞ்செய்வதாகவொ
ருபாயமகீர்சொல்லுமையாபார்ப்போம்.

எமன் விருத்தம்

எத்தைநானுமக்குபாய மிந்திராசொல்லப்போறேன்
இத்தினயிங்கிருப்பேரி யாவரும்தவஞ்சென்றால்
உத்தமிதமயந்திக்கு முமக்குமேவிவர்கமாரும்
எமத்தவேறுத்தியில்ல வகையுடனவருகுவினோ

வசனம்

கேளுந் தேவேந்திரமகாராசனேநான் என்ன வுபாயத்தை உமக்
குச்சொல்லப்போகிறேன் ஆனால்நாதர்சொன்னதைப்போலநாமெல்
லாரங்கடி அந்தச்சபைக்குப்போனால் தமயந்தி உமதழகைக்கொண்டு ஆ
சையைக்கொண்டுமாலேகுநிவாள் இதுவேநல்லதகுமான உத்திதான்
மலாராசனே

தேவேந்திரன் விருத்தம்

மன்னவர்மனழிழ மறவிதான்சொன்னவார்த்தை
என்மனந்தோணவில்லை யெற்குமோலருணதீதவா
கன்னியையானுஞ்சென்று கலியாணஞ்செய்வதற்கு
உன்மனதிலேதோன்று முத்தியே துறாசெய்வீரே

வசனம்

ஆதிதவர்கொல்லாரும் மெச்சவந்த எமதர்மராசன்சொன்ன
வார்த்தையைக் கேட்டிரோவருணதேவரே அதுசரியாகுமா உன்ம
னதிலிசைந்தபுத்தியைநீர்சொல்லும் கேட்ப்போம்இதுக்கதெப்படியி
ருக்குநீதார்ப்போம்

மிக

வருணன்விருத்தம்.

மூவுலகோருமெச்சும் முனிவரவாழ்கவந்தமென்ன
மூவுலகள்ளவல்ல மகிபன்னசொல்லக்கேளாய்
தேவருத்தகதிபென்ற செதுபெய்வொன்னும்
பாவையர்க்குண்ப்பாராநூற் பாரியாளும்கேவாளே

வசனம்

கேளுமையாதேவேந்திரமகாராசனே அபுதுகீர்த்திப் பிரதாபத்
தையுடையபாக்கிரத்தையுடைய அந்தத்தையுடையபாக்கிரத்தையுடைய
சொல்லுவார்களையானால் அனைக்கட்டின மகிழ்ந்துமக்கேமனை
இவ்வாறாய

தேவேந்திரன்விருத்தம்

திருவள்ளுவனியென்னுந் திரைசொல்லக்கேளாய்
மருமலர்மாய்ப்புண்ட வருணனஞ்சொன்னவார்த்தை
பருமலர்விதர்ப்பாட்டுப் பாவைக்கென்பெருமைசொன்னால்
வருவனோவிதைவோசித்துவனையென்க்குணைசெய்வாயே

வசனம்

சேட்டிசொர் அஞ்சினிதெவன் இந்தவருணதேவர் சொன்ன
தைபோலவென்வழவழக்கையுக்கீர்த்திப்பிரதாபத்தையுடைய அவளித்தி
ல்போய்ச்சொன்னாலுதையவள்கேட்டு ஆகையுடையவருவாளோயின்கீ
ரோயேசனை செயதுளன்கீர்த்திநூற் யுத்தியைசொல்ல வேண்டு
மெய்யா.

அஞ்சினிதெவன் விருத்தம்.

வளங்கொளுஞ்சுவர்க்கெல்லாமகிபன்னவிதர்ப்பாட்டுக்
களங்கமில்லாதபாசனக் கையாணஞ்செய்யவென்னால்
உளங்கணிந்துவரும்கேட்டு ருபாயாள்க்கொல்லக்கேளுந்
நளனையேதுதுவிட்டில் நமக்கவன்னைவாணோ

வசனம்.

அப்படியேநீர்த்தத்தமயந்தியைவிவாகஞ்செய்திதுமெய்யாயிருந்
தால்நான்சொன்னபடிநமகாராசனே உபாயமாய்ப்புகுப்பவகுத்தய
வனையேஅவளித்திருத்த தாதாகஅனுப்பிவைத்தால்உ மடுதண்ணம்நி
றைவேறுமையாதேவேந்திரமகாராசனே

தேவேந்திரன்விருத்தம்

அழிதுமெய்தான்மெய்தான் அழிவினியுயர்ந்தல்கினி
புயிதுமெய்தான்மெய்தான் அழிவினியுயர்ந்தல்கினி
நாமினியவடதுசென்று நளனையேதுதுவிட்டில்
தாமசஞ்செய்திடமெய்தான்மெய்தான் அழிவினியுயர்ந்தல்கினி

வசனம்

ஆ ஆசபாஸ்மெய்தான்மெய்தான் தகுத்தயுத்தியும் இதுதான்ருபே
ராகாராசனே அப்படியேநான் சென்றுநளனைக்கண்டுது தனுப்பவே
ண்டுஞ்செய்குமாய்க்கீர்த்தி வாருங்குநதேவர்களே

தேவேந்திரன்விருத்தம்.

வல்லிதமயந்தியென்கீர்த்தி அபுதுகீர்த்தி
இல்லறத்தினியிருந்தகீர்த்திராணியகமடங்கும்
நல்லதப்படியாகட்டும் நளனையுடையபாபுடைத்த
வல்லலவனிநுப்பிடத்தை மாமுனிசொல்லுவையா
வசனம்

அப்பெர்க்கொற்றமுமகானதமயந்திரமியுடையவல்லிநூந்
ந் இந்நிராணியின்கொவமடங்கும் நல்லது அந்நிராணியின்கொ
பொத்தவிடத்திலிருக்கின்ற சொல்லுவையாகாரதமச முனிவோ
காரதன்விருத்தம்

எத்தியையோருமபேற்றவெழில்தவமுனிவர்வாழ்த்த
நித்தியசகம்படைத்த கொழிபுள்ளவித்திரகேளும்
உத்தமனனுமிப்பிர துளையிழுடனேவந்து
சித்திரவிதர்ப்பாட்டிற் செருடனிருக்கின்றான்
வசனம்

கேளுமையாதேவேந்திரமகாராசனே அந்நிராணியின்கொ
திதகாரதேவத்தினையினிதர்ப்புத்தெத்தில்திருக்கின்றான் இதுவல்ல
வசனமயும் நளனையோருக்காரணலாமையு
பொதுவிருத்தம்

தந்திராபுதுசொல்லித் தான்செட்டிமெய்கிழந்து
கந்திரவிதர்ப்பாட்டுத் தோகெடுவசைகொண்டு
இந்திரவருணன்கினி யெமனுடனாவவரு
அந்தமாய்நனைத்தேடி யவனியிவருகின்றான்
வசனம்

அகோதெப்படியென்னால் நாரதர் சொல்லக்கேட்டுத்தமயந்திரே
சையைக்கொண்டு தேவேந்திரன் வருணன் என்னுடையவிதர்ப்பு
நல்லவருமனைத் தேடிப்பூண்டததுவருகின்றததுவருகின்ற
புத்தவருவருத்திரு இம்மதவருகின்றபுத்தவருகின்ற
புத்தவருகின்ற

தவந்திரபதியிதேவந்தர்
சுவந்திரபதியிதேவந்தர்

அதுபல்லவி

சுவந்திரபதியிதேவந்தர் இந்த
அவனியுள்ளவர்பொற்ற தவமுனிவர்கள்வாழ்த்த (சுவர்க்)

சரணங்கள்

நவமணியணிமுடிசொடுத்து நல்ல
நாசரீகசிரா நலமுடனடடுத்து
தவநிலாதசெங்கொலெடுத்த மித்த
தாணியைவிடெற்றதவளக்குடைபிடித்த (சுவர்க்)
இமபையுரிசிகள்கின்றிட நல்ல
இரத்தினமயில்கிசாமழம்போட

தும்புருந்தரதர்பாட
துன்பெற்றதேவர்கள் தொழுதுகொண்டாட (சுவர்க்)

மறவிபுமொருபுறமிருக்க நல்ல
வருணநெருபுறமபகிக்ககரிக்க

தருமல்க்கின்மொழியுனாக்க மாது
தமயந்திகலியாணந்தான்செய்துமுடிக்க (சுவர்க்)

அழகினிலகியமாரன் மெய்யி
லாயிரங்கண் ணுள்ளவதிகலொய்யாரன்

மொழிவதற்கரியகெம்பிரன்-சொல்ல
முவுலகமபுகழ் விளவகுந்தேவந்திரன் (சுவர்க்)

தேவந்திரன்விருத்தம்
திக்குப்பாலகோகேசரி திருமயங்கல்புனதி

மிககெப்பர்படைத் துவா முழ வீரமாமனைப்பாரீர்
தக்கதோர்மகிபர்முன்னெதாயந்தனகிசைந்த

முக்கியமாலாக்கமென்றெய்யுழிந் துவாம்புகழலாமே
வசனம்

ஆஆதிக்குபாலகாரீர் அந்ததிருமாவுக்கன்பதைவிளங்கிய நன்
ச்சங்கிரவர்த்திரவர் தான்பார்த்தீர்களா இவனையிராஜகூட்டத்திலுதி

த்தமாலாக்கமென்றல்லவென சொல்லவே ணும்பியவழகைக் கண்டால்
தமயந்திமைத்தொருவனாய் கெடுவாளர் சொல்லுந் துக்குப்பாலகாரீர்

அக்துவி விருத்தம்
கரும்பெனும்மொழியாத் தக் கன்னியுமாசைகொண்டு

வருமிந்தள்ளையேதான் மணமாலேகுடப்போறான்
பெரும்பயித்தியமெனொண்டு பிரபலமாயசொல்லாம்

விரும்பியேமனமகிழ்ந்து வினாகையேன்வந்தாரோ
வசனம்

இந்தநாமகாராஜனை தநாளுசைகொண்டுதமயந்திகட்டிக் கொள்
ளப்போரீரான்இதுதெரியாமல்வினாகதேசராஜாக்களெல்லாம்பெரும்

பயித்தியங்கொண்டு ஏறும்புதாராவிட்டப்போல் வந்துமுந் தாரக
ளே யிவர்களை அவளர்ஷ்டப்பட்டி சட்டைசெய்துகட்டிக் கொள்வா

ளா சொல்லுந்தேவர்களே
தேவந்திரன்விருத்தம்

மன்னாபேசிருக்க மெளம் வந்தவேலையமுடிக்க
இன்னிலம்புகழநனை யினி நலந் துறவாய்ப்பேசி

கன்னியையவா லெனாம் வகைவசப்படுத்திக்கொண்டு
பன்னுழைபதிக்கழைத்துப் பாங்குடன்போகலாமே

வசனம்
கேளுமையாவருணராஜனை அவாள்வார்த்தை கமக்கேன் நாம்

கோறிவந்த அலுவல்கிறவையும்படியாக நாளாண்டுகளில் துபேசி அவ
ராலேதமயந்தியைமதுகைவசப்படுத்திக்கொண்டனமுந் து போகலா

ம்முன்னே அலைத்தபாருங்குந்தேவர்களே

வருணன்விருத்தம்.
யெட்டுதிக்கும்புகழ்படைத்தவிந்திராவென்மேலேது

மட்டில்லாகோபமாகவார் ததை யைப்போலானீர்
அட்டியில்லாமலுந்தன் னலுவலையமுடிக்ககிப்போ

திட்டமாய்நனைத்து துருடனனுப்புனாயா
வசனம்

ஆம்-ஆம். நாம்வந்த அலுவல்கைத்தான்பார்க்கவேணும்இனிமட்டித்
தனமாகவிருக்கலாகாதுஆனால் அட்டியில்லாமலுந் தனைநீர்வைத்துது

துபோகச்சொல்லுந்தேவந்திரமகாராஜனே
தேவந்திரன்விருத்தம்

விண்ணுறைதாரகையில் விளங்கியசந்திரன்போல்
என்றெண்ணைமகிபர்தன்னி வெழிலுடன்வாழமுன்ன

தன்பெருந்தனவணிந்து சங்காழிகையிலேநதம்
கண்ணன் கமகிழநாளே கனமுடன்வருவாயே

வசனம்
துளபமாலையையணிந்தசங்குசக்கிர யுதங்கன்பனாகவும்விண்

னிலே நகரத்திரங்களுக்குப் பொருந்தியசந்திரன் போல்வயிந்த பூ
லோகத்திலியிராஜவர்க்கத்தில் தொன்றியபகையோகாதிபதியாகிய

நளமகாராசனேவாருடவாரும் சத்தியகிரத்தியே
நளன்விருத்தம்

சினமற்றமுனிவருக்குத் தேவாதிதேவருக்கு
கனம்பெற்றவாசேயுந்தன் கழலினைப்பாற்றிப்பேற்றி

எனையுந் தழைத்தசேதி பின்னதெனையியக்கொன்னும்
மனமகிழுடனையானும் வகையுடனாய்வேனையா

வசனம்
தெய்வலோகத்துக்கதியியாகியதேவந்திரமகாராசனேசா

ஞ் சாண்மையாதேவரின்னையழைத்ததன்னைதகையனெனியச்
சொல்லீயோனாலுயான்தட்டில்லாமற்செய்கிறேனென

தேவந்திரன்விருத்தம்
இன்றுநீருதவிசெய்தா லொருகோடியெனநினைத்து

என்றும்நாமம்புப்பூலில் எழிலுடன் நூனவசனம்
இன்றந்ததமயந்தியை எங்களுக்கிசையவைத்தான்

நனத்தினுலேபோத்தி நாடெங்குமுண்டாமன்ன
வசனம்

கேளும்நளமகாராசனேநீர்ொங்களுக்கொருபகாஞ்செய்யவேண்டு
ம்அதாவதனைவென்றால் அந்தத்தமயந்தியிடத்தல்கீர்தானேதுது

போய் எங்களுக்காகப்பேசி வசப்படுத்தி வந்தாலுமக்கு மிருந்த நீ
த்தியுண்டாகுவிடு.

நளன்விருத்தம்
காதல்கொண்டந்தமாரை கலியாணஞ்செய்வோமென்று

நீதியாயும்மைப்போலநினவுகொண்டோடிவந்தேன்

அக் ந ன வி ல ர ச ம்

மாதவமுனிவருக்கு மன்னனெயென்னையுங்கள்
 னாதனுப்போகச்சொல்லிச் சொல்லவதுதாம்,தாவேன

தூதரால்வந்தவரி-ஆகிதானம்.

இந்தயோசனையெனையாதுபாடுக வெண்ணுலாகாதையா
 அந்தநீதிமையோர்நீர் ஆகைகொண்டதினிலை
 அவனியான்மன் கப்பன்னைப்பாடுக வெண்ணுலாதிநீர்
 சித்தநீரின்வாயிற்சொல்லவதற்குச்சதாது மற்றபெயராயியியையா
 உததநீரையாணவையெனையா யான்கண்ணி
 உமமமபெயரால்வந்தவரி-ஆகிதானம் தோததவகொண்டதிநீர்
 எனக்கதுதொழில்தாக்கு அல்லதுமுன்பினெனவர்க்காத செயதே
 னெனக்கதுநிறியபென மாதிடபெயலேனே
 கணிக்காமாயக்கட்டினைவக்க ஆடிதானே(திரு)
 எப்போதுமதாவல்லவிகளாவார் மனையிடுகுப்பாடினந்தகொழிகள்
 தப்படிப்படிபுள்ளி சமரத்தாக நுணமுந்தாலும்
 தமயந்தயெனத்தனனேதான்பெசானொருக்காலும் (இந்த)

அக்கினி விருத்தம்
 சித்தநீரின்வாயிற்சொல்லவதற்குச்சதாது
 மற்றபெயராயியியையா
 உததநீரையாணவையெனையா
 சததுக்கொண்டபாதிருக்கொண்டவர்க்காலேயெனையா

வரணம்

முப்பத்துமுக்கொடி தவநாளுக்குத் துதிப்பது யாகியதேவேந்திர
 னன் அந்தப்பெண்ணுலாக்கொண்டவர்க்காலேயெனையா
 ஸ்லலாமா அந்ததயமர்ப்பெயரத்தான்வேனும்மனமகாராசனே

நளன்விருத்தம்

திதிலாவம்பத்தா தேசத்தையாளுமென்னை
 னாதனுப்போகச்சொல்லிச் சொல்லவதுதாம்,தாவேன
 வதுவசான்னுருவெய்வ னிம்மொழியுக்கொதையா
 மாதர்களுடனென்பதும் வகையுநானறிக்கல்லனே

வசனம்

ஹம்பத்தா தேசத்திக்குதிப்பதியாகியதேவேந்திர
 னன் அந்தப்பெண்ணுலாக்கொண்டவர்க்காலேயெனையா
 ஸ்லலாமா அந்ததயமர்ப்பெயரத்தான்வேனும்மனமகாராசனே

தேவேந்திரவிருத்தம்

மாதவமுனிவருக்கு மன்னனெயென்னையுங்கள்
 னாதனுப்போகச்சொல்லிச் சொல்லவதுதாம்,தாவேன
 தூதரால்வந்தவரி-ஆகிதானம்.

வசனம்.

கேளுமையாசத்தியகீர்த்தியாகிய நளமகராஜனை அந்தமயங்கி
பெண்ணும்பண்ணுலென நுமனது மெலிதிறை தகீர்த்து யிச்சமை
யமெண்ணைக்கார்த்தாலுமக்கு மிகுந்தபுண்ணியமுண்டாகுமையா.

நளன் விருத்தம்.

உம்பாருந்திபனேனே நுமக்குதாசாசனெல்ல
அம்புவிதனிலமக்கையெக்குமேயுத்திடாதே
நம்புமென்றொல்லெத்தாது வானெங்கும்பேன் தில்லை
சம்பமாயவாழ்குறை தகாதென்னுலாகாதையா.

தேவென்றான் விருத்தம்.

சத்தியகீர்த்தியென்று வந்தகிரவர்த்தயென்றும்
உத்தமனை நுமக்குப்பெற்ற வுமக்கிதுராயந்தானே
பத்தியாயத் தீவரிடப் பணியடைச்சயவே நென்று
இத்தென்கொன்ன நுண்டொல்லையோவுன்கொண்டய

வசனம்.

நீதிசக்கரவர்த்தியாகிய நீர்சொன்ன சொந்தியலாகுமாசத்தி
யந்தனாக வுத்தமுறைபெத்தயென்றுத் தேவதென்கொசபிசத்தன்
ன்றுமமுன்னமே நீ பொன்னிபத்தில்தொன்ன நுண்டொல்லையோசொ
ல்லும நளமகராசனே.

அருகிலிவிருத்தம்.

உன்மீதினமெக்கததாது முன்க்கிள்கிசகரவர்த்தன்
நன்மையுன்னத்தானே நாமு நுன்குநுநு
சொன்னசொல்லத்திடாது சகலபுனிகவிரிவா
பின்னையுமுமக்கதிக யெருமையும்குமுண்டாமே

வசனம்.

உன்மீது அதிகஆசையைக்கொண்டு அந்தமயங்கிதென்கொ
ல்லெத் தள்ளாமற்கெட்ப்பானென்றுநாங்கய உன்மீதுபெய்ததனை
மல்லெழில்லைஇதிலுமக்குயாதொருகுறைவமிவகதமாய்ப்பெரிய
வரலாம் நளமகராசனே.

எமன் விருத்தம்.

வில்லாவிப்பலத்திலும் விளக்கியதாமசதி
பெல்லாவிவந்திபெற்ற சபகுன்னளனேகொய்
வல்லமைபில்லையென்றுன் வாயினுற் சொல்லலாமா
எல்லோரும்புகழ்வதாக விந்திரனைக்கார்ப்பாய்கீயே

வசனம்.

உருவாகத்தியந்தமுங் கீர்த்தியைப்பெற்ற நீர்இதையொருபொ
ருட்டாக வல்லமையிலெயென்றுசொல்லலாகுமா ஆதிவருத்திச
றுக்கிது வுத்தியை கீச்செய்யத்தான்வேனும் நளமகராஜனே.

நளன் விருத்தம்;

மல்லதென்றமக்குத்தாது நாமல்லிடத்தில்கொக்கு
மல்லலாகவலாக வைத்திருப்பாருமேயின்

அ.அ. ந. ள. வி. ல. ர. ச. ம.

செல்வியூர்தமயந்தியுந் சீருடனிருமுந்
இல்லறநீரில்லுதைய யெவராலுமாகாதையா
வானம்.

அப்படியேயானவடம் போனபோதிலும் விமாசன் அளவ
ற்றகாலானிகளைவைத்திருப்பாரோமேலுந் தமயந்தியிருக்கிற அறன்ம
னைக்குள்ளே போகவேவராலுமாகாதே யானெப்படி போய் வருவே
னதேவர்களே.

தேவந்திரன் விருத்தம்.

மதனன்போலநுபியக வராதந்தோநீயுமந்த
விதமுடன்போய்ப்புதுந் மெல்லியா மவளைக்கண்டு
அதிவிதமாகயென்க ளதிரயமெல்லாஞ்சொல்லி
துதிபெறவசப்படுத்திச் சுகமுடன்வருவிரோ
வசனம்.

தேனும்நளமகாராஜனோடமக்குநா ன்களமன்மதனைப்போலஅ
ருபியாகவாரிந்தோமகாரப்படியேயெவர் கண்ணி வந்தோற்ற மலந்த
தமயந்தியரண்முகுள்ளே சென்றவளைக்கண்டுப் பேசிவசப்படுத்
திக்கொண்டு வாருவாயாரளராசனே.

நான் விருத்தம்.

வானவர்க்காசே புத்தன் மனப்படிதானேசென்று
நாமவஞ்சனைபண்ணாது நலமுடன்பேசுகின்றேன்
தேனமர்ப்புமெனவந் திசைமுகனமைப்பேதாமோ
மாலிலம்புகமும்விபன் மனைக்குப்போய்வருகின்றேனே.

வசனம்.

தேவரீரிஷ்டப்படுகாரம் நானவடஞ்சென்று என்னும்சுடியவ
ளையில் வருசனையில்லாமற் பேசுகின்றேன் மேலுமபிறம் வபிசையி
லக்கவம்என்னாலாகுமெனவகையாற் றுங்கொன்னை நிகதைச் சொ
ல்லவேண்டாம போய்வருகிறேனையாதேவர்களே.

தேவந்திரன்.

மாதுடன்நளம்பேசுந் சேதிதாமறியவென்றே
பூதலம்புகமுந்நீரன் னுநியையேவுவாரோ.

இந்திரன் விருத்தம்.

நிக்குப்பாலகர்ப்புரூந் தேவதூதியரோகேளீர்
தக்கதோரானுமுன்பாக தமயந்தியருகிறசென்று
பக்குவிமகப்பேசிப் பூபங்கினியிசையாளாகில்
முகவியமரூயநளமந்தே மொழிவதையறிந் துவாரீர்

வசனம்.

கேளுங்கடிய தேவதூதியர்களே நீங்கள்நள மகாராசனுக்கு
முன்னமேதானேசென்று தமயந்தியிடத்திற் பேசிப்பாருங்கள் அப்ப
டிக்குயங்கொலுமாகாவிட்டால் இவ்வளவாசன் அவரீர்த் திற் பேசிய
வாந் தனதையென்றாகுதெரிந்துவாருந் தாயிரே.

ந. ள. வி. ல. ர. ச. ம.

அ.அ.

மொதுங்குத்தம்.

இந்திரமகாகத்துது வெழிலன்னவருகுமபோது
சந்தேகந்தெரியவென்றே தமயந்திவாழ்முனைக்கு
விந்தையாய்க் தேவருக்கும் விருப்பமாயேவற்செய்யும்.
சந்தரத்தூதிமாதர் துரிதமாய்வருகின்றோ

வசனம்.

அகேசெய்ய யென்றால்நளமகாராஜன் தூதுவரும் போது
அவர்க்குமுன்னமேதானே தேவதூதியர்கள் தமயந்தியரண்மனைக்கு
வருகிறவிதங்காண்க.

தூதியர்-வருகிற-தரு-இ-ம்-பந் துவராளி -அடதாளம்.

செகம்புகமுந் தமயந்தியுடன்பேச தேவதூதியரும்வந்தார்.
மகிபின்னளவேண்டும் மனதாசையும்பேதிக
விரானந்தோசைசொன்னவார்த்தைப்படிமுடிந்தார்
முத்தனந்திததிமுடிபின்னபளபளெனமோகன்னலைமிகத் துன்ன
நித்திரப்பதுமையென்ன ாத்திசைத்தியாயின்ன
திக்கணுதலிற்பொட்டுகின்கரனெனமன்ன (செக)
மறுக்கஸ்தனபிரண்டுருவங்கல்வாரணந்தாமர்பிலங்க
அக்சுசுக்கண்டவுட என்னுமனந்தலங்க
அரினவபேசுவதுமுடிவஞ்சியப்பல்லிலங்க செகம்
கீர்த்தபரிமளங்கனபுதிதன்னைக்கண்டவர்காத்தல்கொள்ளயேசி
அந்தரங்கவார்த்தையாற் தமயந்தியுனராசி
யாகமுடிப்போமென்றழகியகாபுதி (செகம்)
தூதியர்- விருத்தம்.

உலகில்வாழ்பெண்கட்கெல்லா முயர்ந்தமாணிக்கமென்ன
நலங்கமழ்மலைபூண்ட நங்கையாகாதேமம்மா
கலைபணியிலுரத்தின கதிரொளமிக்கொள்கருகு
சிலம்பணிமாதேயுன்னேத திருவென்பபோற்றமாமே

தமயந்தி விருத்தம்.

போற்றலாமென்றுரைத்த புண்ணியவதியேநீயார்
வேற்றொருமுகங்கள் வீட்டுக்குள்வருவாரிலலை
நாற்றிசையோருங்காண நங்கைநீரிங்கேவந்த
நேத்தியையின்னதென்று நிகமுடன்மொழிவாயம்மா

வசனம்.

பேற்றலாமென்றுரைக்கண்டுபுகழ்ந்துகொண்டாடியநீங்கள்
எங்கெயிருந்து வந்தீர்கள் இந்த அரண்டனைக்குள்ளே அன்னிய பூக
ளயாருமேவருகிறதில்லைய நீங்கள்எவ்விதமாதவாரீர்கள் உங்களைப்
பார்த்தால்தேவதூதியர்களைப்போலே தோன்றுகிறதே நீங்கள்வந்தகா
ணமென்ன தெரியச்சொல்லுங்கள்மம்மாரே.

தேவதாசியர் விருத்தம்.
தேவருக்கேவல்செய்யுந் தேவதாசியாதானாகள்
பாணையேயுண்ணைக்காண்ப பாணதனில்வந்தோமம்மா
பூவுலகாதிபுற்றும் புண்ணியனிற்குன்றான்
ஆவலுன்மீதிற்கொண்டே யனுப்பினொம்மைமாதே
வசனம்.

கேளுமம்மாதமயந்தியே நாய்கள்தெய்வலோகத்தி லிருக்கும்
தேவர்களுக்கெழியஞ்செய்கிற தாதியார்கள்தேவர்திரமகாரசன்உன்
பேரிஸ்மிருந்த ஆசையைக்கொண்டுனைத்தான், மனைஞ்செய்துகொ
ள்வதாக எங்களுயுன்னிடத்திலனுப்பிவைத்தோம்மா மாதரசே.

தாதியர்-தமயந்திக்குந் திபதைஅட தாளம்
தேவநாசேய்மாதமயந்தி தேவர்க்கிணையாமமா
பூவுலகம்புகழ்தேவந்திராஜன் மோகத்தைநீதீர்மமா
தேவநாசேய்மாதமயந்தி தாதியோ செப்பவமுதைதானே
ஆவல்கொண்டனாரசனைசேராதென்னுசையா னொழிலேனே
ஆசைக்கிணைசந்தவந்தான் தமயந்தி அமராகருணாதன் தான்
வாழ்வதெனவந்தான் தமயந்தி அமராகருணாதன் தான்
வாழ்வதெனவந்தான் தமயந்தி அமராகருணாதன் தான்
தாழ்வில்லாதநளராசனைசேர்ந்தவர் வாழ்வதெனவந்தான்
பிரியத்துடனிருப்பாய் தமயந்தி தம்மையையாண்டிரியேன்
தெரிவையர்க்காகேநீ தேவந்திராசன் பிரபலமாய்வாழ்ந்திருப்பாய்
தேவர்க்கேவென்மனது-தாதியாரோ தேவியாவாயம்மா
ஆவலுடன்செய்தால் நீயதாருமோ தெரியாதோகனிலாது
தருமென்றுனைத்தேடி தமயந்தி அவருக்கெனத்தருமோ
அகம்புகழ்தேவந்திராசனைக்கூட தனிக்கொருமலாது
ஆச்சரியந்தான்மமா தாதியார் அதைநீயுனக்கூடே
ராசகியம்புகழ்நளராசனையெனவந்தான் யவ்வார்த்தையெனக்கூடே
நாய்கள்தெய்வலோகத்திலுலாசஞ்செய்யும்தே

தமயந்திவிருத்தம்
விண்ணுலகாசொன்றே விளங்கியவிற்கின்றுன்
மனைனுலகிலேவாமேன் மனைநினைப்பறிகலாரோ
புண்ணியநளனமேல்யானும் பிரமைகொண்டிருக்கும்ந்த
எண்ணமுமிற்தேரும்மை யென்னிடத்திலுப்பலாமோ
வசனம்.

கேளும்தேவதாதியார்கள்தெய்வலோகத்திலுலாசஞ்செய்யும்தே
வர்களிற்குபூலோகத்தா மானிடர் மனதையறியார்களானந்த நளமகா
ராசன்மீதல் மோகங்கொண்டிருப்பது தெரிந்தும் அவர்தான் எங்களை
பெய்ப்படியனுப்பினார்கள் தாதியோ

தாதியர்விருத்தம்
மூவுலகொருங்காணு மோகிலிவருவெடுத்த
பாணையுன்ன முகைக்கண்டபாரிவினாசைகொண்டு

தேவருந்திகைக்கலா னீர் திருமணஞ்செய்வபாகில்
யாவரும்புகழ்வதாய் யன்புடன்வாழ்வாயம்மா

வசனம்

கேளுமம்மாதிரிபுலனங்களிலேயுந் காணவரிதாயமோகினி
யைப்போலவுருவெடுத்த வுனதுவடிவழகைக்கண்ணியாவர்கனும்புகுந்
த ஆசையைக்கொண்மெனமெலிந்து தியங்குகின்றார்கள் ஆகிலும் நீ
தேவர்களையேமணஞ்செய்தாயானால் அண்டபுலனசராசரங்களும்புக
ழும்படிவாழ்ந்தருப்பாயம்மா

தமயந்திவிருத்தம்

தையலென்மனதுபொக்கி நீனைலெனக்கொதிப்பதாகத்
தெய்வலோகத்தென்னுந் தேவருக்கரசனென்றும்
ஸையகந்தனில்வழங்கா வார்த்தையைப்பேசிவாது
செய்வதுநீர்மமாமோ சுகமுடன்னடங்களம்மா

பொதுகளி.

மாதுசொற்கேட்டுதேவ தாதியரப்பால்வந்த
நீதியாயளனும்பேசுஞ் சூதறிந்திடின்றோ

பொதுவிருத்தம்

கடக்கியேறுமிந்திரன் கருதினப்படியினைந்து
அடம்புடன்னிதர்ப்பநாட்டி வாருக்குத்தெரிந்திடாமல்
திடமனதுடனேவிமன் திருமணமுன் நழைந்து
வடிவள்ளனமகிபன் வகையுடனவருகின்றாரே

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் தமயந்திசால்லைக்கேட்டுத்தேவ தாதி
யர்களந்தரமார்க்கமாய்ச்சென்றுவிருப்போது நளமகாராசனது துதி
ருகிறவிதங்காண்க

நளன்தரு-ம-நாதனமக்கிரியை அட நளம்

நளனிதோவந்தார்-தாதுபேசுநளனிதோவந்தார்

உளமகிழ்வாய்த்தமயந்தியுடன்பேசு

உம்பர்கொளிறிர னுணாத்பழவிக வாச

(நளனி)

நவரத்தனமுடிசொலி துலங்கசெங்கதிருளினலபதக்கமார்பிலிலங்க

தவறில்லாவுலகத்திம் நருமன்பவகித்தி

சந்திராருலந்தழைக்க வந்தநச்சககாவாத்தி

(நளனி)

தனித்தொருவனுமாகவே தேவேநிறன்றன்மனதுயர்போகவே

அனைத்தும்படைத்ததிருமாலகமகிழ்தொண்டன்

(நளனி)

அகண்டமண்டலப்பிரஜண்டனெனுமுத்தண்டன்

தன்மனநாசையைநீக்கி சபாசென்னதைநியமிகவுமுண்டாக்கி

நன்மையாகவேநயம்பேசக் கடை கடந்து

நால்வர்விட்ட தாதன் நானென்றிதோநடந்து

(நளனி)

பொது-கவி

அனைவரும்புகழவியுன்மீயிலவாழ்தோழி பெண்கள்
கனமுடனநனைக்கண்டு மனமகிழந்தோ துவாரோ

[illegible]

தமயந்தி நகுமும் பாவி அடதாழ்ம
 ளுள் துயிர் பெண்களே வாரும ரனெனவ
 திவாதானழைப்பாரும்
 அன்னமுன் சொல்லிவிட விரன் அழகில் மீதுந்தமாந
 பன்னுமென் பிராணநாயகன் பாகவியழும் திக
 சிவரக் கியரிவாகானடி (என்)
 சந்தனம்புணு சசவலா தென் துணை திண்புதலும்
 தாவிப்பெய்தி தாவியெந்த னுனிமகிழ்ச்சியும்
 விந்தையாமன்னர் விசுவம் மெல்லிழைத்தவரோசவும்
 அந்தலேனை தனிவலந்தனமுமகிழவும் சகையபுதலும் (என்)
 நிதகாட நியாமலிசுழ்மு துருத்தடவும் நினையுழைத்தவரோசவும்
 நித்தியமுடல்வாடவும் உடனச்சேடியசாடவுமுண்மையாய்
 சன்னிப்போடவும் அடமவைத் தவர்கூடவும் அனைந் தும
 யென்னுச சீரவும் (என்)
 எங்கள் ப்பன்செய்ததவமிங்குடனவமாகவும்
 னுன்மனத்தி நகுதுயரின் நயதினம் போகவும்
 சுவசையில்லா நிருக்கவும்-நா திகளகண களிக்கவும்
 அங்கமும் புளிகக-நாயனா த்கண்ட களிகமபுருகவும்
 தமயந்தி கொச்சகம்
 வந்தவர் நீரின் னுரென் னுயரய்திறந் துபேசாமல்
 சிந்தையிலொருவகையாய் திகைத்திருக்குந் தாரணமென்
 அந்தமிழ் குஞ்சுநினை யுசையுடன் காண்காண்
 இந்தவிடம் வந்த நின் பேரினன தென் னுசொல்லிரோ
 வசனம்.

இந்த அந்தப்புரத்துக்குள்ளாகவந்து பேசாமல் மவுனமாயிருந்தா
 ல் எவாளுக்கின் னுரென்- மெப்படி தெரியவரும் மணங்கினைத்-தாது
 போல்நிற்கிறகாரணமென்னநீரா நும்முடையபெயரென்ன தெரியா
 சொல்லவிர்புண்ணியபுருஷரோ

களன்கொச்சகம்.

அந்தழிஞ்ஞாங்குமிலே அயுமர்கோணுணகிந்தின்
 திகைதமகிழ்வருணனென்மன்-சீர்வளருமகிளியும்
 உந்தன்பித்திசைகொண்டே யுன்னிடத்திலேனா
 யெந்தலையனுப்பினர்தாண்-யென்பேர்நான்மாத
 வசனம்.

கேளுமாதீசே-தேதிவந்தின்-அக்கினி-வருணன் எமன் நால்வ
 ரு'டி-ன்னவிலாகஞ்செய்துகொள்வதாகவென்னையுன்னிடத்தில் தா
 தனுப்பிவைத்தார்கள் என்பேர்நான் நியுனதிஷ்ட-தனதச்சொல்லாய்
 மாதாசே

தமயந்தி நகுமும் திபுலதநாதாமகீதரியை ஆதிதரணம்

தேவர்க்குத்தாதென்னுதிருட்டுவெடமெதெது
 சேதிசொல்லவந்திரோபோமபோமகவாமி சேதி

47

கனியா

தமயந்தி விநதகம்.

நமான் விருத்தம்;

உதனம்.

தமிழகத் திருநெல்வேலி.

வசனம்.

நான்-தந-கவியாணி-அ-தாவம்.

தொல்லுகிளி லெங்கள்

(b) (5) DPP

பொன்னுலகாசளிப்போன் குறையில்லா போகத்து (போகளிப்
 சின்மயக்கடவுளே நின்மயவாகிநப்போன் (போன்
 சிறுமாலவாக்கு ம்பததன் சித்தர்க்கின்னரக்குங்கர் த்தன் (நரணா)
 எமன்சனைவிலைப்போமோ அவர்பெருமை - எவராலுஞ்சொல்
 அமரருங்குடைப்பாரோ அரசன்விமன்மகளே (பப்போரோ
 உவருனக்காணுகூலம் அனதோல்லகாலம் (நரணா)
 அமர் அமரமுந்நின் தெய்வ லோகமரசு ளுங்கெம் பீரன்
 கணத்தமனை அனுனை கவிபாண்மெய்யனானில்
 தாகினியினைபெறு உபாயென்சொல்லப்போது (நரணா)
 கொஞ்சம்வெந்தென்கெவ்வனென்குண முண்டாமுந்த
 பஞ்சையானியுபாராநெய்மன்மகன் (நுக்கே
 பாஞ்சவயாதேயிப்படியாய் செய்யாதே (நரணா)

தமயந்தி விருத்தம்.

அதிகமாமகமதாயுன்மெலகைகொண்டிருக்கெனின்
 சதிசெய்தேவாதுபெசித் தாமசஞ்செய்யினானால்
 நதியணிசுடைப்பரமன் நாரணையனுங்காண
 விதமொடுன்பாதத்தான விடுவென்னையினாமன் னு

வசனம்.

அகேகமாசிபுமோகத்தினால் மனமெவிர்த்துக்குமெனனைக
 மயனையாம விப்படிவாதுபெசி வழிகாட்டிப்போவிரோயானால்கடவுள
 நியமதுநிருவடிசாட்சியாய்யென்பிராணனைவிட்டுவிடுவெனது
 ஸ்ரீமாயிருக்கட்டும் மகாசசன். நளன்வசனம். அரிஅரிதோ
 ஸ்ரீமில்லைமாதரசே.

நளன் விருத்தம்.

உயிரினைவிடுவெனன் மூலாத்திடுமாதேயுந்தன்
 ஸையிரியலார்ததைக்கேட்டுச் சந்தோஷமாகினேனே
 அயனமைப்பைவெல்லவானு லாகுமாசொன்னதைநீ
 பயனறிந்தின்னதென்றே பைநுகிள்யுரைசெய்வாயே
 (வ-ம)அடுக்காதவார்ததைக்கேத் துடுக்குடனெயடுக்கென்றுசொன்
 னால் நடக்குமா பிரமாவந்தலயிலெழுதியகாளாகாதமுன்னமேயே
 னபேரில்முடுக்குடன உயிரைவிடுகிறெனென்றாலதெப்படியுடுப்பா
 ய்தெரியச்சொல்லுமாதரசே.

தமயந்தி விருத்தம்.

புனலிலேவிழந்தானுலும் போக்குவேனாயினாமன்னு
 கனலிலேவிழந்தையிந்த கையத்தைமாய்ப்பேய்யானு
 மனப்படிமுடிப்பதல்லால் வையகந்தனிவிருக்க
 கனயிலேயுட்கோயே காரணமிதுதானுமே

வசனம்.

சலமிசுந்ததாக்கங்களில் விழந்தானுலும் அக்கினியை மூட்டியதில்
 லேகுதித்தானுலும் பிராணனைமாய்த்துத் தொன்னவதையல்லாமல்
 ளுநப்புவியிலுமன அக்குச்சரியுல்லாமல் தந்ததனைவததிருக்கலா
 காதுமகாசசனே.

நளன்விருத்தம்

நீரிலேவிழுந்தாலந்த நீர்தானேவருணதேவன்
பாசினிலுளையுமக்கினி வகவானென்றறிவினாயோ
காரணிகுழியைப்போ தட்டிக்கொண்டதுபோலாதசே
விரியம்பேசவேண்டாம் விவரகமேசெய்துவாயே.

வசனம்.

நீரிலேவிழுந்தாயானு ஸந்தனீர் வருணதேவன் ஸ்ஸ்வோ தீயை
முட்டிக் குதித்தாலு அக்கினிதேவன் ஸ்ஸ்வோ அப்படியவானிடத்தி
லுன்னுமிலாவிட்டாலானுன் பிராணநாயகர் ஸ்ஸ்வோ அப்படிச்செ
ய்தாலும் புருஷன்தானாகு.

தமயந்தி கவி.

இப்படிவிரிபமெல்லாஞ் செப்பவும்பலனேதாமோ
அப்படியுன்னையானே எப்போதும்மறந்திலேனே.

நளன் விருத்தம்.

விரியம்பேசுமாதேவிவாகமேசெய்யும்போது
நானாவார்ப்பதுதான்ந்த சலம்ஸல்லாவேறேயுண்டோ
இருடனக்கினிதான் திறமுடனோம்குண்டம்
பாசினிவீசெய்வாரிந்தப்பயன்னரிந் துணைப்பாய்சீயே

வசனம்.

உலகத்திலே எவ்வாறிலும் கலியாணஞ் செய்தாலுந் தீயை
விட்டுத்தானே தீரவரக்கேணும் அக்கினிதேவனானேதான்
மம்வளாததவேனும் அவாவிருவருமில்லவெய்தொகைகாரணம்
நடக்கமாட்டாது சுகமாய நியவானேத்தகனனம் கஞ்செய்யலாமா
தாசே.

தமயந்தி விருத்தம்.

மன்னையுன்மனந்தா லின்னெய்தந்தகிடாதே
அன்னமென்னிடத்தனுப்பிவென கொல்லவியலாமா

நளன் விருத்தம்.

தேவர் சண்மனமுநிரதால் செத்ததெனவாமவாயோ
யாவருங்காணநம்மை யவஸதைதெனவாயோ
முவுலகோருமெச்சும் முத்தல்லுமொத்தி
பாஸவீபாரியானு பூக்கியழிகவுண்டம்

வசனம்.

தேவர்கள் மனதுகொந்தால் நாமக்கமாகவாமுலாசுமா அவர்
ள்பிரகந்தசாபத்தைக் கேட்டார்களா யெல்லாருமுன்னமே நம்மையில
லாத அவஸ்தைப்படுத்திவையார்களா நீசுக்மாயிதைத்தெரிந் து என்ன
சையைமறந்து தேவர்களை யேமணஞ்செய்வாய்மரீதாசே.

தமயந்திவிருத்தம்.

குணமுநல்லறிவுமுள்ள கோதையெய்ன்னசெய்வேன்
தனியொனாகா தீல்கொண்டசெகியாமலிவனாதானே

யந

மணஞ்செய்துபுவிதனினை மகிழ்பெறசுகமதாசு
புணராநாரினைத்தகொள்ளோ பொதுமென்பாங்கொரோ.

தாநி விருத்தம்.

மன்னமன்னவர்க்கெல்லாம் வருமாபடிசுயமரத்தை
முன்னமேநாட்டிவைத்தார் முடிமன்னர்வாவேபோறார்
கன்னியுன்மனதுக்கேற்ற கணவனாக்காணலாகும்நீ
அன்னஞ்சொல்வார் தனதகப்பியவனாயே நுந்துறையே

வசனம்.

அன்னஞ்சொல்வவார்தனதையகமடிபுகழ்கமோகமாயவனை
யே நீ வினையவருந்துகிறாயே உனதுபுயன்மனதமண்டனீகரும்வரும்
படியாக சுயமரத்தையிதோநாட்டியிருக்கொடுவியெல்லோருமேன
துசபை கூடுவார்கள் அந்தச்சபையிலேஉன்மனதுக்கிசைந்தபுருஷனை
நீ விவாகஞ்செய்துகொள்ளலாம் வாருமம்மாதமயந்தியே.

பொது கவி.

மன்னவன்வார் தனதகேட்டு கன்னியுளங்கலங்கும்போது
முன்னமேதாதாய்வந்த அன்னமும்வருகுதன்றே
அன்னமிவருகிறதருமோகனம்-ஆகிதானம்,
அன்னமிதாவந்தது முன்னுலாசையைத்தந்தது
பொன்னுலகந்தனைவிட்டு புகழுடன் புறப்பட்டு(அன்ன)
இருவரும்வாதாடி இருசூழல்கள்கேடி.
அருமையாய்ப்பறந்தோடி அவொதிகொண்டாடி(அன்ன)
நான்மணஞ்செய்யவே நங்கைமகிழ்ந்துய்யவே
தெளிவுடன்பொழிசொல்ல நிறமதாகவேகல்ல(அன்ன)
காசினிபுகழாள ராசனுளமகிழ
நேசமதாகவேமனங் கூசாமன்மொழிபேச

அன்னம் விருத்தம்.

தையலர்க்காசியென்னுந் தமயந்திமாதேகேளாய்
வையகம்புகழமுன்னன் வானவர் தாதாய்வந்து
பையநின்மனதறியப் பரியாசம்பேசினிரகான்
மெய்யாகவிவர்தானுன்னை விவாகமேசெய்வாரியம்.

வசனம்.

கேளுமம்மா தமயந்தியே இந்தனைமகாராசன் தேவர்களது
தாக்கவந்த படியினிலே தாய்வுஞ்சனில்லாமல் பொதுவாகபேசுகி
ன்றாரீயது தெரியாமல் வினாக்கிலேசப்பட்டலாகுமா நானையிரோடி
ன்னைமணஞ்செய்யப் போறாரீயருமம்மா.

அன்னம் விருத்தம்.

மெய்யென்னுங்கேத்தியெறது மேதிரியானவல்ல
தாய்வுன்னெதிரியத்தேவர்களதுவிரோதான்
வையகம்புகழவந்துமீத கமெய்யவாது
செய்வதுதம்மமல்லதேறுதல்சொல்லுமையா.

நளன் விருத்தம்,
எத்தனைவிதஞ்சொன்னாலு மேற்றிடா தென னு சொல்லே
குற்றமாய்நினைப்பவர்க்குக் கூறுவ திரியே துண்டோ
உத்தமனயனமைப்பே யுண்மையாய்முடியுமல்லால்
மைத்தொன் றுமமலாமோ வ ருகிறேன்சிலவுதாராய்.
வசனம்.

வதோர் கப்பலெவையென்று என் னுல்கூடியவ ராயிற்சொன்
னேன் உனக்குறித்தேலி இப்படியிருந்தாலாற்செய்யலாம் நான்
வந் துவெகுநேரமாச் செய்தோய்வருகிறேன்மாதரசே.

தமயன் விருத்தம்.
இத்தனைமம்மாய் வன்மனதறியவந்த
உத்தமாவுன்னையானே ஒருநாளும்மப்பதில்லை
குற்றமாயெதித் துவார்ததை கூசாமலுணாத் தேனென்று
சித்தந்தில்நினையாதென்னைத் திருமணஞ்செய்குவீரோ
பொது கவி.

மாதுசொற்கேட்டுதேவ தூதியர் ந ன னுஞ்சென்று
நீதியாய்நீதிக்கு சேதிதாமுணாசெய்வாரோ.

நளன் விருத்தம்.
தேவருக்கரசேயுந்தன் சித்தத்தின்படியேயானும்
ஏவலாளாகச்சென்று ஏந்தினுக்கெல்லாஞ்சொன்னேன்
ஆவலாய்த்தேவருக்கே யவனொருபெண்ணுமென்றே
நாவின லுலகிலவொண்ணு நமிக்னைசொன்னாயா.

வசனம்.
தேனாமையாதேவர்களே உமிகுஷ்டத்தைப்போலே யானுஞ்
சென்று தமயந்தியைக்கண்டு அனலில்லாதவார்ததைநையான்சொல்
லினுந்தேவருநகவன் பெண்முறையாகுமென்று பிரமாணிக்க மாகச்
சொன்னாயாதேவர்களே.

தூதியர் விருத்தம்.
எங்கனையுணப்பிவைத்த வினைவரேசொல்லகதேனாஞ்
சங்கையிலலாமலிந்தச் சகரோசன்னுனங்கே
உங்களுற்பெருமையாவு முணாத்ததையென்னசொல்வோம்.
இங்கனையெழுதவேன்று லேட்டிலுமடங்காதையா
வசனம்.

இந்தநளம்காஜர் தூதுசென்று மக்காகத் தமயந்தியுடனே
வெகுசாயப்பேசித்தற்கமாடினதை நாங்களைப்படிச் சொல்லுவோம்
எங்களைற்சொல்லமுடியாதுதேவர்களே.

தேவேந்திரன் விருத்தம்
நிதநாடாளவல்ல நிருபனையென்செய்வாய்
படியினையென்னமைத்த படியதுமுடியுந்தானே
அடவூடென்னத்தத்த மப்படியானுலையே
மடமயிலானாரைமணஞ்செய் அமிகுமாரயே

பொது விருத்தம்.

இந்திரன் னும்பேசியந்தமாயிருக்கும்பொது
சிந்தையிலும்கிழந்துவிமன் மைந்தனெனொசெய்வானே,
விமராசன் விருத்தம்.

மங்கனகரமாயெந்தன் மனக்குறைதீர்க்கவந்த
வெற்குலக்கொழுந்தெயப்பா வெழில்தபநாடுகளாய்
சங்கிதமேளத்தேடுந்தசுக்கிசோசனனானேந்தானே
இங்கிருப்பவர்களுடனெதிர்சென்றுமழைத்துவாராய
வசனம்.

கேளுமப்பா யெனநுழைத்துண்மனையாகிய தபநா பிரெடியக
டல்குழந்தபூலோகத்தார்புகழுநேசகங்குலத்தியாகியநளமகாராஜன்
ருவார் அவனார்பெதிர்கொண்டி போயழைத்து வாருமப்பா அப்ப
டியேயாழைத்துவருகிறேனாயா.

தபநாபிரெடியகம்.

என்னுடன்பிறந்தகங்கை யெண்ணுத்தெழுதிப்பதிக
மன்னுமிப்புகனிசிலே விடிவுள்ளமதனுநீரோ.
நன்மையாயெவருங்காண நமதாண்மனையிவிப்போ
பொன்னணிதகத்தின்மீதே பொருந் துவீர்மைத் துனரோ
வசனம்;

எனநுழையாகிய தங்கைமனமகிழவந்த மன்மதனாகிய நீரிப்
போ துநமதாண்மனையிவிந்த சொன்னதகத்தின்மீதில்வீற்றிருமையா
மைத்துனரோ.

தபநாபிரெடியகம்.

எந்தனையின்மெடுத்த தந்தைநீர்சொன்னதுபோல்
சொந்தமாய்நளனெக்கண்டு அந்தமாயழைத்துவந்தேன்
விமராஜன்விருத்தம்

மைந்தனென்கேளாயிந்த மண்டலத்தரசரெல்லாம்
விறந்தையாவருவார்தம்மை விரும்பிக் கண்டிப்பேசி
அந்தமாயவரவர்க்கு மாசன்ங்கொடுத்தாமித்தே
சிந்தையும்கிழவதாகச் சிறப்புடனமைப்பாயப்பா.

வசனம்.

கேளுமப்பா தபநாபிரெடியகம் வருகிறாசராஜாக்களுக்குந்த
இந்த துனன்கொடுத்தாமிருந்தமாயானதுபுடனெவர்த தைகளைப்பேடி
சிஞ்ஞைவுவாராம்ல் சாக்கிரதையாய்ப்பாருமப்பா.

தபநாபிரெடியகம்.

சீதனமகிபோலல்லது குழுகமில்லத்திலவிய
சோதிசேர்முடிதுலங்கத் தோழமார் குழுவந்த
திதிலாவைமபத்தாறு தேசமன்னவரோடுகளை
கோதிலாத் தத்தின்மீதே கொலுவமார்திருப்பினாயா

தபநாபி கவி.
எல்லையளித்த தந்தையோனும்
வந்தவர்க்காகத் தந்தவந்தேனெ

விமலாஜ்ஜனவிருத்தம்
பூதலத்தரசொல்லாம் புகழுடனகமகிழ்ந்து
நதியாய்ந் துடிநிறைந்தவிச்சபையிழிப்போ
செதனமதிப்பாலுறற செல்வனேயுனைத்தவகை
காதலசோதமயந்தியைக் கண்டமுடனழைத்துவாராய்
வசனம்

கேளுமப்பாதபநாபி நம. ச. ஸ்ரீமதாயமனைச்சீக்கிரமாத அவந்
கரித்து இந்தச்சபையிலுள்ள ராஜராசர்களுக்காணும் படியழைத்து
வாருமப்பா

தபநாபிவிருத்தம்
ஆரடியங்கிபர்க்குளன்பானசெங்கமலம்
வீரியமன்னர்வந்து மேவியசபையிழிப்போ
பார்புகழுன துதவகை பைங்கிளிதமயந்தியை
சீருடனலங்கரித்து சீக்கிரமாயழைத்துவாராய்
வசனம்

ஆரடியங்கேதாதிகள் அந்தப்புரத்திலேஅடி செங்கமலம்ஏனையா
என்னடிசெய்குறைய நமதுதமயந்தியம்மாளையலங்கரித்துராச சபையி
ல் சீக்கிரமாயழைவாடிமட்டிநாறியிதோ அலங்கரித்தப்படியேநொடியி
லழைத்துவருகிறேனையா

பொதுவிருத்தம்
விண்ணவராசர்க்குடி விந்தையாய்நிறைந்திருக்கும்
எண்ணெறுசபைதனிலே யெவர்களுக்கண்களிக்க
வண்ணமாயநனைக்கண்டு மாலேதானகுடவெண்ணி
நண்ணமாபூங்குழலி தமயந்திவருகின்றோ
தமயந்திவருகிறதருபந் துவருளினுதிதாளம்
சந்திரனைப்போலதிக சுந்தரமிலகிய தமயந்திபிதோவந்தான்
அந்தரத்திமையோரும்- அலுனியாளர்சரும்
வந்துநிறைந்திருக்குமந்தச்சபைதனிலே
அநுகினிச்சேடியரிருபுமுடவர்க்கருதருமனனவர்
கண்டகமகிழ்பெற (சந்தி)
சித்திரப்பாணமரிகொன்னநவரத்தினப்பதக்கமார்பிலமின்ன
பத்தனாமாற்றுப்பொன்மேனி துன்னவயர்
பங்கயத்திருமா திவளென்ன
எந்திசையெங்குங்கீர்த்தி பெற்றிடவிமராசன்
சித்தமகிழ்ந்தனித்த உத்தமிகுணைசாவி
சுகந்தபரிமளவாடைகள்விச
தருந்தவார்த்தைகள்கேடியர்பேச
கெண்டைவிழியிண்டு மிலகை (சந்திர)

புஷ்பச்சென்னெழுலைகளுந் துலங்க
வண்டமர்பூங்குழுவங்குலங்க வெதிரவந்திமொதாநிநி விலங்க
அண்டத்தமரர்களுமருந்தப முனிவருங்கண்டுகளிநி அபிரமே
கொண்டிமதிமயங்ககா தில்தருமதிருபவந்தரமாநி நினேத
சிரோமணியாமென

பின்னலெனவேமேனிசொலிக்கவிளங்குந்தண்டை (சந்திரனை)
காலில் உன்னிதமங்குளம் பண்கள்மடிக்க மிகஒன் டியாய்தவிலமுரசடி
க்க-நன்னைத்தானிகொணும் மன்னநடையுடையாள்
சின்னவயதுள்ள-வன்னக்கொரிமொழியாள்
தேடியேசபைதனில் திருமலைபூண்
நாடியநளமகராசனைக்காண

(சந்திர)

நமயந்திவிருத்தம்

மந்திரிகளருகிற்குழ மகுடமன்னவருந்தாழ
இந்திரபாகமாக விரூந்துலகாளுமெந்தன்
தந்தைநீளோனழைத்தீர் தடங்கலில்லா துவந்தேன்
அந்தமாயும் அதில்விய லடியினைப்போற்றிப்போற்றி
விமன்விருத்தம்.

கற்பகமலர்போலெந்தன் கண்திரவந்திதத்
கற்புள்ளமாதேவல்ல காடியக்கலைகொல்லோர்
கற்பனகுணத்திரத்தின கட்டியேபுவிசர்க்கு
அற்புதமகன்கண்ணே அனுதினமவாழியம்மா
விமன்விருத்தம்

பெற்றதாய்ப்போலேமெத்த பிரியமாயென்மதனை
வைத்தனுதினமவளர்த்த வகையுள்ளதோழிமாரோ
சத்தியநளனுமிந்த சபையில்வந்திருப்பார்கண்டு
சித்தமுமகிழ்வதாக திருமாலையணிவிப்போ

வசனம்

பெற்றதாயினைப்போலமிருந்த ஆசையுடனே யென்மகளை வளர்
த்துவந்ததோழிமார்களே யிந்தசபையிலுள்ளமகாராசனும் வந்திருப்பா
ர் அவரைப்பார்த்து அவருக்கேதமயந்தியைமாலே குடச் செய்யுங்கள்
தோழிகளே-அப்படியேசெய்கின்றோமெயர்

விமன்விருத்தம்.

கண்ணுக்குகிடைப்போலெந்தன் கருத்தினுக்கிடைசந்தமந்திரி
விண்ணிலினைவெள்ளைவிட்டால் விழுவதுமரிதாயிந்த
எண்ணெறுமன்னர் தம்மி யெப்படி நமயந்திதான்
வண்ணமாமநனைக்குமாலையுகுடுவாளோ

வசனம்.

ஆகாயத்திலிருந்தென்னை விட்டால் அதுவந்து விழுவதற்கிட மி
ல்வையே விப்படியாகிய மகாசபை விண்ணுள்ளானதமயந்தி யெப்படி
யாகுளனைக்காணப்போகிறாநிதற்கென்னசெயலாம் மந்திரிகளே

மந்திரிவிருத்தம்.

அவனியிற்சுயமாமென்றனேகம் பேர்செய்ததுண்டு
தவறுதலாதிங்கேழுந்த சபையைப்போற்கண்டதில்லை
இவனையப்படிநாம்சொல்வோமின் மந்திரிமாலுந்தன்
கவலைபுத்திரக்கேவணுங் ராரணமிதுதான்மனனா

வசனம்

இந்தப்பழிக்குத்திலே அனுகூலித்ததில் சுயமரக்கலியாண்மெ
ன்ற செய்துண்டி அதனையான் போய்ப்பார்த்ததுமுண்டுகிலும்இ
க்கேவந்துசிதைந்த விந்தச்சபையைப்போலயானென்றன்கண்டதில்லை
பிப்போதுமீமன்னாராயணமூர்த்திகிருஷ்ணமேலேவும தென்னமநீ
றவேறவேணுமேயல்லாமல் மற்றபடியெவராலுமாகாது கலாபியை
நிகரானஞ்செய்யும்மகாராசனே

வீமன்விருத்தம்

அரிநீரிமுஞ்சாய்போற்றி அலைகடற்றாநின்றாய்போற்றி
கரியாட்சித்தாய்போற்றி கமலநற்கண்ணைய்போற்றி
அரசர்களுநைசபையி லன்புடன் தமயந்தியை
கிருவனாநளன்விவாகஞ் செய்வதாய்க்கிருணபாராய்
வீமன் தரு இம் கலியாணி அடநாளம்

அரிநீலம் அஷ்டாக்ஷரமே ஆதிமூலமே

அடியேற்கருஞ்செய்வாய் வரமே

கரியாதிமூலமெனக்

கார்த்தாய்கிருவாழி

கையனெகொண்டலைநிகர் மெய்யனையெனதையனே

(அரிநீலம்)

மருவனர் துளபத்தமயணீந்தாய் வனத்தில்தேடன

மராமாமெனவே வந்தாய்

பரிபூரணக்டாக்ஷ பக்தசெனாக்ஷகா

பாகடியன்னைக்கண்ண வாக்கருள்கிலாக்கியனே

(அரிநீலம்)

நளனென்றமகனாகவே துயர்போகவே

நன்மகனான்கிழவே

வளம்பெறுமுலகோரு வானவர்வாழ்த்தவே

வருவாய்தருணமிது தருவாய்வரமிப்போது

(அரி)

கலலைபெண்ணுருவாக்கினாய் சுக்கிரீபனுக்குக்

கானகத்தில் துயர்போக்கினாய்

வல்லரக்கணாக்கொன்று வலுவாய்விபிஷணரை

வவயகத்தையரசான் செய்துலைத்தமாதயாள

(அரி)

வீமன்விருத்தம்

திதிலாவீமராசன் சித்தமுமிகமெலிந்து

நீதியாய்நினைத்தபோது நெடுமாலுமதையறிந்து

வேதியன்மனைவிக்கோத மேதினியில் கலைமகனாக

தாதிபோல்வடிவெடுத்ததுத் தமயந்தியிடமிவந்தாளே

(வ-ம்)அகோதெப்படியென்றால் வீய்ராசன்மனமயங்கி கலாபியை

த்துதிசெய்யம்போது ஸ்ரீமன்னாராயணர்தாமறிந்து - பிறமதேவன்

மனோவியாகிய சாஸ்திரவியயஸுழத்துத்தமயந்திக்குள்ளாகக் காண்டித்
துவாசெவன்றுசொல்ல அனைக்கேட்டுசாஸ்திரமதன் னுராவமாறி தா
திரையுப்போலவடிவெடுத்தித்தமயந்தியின ருகிலவந்து பிசிய விதம்
காலாக

சாஸ்திரதாதிவிருத்தம்
உத்தமமாதேயெங்கு ஞாயர்குலக்கொழுந்தேநாஸ
ரத்தினப்பணியணினத ரதியெனஞ்ஞயிலையமா
கொற்றவொல்லாமலவந்து கூடியசபையிலுத்தன்
சித்தத்துக்கினைத்தபொ திருமாலைபணிவோம்வாராய்
வசனம்

என்மனாதமயந்தி லைத்தாற்போல் நிற்கிறகாரணமென்ன இ
வடத்திலவந்துவிடைநிற்குநிறாசாராகுகளி வன்மன அக்கிஷிட்ட
மாகிய புருஷனாகீமாலைஞ்ஞ தடையிலை வாருமமமா
தமயந்திவிருத்தம்

எண்ணறக்கற்று நூலை யெழுத்தறவாசிக்தாலும்
பெண்புத்திரிழையா வெண்று பெசியதெனக்கேயாகும்
வண்ணமாயருகிலவந்து மகிபனையாண்விடுத்தேன்
எண்ணெறையி துசபையி லெப்படி காண்பேனம்மா
வசனம்

எண்ணறக்கற்று யெழுத்தறவாசிக்தாலும் பெண்புத்திரிழையா
மென்றுசொல்லிபவார்த்தை என்மெய்தான் அதெப்படியென்றால்வென்
னிடத்தில்தாதாகவந்தபொதுமால் ஆடாமலமதிமயங்கிவிடுத்தன்னே
இப்போதித்தமகாசபையிலே யவனாகாணப்படி கண்டிபித்த மாலை
குடுவேன் தோழி' ராகளே

நாகிவிருத்தம்
கற்பினிலுயர்ந்தமாதே கனகமாமணியேயிக்க
வெற்புலிவந்தர்மெச்சம் மெல்லியேநகர்தன்
பொற்பணியணின்கமார்பன் புகழ்நளராஜனின்த
நற்சபைதனிவிருப்பார் நான்கள்காண்பிப்பேனம்வாராய்
பொதுவிருத்தம்

வந்திடுந்தமயந்தியை அந்தரத்தமார்கண்டு
சிந்தையில்கூதல்கொண்டு தந்திரமாலேசரிப்பாரோ
அக்கினி விருத்தம்
அண்டிபேனாக்காரக்கு மரசனையமாரிகோவே
சண்டப்பிரகண்டெனம் தயிரியவருணதேவா
மண்டலம்கொஞ்சுமளி மறவியெசொல்லக்கேள்
கொண்டபெண்டினைவிட்டாது குறித்ததைவிடுவாருண்டோ
வசனம்

கேளுமையாதேவந்திரமகாராஜனே தியவருண் தேவரே எமத
ருமராகரே உலகத்தில்கொண்டு பெண்டினைவிட்டபோதிலும் குறித்
தபெண்ணைவிடுவார்களா ஆகிலவன்முனைப்பாருங்கள் தேவர்களே

தேவேந்திரன் விருத்தம்.

அரவிலையுத்தொல்லு மறிவினிவாய்ந்த வக்கினி
தன்கிலா அரைத்தமொழி தரணி மில்வெய்தாணையர்
வளநிறைந்துதலாளிந்த மாதகமயங்கநாமம்
நளபைப்போல்வடிவெடுத்த நால்வருமிருக்கலாமே
வசனம்.

கேளுமையர் அக்கினிசாஜனே நீர் சொல்லியவார் ததைமெய்தா
ன் ஆனவனநாடியிருக்கிற நளபைப்போல் வடிவெடுத்த நாமம் நால்வ
ரும் நளநருகிலிருந்தால் அவன்மயங்கியால் குடிவொள இதுவேநல்
லவுபாயும் தேவர்களே.

குந்தனராஜன் விருத்தம்.

எட்டொணுமரத்தின்மீதே யிருகின்றதேனைக்கண்டு
முட்டில்லாநாசைகொண்ட மதியிலாமுடவன்போலே
சட்டமாயிவனைக்கண்டு தரணியிரசொல்லாம்
ஒட்டிநிற்பவனேதாமோ ஒருநாளுங்கிட்டாதையா
வசனம்.

கேளுமையர் சொழாச்சேன் பெட்டப்படாதவோர் மாமரத்தி
ந்தேனைக்கண்டு முடவனுகொண்ட துபாலுந்தத்தமயங்கிமனத
நியாமல் அனையனேகராதாக்களாகொண்டுவந்திருத் தால்கிட்டொ
ட்டாநிமணவெடுத்திவா சொழாரே.

குந்தனராஜன் விருத்தம்.

கண்டவனெல்லாம்மென்னைக்காமென்று நொப்பாநிப்போ
மண்டலம்புகழும்மென் மகனாகுமெனக்கேயொர்க்கும்
ஒன்றியாயெனையழித் துடையர் மனைஞ்செய்திடாமல்
எண்டிசையரசரே வறையுநெடுத்திபட்டசின
வசனம்.

இப்புவிலெனையார் கண்டபேகினுமமகமுதேரமுனென்
பெரிட்டழைக்கிறதெயன் நிலையிலுந் தனிநிலை தனிநிலை
அழைத்துமனைஞ்செய்துலையாழித்தேசாக்களெடுத்திபட்டசின
ஞ்சொத்துவிட்டு கூத்தப்பார்க்கிருந் தென்திவன்களானம்,
ரினுபன்னர் விருத்தம்.

கோஸ்மாயிங்கேவந்த கோங்கண்மதிபாகேளுஞ்
சாங்கியைநிகராளிந்த தமயங்கியெனதுநா து
வாசிபமான்வெண்ணை மாலைதான்ருடவெண்ணி
வேலைகுழுவகோர்காண் மெல்லியும்வருகின்றாளே
புங்காநவிருத்தம்.

வட்டமாமதிமுகத்தில் வடிவமுந் துலங்கயானும்
இட்டபொட்டழகைக்கண்டா வெண்ணைதான்சேருவாளே
சட்டமாய்மன்னொவ்வார் தலைகுனிந்தோடிப்போகத்
திட்டமாய்தமயந்தியைத் திருமணஞ்செய்குவேனே
யசு

(வம்.)காணென்னத்திலேயிட்டிருக்கிறபொட்டிருக்கக்கண்ண
ல் எப்பேர்க்கொத்த ஸீகனாபாங்கார்களா அந்தமயக்கியுந்தராசச
னபயிலே என்னைத்தான்கண்டு மாலைகுமிவான்யா ஹமவனெண்ணஞ்செ
யுதுவேன் பாராங்குள்மன்னர்களை;

பாண்டியன் விருத்தம்;

பொட்டைக்கண்ணா ஸுபபட்டுப் பொங்கொடிவரவா னென்று
மட்டிவார்த்தையாய்ந்த மன்னவர்களைப்பிற்சொன்னால்
சட்டமாயிச்சையிலுள்ளனோர் சபாசெனாணநான்செது
இட்டுமேபொகாவிட்ட வெண்பெயர் பாண்டியனானோ,

பாண்டியன்,

பொங்கா ஹம்பயித்தியம்பொட்டுக் காணசபட்டுக்கட்டிக்கொள்
வாளென்றுவெட்கமில்லாமல் சட்டி திட்டமாய்ச்சொல்லவந்தீர்இதோ
இந்தசபையிலுள்ளவர்களையாவருமசபாசென்றுசொல்லத்தயக்கியை
நானேமணஞ்செய்து இட்டுக்கொண்டு போகாவிட்டால் என்னொயர்
பாண்டியனானோ;

கொங்கணர் விருத்தம்,

மட்டில்லாவொளிசொலிக்கும்மாணிக்கமென்னுந்தங்கக்
கட்டியாமிவளைக்கட காலைநாணிருக்கும்போதே
வெட்டிக்குவந்தமன்னர் விவாகமேசெய்யப்பெண்ணை
விட்டிட்டு என்விட்டாவிது மீசையுமல்லவாரீர்,

பாண்டியன்,

காலைப்பருவமுள்ளவெண்ணையவளிச்சைகொள்ளாமல் வெட்
டிக்குவந்தராசர்களை இச்சிப்பாளையானால் நாளைப்படிவிட்டுவிடுகிறது
யெல்லாருஞ்சிரிக்கத்தோழிக்ளபழிக்க நீங்களுமுழிக்க நம்பந்திராந்தி
கைக்கவென்மனவகனிக் மீசையுந் துடிக்கத்தாலியைக்கட்டுவென்பா
ருமராசர்களே,

கொச்சிராசன் விருத்தம்,

தவமுனிவருமாதக சந்திரன்போல்முடிமிகிக்
புவனரட்சகியாயவந்த புண்ணியவதியினால்
அவனியில்மருவிட்ட வதஷ்ட முள்ளவராரென்று
லெவருமேபிலைப்பாரிலெண்ணைத்தான்சொல்லலாமே,

குத்தளராசன் விருத்தம்,

எனக்குகைக்கென்முசொல்லி எதிர்வழக்கிட்டப்பேசெ
முன்னாடித்தென்னாடம்முடிக்கொயி துசமயங்
கவித்தாழிபெயர் காலைநிலைநிதிட்ட ஹம்
மனக்குந்திரியுந் தீர் மாதவனெதிர்ப்பா
மச்சுதேசாதிபதி விருத்தம்.

காங்கென்கொருமுருடியாய் நனமுடவிருக்ககீதான்
யெங்கா ஹடுகுத்துபெய்கா இயங்குமுத்தாரகனென்னை
ஒகையுன்னரிவழித்தே யோடிக்கெயிநின்று ஹம்
பாங்குடனெனையந்த பைகெளந்திட்டுள்ளே

குடகுதேசாதிபதிவிருத்தம்.

எவ்வெண்ணெவினுசபையி லிடிபட்டுமனம்பொறுத்து
தண்ணிமேற்றமனம்பொற் றத்தனித்திருக்கின்றேனே
வண்மையென்னுக்கண்டு மனமிக்கவித்க்கமாகிக
கண்மலி தமயந்திதான் கலியாணஞ்செய்குவானோ
சேரன் கொச்சகம்,

அண்டர்கள்முனிவவல்லா மாகைவொண்டகமெலிய
விண்டலந்தனிவிருக்கும் மேனகைதலோந்ததமையோ
என்முசையரசுகளி லென்மீதிவாகைகொண்டிச்
செண்டுமுலைவடிவழகிநுமணமு நசெய்வானோ
தமயந்தி வித்தம்

நவமணிமாலேபுண்ட நாளையான்கண்ணாற்கண்டு
எவர்களுமறியமாலையின்பமாப்ச் குடவேணும்

அவனிமன்னவர்கையா னொயுமறியமாட்டேன்
இவரிவரின் னொன்றே யெமக்குச்சொல்வாய்தோழி

(வ-ம்) அடியும்மாபாங்கிமார்களேஇந்தமகாபையி ல்வந்திருக்கும்ராசா
க்களிலொருவரையும் நானறிகிலேன் தீங்களின்னா னொன்றுறவான்
யெயனாயெல்லாந்லரிசையாகச் சொல்லிவந்தால் நான்நமகாராசனைக்
க்கண்டு மாலொரு வேனம்மாதோழிகளே அப்படி யேவிபரமாய் வந்த
ராசாக்களையொ யெல்லாஞ்சொல்லுவோமம்மா,

தமந்தி தரு-இ.ம-புன்னாகவராளி- ஆதிதாளம்
(தடியந்திவின)

சென்னிதன்னி வுன்னிதமாய்ச்செம்பொற்சட்டி கட்டழகி சே
டி(ரிச) திக்களாளிமுகந்தங்கப்பிரகாசமாயெங்கு மபுகழ்ந்திட விங்கி
தொடர்பவராரோ.

(தோழிவிடை)

அவர்தான்-தென்னங்குரும்பென்னவிருவிருசெம் பொற்குட
ம்விம்முதமயந்தி (யதி) தீரகெம்பிரனும்வீரன்விதான குரவெனத்
சோழமானிவர் தானம்மா.

(தமயந்திவின)

மல்லிகைமூல்கைசென்யகப்பூனைத்துமுடி ததவனெயென்றன்
சேடி (இந்த) மன்னர்களிறபுகழ் அன்னவேன்மையர்புனனிதமாகவே
யென்னெதிரித்பவராரோ.

(தோழிவிடை)

அவர்தான்- வல்லவர்களைல்லவருமன முருகுமனமேதமயந்தி
(உயர்) வரவனாமறவரவன் ஆதிசெயும் னூனியிதமவடிவான ரிதுபர்
ன்னகம்மா.

(தமயந்திவின)

பத்தனாமா ததபாதிபதிமலகு மன்னியனித்தசேடி (வெகு)
பாக்கியமுள்ளிஸாக்கியாடுயாஸகையோக்கியமயந்தி தோரைச்சித்தி
மாய்சொல்லிவாராரோ.

௪௮ . ந ள வி ல ா ச ம்

(தோழிவிடை.)

சித்திரவேல்வழியே தன்னிருமுதுமலிருதமயந்திலுல்ல) சிங்கா
ரமாகவேபொங்கமுடன் வருமங்குணைநிகர்கொங்கண நிரந்தானம்மா.

(தமயந்திவினா)

சோதிருளுழகாதிலணிதோகையோகாரத்திசுசேடி (மிக) சுந்
திரமாகவேசிந்தைமகிழுடன் தந்தமணிந்தோவந்தெதிர்ப்பவரோ
" (தோழிவிடை.)

அவர்தான்- மாதவநவநாதல்கொள்ளையல்கரத்திலுருதமயந்
தி(மிக) வாசனையாய்பன்னீர்விசுவேராசரிஸ்ரேசமதாயவருங்கோசலரி
வர்தானம்மா

(தமயந்திவினா)

கொடியிடைபுந் துடியிந்தகோகையெந்தன்மாதேயடிசேடி
(ஒரு) குற்றமில்லாச்சிவபகநரைப்போலவே யெற்றியையுங்கீர்த்திபெ
ற்றெதிர்ப்பவரோ.

(தோழிவிடை.)

அவர்தான்-வடிவிலுயர்மடபயிசெய்தாங்குயிலே புங்கிளிதமய
ந்தி(இந்த) வையத்திலநஞ்செய்யுமபழுதிலுல்லமயயொணுங்கே கை
யரிவர்தானம்மா.

(தமயந்திவினா)

எங்குமுள்ளமங்கையர்கணபேகையுதழாங்குமெந்தன் சேடி
(யினி) எந்தனைக்காணவேவந்தவர்களிலேகந்திரமிருந்திந்தமங்கனவ
ர்தானோ.

(தோழிவிடை.)

அவர்தான்-அங்கமெல்லாந்தங்கநிறமாகுமொழிபாகு தமயந்தி
ஆதிமூலந்திருமா அபாதந்தனைக்காதலுடன்றுதிபோதியபுஷ்கரம்மா
(தமயந்திவினா)

ஆலலுடனேவல்செய்யுமாரணங்கே வாரணந்தசேடி (இந்த)
அகைகடக்குமுமூலகடபுழசிலையெடுதிருங்குல மாயவந்தவரோ

(தோழிவிடை.)

அவர்தான்- சீவரத்தினதேவரதிதேனெழியேமீசன்னிழிதடி
யந்தி(இந்த)செகதலத்திலிப்பகிபாகணிதம்பகுதினத்தருமமிருகளிங்
கரம்மா.

(தமயந்திவினா)

பாகுதிலைசுருளேறாவேதரும் புஞ்சலன்னகின் வஞ்சியெறுமாடி
சேடி (யிர்பஞ்சமெல்லாநவநஞ்சொபு அப்புளஞ்சியென்னநரி
லைஞ்சுபேராயநிப்பாரோ, (தோழிவிடை.)

அவர்தான்-காக்கையுண்டாகடியுயிலேபால் காசினியில்பெந்
ந்தமயந்தி (நல்ல)தற்பகத்தருவினற்புதமிழலோனவெற்பசிறகார்பொ
ற்புள்ளவந்தானம்மா.

(தமயந்திவினா)

சாந்தமுற்றஞ்சுமிருத்தார்புழலெபார்புகழெந்தன்சேடி (வெ
ரு) தையிரமுடனசுயமரசசைசெய்துமும்படி மொயிலாகிவா
ரோ

(தோழிவிடை.)

அவர்தான்-மீந் துளிர்பெல்லாந்திபுள்ள மலர்பதமுமிலுருதம
யந்தி (வாறு) மறையெனவேதனைபுகருந்தியெமதருமரிவர்தான
ம்மா.

(தமயந்திவினா)
 பச்சைக்கிளிபின்னையப்போலச் சிதறாய்ப்பேசு மெந்தன்சே
 டி (மிக) பருசிலிவமா முருவமுடனே சிருபர்சபையில்வருமிவர்தனோ
 (தொழிவிடை)
 அவர் தான் பச்சைவில்லுச்சித புருவவழிவிதழிவருதமயந்தி
 (இந்த) பாரினிலெழுவார்வினென் னுரைக்கமுதுநூ ளுமக்தினி தீரவிவர்
 தானம்மா, (தமயந்திவினா)
 கன்னிலுமேயெனெமநவரக்கன்னியரோபொன்னியழிதேடி(மிக)
 கதிர்முடிமன்னர் துதி செய்ப்படிமநுழுகமோடென் னெதிர்நிழ்வரா
 ரோ (தொழிவிடை)
 அவர் தான் சினமகற்றுக்கன முனிவர்தேடி மனமவர்தமயந்
 தி(மிக) திரையெனிகடற்காசென்னவேபெருமையுடையவருணரிந் தா
 னம்மா; (தமயந்திவினா)
 என்னையமன்னவனாழிநமயிந்து கனமொடுபுகல்சேடி (மிக)
 கு இருக்குமன்னரிவருக்கமாகவேபெருக்கமாயவருமருக்கு னு மிவரா
 ரோ. (தொழிவிடை)
 அவர் தான் கண்டவனியே விண்ணவருங்கண் பெற்றமைகொண்
 டிருந் தமயந்தி(மாயன்) காத்தாழியினுல் தூத்தினம் வெகுதிருத்தமாய்
 செய்யுஞ் சரத்தாள்ளாளன்மமா
 தமயந்திவிருத்தம்
 அல்லடிபாங்குமாரோ வல்லடிவழிதானே
 செல்லியென்மதியுங்குசொல்லுமவடிவெடுத்து
 வல்லவர்சபையிறுந்நே மகிழுடன்வீற்றிருக்கும்
 பொல்லாததேவருக்குப்பூசுவயான ளுக்கவேனே
 தமயந்திவிருத்தம்
 எண்ணத்தையிடேறும் வேனிதஞ் செய்வன்தீர்
 கண்ணனார்செயலேதாமோ கண்டேனடியாநையா
 பெண்ணெனவரைத்தீற்றொ ள்வலாப்பெய்களுமிவரு மென்பார்
 விண்ணவர்மனமிதக்கா விதியிதற்கெனசெயலேனே
 தமயந்திவிருத்தம்
 எளிந்தவடிவெடுத்தீர் முன்னேநினைத்த வெண்ணத்தின்படிமுடித்தீர்
 மானிலத்தாசருமவா சயு முரமநாட்டி
 எவந்தவனானைநாடிவந்த னுணவரைத்தேடி (ஏனீர்)
 கரக்குரைக்குமுண்டோபழக்கம் முன்பின் தொடு வில்லங்க முண்
 டோ, சொல்லி அழகங்கம் பிறருக்கிதேச்சா முழக்கம் ரிபற்றபெண்ணீதி
 லேனரிந்துபெருமயக்கம் அந்தமிதல்லா அறமுமக்கல்லா
 சிந்தையுங்கல்லாதேவர்களுபொல்லா (ஏனீர்)
 நந்தினபுருஷனை விடுவ னே நன்னல்லால் -மற்றொருவரைத்
 தொடுவனே சந்தியமாயுயிர்க்கிச்சைப்படுவனே நல்ல
 தருவுக்கிணையென் றெட்டிபையகடுவனே மெய்யிதேதி
 மெலிவதோ நீதி ஐயையா பெண்ணீதி லக்கிரமமோதி (ஏனீர்)

புது நாளி லாசம்.

மாணிடர் தீர்த்துவிட்டு மாணிடர் மனம் கொந்தமுதலிட்டு
விண்ணோர் மனம் ஆனந்தமேவர்க்குது மாமா-ஒருவ.
ஊரறிதற்பெண்ணைத் தொட்ட மாமா-வது கனிக் தவையெழுந்த
மாகா து-காதல்கொள்ள தருகாது காசிலியிவிப்போது (வணிக்த)

தவயந்திவிருத்தம்
புண்ணியலோ கல்வாழும் புனிதமோயென்னை யுண்டு
பண்ணிய தந்தை தாய்க்கு பதல்மொழிவேறேயுண்டோ
கண்ணனைப்பணிவளன்மேற் காதல்கொண்டிருக்குமெக்தன்
எண்ண தந்தைமுடிப்பதாக வினிலவாமருளுவியோ

வசனம்

தெய்வலோகத்தில் வாழ்ந்தசெய்கிற நீங்க ளென்னை யுண்டுபண்
னினதாய் தன்னைநயல்லவே வாழ்ந்திருக்கின்றன கொண்ட நளமகா ராஜனை
மாலேகூடும்படியாக வரந்தாரே ஊர்க்கேவர்களுே

தேவந்திரன்விருத்தம்

அன்னமேனாழிவாழி யமுதமேவாழிவாழி
தன்னிகொருவரில்லாத் தமயந்திமாதேவாழி
கன்னியர்க்காசேயுந்தன் கருத்தினைப்போலேயின்ற
மன்னவனளனைத்தானே மாலையையஞ்சுவாயே

வசனம்

கேளம்மா தாசேயுன்னிஷ்ட பாடியேளமகாராஜனை
குடிமணஞ்செய்து வாழும்படி வரந்தோம்

தேவந்திரன்விருத்தம்

செயம்பெற்றாளனேகேளாய் சித்தமுங்கனிப்பதாக
அபனுமக்கென்றுநானே யமைத்தனனின் நயமாநை
சயமாமென்றுவந்து சூழந்திடுமசர்க்காண்
தயவுடன்மணமேசெய்து சம்பரமாயவாழ்குவியோ

தமயந்திசந்தவிருத்தம்

செந்திருமாஸ்பதமனுநினைமுந்தி செய்நுணமிப்பதியில்
இந்திரமாரமுமென்டிசையரசரு மெல்லவருகையி
வந்துநிறைந்திடு மிந்தசபைதனிற் வடிவுளவந்தனையான்
கொந்தமதரகவே மாணையமார்பினில் சூழவணங்கினனே

சகலாராசர்க்குள் கவி

இவனேவிவனகமகிழ்மொழிவி இவனேகபையில்குணபூஷணி
இவனேயொளிசொலிபினைமகவதனி இவனே திருவெண்கம லாசனி
இவனேபுகழ்விசூரிகொமணி இவனே திதெய்வசரோன்மணி
இவனேயதிக்கவிருபவந்தரி இவனேகவினையிபுனிதனிலியே

வசனம்

திருமணஞ்செய்யுந்த தேவமணமுமேகாரி

நரிய துயில்கமயிசைபுலகததபபேயகி

திரும்பிவான தவதப்பாது தியந்தியவாழ்போல

விரும்பியகீககெல்லாம் விழலாய்விழப்பதே

வசனம்

கேளுங்கள் சபைகளே கரியானது வாயிலிருந்து வந்தவ
ரோட்டுவிட்டு மின்னச்சுப் போட்டோட்டும் அத்தமீன்குப்படர்மல் சவ
த்தென்குப்போகவும் வைத்தவதனைப் பருத்தடித்துப் போகவும் இப்
படியாய்க்கொண்டு மானத்தைப் பார்த்துத் தியங்கியாரியைப்போலநீங்
கள்ளிட்டிவிருந்திபெண்டை விட்டுத் தத்தமயத்தியை யாடிவந்துவெட்
கங்கெட்டுவினாய் விழிக்கலாகுமா சான்றோர்

கோசலன் விருத்தம்

நளனுக்கே மாலை யிட்டால் நான் வன்றியுடைத்து
களங்குமில்லாதவனைக் கலியாணஞ்செய்வேன் பாசாய்
உளங்கிழவர்கவிப்போ வுண்மையும்கொன்னேனையா
நளராமலனைவருமே சண்ணடக்குவருளுவீரே

வசனம்

அப்படியவன் நன்னையே மாலை யிட்டால் நான் விடுவேனா அவனை
யடித்துத் தூத்திவிட்டு அவனை நானே கலியாணஞ் செய்வேன் பாரும்
நீங்குள்ளல்லாருமெனக்குதவியாகவாரும்

வருணன் விருத்தம்

மங்கையாந்தமயந்தியும் மாலை யிட்டதினென்ன
இங்குள்ளவேந்தர் தமயி லெவராகிலாநனைவென்றால்
சுணைகமில்லாமலிப்போ நாளியங்கட்டலாகும்
சீங்கமப்போலெனத்தவனைக் காரணியையப்பார்த்திடுவே

வசனம்

தமயந்தி மாலைக்குள்ளென்ன இப்பவும் அந்தாளனை யித்தசபையி
லிருப்பவர்களிலென்கிறும் வென்றால் அவனைச் சட்டமாய் தடை
யில்லாமல்தாலிகட்டியிட்டுப் போகலாமென்னவாருளே

சோழன் விருத்தம்

கதிர்குலத்தீர்தாமயில் கனககுன்றத்திருக்குமந்த
மநிகுலனானோடு நீர் மகித்துளாஞ் செய்வனமே
பதிபுகழ்ச்சொல்லாம் பார்த்தினினைகப்பதற்கு
அத்செய்தென்கிறியோட தூரத்துவிடித்துத்தானே

வசனம்

கேளுங்கள் சபையர்களே யென்கள்கூர்குலத்துக்குநீ கரில்லாதவி
நத்தந்திரகுலனானோடு நாமயெனுக்கலாமா அவனை அடித்துத் தூத
தி அப்படித்தேபோகச்சொல்லுங்கள்

பாண்டியன் விருத்தம்

என்னடா அட்டாசற்றுமெண்ணுமற துள்ளிவிழந்து
பின்னையும் திருலத்தைப் பிதற்றுறைய வாயாலேதே
உன்னிட ஆண்மையென்ன உலகினிலறியாரோவான்
சென்னியையுடைக்காவிட்டால் செய்பாண்டியன் லலாரோ

தேவநந்தன் விருத்தம்

பொறுபொறுபுதரவேண்டாம் பொன்னுலகினிலேவாழும்
சுரர்களுக்கிப்பணிந்தச் சுயநாசபைக்குவந்தோம்
அருமையாய்த் தமயந்திமே லர்சைகொண்டதஞல்நாங்கள்
நானெனும்நன் போலர்னோம் ஞாயமிற நிகுவிரோ

வசனம்

போதும்போதும்பாண்டியராசனே அவசரப்பாடேயும்நாங்கள்
தேவர்கள் தமயந்தியை மணஞ்செய்யவேணும் என்றுளனைப்போல்வ
டிவெடுத்திநிந்தச்சபையில்வந்தோம் நீரெங்களை வெட்டானதாயும்வி
ணுய்த்திட்டாதேயும் கோபத்தினிட்டுவிடுமபாண்டியரே

பாண்டியன் விருத்தம்

ஆமிதுமெய்தாநீங்க ளப்படுமொத்திருங்கள்
பூமியையரசளிக்கும் புல்தோயிதுசமையம்
நாமெல்லாமொன்றாய்க்கடி நளையுஞ்செயிப்பதர்க
தாமசமில்லாதிப்போ சண்டைசெய்திடுவோம்வாரீர்

தமயந்தி விருத்தம்

உலகில்வாழரசொல்லா மொருமிததற்கும்பல்கடி
கலகமுண்டாக்கவெண்ணி கபடமாய்வந்திட்டாரே
நலமிலாயுத்தஞ்செய்தல் ஞாயமோயிதுசபையில்
அலையுதென்னகமுமிங்கே யானாநான் னனை சொன்னேனே

வசனம்

ஆகிலுமிதென்ன அனியாயம் இவர்களைல்லாருமொன் றாய்க்கும்புக
டிதவகஞ்செய்யுத்தான்வந்தார்களே வித்தாதிபேரையுந்தனிதுணை
டியாயெப்படிவெல்லப்போகிறீரும்க்குதவியெவ னையுன்ன னோ மேம
காராசனே

நளன் விருத்தம்

நலங்கமழ்மரிலேபுண்ட நங்கையர்க்கரசேதேனாய்
உலகமன்னவனாயெல்லா மொருனெடிதன்னிலேநான்
பிலமுன்னகணையினுலே பிரசண்டருதானேப்போல்வெட்டி
நலமுடனவனா வெனது நளனிகோவரு வேன்பெண்ணே

வசனம்

இதற்காகத்தொடிகதலாமா இந்த அண்டரெண்டசராசங்க ளை
ல்லாமொன்றுத்தினைவந்தா லுமெனக்கெதிராகுமாதோ பாறும்
அவர்களையொருவருடனே யொருவர் சொல்லாமலோடிப்போகும் படி
யடித்தவருகிறேனமாதரசே

நளன் விருத்தம்

மருமலர்மாநிலையுடைய மாமாரகொருகினைப்பயி
பரிவுடனிரத்தெசுபதாதினைநீதுமுடிந்திது
அருமையாய்த் தமயந்திமே லர்சைகொண்டதஞல்நாங்கள்
நானெனும்நன் போலர்னோம் ஞாயமிற நிகுவிரோ

59

கலிங்கன் விருத்தம்
மேருபொற்புதம்படைத்தவீரமன்னவர்கேளீர்
பாரினிலவரவர்களு படையையுங்கட்டிக்கொண்டு
தேரின்மேலேறிநீங்கள் சிலையம்புமெடுத்தவந்தீர்
வீரியநனைபாளே விரலாலேசெயிப்பேன்பாரீர்

குந்தளராசன்கிருத்தம்
குந்தளன்னென்று சொன்னோம் குவல்புகூடுகூடும்
வந்தவரிதையெண்ணாமல் வார்த்தைகள் பேசலாகா
அந்தரபூமிசொந்த மதிர்நதிடநாளை பிப்போ
வெந்தனகையப்பாலெய்வே நெல்லோருமிடைகுவிர்
வசனம்.

ஒத்திருங்களிதோ வில்லையெடுத்த அப்பிடித்துவளைத்து சரத்
தைத்தொடுத்திவிட்டேன் இடைந்திலுங்களமன்னர்களை.

நளன் விருத்தம்.
கொற்றவல்லாமெச்சக் கொக்கரித்தோடிவந்த
பித்தமேபிடித்தவன்போற் பித்தற்று யடடாசோழா
சற்றுநீ அள்ளிடுதே சரமிதோதொடுத்திவிட்டேன்
உத்தமனானவந்த னுயிர்பிழைப்ப தூர்பாராய்

வசனம்.
அடாசோழாவேதடா அள்ளிவிழந் தலைகூறுயத்தாறுமாறுகபித்தம்
றாய் இதோசரத்தொடுத்திவினைத்தப்பித்துக் கொள்ளடாசோழா.

யுத்தஞ்செய்கிறதரு-இ-ம- அடாண.
தமயந்திமெச்சவேதனுச்சகையிலெடுத்த துசட்டகல்விதனெல்லாம்
பேசுறாய்-வெகு-அஷ்டத்தனமாய்தலைவிசுறாய்-நினைப்பொழுதிவந்த
ன் நினைக்குடலையெடுப்பேன்-நித்தராரோட்டாகளவே.

நளன்-தரு,
அமரில்புறங்கொடுத்தலறியோடுநீங்க னாமிரம்போகிலும்
வாருங்களகையிலானமட்டுக்கு இவ்விரம்போகிலும்
சமயம்வந்தபோதென் சந்தித்துவந்தினைச்
சதைக்காமல்வெனவே மன்னோ அமரி

தேசராஜர்-தரு.
பலபேருங்களைபோட்ட பசுப்புக்கள்ளியைக் கொண்ட
படியாலேதொகெறுவிக் கிறாய்-தின் முழுமன்னையும்
நிந்திக்கிறாய்-அலறிமன்னமேல் விழுந்தபயபிட-டோடவே
அடிக்கிறேன்பாரடா நளனே(பலபேரு)

நளன்-தரு.
தலைவிநித்தோடி யத்தறுதலைப்பயவங்கள் தாஷ்டிகத்தால்
பயப்படுவேனோபோடுங் கோஷ்டங்கேட்டால்
விட்டுவிடுவனோ நிலைபிசகாமலே
நோய்சரம்விடுத்திக்குலையை கிழிக்கிறேன்மன்னரே

யது

சுதந்திரத்திற்குத் தாமதம்.

அயனிட்செயலாலெனக்கஞ்சாறுபுள்ளியுண்டு
தயவுவைத்தெண்ணிவிட்டால் சமுதாயமபிழைத்திடமே,
வசனம்.

கேளுமையாமகாராசனே கவியாணவேலையைக்கண்டு வயற
ஹநிரப்பலாமென்றசையைக்கொண்டு இவ்வுட்கதில்வந்துநான்சென
த்திலிடிப்பட்டபாடெனக்குப்போனாயாஹே. அஞ்சாறுபுள்ளிக்
குட்டிகளைபுள்ளவன் என்னையடியாலாதாம் கும்பிபெய்குடுகிறேன்
மகாராஜனே.

மகததேசாதிபதி விருத்தம்.

கல்லெனப்புயம்படைத்துக் காலனைப்போலெனதுதுக்
கொல்லவேவாறுபெய்தன் குதவயர்க்குஞ்சையர்
வில்லையும்கொட்டுவிட்டேன் இவனியிலேனித்தசேதி
சொல்லாமலேயிடிப்போகிறேன் கிர்தமுண்டனுப்புவினோ
வசனம்.

ஆனையோநீவருகிறவேகததைக்கண்டாலெனவயற்றைக்கலக்கு
தே குடிலைக்குதே யினியெய்களப்பாடுகளில் லையும்கொட்டு விட்டு
சொல்லாமலோடிப்போகிறேன் மகாராசனே.

வருணன் விருத்தம்.

கனமுடனிடதாட்டைக் கார்த்துமன்னவனேகளைய
புண்ணெனிடதாடக்கு புண்ணியதிர்ந்தமாவேன
சினமிலாதெவரும்வாழ்த்தத் தேவர்பூமாரிபெய்ய
இனியந்தமாவூழும் இன்பமாய்வாழ்குவினோ
வசனம்.

கேளும்களமகாராசனே நீஇந்தவிடத்தில் சலமநினைத்தபோ
திலும் யானதடையிலாமலுதவியெய்கிறேன் இனிதம்யந்தியை நீம
ணஞ்செயது ககமாய்வாழ்ந்திருமையா

எமன்விருத்தம்.

அந்தமாமலிடதாட்டுக் கரசனையமரிவந்தன்
சின்னையுந்தளர்த்திடாதுசெயம்பெறவரமுந்தந்தன்
கந்தரதையந்தியைக் ககமாதவ்வாகஞ்செயது
விந்தையாய்சிறந்திமென்மேலுமவாழ்வாழி

அக்கினிவிருத்தம்

மனதுயரகற்றிப்பாரில் வாழ்ந்திடும்படியாசு
நின்றதைபுங்காக்கவந்த வெழிற்குணனளனேநீயும்
நினைத்தபோதனலில்லாமல் நிமலத்தில்சமையல்செய்ய
கனத்தனல்வரமுந்தந்தன் காசினிதனில்வாழ்வாயே
வசனம்.

கேளும்களமகாராசனே இந்தப்பூலோகத்திலேநீநெருப்பில்
மல் சமையல்செய்வதாக வரந்தந்தன் ககமாய்வாழ்ந்திரும்.

நாயக

நள விலாசம்.

விமலாசன் விருத்தம்,

நான் பெற்ற நங்கைத் தம்மை நாடி வந்தோனா யெல்லாம்
தான் செயம்பெற்றவந்தன் சமர்த்தனை மெச்சினேனே
தேன பொழிவிதர்ப்பதேச சென்மெலாங்கண்களிக்க
வான்புகழ்நிடதநாடாள் மன்னனே வருகுவினோ,

வசனம்,

வாரும்வாரும் நளமகாராசனே எனதருண்மகளை நாடிவந்த
ராசாக்களை யெல்லாந்தோற்கடித்தவும் துல்லமையைக்கண்டுசந்தோ
ஷமாகினேன் இந்தச் சிம்மாசனத்தல் வீற்றிருமன்னவனோ,

விமல் விருத்தம்,

மன்னவெல்லம்போந்து மதியுள்ளமந்திரிமாரோ
என்மகன் தமையந்திக்கு மேழிற்குணரளாசர்க்கும்
நன்மையாய்விவாகஞ் செய்து நாம்மனமகிழ்வதாக
பன்னும்பிதர்ப்பதேசப் பார்ப்பாவாரச்செய்வீனோ

வசனம்,

கேளுமன துமந்திரிகளே நமதுதமயந்திக்கு நளமகாராசருக்
கும் விவாகஞ்செய்யவேணும் நம்மூர்பிராமணைச்சிங்கி ரமாக அழை
ப்பியுமந்திரிகளே,

மந்திரிகளே,

சட்டமாய்வாசல்கார்க்குக் கட்டியக்காராயிட்டு
திட்டமாய்புரோகிதனாயிட்டு வாடாயிங்கே,
பொதுவித்தம்,

கடகழித்தகம்போற் கனத்ததோளபடைத்தல்ல
நிடதநாடாசியற்றும் நிருபருக்குமணமேசெய்ய
திடமுடனரசர்மெச்ச செப்பநுமநூல்களாய்ந்த
படிபுகழ்புரோகிதரும் பங்குடன் வருகின்றனோ

வசனம்,

அகோதெப்படி யென்றால் நளமகாராசருக்கு கழியாணஞ்செ
ய்ய விதர்ப்பதேசப்புரோகிதர் வருகிறவிதங்காண்க.

புரோகிதர்-வருகிற-தரு- இ-ம்-செங்கலா-அடதாளம்;

அந்தணனானே பஞ்சாங்கபோதும் அந்தணனானே

இந்திராதேவர்முதலெல்லோருமெப்போதும்

எழிலாயமனமகிழ இனியசாஸ்திரமோதும் (அந்தண)

ஆத் துமணலைகுவித்தனையுமெண்ணி

யானது துணையறிந்து சொல்லுவேன்

வொளி

வானநட்சத்திரத்தைவொருமிக்க

யிவளவென்றுலகறியச் சொல்லி

வெல்லுவேன்

சாக்திரவிதிப்படி தவறாமையுணர்க்கும்

தமயந்திமனப்படி தகுமுடாதமுடிக்கும் (அந்தண)

உதித்தபுத்திரம்கன்று முதலாயினவரைக்கும்

யோகக்கூடங்கள் கண்டுபிடிப்பன்

பாரில்

உள்ளவர்களுக்கோட்டமுரைத்தவர்
தருவேஷ்டியுமித்தண்ணாடங்கனிப்பாயிதப்பேன
மதித்திடமுப்புரினூல்மார்பனிலேயணிந்து
வரும்பாவுண்ணியத்துக்குமனதுமிக்கதுணிந்து (அந்தண)
ஆதித்தனுக்குமுன்பாகவெழுந்தனஷ்டான்புசைகளைமுடிப்பேன்
இந்த-அவனியிறிசெந்தனைத்துத் செழித்தது ஆசைநூல்களைப்படி
ப்பேன்மிக-சோதித்தாருட்பலன்சொல்லவெனன்றே
தொல்வலகினிலுள்ளோரெல்லாரூங்கொண்டாடும் (அந்தணன்)
விமலாஜன் விருத்தம்.

ஆதிமூலமனங்களிக்க வமரமுனிவர்வாழ்த்த
திதுலாமருடம்புண்ட தேசமன்னரும்போற்ற
நீதிசாஸ்திரமறிந்து நிஜமெழியாகயென்கும்
சோதிடமுறைக்கவல்ல துயவேதியோபோற்றி
வசனம்.

சரணஞ்சரணமையாபுரோகிதர்களை இந்தஆசனத்திலுட்காருங்கள்,
பிராமணன் விருத்தம்

வாழிநற்குணத்தையுள்ள மன்னனேவாழிவாழி
வாழிநின்னருகிருக்கும்மந்திரிகள்வாழிவாழி
வாழிநின்மறபுள்ளோரும் வையகம்வாழிவாழி
வாழிநிந்தேவிவாழி மைந்தரும்வாழிவாழி
விமன் விருத்தம்.

அந்தணரோகேளரிந்த ஆவனியிழைவதாக
சுந்தரனாராசற்குந் தொனையாந்தமயந்திக்கும்
தொந்தமாய்பொருத்தமுடனகபமணஞ்செயவதற்கு
விந்தையாய்நாளைப்பார்த்து விளம்புவிநின்றுதானே
வசனம்.

கேளுமையாபிராமணர்க்குளஇந்தபூரோகத்தார்புகழ்வதாக
னமக்காராசருக்கும் நமதுதமயந்திக்கும் போபொருத்தமுதலானதும்
பார்த்து முகூர்த்தத்துக்கிசைந்த வேர்திவ்வியானையும் சேரப்பார
து சேக்கிரமாய்சொல்லுமையா வேதியர்களே.
பிராமணன் விருத்தம்.

நல்லதுதித்திரைமாதம் நாளசுககிரவாரமையா
சொல்லருத்திசுபத்திரிசுவாதியாம்நட்சத்திரம்
பெல்லையிலரிஷபலக்கிண மின்றைபதினமேனன்றும்
வல்லவன்நாளாசுதரும் மண்மன்றாய்செய்யலாமே
வசனம்.

கேளுமையாமகாராசனே சித்திரைமாதம் பதினோர்த்தேறி
சுக்கிரவாரஞ் சுவாதிநட்சத்திரம் திதிசுபத்திரிஷபலக்கிணமயின்றைக
கே திவ்வியஉத்தமமானனாள் மேலுமவாளிருவருக்கும்பொருத்தம் நி
மத்தங்குள்ளெல்லாம் நன்றாய்சரியாகத்தான்வாய்த்திருக்கிறது மகாரா
சனே.

நாயகி நள விலாசம்.

விமல் விருத்தம்,

பின்னையிப்புவிதிபெஸ்தன் போவிளங்கிடவேவந்த
தன்னிகரொருவரில்லா சமுதூனாமகெனவாய
மன்னுமாரியிருணத்த வஸகெயெலாந்தெரிநுதீய
கன்னிக்குமனாசாகர்குங் கலியாணநடத்துலாயே

பு. 7 னா டி

வாராயம்பா மகனெதபநாபி மிதாயித்தலயா சொல்லிய வாராயம்பா
தையைககேளு அந்தப்படியேயவாளுகுவிருகது கவயாணத்தை
பத்து மப்பா அப்படியே நடத்துகிடுனையா.

தாயாடி விருத்தம்,

வினியத் தூதரவாடா விதிமுறைப்பந்தஸெல்லாம்
தோரணக்கொழுகளென்றுத் துவங்கிடவலவருநித் து
பாரினிலுந்மெச்சபதினெடவொத்தியமுடன்
சிருடனமதுதிவலிய செய்பேரிமுழக்குவீரே

செய்து கொள்ளுமா?

ஆரடா அடாபயலே யேனையா பந்தையெல்லாபநன்றாய்சோ
 மத்தாச்சகா இனியவடத்தில் பதினெட்டுமேள்வாத்தையத்தையும் மு
 முக்கச்செயதுமெதுசெய்பேரினகையகல் நுயநாநகைப்பா அப்படியே
 செய்கின்றோலமயாராகினே:

பொதுவிருத்தாய்.

மைக்குழவ்தமயர்நினை மணஞ்செய்யந்லைத் துவர்த
யிக்கால்லாசசொல்லாம் வெட்டித் துழுழிப்பதிக
தக்கதேர்மேனவாத்தியம் சம்பரமாய்முறுங்குமயோ
திகக்கெலாசுநியும்பரப்பார் தெம்புடன்பெசுவாரோ

பிராமணத்தரு-தோடி-அ-தாளம்

இந்தப்பந்தலைப்பாராய்குப்பா

செனங்குங்கண்டிஸ்ஸையடாயப்பா

முத்துப்பவழக்கால்கள் ஓட்டி ஓர் நவரத்தின் தால் விட்ட மீட்டி ஓர்
நா ஓர்குத் தாணமுத் துமா லேயும் அதில் தொடுத்தப துமைசித்திரவே
லேயும் சா ஓர்குச்சாண் சரட்டி ஓர் அதில் தங்க ண்டிகள மாட்டி
ஓர் வாழைக்க முகமாப்பெருமையுஞ் சத்திமகுட்தோறண கொடியுந்
மையுந் சூழ்ந்திமன் ஓர் கொண்டாட்ட மூம்குளி துவங்குஞ் சந்தமா
தர் கூட்டமும் பூங்குழம்புகளமைத்தார் செம்பொன்னுலேபாஸி
யைகைகமைத்தார் தெருமழைக்காய் மயோட லுமபிகைப்போயணம்பெ
ண்களபாட லும் பதினெட்டுமே வகன் வாத்தியங்கள் ஓர்வார்க்கக்
கிடையாதேகாத்தியம்.

தபராபிவிருத்தம்.

நீதிதாஸ்திரமறிந்த வேதவேதியோ ழியோ
யே துதே துவே ஹுமையா போதினாதததெயவேதே

பிராமணர் விருத்தம்.

62

யெவர்களும்குணங்கிப்போற்று மெழில்தபனாபிமன்னு
நவதானியங்கள்வேணும் நல்லம்பிமுழுவிலேணும்
தவரில்லாசால்சொல்லு சமுத்தாசாணிகாலும்
இவையெல்லாசெக்கிரமாதெயுடுததுநீலாச்சொல்லாயே

வசனம்,

ஏனையாதபாபிமகாராசனே சந்தனம் சால்காகம், அம்மி குழ
வியும் அசாணிகாலும் நவதானியமும் அகண்டமுதலான தும்பெல்
லாய்கொண்டெவாச்சொல்லும் சிக்கிரமென்றுமையோ துபோகிறதே இ
தோயெல்லாங்கொண்டெவாச்சொல்லாயே இப்போ.

பிராமணர் விருத்தம்.

கந்தாதபாபிமன்னு துபதாபுலம் வெல்லம்
தந்திமா முகனு மஞ்சள் சந்தனம் பழமும் புத்தபம்
பெந்தன் தட்சணையுந்தேங்காயினிமா வெலையுந்தெம்பை
ஆந்தமாய்சமுத்தாபெய்பா சமுதிலைதாச்சொல்லீரே

வசனம்,

ஏனையாதபாபிமகாராசனே தாமபுலம் தட்சணை மாவெலை
தேங்காய் வெல்லஞ் சமுத்து பெய் பால் மஞ்சள் புத்தபம் தெம்பை
சசரிசிவாழையிலை யின்னம் வேண்டியதெல்லாமெடுத்ததுவாச்சொல்
லும் சிதோயெல்லாங்கொண்டெவந்தானாயா

பிராமணர் விருத்தம்,

தங்கமா முடிபுனைந்த தபாபிமன்னுகளாய்
மங்கியெயமணிக் கழன்று மாதனாவாவழைத்து
அங்கசுந்நாராசற்கு மரிவையாந்தமயந்திகளும்
சிங்கார நலங்கையிட்டு சேக்கிரமாயயழைத்துவாரீரே

வசனம்,

கேளும் தபாபி மகாராசனே தேசதாலகாய்ப்பிப்பிற்றது ம
கியியழிகுளமுன்று பேரையழைத்து நாராசற்குத் தமயந்திகளும் நல
ங்கிடச்செய்துல்தானுமாவதுடனே, சேக்கிரமாயயழைத்துவாரீரே வக்கி
ணந்தப்பிய்போகிறதே.

தபாபி விருத்தம்,

என்னுடையிருந்ததங்கைக் கிசைந்தநல்லாடிவமுள்ள
மன்னனேயிப்போ துன்னையறையவாழைக்கிறார்கள்
நன்மையாமலக்கிணல் நலங்கையிட்டுகொண்டு
கன்னியைமாலேகுட கனமுடனவருகுவினே,

வசனம்,

வாருமெனது தங்கைக்கிணைந்தமன்மதனோ தம்மைநல்லவேலை
ல்லலங்கிட்டுமாரைகு பிராமணன் அழைக்கின்றார் சேக்கிரமாயயழைத்து
விதோவருகிறேன் மைத்துனரே;

பொதுகணி:

கன்னிமேலாசைகொண்டு முன்னமேசண்டைசெய்த
மன்னரைநா ணும்பார்த்து பிண்ணையுமொழிகின்றாரோ
நான் விருத்தம்.

தெரியாமல்சிறியவர்கள் செய்திடுங்குற்றந்தன்னை
பெரியோர்கள்பொறுப்பதென பேசியபடிபிப்போது
அரியதான்செய்துற்ற மனைவரும்மனம்பொறுத்து
பிரியமாய்நல்லவர்ததை பேசுகவீர்சபையுள்ளோரோ
வசனம்.

கேளுங்கள் துசபையினுள்ளீர் பெரியோர்களேசிறியோர் செய்
த சிறுபிழையெல்லாம் பெரியோர்தாமெப்பொறுப் பதுகடனெயன்
து ஆகமத்தில் சொல்லியவாறுபோல் யேதோகாநறியாத ருணத்தி
னால் தெரியாமல்செய்த குற்றங்களைநீங்களனவரும் மன்னித்து ஆகீர்
வாதஞ்செய்யலே ணும் சண்டையோர்களே.

தேனென்றான் விருத்தம்.

சற்றியகீர்த்தியென்னுந் தாழ்வினாநனையிதான்
வெற்றிபெற்றுலகிலென்று மென்மேலும்வாழிவாழி
சிறிறப்பதுமைப்போல திகழ்தமயந்திதன்னை
உற்றமலிவாகஞ்செய் தொருமையாய்வாழ்குவீரோ
வசனம்.

சத்துருக்களைச்செயித்து வெற்றிப்பெத்தெப்போதுங் குறை
வில்லாமல்தமயந்தியைவிவாகஞ்செய்து சுகமாகவாழ்ந்திரும்நளமகர்
பாசனே.

தேவர்கள்விருத்தம்

சிலையம்புகங்கையிலேநீரும் செயநளசாசனேகேள்
கலையோடுமொனைப்பேவன் கலந் துறவாடிநீர்த்
அலைகடலுலகில்நீங்க ளயிஸ்வரியமென்மேலாக
நலமுடன்வாழ்ந்திருங்கள் நான்கள்போய்வுருகின்றோமே

பொதுவிருத்தம்

சின்னையுமகிழ்வாழ்ந்தி தேவர்கள்சென்றபின்பு
கந்தராளரானை அந்தனாழைக்கின்றாரோ
பிரமணர்விருத்தம்

ஏழனாராழிக்குள்ளா யினியெல்லாம்நடத்தவேணும்
வேழம்மரங்களைப்பழகை கிரும்பியேசெய்யவேணும்
குழுவீதிசெய்யபயா கான கந்தரமிருளமகிபா
தொழுகுதிப்பிடித்துக்கொண்டு கருமந்நவருகுவீரோ.
வசனம்.

வாருமையாநளமகரானை காணில் னம்பப்பொழுதிலேதானே
நுடூர்த்தசுடங்கெலனம்நடத்தி வணங்கிக்கொழுகுதொழன் னைய
கோர்த்துகொண்டு சத்திவந்நடவரும் அப்படியேயினெயந்தேனை
யாலேகியரோ

தரு-இம்-தோடி ஆதிதாளம்

கல்லியாணமண்டபஞ் சோகந்தார் மிகு
காசினிபுகழ்நளசாஜனுந்தமயந்தி கலியாணமண்டபம்சேர்ந்தார்
சொல்லியமன்னொல்லோருங்காணவே
சல்லாபசபநய உல்லாசமாகவே
திங்களெனும்முகவழகு துலங்கிடு அங்குணர் தியெனமங்குகாமொடு
வாழைக்கமுகமர்மநாட்டினர் புகழ் வானவருலகெனதோரணக்
கொடிகளேவரிசையாகவேயெய்குமபூட்டினர்
வேழமாமுகவனை முன்னேவைத்துபுசிக்க
மெல்லிதமயந்தியும் வேந்தனும்கண்களிக்க
வெங்கலபேரிகைபூரிமுழங்கவும் நங்கையர்சோபனமங்களம்பாடவும்
திதில்லாபாசிகைகளமைத்தார் விண்ணில் துலங்கிய நகைத்தார்
மெனபலவிளக்குகள்சோடித்தமிழகுடனேவைத்தார்
ஓதரும்சால்கர்கமுடனார்சாணிகோலும்
உன்னிதமலர்குடி யுளங்கிந்திடநாடி
உத்தமமாகவேமெத்தவினோதமத்தளம்மித்திட அத்தியமுத(க)
வேதவேதியொல்லாம் வாழ்த்தவே வந்த
மெவந்தர்களானவருமேந்திழைமார்களும்
வேடிக்கையாத்திரிந் துலாத்தவே
ஆகீழ்முகந்திரும்மாத்தெனக்கொண்டாட
அழகுள்ளனளன் தமயந்தியைமாலேகுட
அம்புவிதனில்னவரும்புகழவே
சம்பரமவைபோகமதர்கவே (கல்லியாணமண்டபம்)

பிராமணர்சொல்தலோகம்
சமஸ்தகர்ப்புரோணிதம் சவிதேபலம் சோகிளோஷ்டம் பிரிதி கிரிஞ்
சிதரம் யேற்புசித்தமாயோ தேவத்தாபரிபூரணேசதாஸ்த்த சர்வதே
வதந்தயோகனாதிபநுசுக்கிரிதோபிரசன்னவரதேபவத்து
வசனம்

இந்தாரும்நளமகரார்சனே நான்மந்திரஞ்சொல்லி கழைத் தெடுத்தோ
துபோடுமபோ ஆரீந்தெய்யையெகாஞ்சுக்கொஞ்சமாய்விடும் அப்ப
டியேவிடுகிறேன் அவசரமில்லாமல்தடப்பியுமையா வேதியோ
மகாகனாதிபுதிதேவதர்ப்பி யோகமா அத்தியாயாமி ஆனாகயாமி
அகூதாம்சமர்ப்பியாமி தெந்தாம் சமர்ப்பியாமி புஷ்பாணிம், பூசையா
மி-இந்தாரும்நளமகரார்சனே நான்சொல்லியமந்திரத்தை நீருஞ்சொல்
லும் அக்கினியாயகம் ஆசமன்னியம்சமர்ப்பியாமி யெக்கியோப விதா
ர்த்தம் சமர்ப்பியாமிசர்வதேவத்தாககிர்த்தமா யோபவத்துசதாஸ்
பிராமணர்வசனம்

இந்தாரும்நளமகரார்சனே பிந்தமங்கியமுந் தேவதாயும்
ராமணன்இராசாகிபதிகளும் முதலானபேருஞ்சர்வத்திராஞ்சுதோடு
ம்படியாக காண்பித்துவாரும் தபநாபி அப்படியேயெல்லோருக
யை

யால்தொட்டாசீர்வாதஞ்செய்தார்க்கையா சப்பாச்சாரி நிகேதமாரா
சனே நானொம்பவும் யெழுப்பாமணன் வெகுநேரமாய்க்காத்தாக்கி
தேன் பட்டாச்சாரி யெங்காணும் வெறுமையாய்க்கச்சை போடுதிநீர்
போங்காணுங்கேடுகென்ன மகராசன் நெக்குதான் தரப்போகிறார் நீர்
பேசாமலும்

புரோகிதன்வசனம்

ஏனையாதபாபிமகாரிசனே மேளக்காரனாயெச்சரியும்.

தபநாபிகவி

இங்குளவீரர்களைன்மொழிகேள்வெங்கல்பேரிகையெங்கும்திரிந்திட
சங்கீதமேளமும்பூரியும்விணையம் பொங்கமதாகமுழங்கிடுவிரே.

பிராமணர் கலோகம்

தனந்தான்னியம் பசும்புத்திரலாபம்நீர்க்க மாயோய்சதரஸ்தி சமஸ்
தமங்களாமிவவத்து

பிராமணர்விருத்தம்

மங்குளமிகவுண்டாக மங்களம்பு முண்டாக
மங்குளமிகமுண்டாக மங்களம்பு கபூரக
மங்குளகிரிதமாக மங்குளமிகமுண்டாக
மங்களாநனயிந்த மங்குளியயணிசுவாயே.

பிராமணர் கலோகம்

சுகேசுமபிரத்தாதாரம் நீர்க்கமாயோயன்பாததேகதித்தம
கியானம்பவத்தேசம்பூர்னம் சமஸ்தமங்களாமி பவத்தேசதாஸன
இந்தாரும்மளமகாரானே கெகாமாய முணமுடிபையம்போட்டு
இந்தவிபூதியையின்பேரிலபோடும் இந்தவிபூதியையந்தபெண் ணை
ததியிலும் அப்படியேமுடியும் போட்டுவிபூதியையுமிட்டு னையா

புரோகிதன்விருத்தம்.

ஆரியரெனவந்தோர்களைவருமெழுந்திருங்கள்
பாரில்வாழரசொல்லாம் பசைசெல்லமுதையையால்
வாரியேசேஷையிட்டு வாழந்தியேனினை கொடுத்தால்
சீருடனாலத்திசுத்தி திஷ்டியைகழிக்கலாமே

பிராமணர்வசனம்

சங்குணம்புகமுமசீத மங்களம்பாடிநீரே
பிங்கிவர்க்காலாத்தியைப்பொங்கமாய்குதவனாயே

தொழிசொல்லியமங்களம்

இஹம்மங்களம் சித்தியிசபமங்களம்.

செயமுருத்தகசமுந்ரும பூவிலலையதமக்கு
தயவுள்ளமுருகனவள்ளி தெய்வானைக்கும் (சொம்மங்)
திருநேத்திரபசமருக்கும் திருபுகந்தரிக்கும்
அரியநாராயணக்கும் மாதிலட்சுமிக்கும் (செயமங்)
நயமிருத்தனவரிவர்க்குமங்குகதமயந்திக்கும்
அயனருளிவுலகோருக்கும் அமரர்முனிவருக்கும் (செயமங்)

மாமனையோதாரியிக்கும் அது மிமாவினவன்க்கும்
தரணோதாரிசொல்லுக்கும் தரணியிசொல்லுக்கும் (செய்ய)

பொதுவிருத்தம்

பார்புகழ்நீர் துருத்தி கொண்டு கொண்டு
அருமைமார் பின்னொடர் தெயராரணிலுமாய்வந்த
திருமணை தன்னிசென்று கொண்டு கொண்டு
இருவரும் வாழ்ந்திருக்க ளியாக்கொண்டு வருகின்றேன்

விமராசன்விருத்தம்

தக்கவென்றவத்தால்வந்த தபராபியப்பாடுகளாய்
திக்கெலாம்புகழ்வந்த தேசமன்னிபுகளிக்க
முக்கனிவடைபாயச மோதகத் துடனேயன் னம்
பக்குவநாகன்றா பந்திரிநாறுவாயே

பொதுவிருத்தம்

பார்புகழ்நீர் தநீடாள் பார்த்தீயு தன்னைவாழ்த்தி
சொப்பெறவிடைகொடுத்தே ளுக்கள்கவர்க்குமேற்கி
ஒப்பெறவென்றபேரடியைத் திரினில் துரிதமாக
கார்த்திகைராசனுக் காத்தோய்வருகின்றேன்

வசனம்

அகோதெப்படி வென்றால் நளமகாராசனை வாழ்த்திவிடைகொடு
த்துவிட்டுத் தன்னுக்கொரு கருக்குப்போ கும்போது அதுவென்றி
ரிலேசனிபகவான் அவசரமாக வாடிவருகிறதிதற்காண்க

சுவிபகவான்வருகிறதே முமோகனம் ஆநீதாளம்

தபத்திலிருத்தவர்க்கொணன் புவிதனில்

தினகரனருள்குதகவிபதவாணுனை

அகத்திபகவானைத் துயரவாயுவாயே தீர்த்து
கிறார் துயரத்தால் கட்டவந்தாளைப்பிடித்து
செகத்திலுலரிப்பிடுக்துயரம்பலத்திடுகொடுமுடி துதினைத்
யென்-சித்தம் துருளித் துதினைத் தமன்மீது வெண்ணெய்துதினைத்
பண்ணுதுயின்மகிழவேகொஞ் சிதம் முடிபிணித்தி
சினமிசும்வர்களை விலாவிடவெளியுட்கு (தவத்தில்)

ஆதிப்பாமிவன் வல்கயிலேகொட்டுத்திடுக்து மரவனிகது
மறகுறைசும்பன் கைதாசன் ஆழியணிகையனயோததி
தெசரதன்மகன்குதியயடவிலிகைத் தோடுமபடிமுடித்தன்
வேதியன்சிரசநுசில்வேணியனொருசுலபறுத்தி
சும்படிக்கெடுத்தேன் லிண்ணவர்க்காசன்குநன்
யிரங்கனென்னவேதினங்கிடகெதுதமனால் சாபிவந்தாதித்தன்
மாதேபாதன் ஆதிசெய்வடிவேலன் தன்னை
வனத்திலேவேங்கைமரமாகும்படிவிடுத்தேன் மதிவெக
குறைத்தென்சீதைமாதை சினைபில்லைவத்தேன்
வல்லவர்க்குமனதாசையைத்தடுத்தேன் திதில்கா கார்த்திகை

ரூப

நள விலாசம்.

வீரவல்லவனான் துயர்படச்சிறைசாலையிலிருக்கும்படி
யடைத்தேன் சிறுசங்குமைந்த நரிசந்திரனைகோசிகனால்
சின்னஞ்செய்துபுலையனுக்கடுமைகொடுத்தேன் வெகு
தேவாதிபலதேசாதேசர்கள்தேர்மிதேறிய வீரவீரர்கள்
சித்தசன்வெற்றிசெருத்தமர்மைத்துள-செனமனதாசைபட
செயனராசலிட சித்தமிழித்திட கர்த்தர்கள்மெச்சிட
சித்திரமாதைமுகூர்த்தமுடித்திட-செயமெனவமர்கள்
தயவுடன் துதிசெய சிவன்முதலனைவருநிருசபாசெனச்சொல்ல
தவறாமல்தமயக்தி தாரமாகவேகல்ல (தபத்தில்)

தேவீந்திரன்விருத்தம்

வசிகாமுகமும்மாற்பும் வடிவுள்ள மெய்யுங்கையர்
திசைகரிமத்தகம்போல் திரண்ட தோளபடபென்ன
விஷயுடனேடிவந்த விசித்திரமேதோவிப்போ
இசைவுடனுலாக்கவேனும் மெழில்சனியிலுபரோபேற்றி
வ-ம-சரணஞ்சரணமையாசனம் புறேன வுமம்மைப்பார்த்தால்மகா
வேகத்துடனேடிவந்தாற் போததேசம் டிறுதே யிப்பேற்கொற்றிவ
ர்வையொழுகவெய்யிலையும்பாராத பவனவனரிதமாய்யொடிவருகி
ற்காரணமென்ன தெரியச்சொல்லுமையாது தேவோ

கவிதேவாவிருத்தம்

செநமெலாம்புகழ்படைத்த தேவமேக கொந்தன்
அகனினைப்பறியவென்ற லகந்தியஞ் சொல்வேன்கேளும்
தகமைசேர்வீ ராசன் தவளுதையது பெற்றெடுத்த
மகனையான்விவாகஞ்செய்ய மனதெண்ணிவருகிறேனே

வசனம்

கேளுங்கள் தேவர்களே விமராசன்மகளை விவாகஞ்செய்ய வெ
ன்றுசுயமரஞ்சூட்டி னார்களாம் ஆகையினாலேநான்நம்பென்கைவிவா
கஞ்செய்துகொள்ளோமென்றுவருகிறேன் சீக்கிரமாய் பேர
ஒத்திரும் ஒத்திரும் வழியைநீடும்தேவர்களே

தேவீந்திரன்விருத்தம்

வெய்யுடன் துதிசெய வேர்த்தினத்தோடிவா
ஐயனேயிந்தசேதி யாநுமக்குரைத்தாரோதான்
மெய்யென் றுமபிவந்தீர் வினாநீர்போகவேண்டாம்
வையகம்புகழ்முன்றன் மனைபிற்போய்சேருகிறீர்

வசனம்

இதென் னாரைமடுப்பவையிலில்வேலைசிந்த மெய்வருந்த
இடிவரும் னாரை மீதுகாரிகைசெந்நையச சொன்னார்கள் அதைநீர்மெய்
யென்றுமபிவந்தீர்வருவழிவிடச் சென்னீர் வினாபவடம்நீர் போ
கவேண்டாஞ்சொல்லுமிருப்பிடம்போய்ச்சேருமையாதவி தேவோ

கவிதேவாவிருத்தம்

நாடெலாம்புகழெழக்கூ னாரதன் பொய்சொல்வாரேன
நீடியபுறியிலுள்ள நிருபர்களைவருங்காணத்

தேடிய தமயந்தியைச்சீகுடன்சென் துமாலை
சூழ்நான் னைத்துக்கொண்டு ககழுடன்வரு வென்பாரீர்
வசனம்.

இந்தவுலகாத்தியந்தமும்புகழ்படைத்தவென்னிடத்தில் நாரதன்
பொய்சொல்லுவானு வெருக்கா லுஞ்சொல்லமாட்டான் இரஜாக்க
ளெல்லாமிருந்த ஆசையுடனேமுன்னமேதான் னேவந்து காத்திருக்கின்
றாராமே. அந்தச்சபையில்நானே தமயந்தியை மாலைசூழ யழைத்துவரு
கிறேன் பாருங்கள் தேவர்களே

தேவந்நான் விருத்தம்

நாரதன் சொல்லைக்கேட்டு நாங்களிப்படிதானேடி
வீரியமெல்லாம் பேசி வீணராய்க்கனங்குலைந்தோம்
பாருள்ளோர் நகைப்பதாக-பண்ணிநாளந்தமாது
சீருடனளனைத்தானே திருமணஞ்செய்தானேயா

வசனம்.

ஆ.ஆ. அந்தநாரத மாமுனிலுள்ள சொல்லைக்கேட்டு நாங்களு மிப்படி
தன்மனதில்மிருந்த ஆசையைக்கொண்டோடிமோசம்போயினோம் ஆ
கிலுமந்தனதுக்கள்ளியாகிய தமயந்தியை நேயே தேடிப்பிடித்துமணஞ்
செய்துகொண்டானேயா கவிதேவரே

கவிதேவர் விருத்தம்.

செய்திட இதுபுலியில் தேவர்களமனமெவிய

அப்படிஞ்ஞதுசெய்தா லவனென்னவாழப்போறாள்

தப்பியெப்படிநான் பேசுவாள் தரணியிலவன்மனைதத்

கொப்பெனகுழையவைப்பேன் கோதையைவிட்டி லேனே

வசனம்.

அப்படியாகதேவங்கள்மனமெவிய மோசஞ் செய்தால் அவனெத்
தனிநாளவாழப்போகிறாள் இனிநான்வன்மனைதக் குண்ணச்செய்திடு
கொண்டேனும் தேவர்களே

தேவர்விருத்தம்

சயமாமென்மேவீமன் சொல்லித்தாமனைவனாயும்

நயமுடன்விரவழைத்த ஞாயந்தையிற்திருந் தும்

செயமிருந்தேவொன்றே தெரிந்தந்தரன் னெஞ்சில்

பயமிலாததுத்தேயுத்தம் பண்ணி னதென்சொல்வோமே

வசனம்.

சயமாமென்மேவீமராசனெல்லோரையும் வரவழைத்தசேதிதன்
க்குளிற்திருந் தும்நாங்கள் தேவர்களென்றும் மனதில்நன்றியி
திருந் தும் அந்தநளன்சத் தும்யோசியாமலுந்தஞ் செய்தநேதினை
ங்களைப்படி சொல்லுவோம்கவிதேவரே

தேவர்தரு-இம்?தல்லியாணி அடதாளம்

என்னவிதஞ்சொல்லுவோம் களனைநாம்

எவ்விதமாய்வுவோம்

மன்னரிலவனை ந்தேம பாலையிடவான் குழகேழ்

மின்னமுந்நவந்நாடி யன்வந்திரலெந்தோடி (என்)

மந்தைமந்தையாகக் கடியவனொருவன்வந்தபொனத்தங்கோடி

பந்தலுமிடக்கொள்ளா சந்தையையந்தமாது (என்)

சின்னையிலமதியாது செந்தாவிடபடிநா

சிவகம்பிபரவையே துந்தரன்மன்னவா முடி

சித்தரிடவெழுந்தநீர்

என்கலையுமவனென்னுமலெதுந்தானே யெந்தினை தமயந்தி

மெண்ணம் போல்முடி துதானே (என்)

திருமால்சக்கரத்தாலேயாவன் செங்கொல் செல்லுநிபுவிமேலே

ஒருவருமெதிரில்லை யுலகத்திலெதொல்ல

உன்னுறுமென்னுறுமாகாதவனாவெல்ல (என்)

கலிதேவர் விருத்தம்

மண்ணுந்நமவீமகாசம் மகனாயான் மணமேசெய்ய

வெண்ணுந்நவந்நாடி யன்வந்திரலெந்தோடி

கண்ணுந்நவந்நாடி யன்வந்திரலெந்தோடி

தேவந்திரன் விருத்தம்

விண்ணவா முனிவரவாழ்க்த வீரநிவிரப்போற்றம்

மண்னுலகையிற்று மயவன் மனமகிழந்து

எண்ணுமல்க்காதனை யிசையுந்நுனை செய்தாரோ

வண்ணமாயத்னைவெல்ல வலையெனக்குறை செய்தாரோ

வம்செனும்மயாகலிதேவரோ அந்தநன்னுக்குத் திருமால்சக்கரத்

தைத் துணையாகச் செய்திருக்கிறாரோ அதைநாமெப்படி வெல்ல அதெரி

யச்சொல்லுமையா

கலிதேவர் விருத்தம்

சக்கரத்தரையனுஞ்சகாசுவனென அகையில்

சிக்கியவர்பட்டபாடுசெதிநீரநிகிலோ

சொக்கட்டாநுடி காட்டை தேர்த்தவனெழுப்பியே

யிக்கணஞ்செய்யாவிட்டா வென்பெயர்சனியாவேனோ

வண்ணம்

வந்த திருமாலும் சகாசுவனும் பித்தேவன் முதலிய யாவரு

ம் என்கையிறிக்கியவர பட்டபாட்டைநீரநிகிலோ வெல்லோர்க்கு

தெரியுமோ அந்தநாசென்கையிறிக்கியவர பட்டபாட்டைநீரநிகிலோ

காழ்ந்தவிய யாழ்ந்தும்மேற்குசெய்து வெண்ணபாடுதென்குமேன்

பாருககள் தேவர்களே

தொல்புவிதன்னிலும்மேல் வெல்லவரிலெமய்தான்

அல்லலையுத்தவாரோ கவல தவாரோமெயர்

கலிதேவன் வசனம்

ஆளுவப்படியேபோய வாருககள் தேவர்களே

நான் விருத்தம்.

கதிரவன்செய்யுள் ஸ்வ கலிதனைத்தன் டெபெ
அதிபெறுந்தெவச்சென் னு மொத்தமேசெந்கிருந்தார்
மதியுள்ளவிமலாசன் மகன் தமயந்தியைதான்
பத்செல்லாளமகிபன் புரவருபவன்முக்கின்றாரே

வசனம்.

அகேகெப்பய்யென்றால் தெவசகன்குடிதெவனைத்தன் டி பெ
அவ்வரிருபிடம் போய்ச்செந்கிருந்தார்கள் விமலாசனன்மையி
லிருக்கிற நளமதாராசன் தான் இசுகுத்தான் போகதமயந்தியையுறை
க்கிறவிதங்காண்க.

நான் விருத்தம்.

அலைகடல்சூழலில் லேம்பதாரவனியோர்க்கும்
தலைவனையிருக்கும்காணே சம்பிரமாய்க்கிருந்தால்
உலகினிலென்னசொல்லா நுண அதுயதநவதயர்க்கும்
நலமுடன் சிசுதிசொல்லி நீகேகேவருவாயே

வசனம்.

வராயதமயந்தியென் னுமாய்கயிலே அலைகடல்சூழலோகத்
திலே ஐம்பத்தா லுதேசத் துக்கதபதியாகியதான் இவடத்திலேதானே
சூடியாயிருந்தால் பார்ப்பவர்களைன்ன சொல்லார்கள் இனிமையிட நாட்
கெஞ்ருமியோகவேணும் நீயுன் தாய தந்தையரிடத்தில் சொல்லிவிட்டு
வாருமமாதரசே.

தமயந்தி விருத்தம்.

பன்னருந்தவத்தா லீன்று பாங்கிகளாலேயென்னை
பொன்னிறமாய்வுளர்த்த புகழ்தந்தைதாயேகேளீர்
மன்னவரிடத்தா ட்டை மன்மகிழுடனேசெல்ல
பென்னேபுழைக்கின்றாரே அந்நானசொல்வேன்மீமா

வசனம்.

கேளுமென அபிரிய முள்ளதாய்தந்தையர்களை மெய்கிராண
நாயகன் நன்னு கெகுப்போகவேணும்மென் னு என்னையும் மன்றுக்கிற்
நாணம்மோயவருகிறேன் தாய்தந்தையரே.

விமலாசன் விருத்தம்.

காதலத்திரிசுகிவக்த கண்மணியேயயிர்த
பூதலத்தாசர்மெச்சும் புண்ணியன்சொற்படிக்கே
சீதனம்வேணதெல்லாஞ் சீருடனெடுத்தகுகொண்டு
நாதிசுருடனெசென்று சம்பிரமாயவாழ்வாயமமா

வசனம்.

கேளுமம்மாவெங்கள் கவிதிர்க்கவந்தகண்மணியே நீ யுன்ன
யார் சொன்னவார்த்தைக்குப்பாதிவார்த்தைசொல்லாமல்வேணபா
க்கொங்களைச்சீதனமெடுத்தகுகொண்டு நாதிசுருடனையும் அவர்கட
நீ சென்றுசுகமாய வாழ்ந்திருமமமா.

நன் விருத்தம்.

திருவள்ளிதற்பாடு செழித்திடவாசியற்றி
மருவள்ளிமலைபுண்ட மாமாரீரிதனைக்கேளும்
அருமையாநிடதநாட்டுக் கன்புடன்மயந்தியை
வரும்படியாகவுங்கள் மனமகிழ்தனுப்புவினோ

வசனம்

மனுனிசிவமுலாமல் விதர்ப்பதேசத்தை கார்க்குந்தலைவ ராகிய
மாமாவே தாங்களி துசமயம் தமயந்தியையும்வென்னையும் நிடத புரத்
துக்கனுப்பவேண்டும்

விப ரிசன்விருத்தம்

எவர்களுமபுநழுவதாக வென்மனங்களிக்கவந்த
நவரத்தினமுடிபுனைந்த நளமகராசனேகேள்
தவறிலாவதென துசெல்லி தமயந்தியுடனேசென்று
புலனத்தையாசியற்றிப் புதுமுட ன்லாழ்வியாய

வசனம்

கேளும்எனதானைமரும்காரியநள மகராசரே யுமதிஷ்ட படி
யேசந்தோஷமாகத் தமயந்தியையழைத்துக்கொண்டுபோய்நிடத புரி
குடிசையாவரும்மனங்களிக்க மென்மேலும்செழிக்க நாங்களுமவந்து
பார்க்க சுகமாகவாழ்ந்திரும்மன்னவனோ

பொதுவிருத்தம்.

தந்தைதாய்மனையவிட்டு சம்பரமாய்தமயந்தியும்
அந்தமாமநிடதநாட்டை யன்புடன்காணவேணடி.
சிந்தைமகிழ்தாதிராருஞ் சேதனஞ்சுமந் துவர
விந்தையாய்நளனைக்கூட்டிமெல்லிதான வருகின்ற
நளன்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்- அடதாளசாப்பு
தங்கமுடகதிங்களொளிதமயந்திபெண்ணே
சம்பரமுடன்னிடதபுரிதன்னிலவராய்கண்ணே
செங்கரும்பளித்தழுத்தேசேவரத்தினமே யெ
தேடவரிதானவயன்செய்தகித்திரமே
செந்தேனேவனமானேவிழிமீனே யிந்தகானக்ரவிட்டு
அங்கசற்கும்மேரினையதங்கையோவறியேன்
அவனியிலாதிஸ்ட்கமியோயானதைக்குறியேன்
சங்கரனெனக்கென றுண்ணைதானமைத்தாரோ
தானறிந் துண்ணிமராகன் தானவளர்த்தாரோ இனித
கனககமே-வெனதகமேயிக-மகிழ்முண்டாக
பன்னுமன்னகளர் வுமநடைபுழக்கிவைத்தாரோ
பட்சிகள்பேசும்பாஷையுமபடிபித்தாரோ
அன்னத்தைதாதினுப்பிவைத்த அலங்கண்டே-னே
னழகையெல்லாம துசொல்லக்கேட்டா னந்தங்கொண்
அடியனமேவெருகனமேவுன குணமேநானென்னசொல்
காமெலைசெழிபுதருங்கடந் துவந்தோமே

காணயெரிக்கரைகப்பாச்சிடதநாடுசேர் தொமே
துமெயிவிகோபுரத்தினசமயப்பாராய் செம்பொன்
கண்ணிமதினைகடந்தூரி தாரிதமாய்வாராய்மிக அற்புதமாய்
செப்பரியகம்புடையாழ்வையொணம் (தங்கமு)

பொது விருத்தம்.

படிபுகழ்நளராஜனும் பைங்கிளிதழுவந்தியும்
நிடதநாட்டதனிலவந்து நிலைபெறவாழும்போது
அடிவுட்கெற்பமாகி மின்னமாதமகிழ்ந்தின்பு
நிடமுடக் சகித்திடாமல்சேடி யோனெற்றெய்வாரோ

வசனம்

அதோதெப்படியென்றால்நளமகராசனாக்தமயந்தியும்நிடத புரி
யைவந்து சேர்ந் துசமாதவாழ்ந்திருக்கும் நாளில்தமயந்திகெற்பமாய்
புத்தமாதழும் சினைந்தின்பு பிரசவிகின்றகாலத்தில் தன்மனஞ்ச
கித்திடாமல் தா திகளுடனேசொல்லியவிதங்காண்க.

தமயந்திவிருத்தம்.

நிடமொருவிதமாயென்னை எனத்திராய்வளர்த்தெடுத்த
மதியுன்னதாதிராடுவகையுடனிதனைக்கேள்
விதமுடனரசினையான் வினையாடிமருவிசேர்ந்த
அதிசயமேதோயெந்தனவு வயர்செருதம்மா

வசனம்.

என்னமிகவுமாய்செய்யவே வளர்த்தகாதிராடுகளை (யேனம்
மா) நான்நாயகனைகாதலுடனணந்த சுகம்பிகோதெரிந்ததமாய் யே
தொயிரந்தாப்போலிருந்து தென்னடியலர்ளோருதே மிகவும் பயமாக
தே நானென்னசெய்வேன் தோழிமார்களை.

தாதி விருத்தம்.

மங்கையறகரசேபத்து மாதழும் சினைத்ததாலே
இங்கினிகெற்பவேதை யிருக்கும்படிய தான்மய
செங்கருங்குப்பிபடி தா விருத்த துமெயிசேந்தி
அந்தவேதனையுநீரு மதற்குயிவாய்ப்பாடு

வசனம்.

கேளும்மாமாதரசேபத்துமாதழுகளியானத்தினாலே அ
படியிதானோருமனங்களுக்கும்படிய தான் வளர்த்ததுமாதிரிக்காக் கயஞ்ச
வேண்டாமம்மா.

தமயந்திசொல் சேபத்தியம்.

மெய்யெல்லாம்கோதுதே வேதனையிதாருதே
ஐயயோநானென்செய்வேன் தையலாசே
தடமார்ப்பைக்குதே தாகமுமெடுக்குதே
இடைவிட்டுப்போகுதே யென்னசெய்வேன்
கைகால்மீக்குதே கவலையெகொடுக்குதே
வையமதில்பெண்ணெசெந்ந மாருமோதான்
யெ

அடைபித்துபோகுதே சுருண்டுவயர்நோகுதே
அடிபாவியெந்தனையனைத் துணைவீர்
அம்மம்மாயிதுவேனையாதிக் கூனதுனையொருவொன்னருவிலையே
உமமாலேயாகிலென் னுயிர்பிழைக்கூண்மையாய்தோழிநுதவுவீரோ
நாதி விருத்தம்.

புனக்கூறியதுபேரலுன்னைப்புருடூன்வளர்த்தநாங்கள்
மனங்கபடாகயீன்று வஞ்சகர்நினைப்பதுண்டோ
கலிக்காமாகத்தானே, கன்னியுன் தந்தைதாயும்
தனித்துனையனுப்பாதென்னே தான் அனையனுப்பினோ

(வசனம்)

மிகுந்தபிரியமுடனே உன்னையெடுத்தபால்கொடுத்தவளர்த்
தநாங்களிதுசமையம் வஞ்சனையென் னுனேர்மா அப்படியானால் உன்
தாய்தந்தையென் னுனையாகுகட்டியனுப்புவார்களாநீயுப்படி யெல்
லாம்மனதிலெண்ணவேண்டாமம்மாமாதரசே,
தமயந்திகோச்சகம்.

முள்ளமுங்கலக்குதடிஉகமையுள்ளதோழியரே
பிள்ளை நந்தவெய்வம் அபிரியமுடன் கண்பார்த்து
மெள்ளெனவிதுசமயம் வேதனையுதிர் தளித்தால்
கள்ளிருமாலவற்றும் காணிகளையுஞ்செலுது துவனே
நாதி விருத்தம்.

பத்தெட்டுபெத்தோரொல்லாம் பயந்தகமெனவிராமமா
உத்தமத்தலைசன்பிள்ளை யுபத்திரம்மெத்தத்தவாமே
சித்திரமயிலேனெஞ்சந் திகைத்திடகருண்டுவயர்
சத்துநோநான்கேனும் தையிரம்விடாதேயம்மா
நாதி விருத்தம்.

துதிபெறுமவடிவழி தோகையெசெங்கலம்
மதிமுகத்தமயந்தியு மைந்தனைப்பெறுவதாக
மிதமிலாவயத்துனோயால் மெலிகிறசேதிநீபோய்
விதமுடனளராஐற்கு விளம்பியேவருகுவாயே

வ-ம்-அடியம்மாசெங்கலம் யென்னடியம்மா பூங்கூர்லினம் நமதுத்
மயந்திகெற்போயால் மிகவும்சகியாமல் தவிக்கிறாள் என்று நளமகா
ரசுந்குநீபோய்சீக்கிரமாய் தெரியச்சொல்லுவாருமம்மா தோழியரே
ஆனால்போய் வருகிறேனம்மா.

நாதிவிருத்தம்.

அலைகடலுலகையாளு மரசோயசக்கோவே
சிலையெனுதுதலுமி தேன்மொழிதமயந்தியும்
நலமிருகெற்பமுன்னா நாருமெயிறைவதாகி
பலவிதகெற்புதோயால் பாண்டியத்தனிக்கின்றாளே

வ-ம்,கேளுமையா மகாராசரே அம்மான் தமயந்திகெற்பம் பத்துமா
தமும்பூரணமாகி யிதுசமையம்மிரசவிக்கிரகாலமானதினால் சகியாம
ல் தத்தளிக்கிறாள் மகாராஜனே.

நான் கவி,
நாதிக்களனவர்களும பூதலம்புகழ்மெந்தன்
மாதினைசாதிரிதையாய்பா துகாத்திருப்பீரே
நஞ்சாசன் விருத்தம்.
செகம்புழம்மந்திரிமாரோ சேனியான்சொல்லக்கேளீர்
தலைபெறசேனையீன்று தமயந்தியுமகிழ்
வகையுடனால்கிழமுன்பின் வழக்கமாய்பழக்கமான
தகனமசேர்மருத்துவமாதை தான்மைத்தனுப்புவீரே
வ-ம்,கேளும்மந்திரிகளையெனது சுயபத்தினியாகிய தமயந்தியின்
கெற்பவாதையை தீர்க்கத்தக்க நற்குணிமுடையவளாயும் இதுதொழி
லின்புன்பின் நன்றாய் பழக்கமானவளாயும் நமதுநாட்டிலுள்ளமருத்
துவச்சியை சீக்கிரமாய்வரவைத்தனுப்பிவையும் மந்திரி
மந்திரிவிருத்தம்.

ஆரடாசோவைக்காரா ஊரிலேவாழ்த்திருக்கும்
பேரானமருத்துவமாதை சோயநீயழைத்துவடா
கட்டியககாரான்கிருத்தம்.

பேரானவுலகிலிவள் பெருமுலைசுரக்காயென்ன
கூதாக்குழிந்தகண்ணீர் கொகவுமுமாய்த்துடவேனாகயில்
வீரமரபுதழிபித்த அமிருதந்நாத்தலைநடுக்க
கண்ணிருந்துவச்சி திறமுடன்வருகின்றாளே
மருத்துவச்சி-வருகிற-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்,
நனாதலைக்கிழவியுமவந்தாள் மருத்துவமபார்க்க
நனாதலைக்கிழவியுமவந்தாள்
திருத்தமாய்நீட்டதேசத்தென்னுளும்
சேயருதிக்கவகைசெய்தினிவாமும் (நனா)

லுட்டியதவடைலடியிமோலைச்சுருளும் கரக்காரியென்ன
லுத்தருலைகளிசெய்யுமமடிமெற்பிறரும் அளப்பதற்கு
திட்டமதி-யொருசாணென்னசெப்பிடுங்கழுதம திரண்டமுத்த
செனையின் கண்ணெனசேலைகன்னமுதுகிணையழர் தும குரத்திகட்டும்
பிட்டுகடைவெகுபிரியமாய்க்களிலெடுத்த நடுங்க
பெருகையினிப்பெரியத்தி யொன்னைபிடித்து செகத்திலநான்கை
இட்டமுதுவிளங்கிசெகதொருசிலுலிலுநிருக்கும் பம்பபாயாய
இராகவியிசெமெல்லாமிட்டபயிரதுபோல்தழைக்குந்திரா யெரியும்
தடங்கடல்குழிபுவிதனிவள்ளோரனைவற்குத் தலைசுன்னுதலாய்
பெறுமிளக்களனைத்துக்குந் திடமுடன்மருத்துவம்
சோகசெய்விக்குமதிசைமுக்கனிற் பாதியெனசெயலென்றுகாக்கும்
தமயந்திவிருத்தம்.

அல்லவரும்புகழுவதாக வரசனைமருவிக்கடி
நல்லவார்த்தைகளைப்பேசி நான்கண்டகம்தம்மா
யெல்லையையாளபிள்ளை யெனக்குவந்ததுவம்போ தும்
வல்லிபற்காசெயெந்தன் வயருளப்பெனகெல்லவேனே

வர னம்,

ஆம்மாபாங்கிமாநோ நான் புருஷனைக்கடி மருவியசகம் உ
னக்குப்போது மமமா மிகவுந்துள்ளி துள்ளி யுதைக்குதே நானெப்ப
டிசகிப்பேன் தாத்மார்களே,

மருதுவரசி விருத்தம்.

மன்னியவிதர்ப்பதேச மங்கையர்க்கா கேயிப்போ
என்னமாயிருக்குதம்மா யென்னுட னுரைப்பாயானால்
உன்னுட மருதிப்பறித் துபாயம்நான்செய்வேனிது
பின்னையுறவிட்டுமுந்தன் பிராணனுக்கமும்பிராதே

வசனம்,

ஆம்மாதாயத்தி வுன்கெப்படியிருந்தபொதி னுமீயப்பாடதே
நான்தேக்குறிப்பறிந்து பக்குவஞ்செய்கிறேன் இதுதலைசுணபடியினு
லே ரொம்பவருததமா உதாணிருக்கும்,

தமயந்தி விருத்தம்.

மருதுவமாதேயெந்தன் வருத்தம்நானென்னசொல்லவேன்
சிரித்துண்ணெய்தவேலை தீர்பாகனெந்திப்போ
உணாத் திடலுனென்தே உண்ணுநகைவாட்டுதெந்தன்
கருத்தினிலெனியாதென்னை காப்புதுன்கட னுணம்மா

தமயந்தி-தருயுன்தி வர னம் காள்,

என்னமென்னுரைப்பேன் அம்மா அம்மா அம்மா நான்
யெப்படிசகிப்பேன் முன்னெயென்சென்னியில்
லின்னதென் நமைத்ததோமோச மவந்தினிபேசுமீதமோதோ(என்)
பக்கமித்துப்போகுதேயம்மா அம்மா துயர்ப்பட்டு மத்தவுடல்
நோகுதே அக்காயிப்படிவேதையாமோ மீதுபொல்லாது
அரைக்கணமே நொந்தாலாயினி நிலலாது (என்ன)
கா துங்குப்பென்றடைக்குதே தாகவிடாய்
கன்னபுத்தலையுடைக்குதே தாகவிடாய்
ரொல்லாபற்போனீர் ஆதியிலிதுவிபரமங்குந்
னடிநீர்சத்துருவாஸீர் ஐயோவிக்ஹை (என்ன)
நிமஷஞ்சுக்க துக்கிசசித்தே ன்மீயுநீங்கள்
நிந்திக்கவுடம்புபடுததேன் ன்மீயுநீங்கள்
வந்ததொல்லையுமபோ தும் மன்னையான்கடி
வாழ்ந்தகொள்ளையுபோ தும் (என்ன)

மருதுவமாத் துவிருத்தம்

கண்ணிய துபாணயென்னவ் கைதனிலடங்குமோதான்
தருயினிறபழுதபழுத தகருமோகாவம் வந்தால்
அருமையாய்விளநீதா னுண்புட ன்பெறுவாரியே
தரியொணுதிந் தலெதை சுற்றுநெந்தநீர்நம்மா

வசனம்,

நீ பயப்பட்டுதேயம்மா ஆண்பிள்ளையுதான் பெறுவாய் ஆண
லுமநான் பெற்றகொள்ளேபோ துமடியம்மா அதுக்கெப்படியம்மா கை

பட்டகண்கடியாதிருக்குமா காகையேறினதொம்பல் லவோ அசைவி
றதுகடாபுண்டலெள்ளகையிலுட லுமாயிதுவ ருத்தஞ்சுத்துநெர்
தானம்மா.

தமயந்தி சொல்லுதல்

ஆம்மாசீயித்த விதசங்களை - யெனையசேதோ யிருத்திருத் துளைத்
துவிதமனிதமாக மெய்யெல்லாமவோ து - முதுவெல்லம் பகனெழு
றியுதென்தாயே, வலதுதிப்பிலுபு னுள்ளுப்பதுபோ - லையுதென்
னெஞ்சமையோயென்செய்வேன். பக்குத்திரேறாய் பனிக்குடம் திரை
டி - வகையு - னே கீழ்வயா துசரிந்து, அத்திலிமயமாயவலதுசீ - தி
க்கெனப்பத துமசெய்வகய தாகயிருக்கூட நெவிநி நுக்குமீவதனைநா
னெருவிதமாமோ வுளமழிமுந்தோத், அருமையாயகளை யகிண்கது
ம்போதும் - தெரியாமையாலேதிகைத்திடலாச்சே - நிக்கவுங்கால்கள்
நீலத்திடலிலையே - பக்குவமதப்பிபருசுச்சிடுதே, வரவா மினைப்பும்
மிகமார்படைப்பும் - பெருகுதென்செய்வேன் பேதையானம்மா

தமயந்திக்குத் தலிம்புரி-ஆதிதாளம்.

வயறுகொகுதே அம்மச்சேடி, வடிவயறுகேகுதே
யியிருத்த சிந்தையுடைய சேர்ந்தணைந்தகமியு போதுமே
பயமுந்திந் துதே பாசினிலெழுமபின்
பாசினிலெழுததினதுபின்ரியாதலு
உள்ளகால்கள்துள்ளியுடையதே பின்னை பூசினையப்போ
லுள்ளிந் துதே உன்னதென்னிப்பெருபுறம் நோகுதே
மென்னொப்பித்தபா யுயிர்போகுதே (வயறு)
குப்பென்று செழிப்பிப்பகதைக்குதே யெப்படிதலையிருபுறம்
கொகுதேசெய்யு - வெண்ணுமிதப்பிழைப்பினை யெப்பதனை
பிதாமுகமழறிப் பிழை (வயறு)
பெறுவது உடம்புமிருந்திருக்காக்குதே தெநீர் தபாலிக ளறிந்தன்து
கொல்லுவீர். திரைக்கொழுடம்பிண்குழையுதே
பிறண்மீயுநிகையிலெப்படியாகுமோ (வயறுதோ)

மருதுவசகிசுருத்தம்

துன்காமினினிசொல்லுகதிருமாணிக்கம்போபிஸ்
அனைவந் துதேவதா னுண்பிளபிற்தானம்மா
யினியொருபயமுமில்லை யிவ்வுலகா னவல்லோன்
மனதிற்பாங்கிமாநே மன்னவற்குணைசெய்வீரே

தா திவிருத்தம்

அம்புவிபாசொல்லா மனுதன்மவந்து போற்ற
சம்பரமாயுலகையாளும சக்கிரபூபதியேபோற்றி
நம்பெருங்குலம்விளங்க நம்நவன்மேமேலோங்க
உம்பாகன்புதழான்பின்னா யுதித்தனனிதுவே
வ.ம.கொடிசூரியப்பா காசமாக ஆண்பிள்ளை மத்தபா
தமயந்தியம்மா னுக்கு யாதொருப யமுமில்லை தென்குதகை நம்மீர
னே.

நேரம் விருத்தம்

மேதனியாசொல்லாம் மெச்சுமென்மந்திரிமாரோ
மாதவமுருந்தனெனும் மாயவன்மெய்வினிலே
காதலசேர்புத்திரனிர்த காசினியாள்வந்தான்
சாதகமுரைக்கவல்ல சாஸ்திரியவரச்செய்வீரோ

வசனம்

கேளும்மந்திரிமார்க்குளையெனதையனுசிய ஸ்ரீமன் ஓராயணர்கி
ருபையினிலேவந்த யெனதுபுத்திரசிகாமணிக்கிசாபகம்பார்க்க சாஸ
திரத்திலவல்லவருள சோதியவாவலழையும்தந்திரி

மந்திரிகவி

பாரினில்புகழ்படைத்த வீரிரிசெய்வகாரா
சேருடன்சலையிலிப்போ ஆரியநாயுழைந்துவரா
பொதுவிருத்தம்

மன்னவன்சுக்ரவர்த்தி மந்திரியும்மகிழ்வதா
சொன்னசொற்படிதவரு சோதிடமுறைக்கவல்ல
பன்னுமாமறையவரும் பஞ்சாகவகையிலேந்தி
இன்னிலத்தெவருமெச்ச யெழிவாடவருகின்றோ

பிராமணன்வருவிறகு-இய-சாவேர் அடந்தாளம்

சுதர்மமையறிபவரிதோவந்தார்
சுதர்மமையறிபவரிதோவந்தார்

மதிசுலமதிவதிவிதமென புதுமையாயவருந்தான்
மாதவத்தினிலேமிருத்தவர் மேகினிநீழினிநிபுத்தயர்
காசினிதிலமுழுவகவந்தவர்பாரினிற் பல

காவியமும்கண் ஹலந்நவர்திசிகமொனியுழை
ராஜர்களுடன்பெரிநிதிவிய கருமுமுப்பரிண
ஆகம்கிழந்திரிகழலபணிந்தவர்

நதிமணலெண்ணியதின் ஆகையேயுரைப்பார்
கசுத்திரமாயும்கலமுடனேகுறிப்பார்
அறிசெய்நிடதபதிக்கதிபதி சுதன்குணர்நனைவித

சொல்லவேவதுக வல்லமைபுள்ளவர்
சூதமறிந்தவர்தாட்சியில்லாதவர்
ஆறுடபலனேருடனேவுரைப்பார்

ஆகமனால்களனைந்தையுந்தாம்படிப்பார்கிருடன்மிகுபொற்பெறும்
வெள்ளைவாணன்புகழ்யேரணியிதுதரணிதுதிவேநவுத்தமர்
சாதகப்பல்கள் கற்றவர்

பிராமணன்வசி

மின்னலெனலெச்செரிக்க பொன்மணிமுடிபுனைந்து
இன்னிமையிதும் முன்னோ வாழிவாழி

வதிவிருத்தம்

வேதவேதியேபோற்றி வேதியர்க்காசேபோற்றி
சாதகமுறைக்கவல்ல தருமசாஸ்திரியசேபோற்றி

காதல்சேரொனதுபுத்திரன் கனமுடனுதித்தல்கண்ம்
திதிலாணுபெய்ந்தது சேருடனுரைசெய்வீரோ

வசனம்

சுதனஞ்சரணமையா சாஸ்திரியசே யெனதுபுத்திரனுதித்தல்க
ணம் திநிகழ்த்திரமாயும்கனமுடனுதித்தல்கணமையா

பிராமணன்வசி

காதல்சேரொனதுபுத்திரன் கனமுடனுதித்தல்கண்ம்
திதிலாணுபெய்ந்தது சேருடனுரைசெய்வீரோ

வசனம்

மாயனாஸித்தயெந்தன் செயனுகினிதருந்த
தாயவொர்நாமதேனம் நேயமாய்செப்புவீரோ
பிராமணன்வசி

அந்தரத்தமரரின மவனிவாழ்சரிவம்
வந்தையாய்கிர்க்கிழித்தே தினியாளவந்த
சுந்திரனுததிவிலிவீசு தனுக்குநாமதேனம்
நிந்திரசேனனென்றேயியம்பலாமியம்பலாமே

வசனம்

கேளும்மையாடதுசெங்கோலையாளவந்த சுதனுக்குஇந்திரசேன
னென்று போடதுசெங்கோலென்மக்கத்திரத்துக்கு மகாயோக்கி
யமானதுமகாரசனே

இராசன்விருத்தம்

யெந்தனுக்கருகிருக்கு மெழுவள்ளமந்திரிமாரோ
அந்தனர்மனமகிழ்வுண்டிசெம்பொன்னீந்து
சந்தேநாநைமகவேதான் சக்கராபழந்தாமபூலம்
தொந்தமாயிவர்க்கனிது சுசமுடனுப்புவீரோ

வசனம்

சுதிராமனாது தினியம்பலாமியம்பலாமே
தும் சமயபாக்ககொடுத்தனுப்பும்மந்திரிசேன

பொதுவிருத்தம்

வேதியர்க்குளபின்புதிதரப்படை
காதல்சேர்புத்திரியசன கன்னமையுதிமே
சோதிசேர்புத்திரனுக்கு சுசமுடனெதாழிமிதி
தாதிசுடனெதா னுந் தரலாட்டத்துடன்கிணே

தமயந்திராலாட்டல்

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ
பொன்னெநவமணியே பூலோகத்தையாளவந்த
மன்னகமகிழும் மாணிக்கமேயிப்புவியில்
தேடக்கிடையாத தெள்ளமுதேசக்கரையே
யிடொருவரில்லா யிராஜகுலசுந்திரனே
கண்ணெயென்கண்மணியே கற்பகமேமெய்பொருளே
எண்ணரியின்னமுதே யிராசு குலாதிபனே

(ஆராரோ)

முல்லையரும்பே முத் துமணிதாவடமே
சொல்லரியசந்திரனே சோ துமணிவிளக்கே
பேரோங்கியேயினங்க பெருமையுடனிட தழி
பாராளவெனவயத்தில் பார்கியனுய்வந்தவனே (ஆராரோ)
பொதுவிருத்தம்

சுதர்களும்பெருமையாக சுதமுடன்லாழம்போது
மதிஞ் ளுளன்பா நத்தில் வாதுவிதொடர்ந்ததாலே
மதகரிசங்கம்வாழும் ஸ்தலத்தையோய்பார்ப்பதாக
விதமுடன்மந்திரிமாஸு வேந்தனுமழைக்கின்றாரே
வசனம்

அகோதெப்படியென்றால்நமகராசன் புத்திரனும் புத்திரியை
யும்பெத்துக்கமாவாழ்ந்திருக்கும்நாளில் ஒருநாள்காலையலம்பும்போ
து பின் புறத்திலெய்நிரமாணயிடம் நனையாதிருப்பதைகண்டு அது
சமயம்களிகேதவருநதொடர்ந்தார் பின்பு நளமகராசன்வனவேழக்கை
போய்பார்த்துவருவோமென்று மந்திரிகளையழைக்கிறவிதங்காண்க
நளனவிருத்தம்.

மனமலிழமந்திரிமாரோ மதகரியாளிசங்கம்
இனமொடுவேங்குப்பன்றி யின்பமாயொழுகையாக
கனமுடன்வாசஞ்செய்யும் காட்டின்வேழக்கைப்போங்க
நினவுகொண்டதனாவிப்போ-நீங்கதும்வருகுவினே
வசனம்

கேளுமந்திரிகளே சகலசாதிமிருகங்களும்வாசம்செய்கிற வனத்
தில்சென்றுவேழக்கைபார்த்துவரயான்னினவுகொண்டதினால் நீங்க
ளும் வாவேணுமந்திரிகளே

மந்திரிவிருத்தம்

அலைக லுலகையாளுமக்களே யோருவினையுடைய
கலைகரியாளிசங்கம் கரடிகள்வேங்கைப்பன்றி
உலவியகாட்டிலேவா மொண்டியாய்போகொணர்
நலமுடன்வேட்டைக்காரா நாமுடன்புப்போகாமே
வசனம்

அப்படியேநாமவனம்போய்பாற்கெவன்றால் பலசாதிமிருகங்கள்
வாசம்செய்கிறதிடத்தில்கூட தனித்துபோகலாகாதுமணிதனாகண்டா
லமிருகங்கள் மிகளும் யெதுக்கும்வேட்டைகாமழைத்துப் போகலா
மதாராசனே

ராசனவிருத்தம்

தேடரும்மந்திரிநீதான தெளிவுடன்சொன்னவார்த்தை
நாடொருமொழிவந்தொழியே சம்மனக்கணிப்புண்டாக
கோடணியாளிசங்கம் கொடுப்பனியனைவெல்லும்
வேட்டைக்கிரத்தில் மேன்மைபாய்நரசெய்வாயே

வசனம்

ஆளுநீர்சொன்னவார்த்தை கெய்தான்இப்போது காடிபுலியா
ளிகளைவெல்லவல்லவராகிய நமமுள்வேடர்களையழைப்பியும் மந்திரி
களே

மந்திரிகளே

நாடியெத்திசையுநீர்த்திநீடியுள்ளவகாரா
ஓடிபேவேகமாய்க் வேட்டையாழைத்துவாடா

கட்டியக்காரன்முத்தம்

கட்டியவல்லயமுங்கற்றி யினக்கிழைப்பாரும்பாங்கு
கிட்டியகாரம்பெந்திச சிலைக்காரத்திற்கொண்டு
கூட்டியவலையெடுத்து கொக்கரித்திதொரிடத
நாட்டிலவாழ்வேட்டைக்காரர் நலமுடன்வருகின்றாரே

வேடர்வருகிறதருகல்மாணி- அடதாளம்

வேடர்வருகின்ற ரிடதன்வேடர்வருகின்ற

நாடிநளனெடுக்கடி யென்னாமிருகங்களைத்தேடி

கொண்டாடிவினையாடி-இந்த ஓரலத்தினிலேபுகழ

கொல்க்கினிலேமிகும் (வேடர்)

கெஞ்சிலைநாட்டி-யொரு சிமிஷத்திற்குமுடி

கட்கார்த்தைகாட்டி பண்டிதரடிபுலியமாரடி

தாழாண்மைபத்திட்டி-மிருகத்தையிலலாமலையோட்டி

ஜாடைகாட்டிமும்பல்கட்டி-அந்த தருணத்தனிலேக்கை

வருணன் பொழிவதுபோலவிடம் (வேடர்)

தேனுத்தினைமாவெடுப்போம்-அதை செம்பொற்குத்தினிலடைப்

போம்-ஆனசுதர்மனைக்கிளிய்போம் சாணக்கந்தாராமலவரப்போம்

மிக-மானியென்றும்பியொடுப்போம்-விட்டிலவந்தவருக்களைமணிப்

போம்-இனம்வளைப்போம் தென்னியம்படைப்போம்-மிக

கருபைத்தருமாலதழி மிருகங்களைவிடவெல்லும்

வேங்கைகையைக்கொண்டிடிப்போம்-மந்திவேடுமெல்லவகைகடிப்ப

போம்-தீங்குசெய்யப்படுமையடிப்போம்-முன்செய்ததாத்ததைக்கு

டிப்போம்-மந்தகனிப்புலவகொடுப்போம்-அந்தவனக்களையறகு

ப்படைப்போம்-நலவாழ்ப்போம்-ததுதிப்போம்-நிதம்-நலவேலியவ

லைபெற்றிதுவலகத்திசுபுகழுத்தம் (வேடர்)

பாடெய்லவர்க்குமொழிது-பின்பு பாதுக்கொன்னசொல்லழிந்து

தேடுமொருளியபயந்த சிறுதிட்டுவாசற்படினுழைந்து

வேடமாராய்த்தலைகுனிந்துபோற வெறியனாக்காறியுழிந்து

மனம்-வெதுத்து-நாணையறுத்து வெள்ளைமெல்லப

பல்லில்லாமல் கல்லாணுக்கின்ற (வேடர்)

வேடர்விருத்தம்

தங்கமாமுடிபுனைந்து நளனியான்மன்னுபேற்றி
தங்கணற்குலத்துத்தித்திரகெம்போபோற்றி

வசு

சங்கையிலலாதனாநர் தமைவிட்டுநரிதமாக
யங்கனையழைத்தசேதி மிபய்புலிசசர்கோலே
வசனம்.

சாணஞ்சாணமையாமகாராநேதாங்குள்ச முகத்திலெங்கனை
யழைப்பித்தசேதியைத்தெரிவித்தீர் லாங்களுநர்செய்கிறோமையா;

என் விருத்தம்;

கடகரியாஸ்சிங்கங் கீழிமான்வேங்கைதனை

நிடமுடன் லெல்லலெல் சிலையம்புங்கைபிடித்த

படிபுகழ்வேடலோநாம் னாண்டுகடிக்சென்று

அடவியில்வேடிக்கைபுர்த்த தனபுடன் வருகலாமே

வ-ம. கேளுங்குளப்பாண்டேர்களை மதம்பொருந்தியகரடிசங்கம்-யா

னையாளிலேங்கை-முதலாகியபலசாதிமிருகங்களும்கொருந்தியவனத்

தில் நாம்பெரிய வேடிக்கைபுர்த்து வருவோம்வாருமப்பா.

நளன்-வனம்-துக்கு-வருகிற-கூடும்-அடாண-தாளத்திரிபுடை

வனம்போய்வருவோம்வாரீர்

மதவீரர்களே

பலுராக்ளைமிருக

வனம்போய்வருவோம்வாரீர்

இனமாயினுத்திகனமாயனவரும்

யிசைவாய்மிகவாச

நிசைபுகழ்க்கஜமேவிழ்சிசமாய்நினம்கழ

(வனம்போய்)

ஆதித்தனுதைசமாச்சுதே-நம

சத்தஷ்டமிருகம்மிகவாச்சுதே

கீதிமொழிமந்திரிநாந்ஷடம்-பாராய

மிகவூத்தினிவிதோபா

மிருகவமிஷமதசாமேயுருக

(வனம்போய்)

காணகவழிநொடியிற்கடப்போம் நாம்சுருத்திலநினைத்தபடிமுடிப்போ

ம்-ஆனமலைகளில்மாளினங்களை

அத்தித்தலைத்தடுக்க

கதறிடக்குத்திக்குடலற்றுச்சிதிரி

(வனம்போய்)

பதினாழிவேங்கைகையப்பாரும்-நமது

பல்லியத்தாற்குத்தாமல்

வாரும்-துதிசெய்யும்பிடதபதியுள்ளோர்க

ளர்க்க

துரித்ததுடன்கனம்பெற்றிமிருகத்தினஞ்சின

மற்றிடமுள்ள

வேடன-விருத்தம்;

வனந் துவில்லியனேவாடா மதகரிநீரமான்பன்றி

கணித்திமொளிலேங்கை கரடியும்வசமுதாச

சினத்தநாயக்கைவிடுத்தது சீறியேயோடிடாமல்

ஆனேத்தையும்வளைந்துவந்தா வரசுருங்கிழுவாரே

இன்னடாமவேடன்-விருத்தம்;

காட்டில்லாழாசுரமேச்சுநா நுமப்படிபெய்செயவேன்

காட்டில்லாழாசுரமேச்சுநா கரடியும்பெய்காட்டி

லட்டிநாணிகளுவந்தா வனமையுன்கொன்றிடாதோ

நாட்டியாய்சொன்னவார்தனத-சமர்தனையானிலேன்போடா

வசனம்

அடே-அண்ணலேவேடா காட்டு மிருகமெனக் கிடாடியும்நானு

மேகோடா சண்டைபோடலாமவாடா எனக்கென்னபாடா யென்

டாய்கொன்னாய்முடாய்.

பாசல் நன் வி லா ச ம்

லாத்தி க்குப்புறமேடிப்
 ஏதுமறியாததுவோதோபயந்திப்போது
 என்னோவலச்சலபட்டு
 சந்தனமாச்சோலேகாணுதேஇந்த
 தாமனாதடாகமேதோவதோ
 விந்தைமிகுத்தனம்
 விபரமறிந்துசொல்ல

போச்சே
 இருந்தயிடைத்தைவிட்டு
 (ஆரியோடுதத
 தகுந்தவனமதில்கந்த
 தோணுதோ
 விண்ணுள்ளவர்க்கேகனம்
 எவராலுந்தாமல்ல (ஆரி)

நான் கவி,
 நீடியமலையைத்தாண்டி ஓடியேமறைந்ததாளி
 வேடனாயதைத் துராமும் நாடினபோவேம்மம்கிரி
 பொது விருத்தம்,
 ஆணிப்பொன்முடிதுலங்க அசனும்நாட்டில்வந்து
 காணருங்கொலுவில்தானேகளித்தவிரிநுக்கும்போது
 தாணிமாமரக்கிருந்த கணியனும்முப்புரினால்
 பூணருமலையோனாக புஷ்கரிடம்வந்தாரோ,
 கவிதேவா வருகிற-தரு-இ-ம-சுருட்டி அடதானம்
 ஆரியன்வந்தனோ கனியருமாரியேவந்தனோ
 பாரில்புகழும் புஷ்கரையுங்கண்டு
 பன் னுமனனைகின்னஞ்செய்ய நீனைவுகொண்டு(ஆ)
 சென்னியிற் றுலங்விண்ணிதருவலையோகவேதறித்து
 செவியிடுவனமெரியகெடுக்கண்டமுடனே
 பன் னுமனதைப்பொட்பளபடு
 பட்டிருக்கிரைசோமனந்திட்டமாய் துன்னவே
 உற்றதுசொல்லவேன்சாஸ்திரத்திலம்ற்றொருவொனக்கிணையோ
 வாய்மொலுருட்டிபெய்தியுத்தனவெல்லவூரி லுள்ளோர் துணையோ
 மைற்றுள்ளவையுமுற்றிலும்
 மன்னவொவருங்கண்டுதெண்டென்றுரைக்க
 தன்மனப்படியேநளராசற்குதாரணித்திடுமமாதே
 தப்பாமலேயுப்புசட்டிமுதலயாவொப்பித்தோட்டவே யிப்போதே
 துணையுனைந்தநாடாளமுடிக்க
 துணையுனைக்க

திரு
 தொடுத்த
 என்னவே
 (ஆரி)
 (ஆரியன்)
 ஆடந்
 அடலில்லன்க
 (ஆரியவர்)

நான் விருத்தம்,
 வாத்தியம் திரிவார்பொலும் யாவருந் துதிக்கவல்ல
 சாதாரணத்திலேகதிசைபதனைதேடிவந்த
 தேகதிரையுறியுளிர்ப்போ திணைபுல்தஞ்சமென்றே
 போற்றினேனிக்வேந்த புறவிதர்தாரையா
 கவிதேவாவிருத்தம்,
 காணிக் கரேசவாழி களக்கேயிலுளவாழி
 மேவுமுன்மனையாள்வாழி வினைவரும்கிரியுமவாழி
 நவலர்வாழியுந்தன் நதவலர்வாழி
 புவுலகெல்லாமவாழி புஷ்கரையுமவாழி

புஷ்கராசன் விருத்தம்,
சங்குவெண்முத்தையின் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபாரில்
யெங்கனும்புகழ்வதாக வெந்தனைபொருட்டாயெண்ணி
யிங்குநீர்வந்தசேதி யினியதைதெரியுந்நாய்
சங்கையிலுமலிப்போ சட்டமாய்நொடியெனினோ
வசனம்?

சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இதுபுலோகத்திலெண்ணி யொருபொரு
ட்டாகநாடிதாங்குநீர்ந்த சபையையுத்தேடிவந்தகாரணமென்ன நீராந்தெ
ரியச்சொல்லுமையுபயோகித்தோ

கவிதேவர்விருத்தம்
பாரினில்வாழ்வுலோலொல்லாம் பணிந்திடுஞ்சாயாதேவி
சூரியன்மகிழ்வந்த சதன்சனிபகவானானே
சீருள்ளிடதநாட்டு செங்கோலையுன்களிக்க
விரியமுடனெவந்தேன் விபரமும் துதானப்பா

வசனம்

அதிலபுவனசராசரங்குளயாவும் புத்தவும் சூரியபகவா னளித்த
செயனாகியசனிபகவானானதான் இப்போது சித்தபுரியை யுனக்குப்
பட்டங்கட்டிவைக்க நினைத்துண்டென்புபுஷ்கராசனே

புஷ்கரன்விருத்தம்

செய்யியவார்த்தைகேழ்க்கில் சித்தமுந்திடுச்சிடுக
எப்படிநீ தநாட்டை எனக்குநீரளிப்பதையா
ஓப்பிலாநனைவெல்ல வுமமாலேயாகுமோதான்
அப்படிசெய்தன்னுட்டையடினுக்களிப்பதேனே

வசனம்

நீர்சொன்னவார்த்தையைக்கூட்டாலெனக்கும்கவும்ஆசசரியமா
கதொணுகிறது ஆகிலுமந்தநராசனாவெல்ல உமமாலாகுமா அப்ப
டியானபொதிவ அன்னுட்டையெனக்களிப்பு தென்னகாரணம் இது
வீண்வார்த்தையெல்லவாகவிதேவோ

கவிதேவர்விருத்தம்

எவ் மொழிபொய்யாமென் நெண்ணும்கீர்கொள்ளவேண்டாம்
மன்னனைவெல்லவேதான் மருவேஷமெதே துவந்தேன்
பொன்னுலகமரையும் புவியில்வாமரசரையும்
தன்னுள்ளேமதித்திடாமல் சண்டையுஞ்செய்தானுமே

புஷ்கரன்விருத்தம்

ஆமிதுமெய்தானையா நெடியன்செயலினுலே
கேதமமாய்யெதிரில்லா துபூமியையாள்கின்றோ

கவிதேவர்விருத்தம்

கன்னன் சூழ்விதற்பதேச கன்னிமேலானசெகொண்டு
என்னையும்மோசஞ்செய்துயேந்திழையாலைக்கடி
பின்னையும்பேர்விளங்க பின்னையும்பெற்றன்பாரில்
சின்னப்பட்டலையெய்தென் திராணியைக்காட்டுவேனே

எசும நள விலாசம்.

புஷ்கரன் விருத்தம்

வேதியர்வடிவாய் வந்த நாதனே கவிதவாநின்
பாதமேதொழுநீதனென்னை ஆதரித்திடுவீனாயா
கவிதேவரவிருத்தம்

அதிசெய்யும்புந் தகராநான் கொல்லுவதெனிலேறி லீலை
மதிசுலஞ்செழிக்கவந்த மன்னவன்னனைக்கண்டு
விதமுடன்குதமாடி மேநினியெலாங்கெனத்து
அதிபதிநியையாவா யன்புடன்வருவாயே

வசனம்

நீரந்தனராஜனிடத்தில்பாய்குதமாடி யன்னபொருளெனத்து
மீயெகெனத்து ககமாய்சாளுதபடிநான் செய்கிறேன்வாரும் புஷ்
கரராசனே

புஷ்கரன் விருத்தம்

அரிசுநெய்யுலோபரி லகிபதியாகமென்மேல்
தருமமேசெய்யவல்ல தக்கோசநராஜன்ருள்
பொருளிலாவெளியென்றன்னை பொருட்டாகமனது சென்னாதி
வருவாரோகுதமாட மன்னவொன் கொல்லவோ

வசனம்

ஸ்ரீமன்னாராயணாகி நெப்பினிலே யாதொரு குறைவில்வா மல்
ருமகுண்ட தானையெழிய ஆந்நனமகாராசன் மிகுநயேழையான
வென்னெப்பொருட்டாகமனது சென்னாதி குதமாட வருவாரோ அல்ல
தவொன்ன சொல்லாரோ தெரிசிலேகவிதேவாரோ

புஷ்கரன் விருத்தம்

தன்னறிவழிந்துகிதை தயங்கிடச் செய்வெனியே
மன்னவனிடத்தில்கொன்று மகிழ்ந்துகிஞ்ஞதமாடி
உன்னிட பாச்சிகையி லுயர்ந்தபந்தியமுண்டாகி
பன்னருமள்ளவாழ்வெல்லாம் பரிதானக் கணிப்பேனப்பா

புஷ்கரன் அநிதநெப்பரவி ஆதிதாளம்

மமபினை னன்ன சாமி நான்மமபினை னன்ன (சாமி)

அம்புலியைக்கார்க்கும்வாதா அழகியமலர்ப்பாதா (சாமி)

அழியார் அநிசெய்வீனோதா ஆதரிக்கவந்தகாதா (சாமி)

அடுக்காதாயுடக்க பிடிப்பாயுடல்வடுக்க

கொடுப்பாயவாய்க் கொடுப்போனியாகையாலே

போற்றினேன்வெழு தேற்றினேன் இது

நாற்றியையுங்கீதகிழிந்த குத்திராணிபகலானே (சாமி)

செயர்செய்தபிழையையத் தாயனிலே காக்கவெனும்

தயல்லாவேறகதிராயெனக்காருவிலு

நீதியா மறியாததயா ஆனவாய்க்காதகிதேவாராகவி

தேவரமகா னுபாலா (மமபினை)

திண்ணையெச்சலன்னவென தெண்ணுதிண்ணைவந்ததேவே

கண்ணை நன்குமலையுந் விண்ணமாய்பண்ணியேகவே யென்

ஐயன், கறுத்த மெய்யாணையுயவந், னகிபுலவனத்திகாரா
(நம்பினேன்)

கவிதேவன்விருத்தம்
ஆடுவான்சொக்கட்டாணை யறிவழிந்தவனோரட்டம்
போவொன் தனக்குண்டான் பொருளெல்லா முனக்கனிதன்
ஓடுவா னுலாவிடகிடமகனிசெயமுண்டாக
தேடுவென் கெளிப்புண்டே செகிரமாய்வுருகுவினே

வசனம்
அந்தமனமகாராசன்ம திருவேந்து தன்னு னெனொக்கட்டானை
உள்ளதெல்லாந்தொற்று பதியைவிட்டோடுமபடி யிறிவானே கெளி
த்துத்தருகிறேன், வாருப்புல்காராசனே

புல்காரனவிருத்தம்
கந்தசனேதந்தமாயுன் கந்தராழிபலத்தினுனை
தஞ்சமென்போணாககூத்து தடையிலா துலகையாண்டு
நெஞ்சிலோர் பயமிலாத இருபமுதளனித்ததில்
பஞ்சையானென்னபொருள் பந்தியுமவைப்பேனையா

வசனம்
புரியுனாராயணர் சககிரவனுமையினுலெ யாதொருபுயமுயி
ல்லாமல் அரகியற்றிய அந்தளராஜனிடத்தில பஞ்சையாகியநான் யெ
ன்னபந்தியுமவைத்தாடுவேன் கவிதேவனே

கவிதேவன்விருத்தம்
பந்தியுமவைப்பாதற்காய் பந்தியுமவைக்கவேண்டாம்
நந்தியாய்வுவெடுத்து காண்வருகின்றேன்பா
அந்தமாயவடஞ்சென்றே யவர்க்கெதிரொகனைவைத்து
சந்தையிழையையாய்ச் செருடனுமெய்யே

வசனம்
பந்தையுமவைக்க யாதொன் றுமிளையென்று கீப்பியபட வே
ண்டாம் இதோநான்கொழுத்தசெங்குன்றப்போலெவடிவெடுக்க கிள்
றென் நியெழுனையவர்க்கெதிர் பந்தியுமவைத்துக்கொத்ததுஜெயம்பெ
ந்துக்கொள்ளலாம் புல்காராசனேவாரும்

பெருதுவிருத்தம்
கதிரவனளித்ததிவனிய கலிமனப்படியினிசந்து
விதமுடனிடதாட்டு வேந்தனைக்கண்டுபெசி
சுத்செய்துருதமாடி தனமெலாம்பறித் துக்கொள்ள
மதிமிகபுல்காரனும் மகிழுடன்வருகின்றாரே

வசனம்
அகோடுதப்படியென்றால் நளமகாராஜனைக்கண்டு சொக்கட்டா
னையாடியாவத் துமகெலித்துத்தாமந்தனுனாய் அம்படியாகமனதில்கி
னைத்துசனிகவானே துதித்துப்புல்காராசன் நளமகாராசன்சைபத்
ருவருகிறவிதங்காண்க

சுருத

ந ள வ ி ல ர ச ம்

புஷ்கரமான்வருகிறதும்-சாவேரிஆதிதாளம்
 இராசனும்புஷ்கரமான்வருகிறதும்-சாவேரிஆதிதாளம்
 நளமகரரசனைபக்குவந்தானே
 நேசன்புலையில் விகவாசன்மாசிலாபர
 மேசனகமகிழும்வாசனும்புகழும் (இராசா)
 அம்புலியோர் துதிக்க வும்புர்மனங்கனிக்கசெம்பொன்னணி மணியும்
 இன்பமுடன் கொலிக்கசம்பாமுடனணிந்துமபியொப்பணிந்து
 தம்புருகிழமுங்க சாணமென சத்திரியர்பகுதிவழங்க
 செம்பவளமெனும் மேருபுரநுலங்க சித்திரபக்கந்திருமார்பி
 லொளிவிளங்கமும்பமாமுல கொம்பணியுந்தனெதிர்
 பம்பரம்போலாட தெம்பாயக்கொண்டாட சாமரம்போட
 சரணியாட (இராசனும்)
 மத்தகமதகரிபும் வெற்றிசேர்நம்பரியும்பத்தனாமாற்றுப்பணியும்
 பட்டுவன்னத்துணியும் சித்திரத்திர களையும் சென்னெல்
 வளநார்க்களையும் மற்றுளதென் னுதெனவேவந்து வலியகுதர்
 டென்னலே-வந்ததமனேநெறவாடி கொண்டாடி
 புன்னிடப்பொருளாய்வுமென் னுதெனவேவாடி மெத்தெனவாக
 விகவெத்துசெய்துளனே சித்தம்கிழந்தேசவதிக
 விசுவாசமிகவியமாந்மாணிப்பேச (இராசனும்)
 சித்தநாட்டைக்கெதித்து இடமாய்மனங்கனிந்து
 உடனேயுரைவிட்டேர்ட் இப்பநாயகம்மபடைதனத்
 தீடமுராளநினைத்து சனியைம்கத் துதித்து
 இடர்நனறுக்கேயுளிக்கவிவனுநீருக்குங்குடிகள் துடிக்க
 விடவவணிபவன் விசிக்கிமெனவே வேதியனுநீரு
 மாலகமகிழவே தொடுவழக்குகளிலென்னறுடனே
 தொல்லுலகோரேரட சொன்னமுந்தேட துசமும்போட
 தொண்டாட (இராசனும்)

புஷ்கரன்விருத்தம்

மகுடமன்னவரும்பாற்ற யாதவத்தோரும்வாழ்த்த
 தகமைசேர்நித்தநாட்டைத் தயவுடனாகியற்றி
 செகமெலாங்கீர்த்தியோங்கசெங்கோலைக்கரத்திலேந்தி
 அகமகிழும்பிவாவுந்த னடியிணைபோற்றிப்பாற்றி

நளன்விருத்தம்

செந்நிருவளர்முகமுந் திரண்டமேர்ப்புசந்நுலங்க
 விகவையாய்நவமணிகள மெய்தனிற்பளபளன்ன
 சந்திரனைப்போலேயிந்த சபைதனில் துலங்கவந்த
 அந்தமாமபுஷ்கராணி யாசனத்தமருவாயே

புஷ்கரன் கவி

பிரியமாய்வார்த்தைகொன்ன ஆரியமன்னவரோடுகேரீர
 துரிதமாய்ப்படாகவேணும் வருகின்றன்சிலவுதாரீர

ந ள ன் வி ரு த த ம்.

கந்தமா மலரணிந்து கதிரொளிமுடிபுனைந்து
கந்தா முகமில்லாததொலபுனியாசர்மெதச
விந்தையாய்ப்புஷ்கராநீ கிருப்பமாயென்னையாடி
வந்ததோரலவென்னமறைத்திடா துணர்செய்வாயே

புஷ்கரன்னிருத்தம்.

சினமிலாதாசியற்றும் தீரனெயெங்கள் கோலே
மணமகிழ்மந்திரிவாரும் மகுடமன்னவருஞ்ஞழ
கனமுடன்செந்நீகோலேர்க்காரத்திடுமிருதயாள
உன துறப்போட்டி காண உண்மையாய்வந்தேனையா

ந ள ன் வி ரு த த ம்.

சத்திரியர்குழுமிந்த சபைதனிற் பயமில்லாமல்
வெத்தியாயக்கொடிபுயத்தில் விளங்கிடவிருதுகட்டி
சித்தமுங்கனிப்பதாகச் சீருட ளிங்கேவந்த
உத்தியேதுபுஷ்கராநீ யுண்ணமாயுறைசெய்வாயே

வசனம்.

இந்தமகாசபையிலே சத்துமனதில் பயமில்லாமல் மிருத்தபிர
காசமுள்ளாதகினக்கொடியொன்றை கட்டிக்கொண்டு சந்திராஷமா
கயென்னெதிரில் நீவந்தகாரணமென்னதெரியச்சொல்லுமபுஷ்கரனே

புஷ்கரன் விருத்தம்.

சக்கவலுமையாலே துணியையாய்சியற்றி
நிக்கெலாம்புகழ்படைத்த செயநளமகிபாடுகேளும்
சொக்கட்டாளுவதில் துசமிதுபடைத்தேனையா
பக்குவமாகவெண்ணைப் பாரினிலவெல்வாருண்டோ

வசனம்.

நீச்சக்காலுமையாலே யச்சாளுவதைப்போல நானிந்தாத்தி
னொரடியினுலே சொக்கட்டாளுமிகவுந் தீர்த்திப்பற்றேன் இந்தபு
லோகத்திலுள்ளராசர்க்கென்னெச் சொக்கட்டாளுடி வெல்லாரநன்
லாட்டமாடிபூர்த்தால் தெரியவருமகாராசனே.

ந ள ன் வி ரு த த ம்.

இப்படிபுகழ்படைத்தே மிருப்பதையறியேன்நீயே
செப்பினதாலேயுந்தன் திராணியைப்பார்க்கவேணும்
அப்படித்தானேயிந்த வலங்காசமண்டபத்தில்
ஒப்புடனபுஷ்கராநா யோராட்டமாடலாமே

வசனம்.

நீரிப்போக்கொத்தவித்தையைக்கத்திருப்பதையானி அவையி
லும் மறிகிலேன் மேலும் எனக்கொதிரில்லை என்றுபுகழ்ந்து நீக்கொன்
னாடியினுலேயும்இனியாணுன துதிராணியைப்பார்க்கவேணும்இதோ
நானே ஆடுதற்கொப்பினன் வாரும்புஷ்கரனே.

மக

மந்திரி விருத்தம்.

அரியரியென்னொய் மகிழ்மகிழ்செய்யும்பொல்லா
திருடர்களினாடுந் தீதானகுதையெண்ணி
பெருமைபாடினென்கும னீர்வெள்கிட வேரல்ல
தருமமெசெய்யுமன்னு தகா துநீராடொண்ணுதே

வசனம்.

ஆ. ஆ. இதென்னகாரணம் அக்கிரமசாகைகளாகியதிருடர்கள்
பொய்வார்த்தைபெசிய விரைகள் ஆடியவந்தொக்கட்டானே ராசா
க்களுக்கெல்லாம் தலைவராகம னுநீதி வழுவாதகுணதாலியாகிய நீரதை
யாடத்தகுமா உமதுகைநிலைதத்தொடலாகுமா மகாராசனே.

இரண்டாம்மந்திரி விருத்தம்.

சொல்லவதுமெய்தான்மன்னு சொக்கட்டானுடலாமோ
நல்லவர்க்குதுதகுமோ நூயததையறிந்திலீரோ
பொல்லாததுயர்படுத்தும் பொருளெல்லாந்சிதறிப்போகுந்
செல்வமுமிழ்ந் துபாரில் திகைத்தட்டச்செய்யுமையா

களன் விருத்தம்.

மனுநீதியறிந்துபெரும் புந்நிராமாயிப்போ
கனமிலாநுதானுந் கருத்தினினைச்சிததேனே
இனியதைமறப்பதிவிலை யென்னைநீர் தடுக்கவேண்டாம்
மனமகிழ்ப்புஷக்கரண வகையுடன் வெல்லுவேனே

வசனம்.

மனுநீதிமுறமைப்படிவார்த்தைப்பெசிய மந்திரிகளையிது
மையம் கொடுத்தாகியநுதானுந் என்கருத்தினைச்செ கொண்டதை
நாளுடிபுஷக்கரண வெல்லவிலைவனும் நீர்தடைசொல்லாதையும்.

களன் கவி.

எஞ்சனுக்கெதிராய்நின்று விரைதயாயாடவந்த
அந்தமாம்புஷக்கரணீபந்தயங்கட் டொவாயே.

புஷக்கரன் விருத்தம்.

களன்மெள்ளளவில்லாமற் கரணியரசர்மன்னு
இளங்கன்றி துதான்பந்தியமேழையான்கென்கிவந்தன்
வளம்பெறுமுலகமுற்றும் மதிகரிசேனைசெங்கோல்
உளதெல்லாம்பந்தியமாக ஓராட்டமாடுவீரோ

வசனம்.

ஆனால் நீர்க்கென்கிதகாசனா நெறிலந்திடுதகவினஞ்செங்குண்ணை
யுமக்கென்கிதது விடுகென்கி ஆனால் துதான்கென்கிதது லுமது ஆனே
சேனைகாடு அமகிமுதலுயர்வது மென்னுதெயல்லாமல் னீளில்லைஅ
ந்தப்படியுமக்கு சமமதியானுடலாம் மகாராசனே.

களன் விருத்தம்.

அப்படித்தானேயிந்த அலைகட வலகமுற்றும்
செப்பிளபடியேயின்று செருடன்பந்தியமாக

இப்புவியரசர்காணகிஷ்டமாய்ப்புஷ்டிகாராயா
ஞெப்பினென்சொகூட்டாணையுணைமையாபாடுவீரே

வசனம்.

அப்படியேயுன்னித்ததைபொலெனநகரணைத்தும் பந்திய
மாகவைத்தேன் ஆடுமபுட்கராஜனை.

புட்கரன் கவி,

நாடுகரணைதுமறிவது ஆடலாமென்றுசொன்ன
தேடருங்குணமகிபா பொடுவீசீர்தான்முன்னே

சொகூட்டாணைய-தரு-புன்னகைவாசளி அப்தாளம்.

நாமோதராசெகந்தா-சங்கு சககிராயுதனே ஆதிலட்சம்

சம்மதா தாமோதரா செகந்தா

(முணத்தொண்ணு) போதுமபோதும் நளமகாராஜனே

நாடுமீவனிதேர்பாரும-பிட்டு நாடாள்நளமகாராஜனோவாரும்

ஒருபனிமான்டு கொண்டபனிரெண்டு இரிக்கால் தொன்காவுமும்

ஊவமுபார்த்திராநளமகாராசனே நளமுப்பாரும்

நளன்-தரு.

பனிரெண்டுமநாலொன்றுமவேணும்

இப்போ

பனிரெண்டுமநாலொன்றுமபந்தியம்

விழந்தாக்கால்

இனிதுடனேலெப்பியிருகாயும்

ளவகலாம்(பனி)

ஆஹ் முணத்தொண்ணுதான் நளமகாராஜனே.

புட்கரன்-தரு.

நொட்டிருக்கால்அகைவேணும்

நன்றாய

நொட்டிருக்கால்அகை

விப்போவிழந்தாக்கால்

நொடியமஞ்சளக்குத்தி

நெறியாய்கட்டுவென்னகோமி(யீ)

ஓவெட்டு இருக்கால்அகை பனிரெண்டு நாலுமுணுமுதுதோ

பாருமநளமகாராசனே விழந்தபந்தியஞ்சரிதானு.

நளன்-தரு.

விபரீதமாய்பந்தியம் விழலச்சே

யேதோ

விபரீதமாய்பந்தியம்.

விழலானதுமேச்சே

சபதப்படியேதெய்வநதானுமே

துணையாச்சே(விபரி)

அகையாறு முணுமூன்பதுதான் போதுமபோதுமகாராசனே

புட்கரன்-தரு.

தபடகுதாட்டமீதாச்சே

மிரு

காடகுதாட்டமாச்சே

காயகன்புதுப்போக்கே

சயமாகநாட்டையான்

துணங்கட்டியாளலாச்சே (தபட)

ஓவெட்டு விரண்டெட்டு பனிரெண்டுஅகையிரிக்கால் நாலுமுணு

னாநு நன்றாய்ப்பாரும்நளமகாராசனே.

நளன்-தரு.

நானகட்டிவகையே அகையேணும்

கோடு

நானகட்டிவகையேது

நானகட்டிவகையேது

பாசன நளவிலாசம்.

வன்னிமுல்தொழினியான்ரெலிபுதேது நான்
முண்தொண்ணு போதும்போதும் நளமகாராசனே நல்லபந்
தியம்,

புட்கான்-தரு,

என்காய்சொடுபேரிலேனும் இனியென்காய்
சோடுபேர்நுயெழிலுடனுயில்போனால் உன்னை
செங்கோல்பெற்றுலகையாளுள்வேனே யென்
இரண்டுரிக்கால் பனிரண்டு இரண்டுபனிரெண்டெயட்டுதுகை
ஆறு நாலும் பத்து-ஆஆசபாகு பார்த்தீரா நளமகாராசனே முகமென்
னவாடுகிறதே பயப்பட்டதையும்

நளன் விருத்தம்.

பாச்சிகைவிழுமுன்பாக பந்தியமொன்றையிரண்டாய்
பேச்சிலேகெலிப்பதானால் பெருமையதானுமல்ல,
கூச்சலிட்டிநாந்திடாமல் குணமுடன்பொருமையாக
பாச்சிகைதனைபுருட்டி பதமுமலாடுவிரே

வசனம்,

இதென்னொயம் பாச்சிகையில்பந்தியம்விழாதமுன்னமேதா
னே கூச்சலிட்டிநாந்து விழுந்தபந்தியத்தைதொண்டை செண்டாகச்
சொல்லி வாயால்வெல்லலாமா பொருமையா நிரைநித்தாடும்புஷ்கா
ராசனே,

புட்கான் விருத்தம்,

வல்லமையாகவிந்த மாசனையதனிலேசொன்ன
சொல்லிதுநாயமல்ல குதாடிப்பேசொண்டே
கல்லாதமுடாலிலே கலவறப்படுவார்மன்னர்
எல்லோரும்நகைக்கவேநீ ரிப்படிச்சொல்லலாமோ

வசனம்,

ஆஆ? சபாசுபென்கையில்விழுதுபந்தியத்தைச்சொல்லாமல்
வைத்திடகாணென்னனுமையா அல்லதுபயித்தியக்காரனா வாயால்பே
சிலுப்பந்தியம் பெரண்டு போகுமா நீரிப்படியெல்லாந் சொல்லது
நாயமல்ல நளமகாராசனே

நளன் தரு

நீதானே ஆஜனகாடியானா அடாநீர்கேல் குமழியிந்த வாழ்பா
தாயாதிபாலவே சக்துருவானாயே காயைரெண்டையும்
வெட்டிக்கட்டிபட்டுப்போட்டாயே (நீதானே)

புஷ்காசு தரு

அரசாராமலினிவினெனோ நீமகட்டினால் நளபயப்படுவேனோ
வரிசையுடனேநிலைவந்தகாயகளைநகுத்தி அருசாய்ப்பழம்
போகித்தொற்புனகருண்டாகவ (அரசாள)
ஒருபனிரெண்டுபனிரெண்டு மிரிக்கால் துக்கெயட்டு
ஆறுளும்பத்து இதோபாரும் நளமகாராசனே

நளனதரு

காணுதபொருளெல்லாங் கண்டவன்போலத் தருத்திலெண்ணி
வினாப்பிபசாதே பன்மகள்ளைக்குடித்தவன் போல்துள்ளி
யொழிவிழந்து களநிலில் நீமெத்தவிசாதே வீணைவார்த்
நையால்மேதினிகிட்டுமோ புணாமணிப்பணிபொரு
ளொட்டாதொட்டுமோ (நீதானே)
நாலத்தொன்றாதுதான் நளமகாராசனே

புஷக்கரனதரு

பட்டதுநாயானலும் கெட்டுப்போவாரொன்ற
பழங்கதையுங்கெட்டதில்லையோ பாரில்
பஞ்சைகருஞ்சிவந்தன்செயலாற் பிரபஞ்சமரசான
வில்லையோ சட்டமுடனேபெசுஞ் சமர்த்தினிவெல்லாது
கெட்டதின்னமுந்தன்கென்னிபழம் செல்லாதுஅரசாள
ஆஆயிசீதாபார்த்திராநளமகாராசனே ஒருபணிவாண்டு
இருக்காத்துகை எட்டுநாலுமுணுஏழு சபாச

நளனதரு

அன்னவயத்தில் நாமுதித்துவந்தபோதே யனைத்தும்நம்முடன்
கூட்டவந்ததோ இந்த அலைகடலுலகினி வவனவன்தேடி
புதுஸ்தியெல்லாம் நிலைநின்றதோ பன்னுபுவிதனில்
பாக்கியபொருள்பங்கோ என்னகெலித்தாலுமிதனா
லொருபொங்கோ நீதானே
ஆறுமுணுமொன்பதுதான் நளமகாராசனே

புஷக்கரனதரு

எத்தாகலெமெள்ளசித்திரக்கதைகள்பேசி யெருதை
கெலித்துப்போகபார்த்தாயே நான்யெழையென்றே
கடல்குழலகமெல்லாம் மெதிர்பந்தியம்வைத்து தோர்த்
தாயேயினியெத்திசையசர்க னெவர்களுமபுதமுந்திப
சுற்றும்நில்கொட்டை திகழன்பத்தாதுநாட்டை (பிரசா)
ஒருகைகொண்டுதுகை யெட்டுஇருக்கால் பனிவெண்டு
நாலத்தொன்றாதுசபாசபாத்திராநளமகாராசனேயப்பபாதை
யும்

நளனதரு

மெய்யையொருக்காலும் பொய்வெல்லாதென்பது மேதினி
யோர்சொல்லக்கொடா சத்திய வேந்தர்களுமனம்
மெலிந்துரைத்தாற்குடி விளங்காததுவேபெரு வள்ளடா
ஐயன்றிநூலாணுக்கிகளுக்கெய்திடும் லையகவாழ்விருக்
கெனெவினையுடம் (நீதானே)

புஷக்கரனதரு

ஆணேசேனைபரிவாரம்நாடுகபலே யவ்வச மாச்சகதே
செம்பொன் ஆடைகளுமகித்திர மேடைகளும் நல்ல
அபகராணபணிகளும் வாசகதே

நானிலத்தோர்களுள் ஒரு பவனங் கிட
நானே தலைவனுப் பித்திவிளங்கிட

(அரங்கம்)

புஷ்கரன் விருத்தம்,

செகமெலாமரகியற்ற செங்கோலையான் கெவித்தேன்
புகலருமயானேசேனே பொருளெல்லாமயான் கெவித் தேன்
சகலமுமெனக் களித்தார் சபையினோ ரறிந்திருங்கள்
சுகமதாயின் துமுதல் துடிங்கட்டியாளுவெனே
வசனம்

கேளுங்கள் சபையோர்களு நளமகாராசர் செங்கோலையும் நாகெ
நகர்முதலியாவத் துமளன்னிடத்தில்தோர்த் துவிட்டார் நீங்கள் றிந்தி
ருங்கள் தின் துமுதல்களையரசாளுவென

புஷ்கரன் விருத்தம்,

எற்றிசையோரும்போற்ற வெழில்நளராசனே கேள்
சற்றும்நீர் தளரவேண்டாம் தாரணித்தோற்றோமென் று
உத்தரநீர்நினைப்பீதேனே யுன்மனையானே ப்பந்தயம்
வைத்துக் காணற்றோராட்டம் வகையு னுடுவீரே
வசனம்,

கேளுமையா நளமகாராசரோ நீர் சகலமுந்தோற்றுப் போன
மேனென்று மனதில்விசனப்படவேண்டாம் மேலும்முதல்முதல் தோ
ற்று ரெண்டாவது ஆட்டங் கெவிப்பது மனமகாபதிவிரதையாகியவும்
துமனையானே வைத்து ஓராட்டமாடிக்கெவித்துக் கொள் ளுமையாமன
னவனே,

நளன் விருத்தம்,

அந்தமட்டிலலாயமுட்டா யதிகமாய்ப்பேச வேண்டாம்
இந்தந்தசபையிலுள்ளே எவர்களுமேசப்போரா
உத்தராராளுவென்ன வெருமிக்கத் துள்ளலாமோ
கிந்தையில்மகிழ்ந்தோத்திரை சிந்தன்போற்றேனதோடா

மந்திரிவிருத்தம்,

சொன்னசொற்கேட்டாமல் சொக்கட்டாளுடியிப்போ
அன்னியபுட்காக்கே வரசையெமாப்பிவைத்து
மன்னையுட்கிசென்றால் மந்திரியானென்ன செயவேன்
பின்னுடனியானதொடர்ந்து முண்மையாய் வருகின்றேனே
வசனம்,

கேளுமையா மகாராசனே யெதோநின்னகாணவார்த்தையை
த்தெவிரகோமகி சொக்கட்டாநாடினாட்டையுத்தோற்று உ
மவெறுத்துயா கிரைசென்றால் உமது பிங்குமறையிடெனக்கிடத்
திலென்ன அல்.

வசனம்,

எத்தனாகிடாவந்தா லும் மெழிதருணமநினைத்தான்
கிந்தையிறகலங்கிடாது தோததையா கியற்றித்

தொந்தமாய்ப் புஷ்கரங்குத்துணையாகவிரும் துநீயே
அந்தமாய்குழகடனனையாநிரப்ப துவேகி

வசனம்

கேளும் எனதுபிரியமானமந்திரியே பாசனுக்கென்னயிடர்லந்த
போதிலும் அமைதமந்திரியானவன் தெரிந் துநாட்டைக்கைசோதநிபா
ம லாகியுற்றி குழகளைபா துகார்த்தவேண்டாம் அப்படியா யாசியத்
த புஷ்கரனாலாகுமா ஆகையால்நீநீநது விடப்போதும் போலே நம
துநாட்டை காப்பாத்தினால் அதுவேயெனக்கு மிகந்த வுதவியாகு
மந்திரிகளே

பொதுகவி,

அனைந்தையுத்தொர்த்துநான் வனததைநான் போகயெண்ணி
இனத்தையிட்டகன் றமாய்நீபாற் தளித்தாமனைவந்தாரே
தமயந்திவிருத்தம்

கட்டியொச்சரிக்கக் கவிரியிருபாமேவீசு
வட்டமாங்கொண்டபிடிக்க கந்திரிகண்டிபசு
பட்டவர்த்தனர்களுமுட்பண்புடன் வருமுமது
திட்டமேகுலேந் துவந்த சேதியே துனாசெய்வீரே

வசனம்

யிதென்னகாரணம் மகுடமன்னவர்களு குழுவென்சகமரை உாவ
வட்டமவீச சந்திரவட்டக் குடைபிடிக்க கட்டியொச்சரிக்கவெரு ஆட
ம்பரத்துடனே யாமனைக்கிலருகிறவுமது திட்டங்க ளெல்லாங்குலேந்
து திருமுக்குச்சொர்து கீந்தனிந் துவந்தகாரணமென்ன தெரியச் சொ
ல்லும்பிராணநாதரே

நான்விருத்தம்

வடிவினி னுயிர்தமாதேவலியபுஷ்கரே னுடியானம்
கொடியகுதாடிநீந்த சூலவ்யமுழு துந்தோர்த்தென்
அடவியிலபோகயா னுமாலோசிக்கிருப்பதாய்
திடமுடன் தாவமனைப்போய் சீருட விரும்பாய்பெண்ணே

நான்வசனம்

கேளுமெனதுபிராணபுதனாகிய கண்மணியே நான் புஷ்கர
னிடத்தில் வலியகுதாடி நமதுநாடுககனத் துந்தோர்த்துவந்தேன்-யி
னியவன்கவா தினமாகிய நரட்டிதநாமிருக்கலாகாது ஆகையால்நான்
வனம்போய்வாதஞ்செய்கின்றேன் நீயுன் தாய்மனைப்போய் சேர்ந்தரு
ம்பெண்ணாகே

தமயந்திபுலம்பல்:தரு இம்உசேனி ரூபகசாப்புதானம்.

என்னைப்பிரியமான துவந்ததோ யிதென்னகாறணம்
சசன்செயலிப்படியமுடிந்ததோ,உன்னையல்லர்

தெமக்குதவியேது வுன்னேவிட்டிருக்கவுந்தகாது
உன் னுளந்தனிலேது-குது.உன்னுடன்வருவேனிப்போது (என்னை)
நிதமொருவிதமாய் வளர்ந்தேனே நீர் சொன்னசொல்லி லென்
நினைவுமேதமொறிமெலிந்தேனே மதிருலய்திலறநிதல்ல

௪௫௨ ந ள வி ல ர ச ம்

வனம்போய்வருவேனென்று சொல்லு, விதியும்மேர்தாலதனை வெல்ல
மெல்லியான்வல்லவனும்வெல்ல (என்னைப்பிரியமனது)
என்னைமறவீரென்றுமபினைன் வனம்போவேனென
எண்ணற்குலைந்தென்னுள்ளம் வெம்பினேன்முன்னமே தெரி
யாமற்போச்சே மோசமுதில்-மிகவுண்டிச்சே
மன்னவருக்கிதெல்லாம்பேச்சேமுகிபாவுன்றனக்கும் யேச்சே(என்னை
அல்லம்பெனமறவர்திருந்திதோ மிதர்கற்பனையோ அடவியிற்
செல்ல மனமுந்துணிந்தோ கல்லுங்களையுமி
தென்னதொல்லை கருத்தும்க் தெள்ளளவுமில்லை
நல்லதல்லவிடாதேதெல்லை நம்புவினியெந்தன்சொல்லை (என்னை)

தமயந்திகாந்தகம்
கடுவனந்தனிற்பருக்காங் கல்லொடுகருஞ்சிமுள்ளும்
திடமுடன்காலிறதைக்க தேவரீரடவிச்சென்றால்
படிபுகழ்மலரனைமேல் படுதநூரான்சித்தினாசெய்தல்
கடவுளர்க்கழகதாமோகன்னியென்மனதொவ்வாதே
வசனம்

அளவத்தபருக்காங்கல்வகளும்கூர்மையாகியமுள்ளுகளும்த
மதுகழறி வுருத்த தாம்வனத்தில்கொன்றுநிரிந்திருந்தீர் நான் யெ
ன்தாய்விடுபோய் புலப்படிபுண்சினையிலசயினித்திருத்தல்நீதியாகுமா
யென்மனந்தாடுவதுபுமா னாணுங்கட வருகிறேன்மனாராதனை

என்காந்தார் ததம்
தினகானகனலா வுன் திரேகழேமெலியும்
வனமதில்நடந்தாலுன்-மலர்பாதம்நோகும்
சினமிலா திவ்வேனை செயற்பபம்நீயும்
மனமகிழந்தேழந்தாய் தகவதமனையிறபோய்சேரும்
மாதேயுந்தன் மனக்குறைதீரும்
அனுதினமுலகினி லருமைமாய்சேயரை

ஆதரிப்பநர்மானே காதலுடன்தானே அகமுமகிழ்மெறசுகம தாகவே
தகமைமயாகீ தந்தைதாயவர் மனையிற்போய்சேரும்
தமயந்திகாந்தகம் ததம்

நாய்மனையெனைப்போ வென்பதுதம்மமோமன்னா
கீயெய்க்கன் லுசொன்ன நீதியைமறந்தாயிதென்ன
செயர்க்களிடையென் நாய்மனைக்கேயனுப்பி
கலகாபெய்தன் பிராணநாதையுந்தன்சுட
நா னுமெலுருகென் வந்தவினைமையா னுமெய்யுறவேன்
தாயுந்தன்வதம்மயாவும் சகலமும்தயென்றே
தானையுந்தனைமயி தாமயவந்தென
சத்தியத்தாதிநீதவ்றவனாகா
ஊத்தமருணபிராணநாதனை
என்காந்தார் ததம்
தந்தையெய்திறிவார்மெந்தர்-தாயினைமறந்தாரகன்

அந்தமுடிவழிவழிமுள்ள வறிவினிவாயர்ந்தமாளே
இந்திசேனன்மதினியநந்தனலுந்தன்
சிறந்தபிறையநதிநம் சேருடனதாய்மனைப்போய்
சேரடிப்பெண்ணே சேயனாமுகம்பாடிக்கண்ணே
எந்தனாழினைப்பய் இப்படிவருமென்றே
எதுமறியேன்டி மாதேவாதுசெய்யாதே
எள்ளளவெனுமினது சொல்லே
தள்ளிடாமலே தாயின்விடுபோய்ச் சேரடிமாளே

தமயந்திகாந்தாரத்தம்
குணமுள்ளமாதர்க்கெல்லாங் குவலயந்தன்னிலேதன்
சுணவனெதெய்வமென்றே கருதினப்படியேயானும்
பணிகளும்பொருளுஞ்சேயும் புகையயும்விரும்பெனிப்போ
துணையெனவுந்தன் கூடச் சுகமாகவேதுடர்ந்து
தோலையான்வருவேன்-யதிகமோக-சேரகமேதருவேன்
தனியொண்கா தலைத்தந் துமெனையிப்போது
தவிக்கவிடலாமேர தருமோவும்க்கு துதாரணிதனில்
நீதியாகுமோசேருடனென்பிதாணையகா தோகையன்

நளன்விருத்தம்
சுதலில்லாப்பாவிக்கு சொற்கமுந்திட்டாதென்ற
விதிமுன்றயறிந்தமாதே விளம்பிடவாயுமுண்டே
மதலையைக்கண்டாலீ னா மல்டர்க்குமனதிரங்கும்
பதுமைபோவதித்தயிந்த பாலரைப்பாராய்பெண்ணே
தமயந்திவிருத்தம்

பாலரைக்காற்பதா னுல் பண்புடன்சொல்லக்கேளும்
வேலேருமுலகையானும் வேந்தனெனிதர்ப்பதேசம்
கோலமாய்சேயுரோடுங் கூடினுமவடஞ்சென்றால்
சேலமாய்க்குறைவில்லாமல் செலவமாயிருக்கலாமே
நளன்விருத்தம்
செலவமுதற்படைத்தபேரை தேவியென்றேற நன்னுத
நல்லவர்க்கிடர்வந்தகாலே ஞாலத்திலுயிரைவையார்
கலவிபுமறிவுபீதிகனத்தையும்பெற்றயிக்க
வல்லவீர்மாமனார் தன் மனையில்போய்வாழந்திடாரே
தமயந்திவிருத்தம்

மன்னனேமாமனார்தம் மனைக்கிணாராதாகில்
உன்னையான்பிரிவினதில்லை யுண்மையாய்ச்சொல்லினேனே
நன்மையாய்ச்சேயுந்தம்மைநாடியோராணைக்கூட்டி
பன்னுமென்பிதாமனைக்கு பாங்குடனனுப்புவினோ
நளன்விருத்தம்

பார்புகழெனதுரதப் பாகனெனசொல்லக்கேளும்
தேரின்மேல்நம் துதிவவியசெல்லனாயேறறிச்சென்றது

வீரியவீரமரசன் வீட்டினிலிவலாநீயே
சீருடன்விடுவாயாகில் சித்தமுமகிழ்வேனப்பா
வசனம்

ஆரடா அடாசாறியேநீமது அருமையான குழந்தைகளினை
டையும் கேரின்மேலேற்றிக்கொண்டு போய்த் தமயந்திதந்தையாகியவீ
மரசன்வீட்டில்விட்டுவருவாயப்பா (அப்படியே சுகமாகக்கொண்டு
போய்விடுகிறேன் மகாராசனே

நளன்விருத்தம்

அப்பினையிந்திரசேனா யழகுதன்மணி நீயவாடா

இப்பவுன் தங்கைநீயும் யிணையிரியாமற்சென்று

செப்பருந்திதர்ப்பதேசம் சென்றுங்கள் பாட்டன் வீட்டில்

ஐப்பியேசில துகாலம் உண்மையாய்வுள்ளுவினோ

இந்திரசேனன் - நரு-இ-ம்-சாவேரி-அட-தாளம்

எங்களைப்பிரிந்தெங்கேடோ றீனாயா யெனக்கெப்பிடி

தங்கைக் கெப்படி-மினி

(எங்க)

திங்கொளனிமுகஞ்

சேர்ந்திடாமலேது

யிங்கி அசமையம்

யேதுமேசொல்லாது (எங்)

உங்கள் பிறகேநாங்களும்தவாரேனமையா - நீருண் ணுப்பொழுதி

னி-லுட்டியேயுளங்கனிக்கவுங்கிருபசெய்யா

உங்கள் முகம்நாங்கள்

காணாதாராழி

தங்குவேராமுக்

கேனித்தவீண்பழி (எங்க)

அப்பாவென்றேனையடிக்கடிபழைப்பீரோ - நாணசுகொண்டந

ல்-அதிமது முப்பழமுனிப்பீரோ-யிப்போமன திலகபடம்

தெரியாமல்நடந்து (எங்க)

நீனைந்துவந்திருமே

எமாத் துமல்கையாம்பயப்படுவோமோ - நீரென்னசொன்னாலும்

இனிநாங்களுண்மலர்க்கையைவிடுவோமோ

மாமாவிரொண்போவதேது மறைத்துவார்த்தைசொல்லத்தகா

(எங்களை)

தேரின்மீதிலும் நானினியேமேனே-நீரழைத்துச்சொன்ன

தேர்ச்சா தியின்முகத்தையும்பாரோனே ஆகிருந்தாதுவேயக்கொ

யாகுமா-ஐயாவுன் தாசைமறச்சுமா

(எங்களை)

நளன் புலம்பல்விருத்தம்

திருவள்ளு மார்பாவிந்த திவினீட்டி வோவைத்தாய்

மருவளர் அளவணிந்த மாயவாயென்னசெய்வேன்

பெருமைசேர்மைந்தநாநான் பிரிந்தினியெவ்வாறுய்வேன்

அரிகரிமுகந்தாவுந்த ன்ருளி அகரோனேதவா

நளன் புலம்பல்தரு சோகவாரளி-அட-தாளசரப்பு

அரிவோமரி யரிவோமரி அரிவோமரி யரியே

அரிவோமரி யரிவோமரி அரிவோமரி யரியே

கரியோலமிட்ட மும்பேர்த்தைக்கார்த்தாய்த் தாய்தீர்த்தாய்

கருமா முகில்வண்ணு தயர்படவோகண்ணுல்பார்த்தாய்

அரியாசியமருகுந்ததனை யுலுவிட்டலாச்சே
சரியாகியுள்ளன மகிது தருமோதகாதேச்சே
சரியாமனச்செருக்காவிய தமியேற்கில்வாறமைத்தாய்
கலியாலமனக்கவலைப்படுங் காரணமெனவிதித்தாய்
நலமாய்மந்திரிசொற்கேளாமல் கண்ணுதாழிமுழித்தேன்
ஐவிசெய்குட வுலகியானையு முட ன்புண்குந்தகனித்தேன்
வைவமுமுதாளவந்த மகனைதெல்லவிதித்தேன்
ஐயோபாவிசெனனிது ஆமோ ஆகாதேத்தேன்
செய்ப்புந்தவப்பலனைரு சேயர்களைக்கொடுக்காய்
தெய்வமென்றேயமுதேங்கிட தெருவினைதவிடுத்தாய்
மணிமாழாடி மருட ன்ருட மகனையெண்ணிவிளர்த்தேன்
பணியும்பொருள் வழியில்லாத பஞ்சையாகவிடுத்தேன்
மதலைகள்சொற்கேளாமிக மலடெனனத் துணிந்தேன்
விதியேஐயோவிதியேயிந்த விதிக்கோவுணைப்பணிந்தேன் (அரி)

நளன்விருத்தம்

ஐயையோமகனையெந்த ன்ருமைகண்மணியேயப்பா

வையகமாளவந்த மதிசுலக்கொழுந்தேனாடா

மெய்யெலாஞ்சொர்வதாக வினாயநீபுலம்பிடாதே

தெய்வத்தின்செயலிருந்தால் செகமெலானம்மதரமே

நளன்விருத்தம்

பன்னருமனைன்போற்றப் பாரினையாளவந்த

அன்புள்ளமகனையுள்ளை வனாராழிபிரியேனப்பா

இன்பமாய்த்தங்கைநீயு மெழில்வ தமீதிலேறி

நன்மையாய்முன்னே சென்றால் நாங்கன்பின்வருகிறோமே

வசனம்

கேளுமேன தருமைக்கண்மணியாகிய மகனைநாங்களுங்களை

விட்டுப்பிரிந்தனாராழி மதந்திருப்பதில்லை நீங்களிந்தத் தெரினமேலே

றிக்கொண்டு முன்னேகடந்தான் நாங்களும்பின்னே துடந்தாப்போல்

தானேவருகிறோம்பாருண்மணியே

நளன் தமயந்திதிபதை-ஐமலை-கண்ணிகள்

ஆவிதியேயென்னசெய்வேன் ருமைமைந்தார்பிரிந்திடவே

அரும்பாவினாநாநானவானகேதன்ன

விதியே

ஆவதுவழிவதுவழியிசெயலல்லால்லாமால்

கண்மணியே

மணியாமபருக்கைமுள்ளுவனமென்றறிந்துமெந்தன்

மக்களையும்பிரியமனந்துணிந்தேனே

விதியே

துணியமனம்பண்ணிவைப்பார் அளவணிவெயம்பெருமாநா

துயரப்படிவாவதில்லைதோகை

கண்மணியே

கண்ணைவிட்டுநீங்கிகலங்கமனந்தளர்வதுபோல்

காதலன்மந்தனாப்பிரியகருண்டேனையோ

விதியே

நான் விருத்தம்

நளன் து. இ. ம. அகா வேரி. அ. தாளம்

கனத் துதிக்குவா தாயினிமேலுன் மனத்தின் துயரத்திராய
 கனத்திரவநிழலு கருநிலகிசர் துணிந்து
 தானகவழிநடந்து கரையொடுபுனைபின்மொட்டாந்து(வன)
 தாமரைக்கிணையொத்த தாளதலில்மெத்த
 தணலாய்மண வுயரத்த நாளாதுன்னிடசித்த
 நாமிருவருமபரவ பூமியடவிசுத்த
 நடப்போம்மெனது நுழை கடம்போமவழிமெத்த(வன)
 ஆகாதொடாட்ட மாடியிப்படிப்பட்ட
 அவன்வதாய்கொந்த மாசுகதனைகாண்ட
 சாகாநிருக்கடனின் ஆசைமாயினததெட்ட
 தாருழிவெகொருநக ராள்தாளிந்தகண்டம்(வன)

புத்தககரன் விருத்தம்,

ஆயுதேவர்கள் மந்திரிமார்களை யிந்த அன்பத்தோடு தேர்த்து, ஊக்கமூட்டிக் கிவ்லாமல் பகுதிப்படுத்தவும், மறுமுனையான குடிகள் அவைக்கு கமாய் எப்போதும் போஸ்ப்பயிசிடவும் பெரிசை யெழு மத்துத்திட்ட சூட்செய்குவீர் மந்திரிகளே

மக்திரிவிருத்தம்
சுத்தியகீர்த்திளச சக்கிரோசன்வனத்தெருநெக்கி
மித்தினமடந்தேசதி யெல்லோரும்துமிதிது
முத்துபாற்கண்ணீர்விட்டு முக்யவாழ் தயாபப்பட்டு
கொற்றவன்நன்னேதேடி குழகநுமடில்கிளறாரே
வசனம்.

கேளுமையாபுஷக்கசராஜனை நமதுளம்காராஜன் வளத்துக்கு
போயினிச்சதெய்யமிந்தஜாராதாமரிந்து அதிததயாமுடன் அனை
த்தேழதலிககிருட்களே பிதுசமையம் நாம் கொல்கிறம் தேய்ப்பா
களாம்காராசனே

புலிக்குரல் விசுவநாதன்

குழிகளிலெவ்வாறாவது சூலுவதற்குரியபடிப்பாக்கத்தை
திட்டமுடன் பிடித்து வைத்து தெண்ணைசெய்வோமென்று
அடவு... ன் பேரினையை நம்முடைய மென்னைமையத்தனை
பற்றியசையறிவதாகப் பண்பு... ணுனர் செயல்போ

மந்திரிவிருத்தம்.
ஆரடாஸாசலீயா ஐன்பத்தாவலிசியார்க்கும்
சீருடன்புலக்காரர் செங்கோல்பெற்றாசியத்தும்
காரணமறிவதாக கனகபெரினகமுழக்கி
பாரில்வாய்க்குடி.கடன்னைப் பயிரிடக்வுசய்குவினோ

கட்டியபக்கராணவிருத்தம்.
திருவனாநிலைதராட்சி செணங்குளையொலலக்கேளர்
மாமலாமாபுணை மன்னலன்புலிககரன்முன்

அருமை யாய் செங்கோலேந்தி அவலியையாய் சிவந்த பெருமையாய் வந்தார் நீங்கள் பிழை செய்தால் தண்டிப்பாரே

கட்டியக்காரன் தருளும் ஆசர்வேரி அடதாளசாப்பு
பார்த்துப் பிழையுங்கள் யெல்லாம் பரிசெய்து பிழையுங்கள்
கீர்த்தி பெற்றவன் ராஜன் தோர்த்திட வேறுதாடி
கேட்டபடி புஷ்கரநாடுக்கு நாட்டிட்டுப் போனான் (பார்த்து)
ஆக்கினேன் செய்து ஜெபிப்பான் நம்மை
அதிகமாய் திட்டியடிப்பான்
பாக்கியில்லாமலே பகுதிபணமுற்றும்
யோக்கியமாகவே சீக்கிரமாய்ளித்து
தெய்வச் செயலிற்று பேச்சே நிவன்
செங்கோல் பெற்றா சாளசச்சே
அய்யமில்லா துநாட்டையாண்ட திகாசமவன்
செய்யாமலிருப்பேனா ஜயா யினி நீங்கள் பார்த்து
எண்ணிப்பார்த்துக் கவிதனை சாமி
எதித்திடி விவனிப்பாரே புண்ணியன் நளராஜன்
புவிவந்து சீசாளவம் பொறுப்பது நீதியென்றே
பிரபுபோகாமனவரும் (பார்த்து பிழை)

பொதுநிந்தம்
காட்டி புஷ்கரநாடு நாயக்கன் ராஜன் குன்
காட்டி நிறைந்திருக்கின்ற கண்டிரமழைப்போனான்
விட்டையக்கட்டி அமெதிக் கண்டிரமழைப்போனான்
கட்டியாநாடு தித்திக் கண்டிரமழைப்போனான்
குழிகள் வருகிறதரு இடிக் கண்டிரமழைப்போனான்
குழிகள் வருகின்ற பயிரிடுங் குழிகள் வருகின்ற
படியெலாம்புகழ்நித தபிரியின்
திடமுடன்பயிரிடுமபடியான (குழிகள்)
பாத்திகட்டிசலம்விடுவோம் அதில்
நாதைப்படுகியேருவோம்
சேத்திலேவிழுது நேத்தியதாகவே
காத்திருந்தோத்திபாத்து நெல்லுக்கும் (குழிகள்)
கொழிக்கவருகின்றையெழுகு
குலவண்ணம்தொழில்புகுது யெங்கள்
மேழிச்செல்லம் து கொழிப்புகுது
மேதினோலிநிதிநாடுகள் (குழிகள்)
தானதரும்கவனிப்போம் நிதம்
சந்தோஷமாய்க் கவனிப்போம்
மரணிகளென மபேபெத அபிநயில்
மன்னர்புகழ்நிதிவாழ்குள் புகழின் (குழிகள்)

குடிகளென்றதும்-
கூர்மாளொல்லாங்குடி கரட்டினிலேடிவந்தும்
பாராளுமகிபன்சென்ற பாட்டையையடிபிடித்தும்
கோகுவெங்குந்தேடிருபனைக்காணோமிப்போ
சேருடனாமனைப்போய சேருவோமென்னெவாசீர்

குடிகளென்றியலன்கனி
எத்தனையெங்குந்தேடிச் சத்தினுமலைந்தலைந்து
சித்தமுங்குழைத்தோமல்லா னுத்தமன்றனைக்காணோமே
குடிகளபுலம்பல் தரு இம்-காமபேதி ஆதிதாளம்
எங்கையெல்லாம் மற்றதெக்கேபோவீரோ-கவாமி
வினியென்னபாடுபடு நோ விதுபூமி

சங்காழியணிந்த ரங்காதற்கிருபையுள்ளவற்குத்
தாழ்வொருக்கால்வரம் தென்றதது பொய்யோர்
சிங்கத் துக்கினையாக யெங்குமுள்ளோர்கடுங்க
செங்கோல்செனந்தியதுவினதுபொ பரிசில்
திங்கினாரளியிக தங்கப்பிரகாசமுள்ள வேலில்
திருமுகமென் றுகாண்கிபாமிலி
கட ல்குழலகில்வாழரசா னுதினமுங் ஐயா
கைகட்டிமெய்சொல்லுங் களவானே
அடவியில்வாழ் மிருகபறவைகள்புடை குழ
ஆசையாய்கடந்தோ கோமாளே

பொன்னெல்லறுத்தறுத்துவெள்ளமலையோற்றுகுவிக்கும்
தேசம்பாழாச்சகையாள் மேலே
மன்னன் விசென்றால் பிள்ளைகுழகனைவரை
வாழ்புலம்புமதும் விதிதானே
காட்டுகிறபொழுது யெங்குதெருவிசை
கண்ணொல்லாமலேதோ கடந்தோ
பூட்டுமபணி மணியும் காட்டையுஞ்ஞாடி
புஷ்ககாணுக்கனித்தே வினந்தோ

எத்தனையென்னவெல்லோருகையுமவன்
எங்குந்தேடிக்காணும் வினைத் தேசமே
நத்தினெண்ணிப்பிள்ளை சுற்றத்தாராழிருந் துண்ண
காணங்குறைவில்லாம விருத் தோமே
பஞ்சையாய்புஷ்ககாணைப் பாராளச்செய்துநீர் யோமே
பண்புன்னெனம்போனதறி யோமே

தஞ்சமென்போ தமையஞ்சலென்றதரிக்கும்
தயவுள்ளஉயைநாம் பிரி யோமே
காடுசெடிபுதருங் கானலிலோயத்திரிய
காமணமானதென்ன விதிப் பயனோ
காடுமருகரிபுத்தோடுமபடியுமென்
மடுங்கபுத்தகானென்னவைதானே

சாகுய

ந ன வி ல ா ச ம்

பொதுவிருத்தம்.

பித்தமேபிழத்தவாபோல் பிளியமாயோடிவந்து
சுற்றியகாட்டில்வெகு தூரமேநடந்தலைந்து
வெற்றிசேர்நனைத்தேடி வினையப்புலம்புவாடி
உத்தமகுழிகளெல்லா மூரைதாம்போய்சேர்ந்தாரோ

பொதுவிருத்தம்.

பூதலமெலாநடுங்கப் புஷ்கரனாளும்போது
திதிலாக்கவிதேவனுந் சினமிலாதகமகிழந்து
கோதிலாநளன் துயிலைகொடுப்பாகமனநிலெண்ணி
ஆதரவாகக்கூட்டி லன்னமாய்வருகின்றாரோ
அன்னம்வருகிறதரு-உசேனி ஆதிதாளம்-

அமிசமிதேவந்ததுபாரீரமாய அமிசமிதேவந்ததுபாரீர்
இமையோருலகைவிட்டுச் சமயமென்றெண்ணிட்டு
சிமஷத்திலுபுறப்பட்டு கிருபனுக்கெதிரிட்டு
நெஞ்சகதிலிலுதினஞ்சமாகவே
கொஞ்சிமொழிதனைமிஞ்சிப்பேசியே (அமிச
விவள்ளியெனவேநிறந் துலங்க
மெய்யும்பளபளென்றிலங்க
உள்ளம்மகிழ்ந்துநளனியங்க
உணமையாய்தமயந்திரிங்க
கள்ளவருவங்கொண்டு மெள்ளெனவே
உள்ளமிக துணிக்து வள்ளலொரிதிரில்லந்து
கந்தலுடன்திரிலோதமாகவே
செய்திடபூதலத்தினில்
கருதுய்கிருபருக்கரசனெனமிக
பெருமைபருளன் துயிலைகொடுப்பாக அமிச

தாய

மிக

புது

குது

அமிச

தமயந்திகாச்சகம்,

முன்னையுன்னமுளையெல்லா மொழிந் துடனேநன்றாக
யென்னெனநுதெய்துணைத்த மின்பமுள்ளவனினமிதே
கன்னியென்கமகிழ கனமுடனேநிரிபிழந்து
யென்னையுயிரிணைந்தா யென்னையென்தருவாரோ

நளன்கிருத்தம்.

சுத்தரமயிலையுந்தன் துயிலுதிரபாதிப்பேயர்
அருசியாய்நளன்கிருத்தரவன்தபா துயிலுதிதிகொண்டு
யெத்தவன்திசுத்ததயந்த வெண்ணமிதிதெபாட்டு
விந்தையாய்துதித்தது மென்கியானதருகுவேனே
தமயந்திகுது
சொன்னசொற்பய்யெயிம்பெய்யெனதுயிரிணைந்தா
கன்னியென துயிலைத்தன் அன்னததைப்பிழத்ததுதாரீர்

நளன் தரு-இம்-புன்னு கவர்ணி-அட-தாளசாப்பு
 அடுக்குமேன் பூர் அன்னமனை
 பிடிக்கிறேன்பார் கொடிக்குன்னே, (அடுக்கு)
 வடிவழகினிமிருத்தமாதே திடமுடனதைபிப்போதே (அடுக்)
 இசைந்தவிடையுமசைந்தநடையுட்பசுந்தாமிதனைவசந்தப்பாமலே (அ)
 இர்தவனத்தில் வந்ததுன்னத்தை ச்சிந்தைமகிழ்சுந்தோஷமாகவே (அ)
 முன்னுவினருன்னமுன்னிச் சொன்னகருணவன்னமிதனை (அடுக்)

பொதுவிருத்தம்,

பொன் னுலகினில் வாழன்னம் பூச்சக்கிவர்க்கியான
 மன்னாவன் நானெறிந்த லஸ்திரந்தனையெடுத்துப்
 பன்னருமாகாயத்தில் பறந்தன்னம்போனபின்பு
 கன்னியுளனுங்கண்டு கலங்கியேதவிக்கின்றாரோ

நளன்விருத்தம்,

தெய்வத்தின்செயலோமுன்னஞ் செய்தவப்பயனிதானோ
 மையனினிழியினுளேமாயமாயன்னமெந்தன்
 கையினிற்சிக்கிடாமல் கலைதனைபறிந்துகொண்டு
 வையவேபறந் துபோச்சேபான்வநாமென்செய்வோமே.
 தமயந்திநளனும் புலம்பல்தரு-பூரியாணி-சம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்

ஐயையோகொடுந்தெய்வமேயிந்த *
 அவதிக்கென்செய்வென் தெய்வமே
 அடவியில்வந்தஅன்னத்தைப்பிடிக்கப்போய் *
 ஆடை போச்சே பெண்ணரசியே
 வையமுண்டருளையன்செயுவிப்படி *
 வருமென்றறிதிலேனே தெய்வமே
 வந்தன்னமுடுத்தவஸ்திரங் கொடுபோக *
 வாய்த்ததென்பிராண நாதனே
 கொடியபுஷ்கரன்நிடதநகர் *
 கொள்ளைகொண்டதுமையே தெய்வமே
 கோதைநீபடுமவாதைகண்டிடல் *
 குண்ணுதேபெண் ணரசியே
 கொடியபுஷ்கரன்கொள்ளைகொண்டிடும் *
 கொடுமைபெரிதல்ல தெய்வமே
 கோலவுடவிந்தபாலேவனத்தினிற் *
 குளிருமேபிராண நாதனே
 காலமிப்படிவருமென்றறியாமல் *
 கனித்திருந்தேன தெய்வமே
 கானகமவந் துமானமழியவென் *
 கலையுமிழந்தன் பெண் ணரசியே

சேலேகொடுபோகுந்திருட்டன்னமென்றுந் *
 தெரியாமற்போச்சே தெய்வமே
 தினகரன்வெய்யஸ்தாங்கி *
 யெப்படிதிரிவதென்பிராண நாதனே
 பெண்புத்தியோடென்புத்தியுழிந்தும் *
 பிடவைபறிபோச்சே தெய்வமே
 பிறமலபிடி-ஆதம்மவினையிரிப் *
 பேசிற்பலனோ பெண்ணரசியே
 மண்ணிலரசர்கள்வந்துநிதந்தொழு *
 வாழ்ந்தனும்போச்சே தெய்வமே
 வனத்திலவாழ்மிருகமனைத்து *
 மெதிராகவர்க்கண்டோம் பிராணநாதனே

நளன்விருத்தம்

சம்பரமாய் வாழ்ந்தபோதுசஞ்சலம்னுபவித்தோம்
 அம்புவிபிழந்தபின்னே லதிகசந்தோஷமானோம்
 நம்மிட ஆழ்வினையைநாம்நானே அலைக்கவேணும்
 தெம்புடன்வழிநடந்துதேன்மொழிவருவாயே

நளன் தரு-இம்-உ-கேனி ரூபகதாளம்,

திருவளர்முகம்வோவையாச்சுகதே விழுதிப்பழம்போது-
 சிவந்தத்தாள்கொப்பளித்துப்போச்சுகதே
 அரியரியுந்தன்செயலிதாருமே யானானந்தம் (திரு)
 தருளிருந்தால் துயரம்போகுமே
 மெதுவானதிரோகம்மெலியலாச்சுகதே வெய்யலுனாக்க
 மேலிருந்தவஸ்திரமும்போச்சுகதே
 அரிதமாய்வழிநடக்கவேணுமே தொலைதூரஞ்சென்றால் (திரு)
 தோப்புநதிகளெதிரில்காணுமே
 நாவுவறண்டுதாகமெடுக்குதே யிதுகாட்டில்வழி
 நடக்கவதிகளையுங்கொடுக்குதே
 ஆவிபதைத்தென் னகழ்முருகுதே ஐயையோயினு (திரு)
 அடவியைக்கண்டால் அயரம்பெருகுதே
 மண்ணும்மெழுஞ்சோலேகொதிக்குதேபெய் வருத்தமென்
 மனமுட்பதைக்கூமிதவந் துடிக்குதே
 குணனுகொருநாட்டைபாரடி மானேயதுதான் (திரு)
 குணனுகொருநாட்டைபாரடி

தமயந்திரவிருத்தம்.

அழகியவீரகண்டா மணியணியரசேயிந்த
 வழியெனக்கேணுநதீர் மன-தினில்கபடமேதோ
 பழகிரேன்னைவிட்டுப்பாரினிலியவார்த்தை
 மொழிவதுதம்மமல்ல மோசம்நீர்செய்யொணுதே

நளன் விருத்தம்

தார்துழலாளையுண்ணைத்தனியலேகாட்டில்லி. செ
செருடன்பிரியவெனறன் சிற்றமுந் துணிக் துண்டோ
பாரியம்சைச்சாரலின் பாட்டைக்குண்டின்புரத்து
நேனொயாணுணைத்தால் நின்றைநீயெண்ணைலாமோ
தமயந்தி விருத்தம்.

கதிரவன்மறைந்துகானில் கனவிருளாடையுழர்நாம
பகிபுநழரசேயிர்தபழையமண்டபம்நாந்தங்கி
விதமுடனிரவுபோக்கி விடிந்தபின்னாமெழுந்த
துதிபெறும்வனங்கடந்து சுகமுடனன்டக்காலாமே
வசனம்.

கேளுமென்பிராணாதரே ஞாயின் மறைந்து அஸ்தமான்மா
கியிருளாகுமுன்னமே நாமிர்தபழயமண்டபத்திலே தங்கியனித்திரு
ந்து பொழுதுவிடிந்தபின்பு சுகமாய்நா மெழும் துவழிநடந்துபோலாம்
பிராணாதரே ஆனாலப்படியேசெய்யலாமாதரசே

நளன் விருத்தம்.

மல்லிகைமலரணமேல் வாடாமல்கித்தினைசெய்யும்
மெல்லெல்லாளேயிந்த வெப்பமாம்பூமியிதே
கல்லுகளுருத்தநீதான்கனரித்தினைசெய்யவந்தாய்
சொல்லருமயிலேயிந்த சுகத்தைநயான் காணலாச்சே

தமயந்தி விருத்தம்.

ஆழ்கிடற்குழும்பாரி லனைவரும்பணிந்துபோற்ற
தாழ்விலலாதங்கர்தன் தகத்திலீற்றி ருந்தநீரே
பாழி அமண்டபத்தில் பாதேசிபொலிருக்கும்
ஊழினைப்பயனெதென்றே யுரைப்பதென்பிராணாதரே

நளன் விருத்தம்.

புன்னன்னமேலும்பிரம்மா புகழுடனமைத்த விதி
யெள்ளவெறுந்தப்பாது யேந்திழையாளேந்தான்
ஊள்ளமேருழைந்திடரம் வுண்ணையாய்கித்தினைசெய்தால்
கள்ளமில்லாதெழுந்து காலமேநடப்போமாமே,

வசனம்.

கேளுமென்பிராணபதமாகிய நாயகியே ஆகியிலேபிற்மாயெ
ப்படிவிதிததானே அப்படிதானமைக்கும் நீயதைநினைத்து வருத்தப்
படாமல் சுகமாய்கித்தினைசெய்தால்பொழுது விடிந்தவுடனேநாமெழு
ந்துநடக்கலாம் மாதரசே தேவரீரிஷ்டப்படியே நித்தினைசெய்கிறே
ன்பிராணாதரே,

பொதுகவி.

பதிவிரதைதமயந்தியு மதினித்தினைசெய்யும்போது
சுதிசெயுநானுமெண்ணி சுதறியேபுலம்புலாரே

நளன்-தரு-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,
பெண்ணேபெண்ணேசே-புண்ணே
பிரியலென்னுலகமொருவனாகிய
வெற்பிடித்ததுதொலென்-தெய்வக்கலைக்குத்தி
கண்ணே-கண்ணேமண்ணே
பெண்ணேஹைவமிருமேநீனய்யானே
யெப்படிவிட்டுமனதொப்பிநடப்பேன்
செப்பிடபிறமலபிரிபாடியாமோ
தையலெயென்னசெய்வேன்
தாமனாபிஸையின்மேல்தண்ணையையே
தயங்குதேயெனதகமெவ்வளிதழுவவேன்
வையகத்தெவர்செய்தவஞ்சையோமுன்னால்
வானவர்மனதிலெண்ணியவடமோ
கானகந்தனிவண்ணேநான்விடத்தாமோ
தெங்கிமுழிப்பாயோ
தெவதாயிதுநீடியவனமதில்
லேடியிலேநதகமலாடி-குழைந்து
உருக்கமாய்காக்கடிபுறவாடி-அமினி
வெறுக்குமோயென்மனத்திக்குமோவண்ணி
ஆதிமூலப்பொருளை-புண்ணே-ஆதிமூலப்பொருளை
மனக்குறைந்திருமே-நினைத்தீழ்-புண்ணே
கனிக்காமாதவேநீபா-அகாதருளை
காதலாயென்னைக்கவியாணமுஞ்
காசினிதனில்விசுவாசமதானவே
நேசமதாய்கம்பிமோசம்-போனானே,
நளன்-விருத்தம்,
கன்னியற்காசேயுண்ணைகாட்டினிற்றவியவிட்டு
யென்னமாய்மனந்துணிநெய்யடிபிரிவேன்மாணே
சென்னியிலெழுதும்பிறமன்-செய்தணையறியேன்பாரில்
மன்னிலெண்ணப்போலமதமயங்கிவொருண்டோ
புலம்பல்-தரு-இன்காம்போதி-அடதாளம்.
என்னுயிர்ப்பனவையெவ்விதமாய்ப்பிரிவேன்
இதற்கென்னசெய்வேனையோ
மன்னுவிதம்பதசவழியுந்தெரியாமல்
நயங்கியமுறா-நோதான்
பொன்னணர்மாணுநிங்கேபுலமபித-விப்பாளோ
பிரியம்மெவ்வலையே
பொன்காத்தபூதம்போலென்பொந்தியையாதரித்த
பண்ணியவியாச்சே
கயமரச்சபையெல்லாஞ்சோதித்தென்னேமாலே

மிக

புண்ணே

பெண்ணே

தண்ணே

தைய

பெண்ணே

யெனே

தெங்கி

வந்து

செய்து

ஆதிமூலப்

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

தெய்வமே

சூரியன் துமிதற்கோ தெய்வமே
 சுதாசுரீயமுள்ள சக்தியகீர்த்தி யென்றும் தெய்வமே
 தோகைநம்பினோயோ தெய்வமே
 வயல்குழ்சிடபுரிவாழ்விழந்தேவனத்தில் தெய்வமே
 மாண்புபிரியலானேன் தெய்வமே
 மாண்புபிரியவென்மனமுந் துணர்ந்திடாமல் தெய்வமே
 வனத்திலுமயங்கலாச்சே தெய்வமே
 நம்பினுபெண்டிலுந்நகாட்டில்தைவிட்டு தெய்வமே
 நானெப்படிபிரிவேன் தெய்வமே
 அம்புவி யாசாளுமாசரிநிற்கொடிய தெய்வமே
 வரும்பாவியான் தானே தெய்வமே
 நாமுமலலாப்போலேநான்குடிநுந்தேனே தெய்வமே
 நான்முடிபிரித்தானே தெய்வமே
 ஆனமபெண்டிநங்குடா மலர்நாந் பிரித்தேனே தெய்வமே
 அத்தகோவிப்படிசெய்தாய் தெய்வமே
 மாறுவடம்பூண்டவானவநாந்நாமல் தெய்வமே
 மாண்புயென்குடிட்டானே தெய்வமே
 வரும்பாடறிந்திருந்தாலமனை வோலையையையில் தெய்வமே
 வாங்காதிருப்பேனையோ தெய்வமே
 யென்னிமென்னர்களைசிடவேகாட்டி தெய்வமே
 லெங்கித்திகைக்கலாச்சே தெய்வமே
 அன்னியபுகைக்காளுலென்னிட வாழ்விழந்து தெய்வமே
 அலயசெய்தா யேஜயோ தெய்வமே

நன்னிருத்தம்

சித்திரைதெரியுமுன்னே நீங்கியான்யோ வோமென்றால்
 உத்தமிசேலையையா னுடுத்திக்கொண்டிருக்கிறேனே
 கத்தியுண்டா னுலிப்போ கன்னிக்குந்தெரிந்திடாமல்
 நற்குவிவாண்செய்து நான்வழிநடப்பேன்தேவா

பொதுதவி

கவிதேவன துரவையம் ரலமுடனரிவாளாகி
 மெலிவுமுன்னருகே விமலிந்நுந்தானன்றே

நன்னிருத்தம்

அரியரியென்னமாய் மரிவாளுண்டான திங்கே
 பரிவுடன்தித்திரை செய்யும் பைங்கினிலஸ்திரத்ததைத்
 தெரியாமற்களானைப்போல் திறமுடனுததிக் கொண்டு
 பொருவனையோடவைத்தா யுன்செயல்தா னேதேவா

நன்னிரு-இம்-ஆகிரி-ஆகிராளம்

எப்படியானடி யெடுப்பே விவ்வனத்திலே
 என்மனைவியை விடுப்பேன்
 இப்படிவருமென்ப தேனுமறிகிலேனே
 யென்னாளரிசெயலென்று தெரிகிலேனே

யென்னரசம்வாழும் போக்கினென் இடுநூன் விதி
யென் மனைவியின் றீக்கினென் விட்டுப் பிரிய
தன்மனதாசையைப் போக்கினென் வுடனே யான்
தைரியமனதுண்டாக்கினென் இனியென்ன செய்வென்
பன் னுழுகுலுன்னோர் பழிக்கவுடலெடுத்தேன்
சின்னஞ்சிறியபெண்ணை திகைக்கும்படி விடுத்தேன் (எப்படி)
தெவருக்கென் மீதற்கோபமோ சுயமரத்தில்
சினத்தவரிட்டசாபமோ தமயந்தி
பாவையவன் செய்தபாவமோ ஐயோவிர்த
பழியென் லீவிட்டுப் போகுமோ இனியெந்தன்
ஆவிக்கிச்சையான்பட்டாலா தானென மதிப்பார்
பாவிமுகத்தை யுபடியெல்விதம்பார்ப்பார் (எப்படி)
பெற்றதாய்க் கந்தையை விடுத்துப் பிராணனுயென்னை
பிரியத் துடனேயடுத்து நத்தியெவந்து
சித்தமிக்க வேகளித்து மெத்தவும்கம்பி
திடசித்தமாய்ப்படுத்து இதுவனத்தில்
நித்திரைசெய்திருந்தான் நேடுநேரத்திலுநித்தேன்
உத்தமியானவனை (ஐயோயினிமற்றதென்னப்படி)

பொதுவிருத்தம்,
நித்திரைசெய்திருந்த நேரமழைமயங்கிதன்னை
சத்தியகீர்த்தினென் தனியவிட்டுச்சொன்மபின்பு
பத்தினிவிழித்தெழுந்து பார்த்துமொளநில்லாதால்
சித்தமுங்குழைந்துவாடி திகைத்தவள் புலம்புறாளை
வசனம்,

அகோதெப்படியென்ன ல்லநாமகாராசன் தமயந்தியைத்தனியவி
ட்டுக்கிச்சென்றுபின்பு-நித்திரைதெளிந்து தமயந்தியெழுந்து பிரலா
பிக்கிறவிதங்காண்க

தமயந்திபுலம்பல் தரு-சோகவராளி அட-தாளசாட்பு
ஐயோயானென் செய்வே-னடவியிலெவ்வாறுய்வென்
தெய்வமே சதிசெய்தாயேயா
திகைக்கவுக்கவிட்டாயோ ஐயோ
குழந்தைகளை யான்பிரித்தேன் கொஞ்சனாயும்
தான் பிரிந்தேன் அழுதுமென் கண்ணீர் சொரிந்தே
அடவிதனிலேயிருந்தே (ஐயோ)
ஆனாயிப்படிசெய்தேனே அவரிட்டசாபந்தானே
ஒளியைப்போலவேனே ஐயோவினைப்பயனிதானே
ஆருமே துணைகாணனே யரும்பாவிபா னுனெனே
நேருமோர்வழிகாணனே நெஞ்சிலே ஆம்நினைவேனே (ஐயோ)
தமயந்திவிருத்தம்
ஐயையோதெய்வமேயி தனைத் தமயந்திக்குறைய்பென்
ஐயையோயருகிருந்த வாசனெவ்வழிபோனோமோ

ஐயையோயிருண்டகாட்டிலேயவும் நீதியாமோ
ஐயையோயிராணநாதா யடியவொன்செயவேனே
தமயந்திபுலம்பல் தரு-காம்போதி அடதாளம்

26

கண்ணிகள்.

தெய்வமேகடுகாட்டில் கிணக்குப்படிவிடுத்த
செயநளன்-பொனவழி யறியேனே
செய்யுந்வாறேதோயி துதிருமாள்செயலோகாணேன்
திக்கில்லாபரதேசி நானுணேனே
மாதாபிதாணவவிட்டு மணவானன்வாழ்வநம்பி
வந்தென்மதிமோச மாணேனே
குதாடிநாடிமுந் துணைவனுடனேகூடி
சுகமாகவந்தூரித்திரை செய்தேனே
இருவருமொருகலையிசைவாயுத்திருந்தோம்
எவ்வதந் துணித்தாரோ வறியேனே
ஒருவராய்த் தனிவழி யோடநினைத்ததென்ன
ஒழிவினையோயானும் தெரியேனே
அனைத்தும்பறிகொடுத்து மாளினாயும்விடுத்தேன்
அநம்பாவிபேன்சென்ம மெடுத்தேனே
தனித்துமேநாவெந்தன் தாய்விடுபொருவும்
தம்மமல்லவென்று தவித்தேனே

தமயந்திவிருத்தம்

சித்தமுமகிழ்வென்னைச் சீருடனழைத்துவந்து
இத்தனைபட்டமாக விவ்வனத்தனினைட்டாய்
அத்தாத்திரியிற்பேய்க ளைமந்தாலுங்கேழ்வினில்லை
கொற்றவாயென்னசெய்வேன் குழையுதென்ன்குழந்தானே

தமயந்தி தரு-கண்டா. ஆதிதாளம்.

காட்டானைகட்டங்களா-நிடித் நாட்டானாகாணிகளா
வாட்ட விலாவிதளா-ராஜனை- பாட்டையிற்காணிகளா
கொக்குவானம்பாடியே-கணவனை யிக்குணஞ்சொல்தேடியே
சுக்கிரவர்த்திதனையே-கண்டுசொல்ல திக்குவெறெனக்கில்லையே
வண்டுகள் ஹம்பிகளா-கணவனை கண்டவாசொல்லீர்களா
அண்டத்தன்னபட்சிமே-கணவனை பண்டிபோற்சொல்லிரட்சி
உத்தம்பபிராணநாதனே-யெற்குந்தேடி- சுத்தியலைத் துங்காணேனே
சித்தங்குழைந்து யாடு த-யிவ்வனத்தினில் மெத்தவும்பயந்தோ ணுதே

தமயந்திவிருத்தம்.

இந்திரற்காகதூது யென்மனைத்தேடிமுன்னே
வந்தநீயருபியாக வடிவமுமபெற்றத்தாலே
அந்தகல்லுருவமாகி யடவியிலென்னைவிட்டு
சிறதையுமடுங்கும்படி செய்வதுநீதிதானே

தமயந்தி - தருகும் - ராதாமக் கிரியை - ஆதிதாளம்
எங்கெனக் கண்டு சேவன் - உல - கெவரிவம்
புகழ்பெற்றது மான்னா வுன்முதத்தை
எப்போதான் கண்டு கூடுவேன்
தங்கவந்தி குமேனி தளஞ் சிறப்பென்னே விட்டு
வெங்கேமறைந்தாயே யென்பிராணாதனே
யினிப்பொருத்தியுமாகிது வனத்தினிலலைவீனா
தனித் துயிருக்கிழ வுட்கைதாண்டிவேனா (எங்)
பெண்ணையப்பிழந்ததோதன் திது
பெருத்திடுவனத்தினி லெருத்தியாய்தவித்தழ
பேய்ப்போவெடுத்தேன் வெழும்
குண்ணோம்வழிகாட்டி குழந்தையப
போகவிட்டு கண்ணாளனேயுன்னைக்கைப
பத்திவந்தேனே யானெண்ணிய வண்ணமும்
பண்ணியதவழும் மண்ணிலமுத்திடவண்
ணமதாச்சே மண்குத்திகககலாச்சே (எங்)
தேங்குத்திகககலாச்சே என்கிரோகமினோத்ததி
சோகமெடுத்தியானேங்குமுழிக்கலாச்சே
பாங்கியர்புண்டமுபாரில்வாழந்ததும் போச்சே
பட்சிபோலவனத்தில் பாதவித்திடலாச்சே
யாதகியென்முகம்பார்க்கலாகாதோசோதனை போயான் (எங்கே)
செப்பிழையேதோ
போல்பெழுத்தமன்னா நின் பெருமையுமறந் தென்னை
பிரிந்துபோனது சீரோவுனக்கிதென்ன
ஆராருக்கென்குறை செய்தேனேமுன்னாலே
அகிலுலையிதுய ரணமச்சிதாயின்னாலிலே
அமரர்களுண்ணியவடமிதுதானொவ்வுமைபொந் தனாகொடி
யுயிர்தரிப்பேனா (யெங்கேநான்)

தமயந்திவிருத்தம்
யென்னைநீர்குதுசெய்தென்கிருந்தாழம்பாரில்
உன்னையானவிலுதுண்டொ வுயர்தபஞ்செய்தானாலும்
மன்னையென்னைக்கடி மருவியான் வாழ்ந்திடேனே
யென் குணமநிந்தியேயிப்படிசெய்யில்லாமோ
பெ. துகளி

நிடதனட்டாச்சந்தேவி யடனியில்புலம்பும்போது
விடமுளமலையாவம் திடமுடன்வருதுபாரி
அரவம்வருகிறதரு - ராதாமக் கிரியை அடதாளம்
பையரவம்வருகிறதாரித் தலம்
செய்யும்முணியுரமுத்திகியினருகெ
தையல்தமயந்தியைக்கண்டு வாயில்
தட்டாமல்விழுங்கவே தந்தோதென்கொண்டு (பையா)

கனகமெய்யொளிமிததுஸ்ங்கக் காட்டில்
கண்டவாழ்மனமிக்கல்கொண்டெய்க்கொங்க
வனமதிநகநின்போலுமிலங்க ருசனில்
வருவோர்களுபிழைக்கோமென்றோடிப் போய்புதுங்க(பையர்)
கவிசெயதமாயுமிதாச-இது-கடித்தளவினுட லெங்குமேனோக
வலுவாதவனத்திலனோக-கல்லவஸ் துக்களையுண்டு
மனசுதுயர்போகப் (பையர்)
ஆயிரங்காலாலேநடந்து குழு-மடவிசெடிபுதுர்க
ளனைத்துபுகுநடந்து வாவையு மாமென்று
திமந்து.யெனிலவருதமயந்தியைவிழித்திடத்
தொடர்ந்து (பையர்வம்)

தமயந்திபுலம்புகிறவிருத்தம்
அன்னியாயமென்னசொல்வனையே பார்க்கியாரும்
மன்னவிரிபுன்னேத்தெடி மலைச்சாரலருகேவந்தேன்
பன்னுலில்வனத்தில் பொல்லாப்பாமபிரந்தோடிவந்து
என்னையெழுந்துகுதையோ. யெப்படி பிராணநாதா
தமயந்தி-நரு-சங்கராபரணம்-அட-தாளம்

கண்ணிகள்
ஐயோவென்னுயிர்க்குயிரானவர்பிரிந்தது தெய்வமே இந்த
ஆனந்தபாம்புக்கிரையாகுகொடுக்கவே தெய்வமே
யானாயிவ்வாறுநானலைய விட்டே னோதான் தெய்வமே பிப்போ
அதினாலேயெனச்சிந்தவவஸ்துதயுறந்தது தெய்வமே
பையர்வினவாயில்பனைத்துத்தினைக்கிறேனே தெய்வமே சற்றும்
பாராதெனவாழைப்படிமபொலுவிழங்குதே தெய்வமே
யாளியானாரும்மடவியைக்கயங்கித்தன தெய்வமே இந்த
அரவுக்கினைநீர் இதைவிவந்தேன தெய்வமே
அஞ்சாதெனவெனவாநிரிப்பார்க்கானே தெய்வமே இனி
அரைநாழிகைதனிவென்னுயிர்போகுமே தெய்வமே
நித்தினாசெய்திடும்.கேரத்திலபிரிந்தாரே தெய்வமே யவர்
நீதியறிவிரும்பும் மானைக்கொண்டாரே தெய்வமே
மேதினியரசாரும்வெந்தக்கிதாசொல்வார் தெய்வமே எனை
மெள்ளமென்னப்பாம்பு விழங்குதென்ன தெய்வமே தெய்வமே
ஆனாயி இவையையழைப்பெனத்தியாந தெய்வமே சுவாயி
ஆதிபுலமேயெந்தபுதுத்தித்தித்தருள தெய்வமே

பெருதுகவி
நீடியப்பாம்பின்வாழில் வாழ்மாதலரும்போது
காடதுவழிசெராய் வேடனுமலருகின்றனே
வேடனவருகிற-தரு-கனியாணி-அட-தாளம்.
வேடனானேயெவ னத்திலவாழ வேடனானேயே
காடைப்புறுதவுதாரிலானம்பாடி கண்டபேரண்ட

புன்னாண்டானதைநாடி. தேடிவனமுற்றுமேடிவனில்
கட்டிக்கட்டிவரும்பட்டி. கும்பைக்கொல்லுங்கட்டி. (வே)
நத்தைகுத்தியிதோபாக்கிறுஅதை. நாடிபாஜாளியும்நோக்கிறு
சுத்தமுத்துமுள்ளான்முழிக்கிறு. இடோ
தூக்கணங்குருவிபாற்கிறு. குறி.
உத்துப்பார்த்துக்கொடுக்கிறுக்கன்னி. வைத்துப்
பிடித்ததைப்பொசிப்பதற்கெண்ணி
சத்தேமாறாமலேகித்தம். பொசித்துய்ய
சாதிக்கெறிமறவாமலதெய. (வேடனாளை)
காவிக்குருவியொன்றிருக்கிறு. இடோ
கருங்குருமாணுச்செருக்கிறு
சேவலொன்றோடொன்றுகளிக்கிறு. கள்ளி
சிட்டிகளும்வாயைத்திறக்கிறு. மிக
பாலேக்கும்பல்கும்பாய்கிடக்குறு. பல
பட்சியடிபட்டுகிடக்கிறு
பக்கிப்பொருக்கிறுசுறிக்கிடு. பந்து
வந்தவர்க்குக்கூறுவிருந்திடு. (வேடனாளை)
செடிபுறம்வேழமோடுறு. கண்மசினத்துசிங்கமும்சாடுறு
திடமுடன்மான்களாகடுறு. அந்தச்-சிறுத்தைகள்தேடிநாடுறு-ப
டியில்வாணொழிக்கும்நாய். களைபாடலுக்குப்பொருளளிக்காரேய்க
ளை-ஒடுக்கியெமதமடக்கவுங்குகியுறை. சபாப்தியுளவகள்ளிவன(வேடனாளை)
வேடன் விசுத்தம்;
கொல்லுருமாணியினவாயில் அலங்கியசந்தாமுள்ள
மெல்லெல்லளையுண்ண விழுங்கியபாம்பையாணும்
வில்லையும்வளைத்துண்ணும். விளங்கிடசாந்தொடுத்துக்
கொல்லுன்னி அசமையங் கொதைநீபயப்பாடே.
வேடன்-தரு-புணனாகவாளி-ரூபகதானம்
பையரவையெய்வேளையே. ஐயேயிந்த
பையரவையெய்வேளையே
பையரவையெய்வேளையே. பசுத்துப்பதுக்கிமெய்யே
பக்குவமாய்வில்லளைத்துப். பாணசாந்தொடுத்துப்ப(பை)
சின்னஞ்சிமாட்டியைக்கண்டு. விடாதெடுத்து
திண்ணும்படியானையுக்கொண்டு
தன்வயறுநிறையவேதட்டாமலேவிழுங்கி.
தாவிடக்கவகையில்லாமலேமுயங்கும். (பைய)
எவாளித்தபெண்ணை. இவள்முலை
பிருண்டிஞ்சொன்ன குண்ணையிலைக்கண்ணைல்
கண்டேனயேக்கமெல்லாமலின்னேன்யிப்போதுடனே
கூட்டெண்ணைமிகவுங்கொண்டேன். (பைய)
மலைபுரமாகப்பதுங்கி நமன்போல
வந்தந்தமாதைவிழுங்கி. குலைவயற்றிதைந்தகம்

கோடையுணர்ச்சி கோதையவன்மனக்
குறையிப்போதுடன்கி (பையா)
வேடன்கொச்சகம்

பையாவையெய்துன்மேற் பட்டதோசொல்மாமயிலே
வைபகத்திலென்புகழை வழங்குவேர்வான் குயிலே
தையலோயென்மனையிற் தன் திலொருதாழ்வுமில்லை
கைகலந்தேயின்கூடி காமவிடாய்திரப்பாயே,

வேடன் வசன்ம;

ஆஆ? மாதாசே நான்நதபாம்பின்மேரிலே விட்டகணையான
து உன்மீதிலேதாதுலும் பட்டதோயென்றிராணியை கீ யின்னமும்
யோசிக்கவேணுமா ஆகிலுமென்னை காடுதிரியும்பஞ்சைவேடனென்
மெண்ணவேண்டாம பூலோகத்திலெனைவிட சம்பதனையுள்ளவாய்
ருமில்லை கீயிப்போது ககமாயென்கூடி காம வேதனைதீர விளையாடு
வாய்மாதாசே,

வேடன் சிசுபத்தியம்.

தூய்யா சிங்கியே ஓயிலாண்மங்கையே
தையலேயுனைக்கண்டு மையல்கொண்டு
சுருவுகதேவியே சோருதென்னுவியே
வருகுவாயொருமுத்த மருவிதருவாய்
வச்சிரமணிகிசீட்டியே மடமடதர்மேட்டியே
உச்சிகுண்டாட்டி யுள்ளைசமறவேன்
சந்தாமுகராதையே தனிலகுக்கோதையே
யெந்தொருயிர்க்குரோனமயிலே
யென்மீதில்மோடியே தென்னவிதமோ
கண்ணியுன்மனதெண்ணலாமோ
உன்மீதிலென்னுசையோதவுசமோ
யுயிர்போகுதிதுவேளை புறவினியே

வேடன்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராணி அட்டதாளம்
கிட்டவந்தென்னைகட்டியுளையடிபண்ணை எனைக்
கேசியையா தடியுமையாகிதென்கண்ணை
கட்டிக்கருமபுன்னைகண்ணென் னகம்மாடி
காமக்கிரீடைவிளையாடவந்தெனடி (கிட்ட)
வட்டமுலைகளைத்தொட்டுகையாற்பிடிப்பேனை உந்தன்
மதுவாயிதமுதரதனைக் குடிப்பேனை
பட்டதுகாதுகொட்டிபொடியடி
படிபுறமுடிபனைநிலையிருந்து
புடைவையளிப்பேனைதகக்கடி
புடைக்கஞ்சேனுயர்வீரகைகருட்டி (கிட்ட)
அடிக்கடி கிட்டவந்தொருமுதமையளிப்பாய் என
ஆண்பின்னையென் தாண்மையக்கண்ணி களிப்பாய்

செடிபுத்தருளிருந்தும் வேடனைசேரவொண்ணுமென
யெண்ணமிடாத்தடிநதஜனமாயயைக்குள்
தெங்கலிடா கடிதிடமனசினித்தாள் கூடாதடி. (இட்ட)
பார்க்கப்பார்க்குமனமபகைக்குதேபாவி அடி.
பஞ்சபர்ணனம்பாஸ்கொடுநகுதென்றாவி
யார்நகுளுனகவினெயொருவு ரோநடி.
யொருமையாகவிவருவாயது
உத்தசேதி யுணாதேவன் கண்ணாடித்
யுயர்குலமடமா தார்க்குமேட்டடி. (இட்ட)
தமயந்தி கிந்தமம்
கோதைதையவிழுங்கவந்து சென்றபெயர்யாமபகைண்டு
சோதியாய்க்கிலவின் தது துநதாயதனைமாய்தது
நீதியாயெனெட்டித்தநீண்டனைதறிவழிந்து
காதல்கொள்ளாயன்கண் குன்னிபுத்தய்கைநானே
தமயந்தி தருஇருகலையாணி- அடகாளம்
இந்தமதியெண்ணலாகு அண்ணேவேடா
உத்தனக்கி துதம்மா
சந்திரகுலத் துளையகரோசனபரியான்
சிறைநிலோடியாது வெந்தனைகண்ணப்போதுநிந்த
கல்லவர்க்கிதுக்குமா அண்ணேவேடா கிசுல்லவம்மனது வீரும
பொல்லாதப்பாமெனவாயின போருமெந்தனைகாண்
வில்லாலசனைக்கொன்றுவிடுகிகவெனையினது (இந்த)
நீதியழியலாகுமா அண்ணேவேடா
மாநாபழிவின் போருமா
ஆதரவாய்பாதாரத்தையெண்ண வாமா
காதல்கொண்டேவினையகலங்கிதவிக்கலாமா (இந்த)
தருமமழிந்துபோருமே அண்ணேவேடா
கருமமிகவுண்டாகுமே பொறுமையாகவதித
புத்தியானைதகாணும் இசுரியாமவே
புன் துசின்னதெறிசுலைந்து (இந்த)
வேடன் விருத்தம்
நி.வேடபரதிகுவையதெனமொழியாளையுன்மேற்
மட்டில்லாகாதல்கொண்டென் மதிசுலைத்தலைசேரேனே
இடபவந்தனைத்தொடரல் கென்கெனயலாமோ
கப்பமுன்னுளமாது காமவேதனைதீர்பொயே
வேடனதருதிமமத்தியமாவதி- அடகாளம்
அசுருபெண்ணெயெனயாதிகாணி விழில
பாதகமாமழியுதுயெண்ணே
பழிவெனவெனப்பெண்ணெயெனமுதல் பாரடி
யெண்ணமயத்திலேசேரடி
நிகுதாதல்கொண்டியெனநனைசேறுதெனசெய்குவேன்

ததமெனக்கொருவார்ததைநீ சொல்லடி
 னையலெனவாய்மையுமேததேசம் (அழகுபெ)
 பன் னுழைவென்கொஞ்சென்னைவென்மனவ
 கண்டு அகலாண்டிடுக பன் னுழை
 உந்தமலர்ச்சிவெனவோயெனக்கடிகாமமேயிறுதே
 தாமதமீயிதழ் (அழகு)
 தாளில்விழுகிறேன்வந் துசந்தொழிந்தபுதுத்தத்
 தந்தெனைச்செடி தாளில்விழ
 வேளையிதுபோலேகாணாவாசுதழ்
 காளைப்பருவம் துதாளச்சட்டாதழ். (அழகு)

தமயந்தி விருத்தம்
 சதுரிகுர்த்தியான சக்கிரேசன்பாடியாணம்
 யெத்தனைவித்தஞ்சொன்னாது மெள்ளளவாகிவந்தன்
 சித்தமுந்தெளிந்திடாமல் தலைத் துநீயெனேவினைய
 பித்தமேயிடித்தவன்போய்பித்தமுறையுடடாபாவி
 தமயந்தி-தரு, இம்-அடதாளகாப்புபுன்னுக்கவரானி,
 ஏதுக்கென்னுடன்வாதுசெய்கிராயவேடா வுனக்
 கேற்குமாயிதுயெற்றிடாதுகீபோடா
 மாதுனகதில்லையோபாதகனையடா
 னாதல்கொண்டாஸ்ரொண்டிகண்கெடுவாயடா(ஏது)
 இராஜன்கன்னியெண்ணெனமலெந்தனை பேசுறாய்
 வீராசுதாலமோதுள்ளிவிழும் துநீவிசுறாய்
 ஆறையெண்ணெயெனமேறயாணுவமா யென்னை
 பேசுவாயும்புழுத்துநெளிந்தன் (ஏதுக்கெ)
 உத்தமமாதருணச்சடைசெய்வாரோவேடா னுன
 னெத்தனைதிட்டியும்புத்திவல்லையே நிற்புடா
 சித்தம்புதைக்குதென தேசந் துடிக்குது
 சந்தாமன்கிடாது மெத்தனீயிப்போது (ஏது)
 பழிக்கஞ்சாமல்நீபேசுற யென்னடா-பாவி யென்
 பர்வமிடிக்காதோ பதைக்குதே யென்னாவி
 வழக்கிர் டெந்தனைவழிமடக்காதே
 செழிக்குமுன துசெவனைப் போக்குதே (ஏதுக்)

தமயந்திவிருத்தம்
 வனமதில்தனிதிதுவந்து வழிமறித்தடமாய்ப்பிக்க
 மனவலிவாலேயேதோ வார்ததைக்கள்பேசலானுய
 கனநிலாபாடியாணம் கற்புள்ளமாதேயானுல்
 ஆனலதாய்நீயெரிந் து(அடவியில்மறைதுவாயே)
 பொதுகவி
 உத்தமசொன்னளவில் புத்தியில்லாத வேடன
 புசுதியெயெரிந்தபின்பு சித்தமுந்நெகிளருளே

தமயந்தி நகுந்தார்

மனந் துணிந் தென்கிடுத்து மன்னவன் சென்றபின்
வனந்தினிவிருக்குமெவடன் மறித்து நெரியவாகி
கனமிலாயின்ன மென்ன காணாமலிக்குமெனான்
கினமிலாடுதனைவனத்தில் தெய்வமேமடிப்பாயே
தமயந்தி நகுபுன்னை பாளையத்தாள்
இப்படியாய்பாவி பெண்ணுன்சென்மமகனெடுத்தது போதும்
நானெடுத்ததுபோதும் நானெடுத்ததுபோதும்
செப்பரியின்னசெய்தவந்தா லென்கிடுகுடனே பெற்றுவளர்த்தா
சிடதசீமாதுக்கே யெனையளித்தார்
மனங்கனித்தார்

(இப்படியாய்)

விண்ணகத்தேவர்கள் துறந்துவந்தேவந்தனையே
மனம்நாடிவிக்விருப்பமாய்மாநுகூழ்
வினையாடி

(இப்படியாய்)

சின்னவயதுள்ள யெண்ணுடையான
செயலாழ்விட்டுபிரிந்தேன்
தேடிவந்துகிதிரையிருந்தேன்மெய்தந்தேன்
மனன்மன்னவர்கள் வந்ததுகிதிரை
வாழ்ந்தககமெல்லாம்மேயத்தே
வனத்திலைந்திடலாக்கே நானே மகிழ்க்கிதுயரகே

வனம்
(இப்படி)

யிந்த
(இப்படி)

தமயந்தி நகுந்தார்
என்னையிப்படிவனத்தி லென்கிடுகுடனே
கன்னியானசெய்திருந்தும் கருந்தாமக்குவறுத்தே
நின்னேகூழ்வினையடிவந்திருந்தாய்மபின்பு
சொன்னசொல்லையந்திரை தோகையந்தனமுவினையேர்

தமயந்தி நகுந்தார் தகாமக்கிரியையுடனாளம்
எப்படியுன்மனந் துணிந்தாது
எப்படியுன்மனந் துணிந்தாய்
எப்படியுன்மனந் துணிந்தே யிப்படியுடையசெய்தார்
யெப்படியினிபிழப்பேனே
யுன்னை
யுழப்பேனே(எப்படி)

யுழப்பேனே(எப்படி)
காணத்தகைக்ககநா ளுரியன்வழியும்
போலும்கேதென்னை துணிந்திரை
கூலும்கேதென்கிதிரை
கிதிரைக்கமாமோ புருத்தகமாமோ கல்வந்தமாமோ(எப்படி)
இத்தகையதென்கிதிரை கிதிரைக்கமாமோ கல்வந்தமாமோ(எப்படி)
புணர்த்திருந்தேன் இத்தகையதென்கிதிரை கிதிரைக்கமாமோ(எப்படி)
வந்ததுவனத்திலைந்திரை கிதிரைக்கமாமோ(எப்படி)
உன்னைப்பிழக்கினே
பெண்ணுன்மனந் துணிந்தார்
யெனையளித்தார்

(எப்படியுன்)

பெண்ணுன்மனந் துணிந்தார்
யெனையளித்தார்
கூலும்கேதென்கிதிரை
கிதிரைக்கமாமோ(எப்படி)

பண்ணைவல்லோரின்தீர ள்ண்ணுதுமெண்ணியெண்ணி
யிருப்பேனெனம்வெறுப்பினு வுயிர்தரிப்பினு(எப்படி)

பொதுவிருத்தம்

புண்ணியவதிதமயந்தி புலம்புகொருநதிபுமாய்
குண்ணருகான்பாட்டைக் கடையேவருகும்பொது
யெண்ணருங்கலைகளாய்ந்தே யிரியமாதவத்தைசெய்யும்
வண்ணமாழ்முனிவரந்த மலையழிவருகின்றோ

ரிஷிகள் வருகிறருஷிர்வேரிஅடதாளம்
வனத்துரிஷிகள் வந்தார்யெதிர்வந்து தெரிசனந்தந்தார்

அனைத்துப்படைத்தெவனருள்பெறாடியே

ஆதாரவஸ்துவையறிந்துகொண்டாடியே

(வனத்து)

காவிக்கலைதொடுத்து உண்டலமுமெடுத்து

தேவாதிதேவர் துதி செய்கிரியையடுத்து

(வனத்து)

காதிருண்டலந்துன்ன னாகசெபமாலைமின்ன

ஓதும்பஞ்சாகூர முனர்தகரகரவென்ன

(வனத்து)

வெண்ணுமெய்யிலங்க விரித்தசடைதுலங்க

பெண்ணரசிதமயந்தி பெருந்துயரம்சிலங்க

(வனத்து)

முனிகள் விருத்தம்-

வவல்செய்சேஷமாரோ யெழில்மலைசெடிமிகுந்த

மாவனந்தனிமலைல்ல மனிதாசஞ்சாரமேது

பாவையாரோடுங்கே பரதவித்திடுவதென்ன

ஆவலாய்ந்திடுவது யாராந்துவருகுவினோ

சேஷர்விருத்தம்

வாசுமாயிதுவனத்தில் மலையடிவாரத்தனினி

பேரருந்தவத்தைசெய்யும் பெரியவரகமகிழ

தெசிகமிகுதுலங்க தெய்வந்தகன்னிபோலும்

மாலிலாவனிதைந்தி வனத்தினிலவந்தானையா

முனி- கவி,

தனியவேமா துதிந்த வனம்திலவருவதென்ன

நனைவினையறிபவேணும் கனமுடனழைத்துவாரீர்

சேஷர்விருத்தம்

சிவனடிபணியுமெங்கள்நவமுனியருகில்வாரும்

குவலையம்புகழுக்தன் கவலையைத் தீர்ப்பாரமமா

முனிகள் விருத்தம்

அருமையாயிதுவனத்தி லாருமில்லாதவன்போல்

திருமுகமெவ்நதுவாடி தேங்கிபுலம்பவேணு

கருதருமுன்குலவாறு கவலையும்கொந்தென்ன

அபிதமாயநாமறியச்சுகமுடனாசெய்வாரீர்

தமயந்திவிருத்தம்

எண்ணருங்கலைகளாய்நிறைவனைபணிநதுபேர்தமம்

வண்ணமாழ்முனிவரோயென மனதுயரொன செல்வென

பெண்ணிலென்போலும்பாணி புனிதனிதழிறந்தேழ்ருண்டோ
உண்ணென்றிசைவந்த காநிழைநான் தானையா

முனிவிரிந்தம்

அபணிட்டவிதிப்பயினை யனுபவித்திட தான்வெணும்
பாங்கிழைவரவ அண்டோர் அனையர்க்குச்செயம்மா
தயவு... னுன்னேப்பெற்ற தாய்தந்தைபோர் தானென்ன
நயம்பெறமணமுஞ்செய்த நாயகன் போச்சொல்லுயர்ப்பே
தமயந்தி அகலல்.

மாதவமுனிவரோயென்வறலாறாக்கேளீர் - ஆதலெவ்வலம்புகழ்
நீமராஜன்-செய்தநற்றவத்தால் செயர்கனிநூலர், னையகத்தனிலே வந்
துதித்தோமே-தாபத்திலிலுயர்ந்த தமன்சுழனியால், தயநாடியெனும்
போர் தமையனுக்களித்தார்-தார்குழலென்பெயர் தமயந்தியெனநூர்-கி
ர்பெறவதுக, செல்லமதாதப-பதிதனிலனேபாங்கிமார்சூழ - நிதமொ
நூல்தமாய, கேரிழைவளர்க்கேதன்-மருமலூர் பூங்காவனமநிலோர்நா-ளரு
வையொடுப்தாடியபோது- பொன்னுலகினிலே பொருகிவாழன்
னம்-மென்விடவெதிரிலின்பமாய்வந்து-நன்னயமுடனேநளமகராஜன்
தன்னழிகொளீவும் தரும்பெருமைகளும-சொன்னதைக்கேட்டுத்தோ
கையுமகிழந்தேன்-தவறாமலதைவென் தந்தையுமறிந்தே - துரிதமாயு
டனே சுயமரஞ்சகடி-தினாகடற்புவிபுள்தேசராஜாக்களும்-வருவதா
யுடனே மணவோலையெழுதி-பெருமையாய்விவங்கல் பேரினையடித்
தார்-சந்தோஷமாகவே சகலராசாக்களும வந்துகொண்டாடியே மகி
ழுடனிருக்கையில்-இந்திரதாசன் வெண்ணுதித்திதானது - வந்துகொ
ளீச்சனும் வாழேனாக்கேளீர்-அந்தரத்தமாரொன் தந்தையென்றோதி
னென் -வெந்தனுக்கேட்டவர்கியபின்பந்த-தவறாநன்போலநீரு
வருவெறித்தார்-காவலாபெயசெலாந் சுண்டுதோழியிர்சொல - அதுச
பைதன்னிலேயமரனாக்கியான்-மதிசுலகனையே மண்மாவைசூடி
னென்-திடமதாயவொனே தருமனஞ்செய்தபின்-நிடதபுரிசென்றுநிலை
பெறவிருந்தேன்-நிருமாலநூலாவி குசேயனாயுமயின்மேன் - சுருதருய்
புந்தகன் கபடசூதாலெங்கள்-பதிமுதலியான்வாயும்பாவினைகக்கொள்ள
வே,சுதசெய்தவெனநீர் தங்கலாகாதென்-சுதரையென்தாங்கவே சுக்
முன்னனுப்பியே-மன்னனுடனேவன்ம வந்தனனங்கொரு - அன்ன
முமவந் தாசனனுட கொடுப்பானதே-பென்செலையிற்பாதி முந்தனனொ
ருமையாய்-சித்தமகிலேகுதுசத்தமறியாமவே-நித்திணைசெய்தான்-நி
ருபனவிலேயேயில் தந்தியுட டென்றனை தானபிரிந்தேகினார்-கனிவு
டன்வர்தலைக்காடெலாந்தேடியே-பாவினான்வரு நாயகிப்பாம்பின்லா
யகிக்கினேன்-கூவியானோலமிடுகோரந்தைதக்கண்டதேஅப்போதுவே
வெனரலையுமாய்த் துடன் தப்பாதென் மீதிலே தான்மொக மாகி
னான்-சித்தங்கலகினேன் திகென்கொழிந்தவன் - பத்திதனைலாகவே
பாவிபுமொழிந்தான் கிடழனி வங்கன்ககண்டன்னநீங்களுந் செட்டி
ட யான்பட்டேகெடலாஞ் சொல்லினேன்-பென்நிலைவிதிவச மின்ன
மேதாருமேர் கன்னியானகண்டிலன் சுற்றமாமுனிவரே.

ந ள் வி ல ர ச ம். ஈ ள ள

* தமயந்தி-தரு-நீலாம்புரி-ஆதிதான்ம.

என்போ லுற்பா விகளெ வ்வுலகி லுமுண்டோ	*
யென்ன செய்கு வேணையா	தவமுனியே
மன்னு மனிதர்ப்பதே சம்வாசஞ்செய விமராசன்	*
வயத்திலி றந்தேனையா	தவமுனியே
காடுமலைகள் தேடி வாடி புலம்புமேனே	*
கவலை யொழிவதென்றோ	தவமுனியே
காடுபுகழு மெந்தன் னையகனாக்கூடி	*
நன்மை பெறுவதென்றோ	தவமுனியே
திவினையோ காங்கள் திக்காலொருவராகு	*
திதைத்து புலம்பலானோம்	தவமுனியே
தேவர்கள் மனம் வாட்செய்ததினா லிப்படி	*
திதைக்கவிட்டா ரோதான்	தவமுனியே
வையகம் வாழா சர்வநுபணியுமேலாய்	*
வாழ்ந்த நும்பொய்யாச்சே	தவமுனியே
தெய்வஞ்செய்விப்படி நேருமென்றேயெந்தன்	*
சித்தமறி யேனையா	தவமுனியே
யெப்போ னும்போல் காங்களெல்லாருமொருமித்து	*
யேக்கமொழிவதென்றோ	தவமுனியே
கைப்பொருளிழந்தா லுக்கணவலாடிக்களை	*
கண்ணாக்காணயதென்றோ	தவமுனியே

ரிஷிகள் விருத்தம்,

நளர்வி லாமுன்போல்தானே சம்பிரமதா கவுந்தன்
வளர்புலியடைந் துசேயர் மன்னவன் தளங்க்கூட்டி
உளங்கனித் திருப்பாயம்மாவுனக் கொருகு னலுமிலலை
கிளங்கிளியி னுதான்பாட்டை யி னுலழிநே செல்வாரயே

* வசனம்.

தேனும்மமாதமயந்தியே நியின்னங் கொஞ்சம் நானியிலேதா
னே முன்போல சம்பிரமாதகவுன லுய்களையுந் பிள்ளைகளாய்க்கூட்டி நாட்
டையுமபெற்று சீதமாகவாழ்ந் திருக்கப்போகிறாய் இனிதிலேச மில்லை
நீயிதோயிந்தவழியேசென்றால் யெதிருநீர் அருகாயையா யிருக்கிறது
போயவாருமம்மா.

பொது விருத்தம்,

வனரிஷிகளுமுரைத் தவார்த்தைபோல்தமயந்தியும்
மனமிகதெளிவதாடி வழிகண்டிருநூ லீப்பாது
இனமுடன்பலசர்க்கு மியல்புடனவாததகஞ்செய்
கனமிகும்பொதியின்மாட்டுக் காணும்வருகின்றோ

பொதுமாமுக்குகார்தருபுலுதவராளி-பூதிநாளம்.

சுவாட்சுக்கொண்டும் பொதுமார்ட்டுகாரர். நகரோ,
 டேட்டேயேயிகொண்டேயே தெருக்கமறி. (வாட்சு)

முற்-சொ, ஐய்-முதல் (வாடகர்க்கொண்ட)

சுண்டிதாய்முதலுன்பண்டம் படியாலுளந்துபோடு
 லோய்கொண்டதினமேல்காணிவந்தான்

யெனத்தேடுவோம் (வாடகர்) பத-சோ-லய

துவனையென்னுமொச்சக்கொட்டை (வாடகா)தம்-சோ-ஐய்
பெ.தி.யென்று வோம்-தவ றிலாவர் தீதகர். சோளப்

பொதேயற்று வோம்-தவறிலாவாத்தார்.
சாக்குண்டென்றுசாற்றுவோம்

முத்துக்கொட்டைப்பச்சைப்பயறு பூளகு (வாடகர் பொது)

புலகு பொதி
சம்பாசமக்கும்

படைபழையருதாயிரம்(வாடகர்) தமயந்தி விருத்தம்

தமயந்தி விருத்தம்.

கருதின்மேல்பொதுகளேற்றி யிவ்வினில்வழிநடக்குமி
கருதருமணனமாதோ தன்விதம்

கருநாடகம் கன்னியாகுமரி துணைப்பிரதமர்
வருகிறேன் நீங்கள் சென்று வாத்தகங்கள் கொடுப்பார்கள்

அறினையார்க்கு னாத்தழைத்தா லதிகபுண்ணியமுண்புகழ

W. F. EARLE.

இந்த அவ்வாணக்காட்டில்லெனாதிமாட்டு. கணையேந்தியேந்திய
க்கிற ஒவ் அண்ணமார்களை ஸீங்கென்றதுரில்பொய்யித்தக்கல்செய்ய
ப்போகிறீர்கள் அதைச்சொன்னுலுங்களைத் துணைக்கம்பியாணமவரு
கிறேன்யென்னைச்சகோதரியைப்பொல்பாவித்ததைத் துப்போய்வலுரி
ல்லிட்டாலகிப்பண்ணியமுண்டாருமண்ணமார்களை;

[illegible]

சோதிசேர்மாதேயுமமா சுவாகுமன்னவநூர்வா ழும்
சேதிதேசக்கிஸ்பெய்நெய்மமா

சேதிதேசகத்தில்போ ஏசெய்வதாய்ச்சரக்கெடுத்துக்
காதலாய்வாப்புகாடுகொன்றாகது நலசென்றோம்

திருவாய்வாரதேனஞ்சல் நியுடின்வருகுளாயே,

தேவமயமானவருவாயே,
வசனம்,
தேவமயமானவருவாயே,

வ. ச. சுவாமி.

தேசமும்மாநிலங்களிலேவாரும்கூடாசனப்பட்டணத்திலே சென்
தூபலகைகளும் வீதிதகடுசெய்யப்போகின்றோமீயும் அந்தவருக்கு
வருகிறதானால் வாருமம்மாநிலத்தைக் கொண்டுபோய்விடுகின்றேன் மாத
ரசே.

உடைய கவி,

பொதிமாட்டுவார்த்தகநாடும் பதினெழுதந்தமயங்கியும்
விதமுடையது.

விதமுடங்குகுமபோது மதுரைக்குதுபாரீர்

*இப்பாட்டில்மாட்டையோட்டியபாலைக்கோயில்கூட்டிப்பாடவும்.

ஆனைவருகிற-தரு-அடாண-ஆகிதாளம்-
 ஆனைவருகுதுபார் மத யானைவருகுதுபார்
 மாநிலத்தில்பு கழுவர்த்தகரான்பேர்
 காணகத்திலவர்க்கண்டுகிழ கொண்டு
 ஆனமாங்களைகழுநீதினாண்டு
 தானைவெருண்டிந்தசந்தையககண்டு (ஆனை)
 வெண்கண்சிவந்திடவேதடமேருமபொடிபடவே
 யெண்ணில்லா வர்த்தகரெல்லவருஞ் சாக
 பெண்ணரசிதமயந்திதுயராக
 பண்ணிமுதல்யாவும்பயந்தோடிப் போக
 மண்ணுலகும்விண்ணுமதிரும்படியாக (ஆனை)
 மாருதம்பேர்விதிபெருமலைகணமீதேறி
 தாரணியுந்தமயந்தியெனாதுவார வழிதேடி
 மகிழுடனிப்போது ஆறுகுளங்களைத்தாண்டி
 யப்பாலதுவிரியமாய்த்தாரத்திரியிலஞ்சாது(ஆனை)
 மாகுளைபெல்லாமாய்த் துவந்தவர்த்தகரைக்காலால் தேய்த்து
 காடுசெடிபுதர்யாவும்பாழாக்கியே-இடுமனிதர்க் கெதிர்சென்று
 தாககியே,வாடிபுலம்பியமகினைக்ககியேநாடி கொண்டாடி
 மன்த் துயர்போக்கியே (ஆனைவரு)

பொது விருத்தம்.

எதிரினில்வந்தயானை-பெருதுகளைதனைமுய்த் து
 பெருதுமாட்டுவர்த்தகரைப் பழமியில்விழமிதித்து
 அதமாக்கிச்சென்றபின்பே யடவியிற்றுணையிலாமல்
 மதிமுத்தத்தமயந்தியும் வாடியேமெலின்றுள்ளே
 தமயந்தி-தரு-வாரளி-அடதாளம்
 தெய்வமேகாட்டில்வாரணம் சினத்து
 வந்தெமன்போல்வந்துசெய்தவஞ்சனையேனையோ *
 ஐயோயென்னைதானையையாதோ பாவி
 யானையானதுபோனதறியேன் *
 கூடவந்தவர்த்தகரைகொண்ணப்பாவினானே யென்னை
 கொல்லாததென்கொல்வேனையோ *
 மாகுளைத்தனமொன்றாய் மாளவே
 சாடியபொல்லாமதயானைக்கிதுவோதர்மம்ம *
 னமந்தனாப்பிரிந்துவனமுலந்தபாவி யென்று
 வேழமஞ்சியகிடைஞ்சீப்போச்சேர *
 வெந்தலையில்பிரமதெவனெழுதியவிதி யிதுநாடு
 இன்னமென்னவிண்ணமவருமோ *
 ஆனலுமிந்தஅடவிதனிலென்னையரதரிப்பார் ஆருங்
 காணேனெயேனெயபொவி *
 ரென்னமெதித்துநாளிவ்வாறுபட்ட லானேனே

அடிய நள விவரம்

வெள்ளியமுனைத்தகிலேகமாய்க்
கோழிசுவம்வேனேபோதுவியு
உள்ளமிகுநூரியவைதயமாகுதே
இங்கேஜரும்தோநேரில்லோ

லானதே

ஐதே

பொதுவிருத்தம்,

சேதிதேசத்திலவந்து தேன்மொழிதமயந்தியும்
வீதியில்புலம்பிசென்றவிதங்கனடுகனாதுதாயார்
மாதவளாரோவென்று மனமுதிவிட்கமுதலு
தாநியர் தமையமைந் துத்தயவுடனுணைக்கின்றன
சுவாகுதாயார் விருத்தம்,

என்னடியாங்கிமாரோ யிராஜலட்சுமியோவிண்ணோ
மின்னலோசொற்றனமேநல் விளக்கொளிதினனோபாரி
புன்னருமில்லுமியோ பகர்சாஸ்பதியோதெயுவக்
கன்னியோவறியேனமாதைக்கடுபாயயழைத்துவார்

தாதிதகள் விருத்தம்,

தின்னிகரொருவரில்லா சவுந்தரியமுள்ளமாதே
உன்னழகொள்வங்கண்ட யுவந்தவன்மனநிங்கி
யின்னகராசன்தாயாரோந்திழைமொதரசி
நின்னையெயழைக்கச்சொன்னாள் நீயவளநுகில்வாரா

வசனம்,

கேளுமம்மாதாசே வுனதுதிவ்வியசவுந்தரியமுள்ள அடிவழி
கைக்கண்டென்கள் அசியாகியசுவாகுமன்னன் தாயாரீக்கிரமாயுனை
யழைத்துவாச்சொன்னாள் வாருமம்மாதாஜனாவி தோவருகிறேன்பாங்கி
மார்களே,

சுவாகுதாயார் விருத்தம்,

சூரியகிரணமபோலுந் துலங்கியவடிவமின்ன
பரிகரிவருவாயவந்த பைங்கிளியோருந்தன
பேரென்தந்தைதாயார் பிறந் துந் தவழந்திருந்த
நின்றொன்னியிடமவந்த துன்னையாயுணைதெயவாயே

தமயந்திசொல்விருத்தம்

என்னையாளரியான வேந்திழைதமயந்திதான்
தன்னகரூரால்தோற்றுத் தாய்மனைசுதனாணிடு
மின்னவின் தாதுமாக வனத்தினிலிசென்றாள்த
கன்னியையாணுந்தடிக்காளுமஸ்வந்தேனம்மா

சுவாகுதாயார் விருத்தம்,

எல்லையாளனாசை னமேந்திழைதமயந்தியும்
சொல்லருந்தம் துலாடில் சுகமுடையவையோருர்
அல்லலில்லாமல்தானே அலாறுநுள்ளவழிமுந்தன்
இல்லறந்தகனிலேநீயமின்யமா பிறப்பாயமுமா

தமயந்தி கவி,

அன்புடனுரைத்தவந்தன் நன்மனைதனிலேயுள்ள
யின்பமாயேவெல்லாம் தன்னியான்செய்கிறேனே

பொது இரகசியம்,

சொல்லரும்புகழ்ப்பெற்ற சுவாகுதாயார்மனையில்
வல்லிதமயந்திவெஞ்சம் வருந்தியெய்க்குழிப்போது
நல்லறம்பாணம் தந்திவ்விய நளமகராஜபூபன்
மெல்லியையினைத் துக்காட்டில் விசனப்பட்டிருநூரே

நளன் புலம்பல்-தரு-சங்கராபரணம்-நுபகதாளம்
ஐயோநாடுதந்திலாருயிரானிவிட்டேன்

அடவிலவள்படுமவதிக்காய்ப்பயப் பட்டேன்
எல்லாமெனைப்பழிக்குயெடுத்தேனிந்தசரிமம்
வேழமகியால் தாச்சிழந்தேனே பின்னோம்
காடுமலைக்குள்ளாகிலங்கியே தவிப்பாளே

காணா வெண்ணத்தேழ்க்கண்மணி முழிப்பாளே
நாடுகர்போனாறுமநாறையேவருமது

நன்மையார்மனைவிழையநாண்காணப் தெப்போது
கோணாதமனத் துக்குக்குறையொன்றுவைத்தேனையோ

கூடிப்பிரியோமென்று ஐலாவியதெல்லாம் பொய்யோ
வாறாறாய்த் துக்கொள்ள மனதுக்குள்நினைப்பாளே

வழிபுத்தெரியாமலே வளத்தினில்நிகைப் பாடுகோ
குதாடலாகாதென்று சொன்னசொல்தகுத் தேனே

துறப்புத்திபுஷ்ககாருக்கு தொல்லுலகனித்தேனே
யேதோவிதியிதென்று யெண்ணி மனந் துணர்ந்தேன்

யென்றைக்குமரிபதழிருக்குமென்று பணிந்தேன்
இதுவோபுருஷதர்மம் ஸ்ரீவதையுமாச்சுதே

இதுவனாயினில்செய்த நன்மையெலாம் போச்சுதே
கதியே துருக்காட்டில் கழுத்தறுத்தாப்போவாச்சே

காசினிதனிலென்னை காண்பவர்க்குதுகேச்சே
மாமன்னிதர்ப்பதேச மன்னவன்மதிப்பாளே

மாபாவினென்றுமெந்தன்மாமி நார் கோபிப்பாளே
பூமாத்தென்க்கிது பொறுத்திடமுடியாதோ

புகழ்திருமா தகமும பொருந்தாதென்னதினோ
கடுவிடமலைபாம்பு கண்டால்கம்ழாவிடுமோ

காட்டுமிருகமவள் கண்ணுக்கெதிர்ப்படுமோ
நெவழிதனில்நுனை நல்லேர்வந்துகூடாரோ

நாடாளுமலிமரசன் நலமுடனேதேடாரோ
பிள்ளைகளைநினைத்துப் புலம்பிதனைத் தவிப்பாளே

பேதையுமனங்கலங்கி பெய்போலமுழிப்பாளே
உள்ளபடியாகுதென்று முள்ளமுந்துணியாளே

உத்தமிதாய்விடுபொய்வந்தவன் சேருவாளே

பொதுகணி

மனமதுவெறுபுள்ள தனிவழியேகுமீபாது
சனியிடமாயுகையாலே வுண்டதுயெரியிதன்றே

நளன்விருத்தம்

தேவியைநடுவனத்தில் திகைத்திடும்படிசிறிந்த
பாவியாமென்முகத்தைப்பார்க்கவுமெதிரிலேதான்
தாவியேயிருண்டகாடு தணலதா யெரியலாச்சே
தேவர்களமனதில்வைத்த தீமையோவறிகிலேன

காடெரிவதைகண்டுள்ளபுலம்பல் தருமுகாரி சாபுதான்

எதுசுவாமியெழுந்தாலே மிக்காடெரிவானேன்
காதலாயென்கலையாண் ததில்நுதியதுமறந்தாயோ. (ஏது)

மனையாடனெடுந்தேனே மனதுடனே துணிக் தேனே
மார்பாவியென் துமி துவனெயிரியுதே (ஏது)

வழுவதிகதமயந்தி மனெனருப்பேர்கொழுந்தோடி
வனெயொங்கரியாக வாய்த்ததென்னசொல்வேனையோ (ஏது)

காடியப்பெண்ணைமாலே சூழநானெயென்மடமோ
நாயிலில்வைத்தது நானறி யேனே (ஏது)

நான்முகனமைததபடி யென்வந்திதானிதானும்
நடுக்காடெரியும்நதொயமேதறியேனையோ (ஏது)

காடுமகார்போன துமலோடுமில்லாதானைத்
நக்கலபரிபோன தும நாதனெல்லுமிதானே (ஏது)

நாவேழுமபண்டத்ததேவாநன்கும்வழிபாய்யாச்சோ
நான்பாவினா ணுமபடி நாகமேதெயுதையோ (ஏது)

பொதுவிருத்தம்

கலிதேனனரவமாடி கானகெனருப்பில்வீழ்ந்து
துலைவதைக்கண்ணுற்கண் டதனைபுங்கார்க்கவெண்ணி

நல்லுடனெடுக்கும்போது நளனையே திரும்பிகவந்தி
உலகினில்மா டுபாடா புருவமுங்கொடுத்திட்டாரோ

நளன்விருத்தம்

நளனெயெயிரிப்பின்னே துளையதனதவிசாரியாமல்
பண்ணுதொர்பிராமணத்தி பட்டபாட தனைப்போலும்

உன்னையான்கார்த்ததற்கா யுடனேநீ கழந்தாய்ப்பாடமே
என்னென் துசொல்வென்யா வென்படியா துவேனே

நளன்விருத்தம்

அடிகரிமுகந்தாயிந்த வாடவிலையென்வந்த
வரவா துயரமீறி வருந்திமெய்சோரலாமோ

தருவிறமளித்தபாம்பு கடித் துமிவ்வுலகிநுந்தோர்
ஒருவனாக்கண்ட தில்லையுன் னருளினியேதரமோ

ஆதிமுலப்பொருளே யாவங்காடித் துலகில்
ஆர்ப்பினமுத்திருந்தார்க்கையேனை
நா தலையாங்கொட்டில்லைவிட்டப்பாவிநீயன்றே
நாடுமபாம்புகொல்லாத்தென்தெய்வமே
மாநெய்தனார்வாழும் வனத்தினுலகவாழ்வை
மாந்திருப்பதாய்வந்தென் தெய்வமே
காதவழிப்போய்வந் கர்மத்துலையாதென்றே
கருநயமொழிபோலாசசேதெய்வமே
திங்கெனாவிழுகமுற தங்கப்பிரகாசமெய்யும்
தேமநாடடை போலாச்சேதெய்வமே
அங்கெமொடிங்கியானையோத்திரான் வேந்தர்
கலையுத்தாளாயாவேனெதெய்வமே
கங்குகுமுலகெங்கும் செங்கேல்வண்டித்தாசர்
கம்பணங்கட்டவாழ்த்தென்தெய்வமே
கிங்குமான் அகாட்டியல் செடியிலுமுண்டையாதென்த
செயனாகையென்கிலில்லையாதெய்வமே
நண்ணுஞ்சுமுத்திரகணான்கண்டெ னையோத்தி
நாமமெனினாருளே தெய்வமே
பெண்ணனம்போலித்திருநா பண்ணியமன்னவியை
பேதைபிரிந்தவக்தென் தெய்வமே
நாடாநாடிசம்பெந்த நரணன்பாதத்தை
நாடொழுகுநாடுஇன்னென்தெய்வமே
கர்மனையாளுபமந்தாமனே செகவதா
கடைச்சுவற்புரத்தருளையுதெய்வமே
பிரதானித்தம்
காரணனைத்துதெய்வத்தொராணவருமபொது
இருடனயோத்தியாருந்திரவழிதுபுனத்தொ
பேரினையாப்பிரித்த பிரபவமழகசுரும
பிரிவின்கொதுவாநா பருகுடனவுகின்றோ
பிரபுநாபருநிதமருசகுடமகுகந்தாளம்
சார்புருதுபுவிபெயிலவாழ்நீருபாக்குமு
துவையிதுபாணவந்தூர்
இரெயிலணிமணி திருமுடியில்லக
பருதியொளியிலந்தம் பண்பிளவந்தலங்க
புகழ்நயிருதொளில் புசுகீர்ததியுந்தொமித்
செகமுமுதாளசெங்கோல் திருகாத்திலெடுத்த
வச்சிரமணிபத்தகம் மாார்பில்தனதென
வச்சிதகிராவுமொளி யுத்தீரமுமின்ன
வேதியர்வேதமுறைக்க வேந்தர்காருநித்க
மாநார்களெதிராட மங்களகோமனம்பாட

நளவிலாசம்.

ரிதுபர்னன்னிறந்தம்

தமகுருவமேத முறைக்குமாரியரும்வாழ்க
மமகிழ்ச்சி செப்பருமதர்வாழ்க

காமுஞ்சூழ்த தாரணிபெய்குமவாழ்க
அத்திமாழகவெனக்கணைநான்பாதமபொற்றி

ரிதுபர்னன்னகட்டளைகவிப்பா

மன்னவர்புகழ்மந்திரிமார்க்களே மாதமாதமழைபெய்துபாட்டினில்
கன்னலீழிவளர்ப்பயிசூடுங் காராளர்க்கமோகன்னலயம்
தன்னில்ப்புசைதலறுதுசெய்வது தாரணிபயியவாழ்கிருப் பதும்
நன்மையசரிதுசெதிகளையாவையும் நானறியும்படியுணர்செய்வீரே

மந்திரிகட்டளைகவிப்பா

மன்னமன்னவர்போற்றுமெண்ணையனமாதமாதமழை பெய்துவைய
கம் தன்னிலொன்றுங்குறையுமில்லாமலே சம்பரமாகப்பயிரிடுங் கு
ழகனும், இன்னமற்றோலொஞ் சுகமாகவே, யிருக்கிறு ரெழிலாலேப
புழசையும், நன்மையாகநடக்குதொருகுறை நாளாவரை நரட்டினி
விலையே

நளன்கவி

தேநீனத்திருப்பவல்லோன் பாராளுமேவந்தர்தன்பால்
சீராகவந்தேனென்று விரோசொல்லுவீரே

கட்டியக்காரன்கவி.

பாரினிற்புகழ்வதாகத் தேநீனத்திருப்பவானும்
காரியக்கற்றினன்றோர் வீரலும்வந்தானையா

ரிதுபர்னன்னகவி

பரிசுளின் குணமறித்து குறிகளையுரைக்கவில்ல
இமையுள்ளவனையானால் கரும்படியுணர்செய்வீரே

கட்டியக்காரன்கவி

பரியன்றகுணமறித்த விருதுனக்குள்ளதானால்
நிறுபணக்கெதிரிலியே துரிதமாய்வுருதுவாயே

ரிதுபர்னன்னகவி

செகமெலாம்புகழ்வதாக செங்கோலெனதுதுமித்த
மகிபர்வாழ்சையிலுலகத் வல்லவாயிராருந்தன்
சுகமென்னமுன்பின்கெழத் தொழிலென்னனிபரமாக
புகாருமுந்தன்பேரும் கண்புட னுறைசெய்வீரே

வசனம்,

வாரும்பா, கியாரிந்த சபையை வாழுவத காறணமென்ன நீள
ந்தலர் யென்னதொழிலெனதுவனபெயரென்ன விவரமாகதெரிய
ச்சொல்லும்பா,

நளன்கவி

கொத்தவாமெச்சுமன்னுருகொயின் குறிப்பறிந்து
செதிரீதத்திற்கட்டியிருப்பவல்லுன்மேலும்

ந ள் வ ி வ ர ச ம் : ர அ கு

உத்தேசமிர்தமென்ன வுக்கையாய்ச் செயல்வெண்
வெற்றிசேருலகிலென்பேர்ப்பிக நனவாகென்பாரோ,

ரிதுபன்சுன்னிருத்தம்,

அப்படியானாலுனக் காயிரம்பொன்றருவேன்
செப்பருமென்னிடத்தில் தேர்ப்பாகளுக்கீயே
இப்புலியெவருங்காண் னிருக்கவுஞ்சம்மதித்தால்
எப்போ தும்மென்மையாகவெழிலுடனிருக்கலாமே

பொதுவிருத்தம்

அந்தமுள்ளரளராச் சையோத்திமாக்கரிற்றானே
தொந்தமாயசுவத்தானாய் சக்கமுடனமாந்தின்பு
முந்திதான்வனத்திலுவிட்ட மொய்குழற்றமயந்தியை
சிந்தையில்லினைத்துமிதத் தியங்கியேபுலம்புவாரோ

நான் தருதேதராகொளம்-ஆகிதாளம்
கண்ணிகள்.

எந்தநூறுமிர்தமிருவதன்மெப்போகாணப்போதேன்
சந்திர னுமவன்சந்தர்த்துக்கிணையாமோ

நானே

சாதிமல்லிகைக்குமிந்தாரமெனக்குண்டாமோ

எந்த

திரண்டவட்டமுலைக ளிரண்டுஞ்செம்போற்குடமோ
திவ்வியவாரணிந்த தேவியென்மடவாளே

மிரண்டமானதுபாலே யிருண்டவனந்தனிலே

மெலிந்துசிந்தையும்பலந்தழுதானே

எந்த

ஆருமற்றபாவியாயோரிபோலேபுலம்பி

ஆடவியில்திரிந்தவன் தவிப்பாளே

நீருமபூலும்போலே நீங்குகிருந்தநானே

நீங்கினபின்னறவன்

நெஞ்சில்லினைப்பாளே- எந்த

செந்தாமரைத் தரங்கனெகதநாளிற்சாண்பேன்

திருவாழியைகினைத்தால்

சிந்தைகலங்குதே

திருவெனும்பெண்மாளே யிருநிழியுக்கனிக்க

மீதன்மொழியேசியு

மன்பாயமுதளிக்க- எந்த

ஓடியோடிவனத்தில் தேடியுளந்திகைக்க

உனக்குவாய்த்தேதாயென்மாளே

நாடியெந்தனைமாலே குழனதைநினைத்து

நாளும்வாவொய்யா

செந்தனை

தெவாகிதேவரை திருமணஞ்செய்யென்று

செப்பினதைவினாய்

தடுத்தாயே

பாவியான

யென்னைபாத்துமாலையணிந்து புரதவிக்கடிபுன் னுடாததாயே

குதிரைக்காரர்விருத்தம்

பன்னருழலகிலுள்ள பரியினற்குவாற்றிந்

உன்னிதமாயுரைக்கு முத்தமலாகுமன்னு

நா. அ. ச. ந. வி. ல. ச. ம்.

தன் னுளே தாழ்நயேதோ தயக்கி லுட்புறையே
யென்ன காணமதனை யெம்முட னுளாசெய்வாயே

இரண்டாவது தூதன் விருத்தம்
பயித்தியந்தானோமெய்யில் பலமானவியா தியுண்டோ
சயித்தியந்தானோபொல்லாத தனுவாய்வுவலையிதானோ
புயத்தின்மேல்தலைகுனித்து புலம்பிநீலாடுறையே
வயித்தியஞ்செய்யொணந்தா வலாறைசொல்லுவாயே.

நான விருத்தம்

சொல்லுமென் றுறாக்குமெந்தன் னுணவநீரபிராணமுன்
மெல்லியென்மனையாடன் னேவிட்டகன்காட்டில்நானே
வல்லிவெவ்வகையானோ வறிதப்பியலைகின்றோ
செல்லியாலேயெந்தன் சிந்தையுந்நலங்குதப்பா-

குதினாப்பாகன் விருத்தம்

தாரணிப்புதழவுந்தன் பாரியும்வருவானையா
செருடனகடிலாழ்வீர் பாருமென்சொல்லேநீரோ
பொது விருத்தம்.

உத்தமனளையோத்தி யூடைநதிருக்கும்போது
வெற்றிசேர்விமராசன் விடுதியில்வந்திருந்த
பத்தினிதமயங்கியின்ற பால்கடியஸாப்பார்த்து
கொற்றவன்கொலுவில்வந்தே கூறுவான்கூறுவானே
விமராஜன்விருத்தம்.

கபமுள்ளமந்திரிமாரோ சொல்லநம்மளன் றன்காட்டை
கபடஞதாடித்தோற்றுக் காட்டினில்நடந்திட்டாராம்
தபஞ்செய்துபெற்றசேயர்தம்மையும்நம்மூர்விட்டார்
விபகாரிதுவோனாயம் விளம்பவும்நீறுயாமோ
மந்திரிவிருத்தம்

செல்வரையழைத்துப்போனால் செடிபுதருள்ளகாட்டில்
அல்லலைப்படுவானென்றேயவன்மனதாலோசித்துச்
சொல்லதுமதிடத்தில் சுதர்களைதாங்கிடுத்து
வல்லவந்தேவியோடு லனத்தினிடந்தானாயா.
விமராஜன்-தரு-அசாவேரி-ஆகிராளம்,
கண்ணிகள்

நானென் செய்குவேனெய்யுமந்திரிநானென் செய்குவேன்
வானவருகளைமெகிழ்மகளாக்கதே

நா. இராவணத்தன்மையும்போச்சுதே (நானெ)

சுடில்லபுத்தகராணுவவகையானோ (நானெ)

காடுதிரியுளக்கதிருதியேபோனோ (நானெ)

ஆகாத்ருதாடியினிழப்பானேன் (நானெ)

பொகாதவனம்பெய்யபுலம்பித்தவிப்பானேன் (நானெ)

பெற்றபிள்ளைகளைப்பூரியுமன்மீவந்தோ
சுற்றுநோணமலேதன் னநிலழிந்தோ (நானெ)

ந ள வி ல ர ச ம் ர அ

என் னை ட வ ர் ன டெ ன் றே யெ ண் ணி வ ர லா க் க ர
மு ன் ன மெ ன் னு ட ன் றே சி டெ ம றி ன் னு ப் ப ள லா க் க ர
ப ர தே சி ப லெ ன் றே ப ர த னி க் கி ன் னு ரோ
தெ ரி ய ட ம ல் ஸு தி ம றி த் தி ன் க த ப் ப ளி ன் னு ரோ 'நா னெ'
தெ ம் பி த் தெ ம் பி ய மு ன் றே ச ய னா வி று ம் ப ரோ
நா ம் ப டெ னு ய ர் தீ ர ன் ன ம் னே தி ரு ம் ப ரோ (நா னெ)
பெ ற் ற வ ய மெ ரி ய பி ற லா பி த் தி ரு ப் பே னு
யெ த் த னே ப ர னு லு ம் யி னி யா ன் ம ற ப் பே னு (நா னெ)

மந்திரிவிருத்தம்,

சந்திரகுலத்துத்த சக்கிரோசனா னுடனே
சந்தரதயயந்தியைத் துரிதமாய் தகாணவெனரூல்
அந்தணர் தமையழைத்து யவனியில் தேடச் செய்தால்
விநையாய்க்கண்டுவந்து விபரமாயுறைப்பாளையா

வீமன்-கவி,

பாரினிற்றேடுதற்கு ஆரியர்தமனமயிப்பேபா
வீரியமந்திரிநீயே சீருடனவருவிப்பாயே

மந்திரி-கவி,

அந்தமாய்சேர்வைக்காரா இந்தவூர்பிராமணனை
சிந்தையில்கிழியிங்கே தொந்தமாயழைத்துவாடா

கடழயக்காரன்-கவி

வீரியவீமராஜன் சீருயர்கொலுவைவாழ
பாரினிலவேதமோது மாரியாவருகின்னாரே
பிராமணன்வருகிறதரு-கலியாணி-அட தாளம்,
ஆரியரிதோவந்தன் பாரினிலவாழ-மாரியரிதோவந்தார்
பூரித்தருவரைப்புகழ்ந்துகொண்டாயே (ஆரி)
சேராய்ப்புணுலணிந்துதிருமாவின்நிர்வழியைப்பாணிந்து
ஆராய்ந்தாருடபலமறிந்துகொலவேமென்று (ஆரி)
காவிக்கலைதொடுத்தகக்கோடாவிமுடிபடுவருடுமினிடுத்து
ஆவலாகவேபுனியரசனையெச்சரித்து (ஆரி)
காசினதியறிந்தொருவகிலுள்ளாரியமுந்தெரிந்தோர்
தொண்டவெடைபாயசகோசனம்நூனுவோர் (ஆரி)
தேசாதேசந்திரிதோ-ரொகிருமுள்ள அரப்பேருந்தெரிந்தோர்
ஆசிரவாதமென்றேயனவ்வாய்புகழ்ந்தோர் (ஆரி)

பிராமணன் விருத்தம்,

பாருள்ளோர்வாழிவாழி பாரிடுங்குடிகள்வாழி
வீரியவிதர்ப்பதேசம் மென்மேலூர்வாழிவாழி
ஆரியர்மனங்கனிக்கவதிகுற்றருமஞ்செய்யும்
சீருள்ளமகிபாகிஞ்சி சீருஞ்செய்பாகவாழி

எ அ அ ந ள வி ல ா ச ம்

விமன் விருத்தம்

எந்தினற்றலத்தால்வந்த வெழில்தமயந்தியென்னும்
சுந்தரிகணவனளன் குநாடிநாட்டைத்தேதாற்று
விந்தையாயடவிசென்றார் வேந்தனைத்தேடிநீங்கள்
வந்தனைக்குரைத்தாலோநூர் மானியமளிப்பேனையா

வசனம்,

கேளுமையாபிராமணர்களை என்னுசைமருமகனாகியவளராஜ
னும் தமயந்தியும் தம அநாட்டை விட்டு காட்டிழம்போய்விட்டார்கள்ளாங்
அவ்வாளை நீங்கள் போய்த்தேடி கண்டு பிடித்துவந்து சேதிசெய்சொன்னா
ல்வேணவென்குமதிசென்றும் நூநர் மானியமுந்தருகிறேனாய்மாரீர்களே ஆ
னாவிதோகிமஷத்திலாய்ந்நுவருகி ஈழநாடுகாஜனை

பிராமணன் தேடிவருகிற தருசாவேரி- சாப்புதாளம்;
வாரும்வாரும்புஷ்கிதரே யிவ்வுலகெங்கும்
பாரும்பாரும்புஷ்கிதரே,

ஆருங்காணவருவையடையாளங்கண்டுரைப்பேன்
அம்புலியெங்குந்தேடாதுசேஷாநீவாடாகட்ட (வாரும்)
பொன்னுலசெய்துத்தரீகம் பொடுவான்விமராஜன்
புண்ணியவதிதமயந்தியைப்பிடிக்களவுமரானிபேசேன்
மன் னுமுலகிலிங்கவங்குகளங்கதேசம்
மற்றமராதகர்னாடமகர்தேசமுமுநுந்தேட (வாரும்)
மாடமாளிகையெங்குந் தேடித்திரியவேணும்
மன் னும்பிடதபுரி மன்னனைக்காணவேணும்
நாடுகாமுதல் காடுச்செடிபுதரும்
கலமெவ்வெலங்குவிங்கநாடியுதிங்களிந்நூநராகம்(வா)
உயர்தமயந்தியைக்கண்டுரைத்தா லுடன் களிப்பான்
உள்ளமகிழ்கொண்டோர்நூநர் மானியமளிப்பான்
செயமுண்டெப்படியும்நான்தேடிப் பிடிக்கவேணும்
சேதிதேசம்விநியிதப்பா ஆகிமகளை ஆனந்தசபபா(வாரும்)
பிராமணன் விருத்தம்,

ஐயையோவம்மாவுனக் கயனிபட்டவிநியிதானே
வையகத்தரசர்கப்பும் வழங்கிடவாசனிக்கும்
தெய்வந்தன்மையுள்ள தெய்வனாரசன்மேறவி
மெய்யுருவழிந்தருக்கும் செஷ்டிநான்காணவாச்சே
தமயந்திகொச்சகம்,
அந்நோயேயத்தனைக்கண்டயோ வென்றழுவதென்ன
எந்திரிந்தவிட மென்னகாணமாய்வந்தர்
எந்தனையெவ்விதமறிவி ரொன்றயகன்பெயரும்
உந்தனுக்காரிசொன்னாரக னுண்மையாயுரையுமையா
பிராமணன் விருத்தம்,
விந்தையாம்விதாப்பதேச வேந்தனையீரணந்தன்
தந்தைக்குமெனக்கும்மேசம் தமயந்திபுன்பாதானே

ந ள லி லா ச ம். ா அக

சுந்தரிணைவனர் ததுக் சுயமரஞ்சாட்டிவைத்து
அந்தமாய்ளராஜற்கு மனிந்துறிலேனமமா
வசனம்,

கேளுமமா தமயந்தியுன் பெயர்தான் உன்னைபெற்றவிமராஜ
ற்கும் எனக்கும்பாவிபசினெடுகம் உன்னைவளர்த்த துசுயமரஞ்சாட்டி
வைத்து நளமகாராசனுக்குன்னை விவாகஞ்செய்துணைத்ததும்யாவத்
தும்நமக்குத்தெரியும் உன்னெத்திரிலேயிருக்கிறமச்சத்தனக்கண்டுவு
டையாளமபிடித்தேனம்மா தமயந்தியே,

தமயந்திபுலம்பல்-தருகலியாணி ஆதிதாயம்

வந்தவிதியென்னசொல்வேன் அந்தணரோயினி
வருமலிதியெவ்வெதெவெல்வேன்
எந்தலைவிதியிதாமோ யென்மனதுயிழம்போமோ
ள்ளன்னரியுழுவென்தன்னை வெல்லயென்னுலாமோ
அந்தமாயுலகில்முன்பின் ஞானித்தகாபமோ
வெந்தன்பிராணநாயகன் மனமறிந்தபாபமோ
மைந்தரைப்பிரிந்ததெந்தன் பந்துகட்டுக்கோபமோ
இந்தவிதமான அந்தனுக்குப்பரிதாபமோ. (வந்த)
தொல்லுலகும்வாழ்வாசுஞ் சூதமாடிதோற்றதும்
சொல்லுமவனத்தில்வந்து துன்பப்படவாய்த்ததும்
மெல்லிநானித்திணைசெய்தவேளை நளன்பார்த்ததும்
வல்லுநாரிரியசேதிதேசத்தெய்வம் சேர்த்ததும் (வந்த)
என்பிதாவுடனென்கேசம் தாமிருந்தபண்டதும்
எங்குமேதெழுதிரிந்து யென்னைவந்துகண்டதும்
அன்புதாய்புலம்பலுமெய்சேராமனம் விண்டதும்
ஐயோயுத்தனைக்கண்டனெமதுயர்கொண்டதும் (வந்த)
பொதுகலி

ஐரியர் தமயந்தியும் சிருடன்பேசிறித்தம்
காரியந்தெரியச்சுவாகு நேரிலேகேழ்க்கினுளே

சுவாகுதாயார்விருத்தம்

வேதவேதியோயித்த மெல்லியாரிவன்பேபொன்ன
பூண்டினைக்கண்டு புலம்பியிருமுதலென்ன
காலையமாஸையிட்ட கணவனைக்கிவந்த
சேதியைவிபரமாகத்தெளிவுடனுரைசெய்விரோ
பிரமணர்விருத்தம்.

மன்னர்கோன்விமரகணன் மகனிலளகணவன்போதா
பன்னருமளராஜனும் பதையில்காட்டைத் தோலு
அன்னியர்க்கரசைவிட்டே யடலியில்சென்றேயிர்த
சன்னிபரப்பிரியுலா ஞர் காரணமிதுதானம்மா
சுவாகுதாயார்விருத்தம்

தொகையுன்றையோடென்னைச் சுதர்மமன்னவனான்ற
தொகையால்னுன்பிரிய தாயுனக்காச்சேயமமா

எக்ய நளவிலாசம்

நாகரத்தினம்போலொத்த நங்கையேமகளேஜ்யோ
 வேகுதேனடிவயறுன் விதிமுடிப்படிதானுச்சோ
 சுவாகுதாயார் தருமத்தியமாவதி அடதாளசாப்பு
 எந்தாயேநீயம்மா உனக்கிப்போனென்னகுறைவம்மா
 லந்தனியையநாமல்லாமெவர்படுவார்
 உந்தனைக்கண்டவர்உந்தன்பு நுஷணேபுந்தேமவார் (எந்த)
 சிறுமைப்பட்டவரில்லையோ முன்பின் நடந்த
 சேதிதனைச்சொல்லையோதரித்திரா நேதகு
 சந்தோஷம்வல்லையோ-பெருத்தகுடிகளாகப்
 பிரபஞ்சத்திலில்லையோ (எந்த)
 எட்டாதகனியெட்டுமோகிட்டாதபொரு
 ளெண்ணெமிட்டாலொட்டுமோ பட்டமான
 புஷக்கரபாவிக்கேகிட்டமோ கெட்ட குடிகள்
 பின்புகிளைக்காமற்றட்டுமோ (எந்த)
 மானிலத்தில்காடெல்லாம்நளராஜமகிபனையுத்தேடலாம்
 வானவருங்காண மருவிரீகட்டலாம்
 மகளேயுனைச்சுகமாய வாழ்த் துவாரகாடெலாம் (எந்த)
 சுவாகுதாயார்நிருத்தம்
 நலங்கமழ்மலரணிந்தநங்கையர்க்கச்சேநெஞ்சம்
 கலங்கிநீபுலம்பவேண்டாம் காலனைவருவாநிங்கே
 பலயணி களைநீபூண்டு பட்டாடையுமத்தியேக்கம்
 விலங்கியேசுகமாயெத்தன் விடுதியிலிருப்பாயம்மா
 தமயந்தினிருத்தம்
 தருமமும்புகழ்மிக்க சந்தந்தற்குணமுமுள்ள
 அருமைசேர்பெரியதாயே யன்புடன் யா னுற்றொன்று
 பெருமையாய்மைந்தோடு பிதாவையுங்கண்டுபின்பு
 வருகிறேன்சிலவுதந் து வையுடனனுப்புவாயே
 சுவாகுதாயார்நிருத்தம்
 சங்குள்ளவானிகுமுர் தாரணியர்சியற்றும்
 சிங்கத்தையொத்த ராசன் நேவியென்மகிலேநீதான்
 தங்கப்பலகைகின்மீதேறி தாநாளருகிலுஞ்
 மங்களகரமாய்ச்சென்று மகிழ்பெறவருவாயம்மா
 பொதுநிருத்தம்
 நாயர்குவாகுதாயார் தருமனைவிட்டுச்சென்று
 ஆவார்தோழிமாரு மருங்கினி தமயந்தியும்
 பாப்புகழ்விதர்ப்பதேசப்பதியினில்வந்தபின்பு
 காரிகைதமயந்தியைக்கண்டுதாய்புலம்புறாள்
 காஞ்சனமால்விருத்தம்
 தெய்வத்தின்கையலோகா மெய்ததினையோவம்மா
 வையகற்புகழவுனை மாநலஞ்செயதுபெற்றோம்

தையலேபுனக்கிவ்வாறு சதுர்முகனமைத்ததேனே
ஐயையோமகளைநீபு மரடலையுடையோ
பொதுவெ

அதிபதவீமராசன் மதியிருமகளைநகண்டு
விரியுமிப்படியாவென்று கதறி யபுலம்புவாரோ

வீமராசன் தருணரவி அடாதான்ம.

அரிய தவஞ்செய்தே ன்புருபாய்ப்பெற்றே
னருமைசேர்கண்மணியே யுருவந்தெரியாம
ொருவகையாகவோ ஒருமைகண்மணியே திரு
புருநரிவாம்பெற்றுயர்ன் (அரியதவஞ்)
ளந்தனடிவயறெரியு துந்தனைக்கண்மையேங்கு தேமன நகுழைந்து
கங்கமலரணியுத்தென்கிருவேயெந்தன்கா தல்திரவிகோதமாகவே
பூதலத்திலிம்மா தேயுனைபெற (வரிய)
நிகமொருவற்றையாய்வளர்த்தேன் மனங்கனித்தேன்
நிடதர்கோணுக்குளையலித்தேனே அதிகவிசித்திரமா
பானந்தற்கொண்டேனே அந்தமாமலர்க்கந்தமணிசூழ வந்தன்
விதியிதுவந்துகாணவோ (அரிய)
தங்ககிறங்குலைந் துணங்கமாறிப்போகவும் தாமனாக்கழல்
னெகவுழி பொங்காழிசூழ்புனியெங்குந்திரிந்தலைந் து
புலம்பியகமிககலங்கிமுகவுரு விலங்கிதிருமெய்கலங்கவோ

காஞ்சனமலைவிருத்தம்

ஆகாதருக்கமாடி யவனையிழந்தாவென்ன
போகாதவனம்பொவாணென் புகழ்பெறயிந்தநாட்டின
தேசையுண்புருஷன்நீயும் சொந்தமாய்வானாகாதா
வேகமாயவனத்தின்சென்ற விதமென்னமகனெய்மமா

தமயந்திவிருத்தம்

மாநிலை தமக்கனித்த மாமனார்மையிலல்லலோ
ரெதிடர்வந்தபோது மினை ததவர்போகாமென்றே
நிதியையரசன்சென்னசெயிப்படியானுமெந்தன்
காதலன்பின்தொடர்ந்துகாணாமசென்றெனமமா

காஞ்சனமலைவிருத்தம்

சொன்ன அமெயநானியும் துணைவரினப்பிரியோனது
இன்னகர்வாரா துணை ஓட்டுகொண்டனென்ற
மன்னவரெங்கேபோனார் மகளைந்தனைத்துவந்த
தென்னகாறணமதனை மென்னுடனாசெய்வாயே

தமயந்திவிருத்தம்

வனத்திலோரன்னமவர் வனத்திரங்கொடுபேருச்சந்த
மனத்துயராலேயெந்தன் வனத்திர மிருவர்கட்டி
இனமொத்துவருகும்போது யேமார் துரித்தினைசெய்தேன்
நிலைத்த அசமையமன்னன் நீங்கினதறி யனமமா

காஞ்சனமாலேவிருத்தம்

திதலாவிதர்ப்பாட்டு தீர்தளப்பனியுகோவே
நீதியோவுமக்குசும்தீர்தீரணினிலுருத்தாதேதேர்
காதலன்மருமகனுந் கரீட்டினிவதிரிவதென்ன
தாதலாலலதைத்தேடி சுகமுடனணுந் துவாரீர்

விமாசன்விருத்தம்

சோதிடஞ்சொல்லவில்ல சுவேதவேதியோழிப்போ
ஏனுகேட்டாலுரீவே நெம்தாசைமருகண
காதல்சேர்நன்தேடி கண்டகீரணுந் துவாரீர்
மேதினிபுகழ்வதாக வெகுமதிதருகுவேனே

பாப்பார்கவி

அப்படிதானே சுப்பனுமநானும்
கொப்பெனதேடி யிப்பேல்வாரோம்

பாப்பாவிருத்தம்

யோக்கியுன்விமாச னோநாமாவியமாக
நேக்குதான் தருவென்று நேத்தியதினமேசொன்னார்
சீக்கிரமனராஜனைத் தேடினும்காணுவிட்டால்
ஆககினைசெய்திடுவார் னனைவரும்வாங்குப்பா
பிராமணுளதருபுனனுகவராளிகாப்புதாளம்
அப்பா பட்டா சுப்பா கிஷ்ட்டா அனவருடவாருங்கள்
யிறத, ஐன்பத்தா ஹதேசமுந்தேடி யன்பாய்பாருங்கள்
குப்பாவெக்கட்டசேஷ்யங்காரோ குடிமையமுடிமங்கள்
குத்திருமலும் பெருமூச் சிராப்புந் கோலப்பாருங்கள்
தொப்பையவைக்கவருத்தமேதடா தொவரம்புப்பைதினையோ
துஷ்ட்டதேவடியாள் தலைமகனே சோம்பலென்றையோ
கொப்பெனநளராஜனைத்தேடி கொண்டுவாருங்கள்
நாம, குறித்ததெல்லாம்மீமருஜன் கொடுப்பான் பாருங்கள்
நலமுடனே திருவையோத்தி நகரம் துதான் காணும்
நாளிருக்கும் ததை மெள்ளநாமகண்டறியவேணும்

பிராமணர்விருத்தம்

சிறதைமகிழ்ந்தென்னுந் சீருடனயோத்திதனில்
விண்ணையாய்வாழ்ந்திருக்கும் விரோகேளிரப்பா
ஆந்தமாயிலுந் தன்னில் லீன்னியொவரானும்
வந்திருப்பு அமுண்டோ வனையுடனொசையனோ

தாதாவிருத்தம்

பாரினிலுருக்கமாக பாப்பாவென்னேகேழ்க்குக்
காரணந்தானுமென்ன கனிக்ரமுனக்கேதவன்
லுனென்னபோதென்ன வனகவனென்னவெனும்
சீருடனசொன்னுய்யாணந்தெரிந்ததெனவெனே

பிராமணன் - கவி.

உனிக் காமாகவேதான் - தனித்தோடிவந்தவனை
கினைத்துநாம்தேடியிப்போ - இனத்துடன்வந்தோமப்பா.
தூதன் - விருத்தம்.

கனமிகுமையோயான் கண்டதுசெழுவேன்கேளர்
மனைவியைவனத்திலுவிட்டு வந்தோனாசுவத்தாளாய்
அனைவருங்காண்பதாக வமர்ந்திருக்கின்றூரிங்கே
புனலனலில்லாதன்னம் பொங்கியெகின்பானையா.
வசனம்.

கேளும் லுய்யிராமனோ, ஒருபுண்ணியவான் தா னிந்தனூர்லே
வந்து ரிதுபர்னராஜரிடத்திலுச் சராதியாயமர்ந்திருக்கிறான், அவனோ
நெருப்பில்லாமல் சமையல்செய்யப்பட்டவன், பெண்சாதியை நடு
ங்காட்டி டவன், அவனைகினைத்து அதேகியாபகமா யெண்ண
மிட்டவன், அவனையல்லாமல் வேதே யாணாயுள் தானோ மையா
ஐயமோ.

பிராமணன் - விருத்தம்.

அவனாரோமக்தவ னக்தரையிலுயப்பா
புனனங்கள்புகழென்மச்சான் புரோகிதனுனவன்றான்
தவறில்லாசாஸ்திரத்தைத் தலைகீழாயுரைக்கவல்லோன்
எவடத்திலிருக்கிறோனே யேதென்னுந்தெனிகிலோமே.

பொது - கவி.

நளராஜனிருக்குச்சேதி யுளவறிந்தாரியர்போய்க்
கினிமொழிமயங்கிழை - தளராமனோ துவாரோ

பிராமணன் - விருத்தம்.

அம்புவிபுகழ்போதரியாளரிதுபர்னருக்குச்
செம்பென்முடிநளராசன் தோப்பாகனாகவேதான்
சம்பிரமாயிருக்கின்றாரீம் தனலிலாச்சமைக்கின்றாராம்
நம்பியமனையாடனை நடுக்காட்டில்விட்டாராமே.
வசனம்.

கேளும்மமாதமயந்தியே, நாகக ண்யோத்தியில்போய் விசாரித்
தோம், அன்டத்தில் ரிதுபர்னரிடத்திலுச் சாரதியாக அமைந்திருக்கி
றாராம், அனலில்லாமல் சமைக்கின்றாராம், மேலும் தனபுணர்
யைக் காட்டில்விட்டாராம் அதைநினைத்து புலம்புகின்றாராமமமா.

தமயந்தி - விருத்தம்.

சுந்தரத்தமயந்திக்குச் சுயமரம்நானைக்கென்றே
சுந்தையாயுரிதுபர்னற்குச் சேதிபோய்ச்சொல்லீரானால்

அந்தமார்தேரிலேறி யவனிங்குவருகும்போது.
எந்தனுயகருங்கூட வின் பமாய்வருகுவாரோ.

பிராமணன் - விருத்தம்.

என்னடாசுப்பாவிப்போ வேந்திழைதமயந்திபும்
உன்னைத்தான் போதச்சொன்னா னுமக்கதுசம்மதித்தால்
மன்னவனெனக்களித்த மானியம்போதுமப்பா
பொன்பணமுளக்களிப்பார் போதலாஞ்சுகமாய்நீயே.

சுப்பன் - விருத்தம்.

ஏங்காணுங்கிழுவப்பார்ப்பா நென்னையாபோதச்சொன்னீர்
வாங்காணுங்கூடநீயும் வழிநேக்குத்தெரியொணு
பாங்குடனவெழியில் பாசாங்குபேசவேண்டாம்
ஒங்கியான்குத்தப்போதே நெருமையாய்வருகுவீரோ.

பொது - கவி.

கன்னிசொற்றவரிடாமல் - உன்னிதபிராமணனும்
பன்னருமயோத்தியாளு - மன்னவரிடம்வந்தாரோ.

ரிதுபான் - விருத்தம்.

குத்திரமனங்கனிக்கத் தொல்லுகெலாஞ்செழிக்கச்
சாத்திரமறிந்துசொல்லுந் தருமறையவோபோற்றி
ஆத்திரமாயினாக்கமெத்த வவசரப்பயணமாக
நெத்தியாய்வந்தேதி நீமொக்குப்பினாயா.

பிராமணன் - விருத்தம்.

மாதெனுந்தமயந்திக்கே மதுசயமாமுஞ்சாட்டித்
தீதிலாவானைத்தானே திருமணஞ்செய்கின்றாராம்
மேதினியாசாளுன்னை மேக்கமலாயழைத்துப்போக
வேதியோடிவந்தோம் வேந்தனேவருகுவீரோ.

ரிதுபான் - விருத்தம்.

சகிதமயந்திநுணர்ச்சுமர்ததுள்ளமந்திரிமாரோ
அந்தமாய்விதறிதேய மடவுடன்போகவேணும்
இந்திரனுலோர்மெச்ச வெழில்பரிசுனைநடத்தும்
கீதநாள்வாருடனே விளம்புவீர்சேதிநீதோ.

மந்திரி - கவி.

பாரிலெத்திசையினுள்ள - தீர்க்கனவருமெச்சும்
விராள்வாருடனும் - சாரதிவந்தாராயா.

ந ள வி ல ா ச ம்.

ராசுடு

ரிதுபர்ன் - விருத்தம்.

மேருபோல்புயம்படைத்த வீரனளவாகுகளாய்
பாரிளிற்புகழவேனம் பரிசுனையலங்கரித்துத்
தேரினிற்கட்டிமிப்போ திறமுடன்கொண்டுவந்தால்
செருடனவிதற்பதேசம் சேக்கிரமாய்ப்போகலாமே.

வசனம்.

வாரும் நளவாகெனும் சாரதியோ, நாம் விதற்பதேசத்துக் கதி
கதுரிதமாய்ப் போகவேனும், ஆனையால் நீ சத்தனையலங்கரித்துத்
தருத்த புலினைக்கட்டிச் சேக்கிரமாகக் கொண்டுவாரும். ஆனூ ஸப்
படியே கொண்டுவருகிறேனாய்.

நளவாகு - விருத்தம்.

அரசர்களைல்லாமெச்ச வியோத்திமானகர்த்தனை
வரிசையாய்ளவல்ல மிபசிங்கசொற்படியான்
திருவளரகவங்கட்டி தேனாயுமலங்கரித்து
துரிதமாய்கொண்டுவந்தேன் சுகமுடனவருவினே.

வசனம்.

கேளுமையா மகாராஜனே, தங்களுத்தாரப்படியே வான் தே
ரையலங்கரித்துக் கொண்டுவந்தேன் வாருமையா. ஆனூவிதோ வந்
தேனப்பா.

ரிதுபர்ன் - விருத்தம்.

ததிரெயும்விதற்பதேசத் தோனகயார்தமயந்தியை
விதமுடனமணமேசெய்ய மேன்மையாய்ப்போகவேனும்
அதிகவேகமதாய்தேரை யம்புலியோருமெச்ச
ததிலி துநியநிந்து சாரதிருட துலாவியே.

நளன் - விருத்தம்.

நல்லதப்படியான்தேனா நாடியேதிருப்பும்போது
வல்லமையுடனகவம் வாய்வேகமாய்ளக்கும்
கல்மலைப்பொடியதாகக் கடகடென்றதிருந்தேனும்
எல்லையிற்புகழ்படைத்த வீரன் தந்தினைமயன.

வசனம்.

ஆனூவிதோவப்படியே நான் திருப்பும்போது புலினை மகா
வேகமாய் ஈடக்கும், காடு செடி மலைகளெல்லாம் தவிடாய்ப்பறக்கத்
தோதிரும்பும், இனி தாங்கள்மாதிரும் மிகு சாதி தகிரதையாக விருக்
கவேனும் மகாராஜனே.

ரிதுபர்னன் - விருத்தம்.

திடமுடனசுவத்துக்குச் செவிதனிலேதோசொல்லி
விடரதம்சென்றதென்ன வேகமென்றாப்பெனப்பா
தடமிருந்தோளிடே தங்கவுத்தரீயமெந்த
இடம்தில்விழுந்தோர் கொடுத்தமேவருவினோ.

வசனம்.

கேளுமையா நளவாருவே, ஆ ஆநீயே மகா சாமர்த்தியமான
புருஷன், எந்தோளிலே யணிந்திருந்த வுத்தரீயந்தவறி கேழவிழு
ந்தது, இனி தேரைச் சங்கச் செய்து அதையெடுத்துத் தாருமையா
சாரதியே.

நளன் - கொச்சகம்.

அத்திமத்தகத்தைநிக மம்புயந்தணிந்திருந்த
உத்தரீகந்தனையிழந் துணாக் கவந்தவுத்தமனே
செத்திராதம்நிறுத்தி சென்றதனையானெடுக்க
பத்துயோசனை தூரம் பாரினில்தேர்வந்ததையா.

வசனம்.

கேளுமையாமகாராஜனே, உமதுதோளிலிருந்த வுத்திரியங்கி
ழுந்ததென்று சொன்னமாத் திராதிலே தேர் பத்துயோசனை தூரத்
தில் வந்துவிட்டதே மினியதையன்போய் எடுப்பதற்குத் தாங்க
ளினு சமயம் விதர்ப்பதேசம் எவ்விதமாகப்போகலாம், மிகவும்பொ
ழுதில்லையே மகாராஜனே.

ரிதுபர்னன் - விருத்தம்.

கண்டலத்தசுவமோட்டு மந்திரங்கற்றாயநீயே
யென்முசையரசர்மெச்சு மென துவல்லமைமையப்பாராய்
கண்டலமளவுந்தான்றி விருத்தத்தினிலையுங்காயும்
கண்டலன்போலையானுக் கணக்கிதோசொல்லவேனே.

நளன் - சவி

அப்படியாகணக்கை செப்புவிர்மொத்தமாக
தப்பாமலிருப்பீர்நீர் னிரியவேபார்க்கலாமே.

ரிதுபர்னன் - விருத்தம்.

உன்றியென்யிடத்தி லொருமிக்கவெண்ணிசேர்த்துத்
தோன்றியதொருகையையுத்ததுச் சொல்லுவதரிதோபகரில்
தான்றிமகபுத்ததிவள்ள தன்மலரிடையுங்காயும்
மூன்றுகொழுந்தின்மேல மிக்கமுப்பத்திரண்டுதானே.

வசனம்.

ஆனால் கேளுமப்பாவா துகான் இதோ நமக்குகிராகயிருக்கும்
தான்றிமாத்நிலையுள்ள காயும் பூவு மிலைகளும்எல்லாம் உடவரங்
கணக்கு மூன்றுகோடியே முப்பத்திரண்டென்று சொன்னேன்,
அந்நியம்குஞ்சு சந்தேகமாயிருந்தால்படிய எண்ணிப்பார்த்துக் கொ
ள்ளுமப்பா சாதினே.

பொது - விருத்தம்.

நிலையொடுரி துபந்நன்சொல் நின்மொழியியலென்றே
வலியவேளாறுந்தான்றி மரத்தழுவருமப்போது
கலிதேவனதுசமையங் கனமுடனங்கெவந்து
நலம்தாயகமவிழ்ந்து நானேத்தான்வாழ்த்துவாரோ.

கலிதேவர் - விருத்தம்.

தஞ்சமென்போரைக்கார்க்குத் தயவுள்ளதெயுப்பா
வஞ்சியைக்காட்டில்விட்டு மைந்தரைநீயிர்த்தியே
சஞ்சலமினியெண்ணுதே சனியெனப்போதா னுங்கள்
நெஞ்சையான்பரிசோதித்தேன் நியொன்றுமியுப்பபாதே.

நளன் தரு—சாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

கடைக்கண்ணாலையாகிலும் பாலையா - கதிரவனருள்கலிதேவர்
காகவாகுதுயர் இளையா.

விடமுண்டருளிய விமலனதனைகளினி
விறகோவிறகென்றவர்விறிதிட - திறமாயடமனதின்புடைத்தநீ-கடை
அகிலவன சோதி சொரூபா-ஒவி-அலைகடல்குழத்தருமுலகினில்
யாவரும்பணியும் பிரதாபா

மகிபனாத்தசரதன் மகளைத்துயர்செய்யுயர்
மாடாதகனாகினேனையனே-நீபார்த்தொருவரமுள்ளசெய்தெனே - (க)
நிசைமுகன்சிரமொன்றையிழந்தான்-முன்-நினைப்புனஞ்சென்றுதி
முருகன்வேங்கைமரமாய்ப் பிறந்தான் [ரு

வசிகரமாம்புரந்தரன் வளர்கண்ணாபிரமான்
மரதாகிய சீதாதேவியைக் - கதிரவன் ஹ்மிதைசெய்தநீ - (கடை)
மறுபுகுநிறந்த துந்தன். மாயம்-மதம் - மூலபுலமளவிலா-கன
வல்லரக்காமாய்ந்ததுன் னுபாயம்

சதிசெய்துருதாடி தாழ்வானபுன்கான்
தானரசாளவென் புனியைப் பறித்தாய்
வானவர்கண்டகிமகிழ சிரித்தாய் - (கடை)

கவிதேவர் - விருத்தம்.

பச்சையாலிலைதுயின்றே பார்முழுதளக்கவல்லோ
னச்சுதனுழியாலே யம்புவியரசாள்மன்ன
மெச்சினேனுமக்கென்னுலே வேண்மெவ்வாத்தைக்கேளா
யிச்சையின்மகிழ்வதாடி மின் றுனந்நளிப்பேனப்பா.

நளன் - விருத்தம்.

மந்திரமுனிவருக்கும் வா னுலகமரருக்குஞ்
சந்திரஞரியர்க்குந் தாரணிவாழ்நர்க்குஞ்
சிந்தையில்கிழவந்த திவ்வியகுணனே நீதான்
சந்தனைகினைத்தபேரை யெப்போதுந்தொடலாகாதே.

கவிதேவர் - விருத்தம்.

அந்தமாமெய்யுணர்ந்த வரவமுமவிஷத்தைக்கக்க
இந்தநாழிகையிற்செய்தே நெழிலுடனிடநாடாள்
சந்தானனேயன்பேர் சொன்னவர்தமையிப்பாரில்
சந்திரஞரியரறிய சத்யமாயான்தொடேனே.

நளன் - விருத்தம்.

எனையொருபொருட்டாயெண்ணி யேழைமேல்மனநிரக்கி
கனிவுடனோடிவந்தென் கவலையைத்தீர்த்தகோவே
வனமதில்தனித்திருந்த மனைவியென்முகத்தைக்கண்டால்
சினமிலாதாவல்கொள்ளத் தேவரீர்கிருபைசெய்வினோ.

கவிதேவர் - விருத்தம்.

வெற்பெனும்புயம்படைத்த வீரனேமேன்மையாக
அற்புதநீடநாட்டை யரசாரும்களனேகேளாய்
கற்பினினுயர்ந்தமாதும் காதல்புத்திரருங்கூடி
நற்படியுலகில்வாழ்வீர் நானும்போய்வாறேனப்பா.

வசனம்.

நீர் முன்னோலவே மனைவியையும் மைந்தனாயுஞ்சேர்ந்து நாட்
டையுக்கெலித்து சுகமாகப்போய் வாழ்ந்திரும், இனி நேரமாச்சது
நான்போய்வருகிறேன் நளமகாரரசனே. சாணஞ்சாணம் தயவிறு
க்கட்டும் போய்வாருங் கவிதேவரீர்.

நளனாகு - விருத்தம்.

பாராளுப்பாமெச்சப் பார்த்ததைநினைக்குள்ளாக
ஆராய்ந்துரைத்தவந்த னுருமையாமந்திரத்தை
நீரொனக்குரைப்பிகோணல் கிருபனையவ்வமந்திரம்
சீராகவுமக்குரைப்பேன் சீக்கிரமாயோதுவீரோ.

ரிதுபர்னன் - விருத்தம்.

அப்படியேயுன்னிடத்தி வசவமந்திரமுங்குற்றேன்
இப்புவியோருமெச்ச யென்மந்திரமுனக்கனித்தேன்
செப்பரும்தவாவகென்னும் திரனேவிதற்பதேசம்
கொப்பெனபோகவேணுங் குதிரையைநடத்துவாயே.

நளவாகு - விருத்தம்.

தண்டுள்செழித்திருக்குந் தாமரைப்பூவாவினும்
வண்டுகள்கீதம்பாடும் மாமலர்ச்சோலைகளும்
கண்டவர்கெச்சவாரோ கனமுள்ளவிதர்ப்பநாடு
கொண்டுவந்துனேவிடுத்தேன் கொலுமுகமிதுதானையா.

வசனம்.

இதோபார்த்திரா தெய்வீகமாகிய தாமரைத்தாடாகங்களும், வ
ண்டுகள்கொண்டாடிய மலர்ச்சோலைகளுஞ் சூழ்ந்த மகா பெருமை
பொருந்திய விதற்பதேச மிதுதானையா வீமராசன் கொலுவாசல்
பொய்வாரு மகாராசனே.

ரிதுபர்னன் - விருத்தம்.

நீதியுறையுஞ்சத்திய நிலையெங்குறைபடாமல்
தீதிலாக்கீர்த்தியோங்கச் செங்கோலைக்கையிலேந்தி
மேதினியெல்லாம்போற்ற மேன்மையாயயெற்றிக்
காதலாய்க்குழகடமமைக்கூடும்ன்னவரோபோற்றி.

வீமராசன் - விருத்தம்.

சந்திரமுகத்துலங்கத் தார்புனைமாற்பிலங்கச்
சின்னையில்கிழமோங்கச் சீருடனினுசபையில்
அந்தமாயுரிதுபர்னனீ யாசனத்தமருமப்பா
வந்தகாரணந்தானேது வனையுடன்விளம்புவாயே.

ரிதுபர்னன் - விருத்தம்.

தீதிலாமகிபொல்லாந் திறைதரச்செங்கோலேந்தி
வேதியர்மேலாய்வாழ்த்த மேதினியரசளித்து
ஆதிமுலத்தைப்போற்று மரசனையினுசமையம்
காதலாய்த்தேவரினையுடையவந்தேனையா.

வீமராசன் - விருத்தம்.

அந்தமுமறிவுமிக்கு மாண்மையமுள்ளவனின்
மைந்தனேதபநாபிநீ வந்திடெம்ரிதுபர்னர்க்கு
சின்னையின்கிழந்திருக்கச் சீருடன்விடுதிவிட்டுத்
தொந்தமார்போஜனமுஞ் சுகமுடனளித்திடாயே.

நளவி லாசம்.

தபநாடி - விருத்தம்.

திருவள்ளுலகில்மிக்க ஜெயமுடனயோத்தியானும்
தருமனேதாமிருக்கத் தருமிதுவிடுதிதந்தேன்
ஒருமையாய்போஜனந்தா முண்டொம்பூலங்கொண்டு
பெருமையாய்ச்சேதியெல்லாம் பேசலாமரிதுபர்னரோ.

பொது - விருத்தம்.

காடெலார்திரிந்துவந்த - தேடரும்ளவேள்தேவி
மேடையின்மீதிருந்து - நாடிதானுரைக்கின்றாளே.

தமயந்தி - விருத்தம்.

சுகமுடனீதிவார்த்தை சொல்லியதோழிமாரோ
செகமெலர்ந்தாங்குமாதி செடனுமுடல்நடுங்க
தகமையாய்த்தேர்ந்ததும் சாரதியிவையெந்தன்
மகிழ்வுள்ளதனைவன்றானே மர்மத்தையறிந்துவாரீர்.

வசனம்.

இதோ நமதுலாயத்திலே வீற்றிருக்கிற சாரதியானவர் யென
து பிராணநாயகாகிய நளமகாராஜன்றானே நீங்கள்போய் கண்ட
பிற்துவந்து சேதியையெனக்குச் சொல்லுங்களடி. தோழிமார்களே
அப்படியே சொல்லுகிறோமாமா தமயந்தியே.

தாதிகள் - விருத்தம்.

விரியத்தூண்டிது வெகமாய்த்தேர்ந்ததும்
சாரதியும்கண்டே சகலரும்புகழலுற்றார்
பாரினிலும்கொன்னாரும் புழுவியதொழிலிதானே
சேருவிரியையதாகிற் செய்சொழிவனடோமன்னா.

வசனம்.

ஓ! ஐயா சாரதியே, உமதுபெயரொன்ன வுமக்கிந்த ரதமோட்
டுகிறதொழில்தானே அல்லது யின்னம்பேறே யேதாகிலுந்தொழி
லுமக்குதெரியவருமோ சொல்லுமயா சாரதியே.

நளவாகு - விருத்தம்.

விருப்பமாய்சயமரத்து விவாகத்தை நாடிவந்திந்
கிருக்கிறீர் தபர்னர்த்து பெருந்தபபாகனானே
நெருப்பிலு - யுவிண்பேன் நீங்களுமறியவென்பேர்
உரைத்தனன்னவாகென்றே யுலகெனாமறிவார்மாதே.

தாதிகள் - விருத்தம்.

அனலிலாசனம்குவலலோ எனவனியிலாளாராஜன்றான்
கனிவுடனயிடுததில் கந்ததுவந்ததுண்டோ

மனைவியை வணங்கித் தில்லிட்டு மன்னவொன்றோடொன்றி
இன்னுடைய நினைவுக்குத் தாது சண்டைவெல்லவோ.

நளன் - விருத்தம்.

நளமகர் ராஜன்மந்திரம் நமக்கவா சொல்லவில்லை
உளங்கனித் தவிரிந்துகு மூணாயான கண்ட தில்லை
கள்ளகமிலாதபெண்கள் கணவண்ப்பிரிந்துபாரிஸ்
இளமனதாலேவேறே யிராஜன்மந்திரமோ.

வசனம்.

அனல் நளராஜன்மந்திரத்தை யெனக்குத் தந்துகொடுக்கயில்லை
நாணுமனதாது கண்ட தில்லை இதைவிடவான் சில நம்பவதிகளான
புரீகள் தன்னிடத்தைப் பிரித்து மிகுந்திருக்கிற விவாகஞ்செய்யப்
பொருத்தாகக் கண்டேன் கொடுத்தேன்.

தாதுகள் - விருத்தம்.

சாரதிமீ த்தில்கென்றே தருதியாய்மொழிகள்பேசி
காரணமறிந்துவந்தேன் கனலிலரசுமப்பென்னென்றார்
விரியமாகமாதா லேற்றொருமணந்தான்செய்தால்
பாரினிலழுகோ வென்று பாங்கு. லுசைத்தாழம்மா.

தமயந்தி - விருத்தம்.

அனலிலாசமைப்பதான லெனியும்பருப்போடெல்லா
மினமதாயெடுத்துவிட்டுத் தெழிலுடனவர்க்களித்து
மனமகிழ்ந்துவந்தேன் மார்த்தந்தையறிந்துநீங்கள்
கணமுடின்வந்துசொன்னால் கன்னியானம்புலேனே.

தாதுகள் - விருத்தம்.

உனமிசுமரசுமேன்மேன் கவின்றேர்ப்பார்களுக்கேள்
மனமகிழ்ந்துவிட்டுத் தவிரிந்துகொண்டெவந்தோம்
அனலிலாசசமையந்தவன் லாவதுவிஜமேயானால்
இனிதுடனெவருங்காண வந்ததைதசமைத்துண்பிரே.

பொது - விருத்தம்.

நீதியாயிரியாவும் நிலைபெற்றன னம்வாங்கி
சோதிசோனலிலாமல் துரிதமாய்ச்சுதனாகும்போது
தாதுகள் கண்ணுற்றண்டு நம்பந்தியருள்வோர்
செதியைவிவரமாகத் தெளிவுடனொழிவின்றோ.

தாதுகள் - விருத்தம்.

சொன்னதுமேலேயெல்லாந் கெழுநடைநீந்தாமம்மா
மன்னவொன்றொன்றி மகிழ்ந்துசனையல்செய்த

உன்னிதஞ்சொல்லவென்றே லலகினில்கண்ட இல்லை
என்னமோமாயமீதையெதென்றசொல்லோமாதே.

தமயந்தி - விருத்தம்.

அன்னத்தைப்பிழிக்குமெந்த னுருயிர்ப்பாங்கிமாரோ
பன்னுமென்பிராணநாதன் பாக்கியநானேயானால்
மன்னவனருகிலிந்த மைந்தனாக்கொடுபோய்விட்டு
என்னதான்செய்கிறாரே வேந்திழைபார்த்துவாரீர்.

பொது - கவி.

பாரிசுருபுதல்வனாயும் - ஆரிழைமாரழைத்துவந்து
நேரினில்விடுத்தபோது - ஞானுள்ளன்கண்டாரோ.

நளன் - விருத்தம்.

எத்திசைபுகழ்வதாக வென்னரசாளவந்த
புத்திரனாயிவ்வாறுசெய்து புஷ்கரர்க்கரசளித்தாய்
சித்தமேகுழைந்துவாடி திகைத்ததுநிற்பதேனோ
அத்தனையரியேயுந்த னனுக்கிரகம் துவோதேவா.

நளன் தரு - பூபாளம் - ரூபகதாளம்.

அம்புவிமுழுதும் என்கதனே

அன்னாபிழன்றே வகமகிழ்ந்தேனே

மகனே

அம்புவிமுழுதும்புஷ்கரனாவிட்டேனே

அதற்கென்னசெய்வேண்டா

மகனே

மரவுரிதறிப்போரும் மைந்தரைப்பிரியான்

மனமுந்துணிந்தேனே

மகனே

அருமறைதனூர்வித்தை யாசா னுல்லசொல்லிவைக்க

ஆசையாயிருந்தேனே

மகனே

மதனைசொற்களைபேசக் காதினிற்கேளாத

மலடனானேனே

மகனே

புதல்வரைப்பெறவணம் போய்தவஞ்செய்கிறார்

பிறந்துமான் பிரிந்தேனே

மகனே

செந்தாமரைக்காவிற சிறிசதன்கொஞ்ச

செவிமே - சந்திந்தேனே

மகனே

சந்தைமேயோடி சாரியுலாவிவந்து

தருந்ததைக்கேளையோ

மகனே

தன்விழமுந்தபெண் தாய்விடுவந்தபின்

உந்தோஷமானோ

மகனே

வசனம்.

கேளுமமா வெண்பிறைநாயே, நிறுபர்னார்க்குச் சாரதியாகவந்திருக்கிற தெய்வநாயே, தகுப்பிறைநாயே சொல்லியவரை வரவழையும்பிறைநாயே, தகுப்பிறைநாயே.

காஞ்சனா - விருத்தம்.

அருமையாம்பிராணா அன்புடனாகிடுகின்ற

தருமனாமி நிறுபர்னார்க்குச் சாரதியாகவந்தார்

மருமகனாருமென்றே மகன்மயந்திகொன்னான்

நிறுவுளமகிழ்ந்தவரைச் சேக்கிரமழைத்துவார்

விமராஜன் - விருத்தம்.

தன்னடிப்பணிந்துபோற்றும் தாழ்வானநிறுபர்னார்க்கு

மன்னவர்காரதியாய் வந்திருப்பதினாலிந்தே

யென்னெதிர்வடிவேலாண்மென்னுவர்நமதுதாநி

தன்னையேனுப்பிமிக்க தந்திரமாயழைத்துவார்

தமயந்தி - விருத்தம்.

சந்திரமுகமிலங்குந் தோன்கெயன்பாங்கிமாறோ

ளந்தனாகனருகி லெழிலுடனாகிச்சென்றே

அந்தமாய்விமராஜன் தந்திரமாய்நின்றான்

சந்தோஷமாகவேதான் தடைபடுவாருருவாரோ

நாதி - விருத்தம்.

சாரதியாகவந்த தாஞ்சிவா சொல்லக்கேளும்

தாணிபுதுமல்தாக தயவுடனாகிப்பற்றும்

வாணிவிமராஜன் தந்திரமாய்நின்றான்

சேருடனேடிவந்தோம் சேக்கிரமாய்வாருமையா

பொது - விருத்தம்.

தாதியால்லாராஜனும் - நீதியாய்வந்தபின்பு

மாதுதமயந்திகண்டு - காதல்கொண்டோனவானே

தமயந்தி - விருத்தம்.

எப்படிடுவனத்தி லெந்தனைத்தனியவிட்டு

ஒப்பிநீர்மனன்னுணர்ந்தே யொண்டியாய்ப்போகலாமோ

இப்படியாயுருகுலந்தே திருக்கவுங்காணமேன்

செய்யுறும்பென்றிவையெனையோடுதரிசித்தேனே

தமயந்தி தரு—ஆசாவேரி - அடதாளம்.

பாவிவிலுருகாண்வோ மனக்

பணிவாஸ்ப்போய்

புணர்ந்தாய்

தேவர்கொடுத்தவா மாவதனைத்தும் பொய்யோ
ஆவியெழுத்துபா லாகவுருகு னையோ (பாணி)
தங்கப்பிரகாசநீதம் போச்சே - முடியணிந்த
தலையிற்றால்லாபுணிய லாக்சே
செங்கம்நரியருகில் சேர்ந்தாட்போலத் தீரோ
செங்கோல்பிடித்தகையகில் சவுக்கோன்னைபிடித்தீரோ (பாணி)
செங்கோல்கொருபாட்டை கண்டே - பிரியமனம்
சுராமல்யோசித்துக் கொண்டே
அண்டையில்படுத்திருந்தே யநிதித்திரைசெய்யும் போதே
அடவியிலிருந்தென்னை நடந்தால்லவோ முன்னே (பாணி)
விதியுடையல்லவ தருமை - இறுமையெல்லாம்
வெல்லவா தல்லவோபெருமை
நதியணிபீரம் லும் நாரணனரியவே
நம்புவினொன்சொல்லை நமக்கெனின்தொல்லை (பாணி)
நளன் - விருத்தம்.
நானுனைத்தனியகிட்டு நடந்ததுமெய்தாங்காட்டில்
போனவன்லருமுன்பாக புதுமணஞ்செய்வாருண்டோ
மாரிலத்தரசொல்லாம் வரசயம்முஞ்சுரடி
எனியுயிரினவுகொண்டாயெந்தனுக்குரைப்பாய்மனே.
தமயந்தி - விருத்தம்.
நீதிலாவயோத்திராட்டில் தேவரிருப்பதாக
மேதினிதனிலேயுள்ளலேதியர்வந்துரைத்தார்
நீதலானிவ்வாறுசொன்னு லகததியம்வருவீரென்றே
நாதனே நீனைத்தென்னென்சொல் நம்புவிருண்மதானே
பொது - பாணி.
தந்தரளமகிபன் சுந்தேகந்தெனியதாக
அந்தரகந்தருவர் - தெரந்தமாயோ துவாரே.
கெந்தருவர் - விருத்தம்.
வேலெனும்பிறிதெனும்பெல்லாம் மெல்லிதவையத்திதன்னை
சாலிமாதலட்டுமேஷாய் அந்தரகந்தருவியில்
மாலடிபணியுந்தவைய மனைக்குள்ளேயுமன
சிலமாயவனைக்கடி சேர்ந்தவியுமனே மே.
தமயந்தி - கெந்தருவர்.
விண்ணுடர்சென்ன துடி மெய்ப்புயிர்விரமனது
கண்ணாடிவழிவழிவா நானுமனின் தலித்தென்

எண்ணெய்மென் ஊவதே நெய்யுநீற்றிகாபயினி
பண்ணுதென்முசும்பார்தது பழயவடி வெடுப்பினோ

நான் - விருத்தம்.

ஆசையுமறிவுமுந்தி னன்பையுமறிவேன்பெண்ணே
பேசரும்விண்ணோர்வார்த்தை பெதகமில்லையாணல்
வச்சியெனுமபாம்புன்று வனத்திலிவெனக்கனித்த
துசின்னொழிந்தெமது சய்வடிவானேன்பா

நான் - விருத்தம்.

அலைகடலுலகில்வாழுவோ ரனைவரும்கிழங்குதாச
கலமிலாருதமாடி நகரமுதல்யிவந்தோற்றுங்
கலிதேவன்மாயகையுலே கானகத்திநிறுவத்தேன்
வலிவுள்ளமாமாவந்தன் மலரடிபோற்றிபோற்றி.

விமலாஜன் - விருத்தம்.

மன்னவர்மன்னுவாழி மகுடாபிஷேகாலாழி
கன்னல்விலம் தனுவாழி கனத்திறுணைவாழி
மின்னொளிதமயங்கியும் மேன்மையாமசுநடனே
என்மருத்தனேநீயு மென்னொருமவாழிவாழி

ரிதுபர்வன் - விருத்தம்.

பாரொலம்புகழ்படைத்த பரக்கியவானேயுமமை
தேரினையோட்டவதைத் துயங்கியும்நீதியாமோ
நோகயென்மன்தில் நிருபனைநறிந்திருந்தால்
நோயென்னரசையிது திருப்புணிசெய்குவேனே.

நாலவந்தி - விருத்தம்.

நல்லதுபயப்படாதே நம்மிடையில்தல்ல
வல்லவர்கலிதான்செய்த வஞ்சகநீதாமப்பா
எல்லோரும்நிடதபுரிக் கின்னறையினமேபோகோம்
சொல்லும்நிதிபர்வனே கசமுன்வருவாயே

நான் - விருத்தம்.

மாமறமுறைவழுவை மதியுள்ளமாமாகேசரி
பூமியையுமசியற்றும் புஷ்கரலிடத்தில்சென்று
காமிருதமாடி நாட்டினகெவிப்பதற்கு
தாமசம்நொண்ணுதி தயவுசெய்ததுபபுவோ.

விமலாஜன் - விருத்தம்.

அப்படியாவதானவர்களைச்சேர்த்தேரும்
செப்பருமனைப்பொன் கொஞ்சுகமதரசு